

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ב
חֵלֶק רכ"ד

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רוּז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֵנִיִּים וּלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וּלְרָשִׁים וּלְדַכְּיִים, וּלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעֶצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפֹּק לְרֹעַב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזִרְחַ בַּחֲשֶׁף אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

גִּתְרִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנָיִם שְׁבַעוֹלָם יִהְיֶה
מֵה שְׂיֵהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךְ שְׂיֵהִיָּה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֵתָה יוֹדַע שְׁאַצֵּל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַעֲקֵר לְמוֹד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה
חֲלָקְנוּ לְנִצָּחַת, וּפְעַם שָׁאֵל אַחַד אֶת רַבְּנוּ ז"ל סְגָלָה לְלִמּוּד תּוֹרָה, וְהִשִּׁיב (שִׁיחוֹת
הַר"ן סִימָן צ"א) סְגָלָה לְהִתְמַדָּה שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִתְּמִיד בְּלִמּוּדוֹ, הוּא לְהִזְהַר לְבִלִּי
לְדַבֵּר עַל שׁוֹם אִישׁ יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ כְּשֶׁהִכְלָה הִיא יִפֶּה אֲזִי הָאֲהָבָה בְּשִׁלְמוֹת.
אֲבָל כְּשִׂישׁ לְהִכְלָה אֵיזָה חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי בּוֹדָאִי אֵינן הָאֲהָבָה בְּשִׁלְמוֹת.
כְּמוֹ כֵּן הַתּוֹרָה נִקְרָאת כְּלָה כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ל"ג ד') "תּוֹרָה צְנָה לָנוּ מִשֶּׁה
מוֹרְשָׁה" וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת נ"ז. פְּסָחִים מ"ט): "אֵל תִּקְרִי מוֹרְשָׁה
אֵלָא מֵאֲרִסָּה", וְכָל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי שְׁשִׁים רַבּוֹא אוֹתִיּוֹת
הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד שְׁשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכְשִׂישׁ חֶסְרוֹן בְּאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל
נִמְצָא שִׂישׁ חֶסְרוֹן בַּתּוֹרָה שְׁשֵׁם שְׂרֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן בּוֹדָאִי אֵי
אִפְשָׁר לְאַהֵב אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת. אֲבָל כְּשִׂיזְהַר מִלְּדַבֵּר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל
וְלְבִלִּי לְמִצָּא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל נִמְצָא שְׂאֵינן בַּתּוֹרָה שׁוֹם חֶסְרוֹן
וּמוֹם אֲזִי בּוֹדָאִי יֵאֵהֵב אֶת הַתּוֹרָה מְאֹד. וְאֲזִי יִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה מִגְּדֵל
הָאֲהָבָה, וְזֶהוּ (תְּהִלִּים י"ט ח') "תּוֹרַת הַיְיָ"ה תְּמִימָה" הֵינּוּ כְּשֶׁתּוֹרַת הַיְיָ"ה הִיא
תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם דֵּהֵינּוּ כְּשֶׁנִּזְהָרִין לְבִלִּי לְדַבֵּר וְלְבִלִּי לְמִצָּא שׁוֹם
חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא אוֹת מִהַתּוֹרָה, נִמְצָא שְׂאֵז תּוֹרַת הַיְיָ"ה תְּמִימָה
בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי הוּא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. כִּי אֲזִי דִיקָא זוֹכִין לְאַהֲבַת
הַתּוֹרָה וּמְרַגִּישִׁין טַעַם מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה שְׁמִשְׁיבָה אֶת הַנֶּפֶשׁ מֵאַחַר שְׂאֵינן
בָּה שׁוֹם חֶסְרוֹן, וְאֲזִי זוֹכִין לְהִתְמַדָּה, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ
שְׂיֵהִיָּה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בְּקַהֲלָתָנוּ, וְיִהְיֶה אֲהָבָה גְדוֹלָה בֵּינן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ,
שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (חַי מוֹהֲרָן סִימָן רצ"ב) הַעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה
שְׂבִינָנוּ; וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב הָאַחַדוֹת וְהָאֲהָבָה, עַד כְּדִי כִף שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִימָן ו') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שְׂהִיּוֹ אוֹהָבִים

זֶה אֶת זֶה, לְפִיכֶךָ נִשְׁתַּיֵּר מֵהֶם פְּלִטָה, רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלוּ אֲבָל הִיָּה בְּיַנְיָהֶם אַחְדוּת, נִשְׁאָר מֵהֶם פְּלִטָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁיְהוּדִים מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִתְאַחֲדִים יַחַד, בְּזֶה מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאמָרָם וְז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ב') נַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶגְדָּה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמָן לְגֻאֻלָּה.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִקְמַתִי קְהֵלָה קְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, חֲמֻמָּה שֶׁל אָמוּנָה, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה אֵינן סוֹפִית שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִקּוֹם כְּזֶה, וַתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּדָף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַצְטַרֵּף אֶל שְׁעוֹר אֶחָד, כִּי אֵינן עוֹד טוֹב כְּמוֹ דָּף גְּמָרָא.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּרַשֵּׁם אֶת שְׁמֶךָ תַּכְףּ וּמִיד בְּהַחֲנוּת "בְּרֵסֶלֶב סְנַטֵּר", לְמַעַן קִנְיַת ד' מִינִים, שֶׁבִּשְׁנָה הַזֹּאת נִמְכַר ד' מִינִים מְבַחְרִים, וּבִפְרָט אֲתֵרוּגִים שֶׁהֵם בּוֹדְאֵי בְלִתֵּי מְרַכְבִּים, רְצִיטֵי מְאֹד שֶׁתִּקְנֶה דְרָךְ הַחֲנוּת שֶׁהִקְמַתִי בִּיזוּעַ וּבִמְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים, וְכֵן הַשְּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ מְבַחֵר גְּדוֹל שֶׁל כָּל מִינֵי סְפוֹת גְּדוֹלִים וְקִטְנִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מִינֵי נוֹי סְפָה וְכוּ', כָּל מָה שֶׁרַק שִׁיךְ לְהַחֲגִים, וְרְצִיטֵי שֶׁתִּקְנֶה אֶת הַכֹּל דְרָךְ הַחֲנוּת "בְּרֵסֶלֶב סְנַטֵּר", שְׁזֶה שִׁיךְ לִי לְמַעַן זְכוּי הַרְבִּים, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיתֵּן לִי יָד וְכֶתֶף לְפִתְחָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַחֲנוּת הַזֶּה שְׁזֶה זְכוּי הַרְבִּים לְלַמְעֵלָה מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים סְבִיב יַבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֵי לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עֲבוּר בְּרִיאוֹתַי, כִּי
עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים מְרַבִּים שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיא, וְאוּדָה לְךָ מְאֹד מְאֹד
עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁתְּפַלְלֵי עֲבוּרֵי.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתְּדֵלֵי רַק לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד אַחַת עִם
הַשְּׂנִיָּה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶצְלוֹ יְתִבְרָךְ, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצָה
ל"ב): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ וְכָל מִי
שְׂאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שְׂאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי
הָאִשָּׁה שֶׁרַק עוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוּלָּת, שֶׁבְּזֶה הִיא מְרַאֶה שֶׁהִיא מְזַרְעוֹ
שֶׁל אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ, וְכָל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּמַסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם
עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבַר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ
שֶׁמֶרַב צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם
כָּל זֹאת אֵת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחְזוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׂשׁ וְשִׂמַּח שׁוּם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיךְ, כִּי
הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אִשָּׁה יוּכַל
לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁתְּסַתְּכַל
אִיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה בָאתִי בְכַתֵּב יָדִי לְמַעַן יַעֲמֵד אֶצְלָךְ יָמִים רַבִּים, אֵינִי לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל מִזֶּה שֶׁעָשִׂיתָ בְּשִׁבְלִי כִּדְי שִׁיְהִיָּה לִי מְקוֹם מְכַבֵּד בְּאוֹמִינִן בְּמְקוֹם הַנִּקְרָא
מִגְמָטָר, וְהוֹצֵאתָ אוֹתִי מִצְמָצוֹם לְרַחֲבוּת, וְתִהְיֶה לְאֵל זֶה מְקוֹם מְכַבֵּד מְאֹד,
וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִסְתּוֹפְפִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתְפַּלְלִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה כְּבוֹד
גָּדוֹל לְכָל תַּלְמִידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ", וּבּוֹדָאֵי לֹא אֶשְׁכַּח אוֹתָךְ גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא,
אֲבָל לְהַבְטִיחַ שְׁתִּהְיֶה בְּמַחְצֵתִי וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ בְּכָלֵל בְּאַיִזָּה מְקוֹם אֶהְיֶה זְרוּק
וְכוּ', וְלִכְנֵן לְמָה אֶתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת זְרוּק וְכוּ', לְצַעֲרֵי הָרַב יֵשׁ לִי הַמוֹן שׁוֹנְאֵי
חֲנָם, וּמִלְכוּתָא דְאַרְעָה כְּעֵין מִלְכוּתָא דְרִקִיעָא, וְאַמֵּר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהֲרָן
חֵלֶק ב' סִימָן י"ד) שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ הַתְּלוּנָן (תַּהֲלִים ג"ו) "רַבִּים לְחַמִּים לִי מְרוֹם" שִׁישׁ
לוֹ שׁוֹנְאִים לְמַעַלָּה וְכוּ', מִי כְּמוֹף יוֹדֵעַ מַה שֶׁעֲבַרְתִּי וְכוּ', יִשְׁבְּתִי בְּחִקִּירוֹת,
וְרַק אֶתָּה ... הֵיוּ צְרִיכִים לְשַׁחֲרַר אוֹתִי כְּאֵלוֹ אֲנִי הֵייתִי הַפּוֹשֵׁעַ הַכִּי גָּדוֹל
וְכוּ', וְכֵן מַה שֶׁקָּרָה בְּבִיתִי וְכוּ', (תַּהֲלִים מ"ב) "כָּל מִשְׁפָּרִיף וְגַלְיָף עָלַי עֲבָרוּ",
וְלִכְנֵן אֲנִי מַבְטִיחַ לָךְ כֹּל עוֹד שֶׁתַּעֲזוֹר לִי בְּעֵינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמִינִן, לֹא אֶשְׁכַּח
אוֹתָךְ, כִּי מִגְמָטָר זֶה מְקוֹם מְכַבֵּד מְאֹד, וְהַשׁוֹנְאִים שְׁלִי (שֶׁהֵם פְּשוּט שׁוֹנְאֵי חֲנָם כִּי
לֹא עָשִׂיתִי לְאֵף אֶחָד רַע), מִתְנַכְּלִים מְאֹד עַל הַמְּקוֹם הַזֶּה, וְלִכְנֵן חֲזַק וְאַמֵּן מְאֹד,
אֲנִי יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם וְכוּ', אֲבָל לֹא אֶשְׁכַּח אוֹתָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר שְׂאֵף פַּעַם לֹא תִקְבַּל לְשׁוֹן הָרַע בְּשָׁמִי, כִּי אֲנִי
אֵינִי לִי עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם וְכוּ', אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּפִי דַעְתּוֹ
וְשִׁכְלוֹ.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן אֶהְבְּתֵנוּ הַנִּצְחָיִית

גְּתָרְסוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתוּלִידי בְּקִלוֹת, וְאֵל תִּפְחָדִי, וְאִם הִרְוּפָאִים יִרְצוּ לַעֲשׂוֹת זְרוּז תַּעֲשִׂי אֶת זֶה, הֶעֱקַר תְּהִי חֲזָקָה בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְיָדָי הַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלוֹת, רַק לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּנְשַׁמַּע וּנְתַבְּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתָרְסוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחְיוּ נִצְח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂזֶה שְׁעֲשֶׂה לְכֶם אֶת הַנִּזּוֹק הוּא יִשְׁלַם לְכֶם אֶת זֶה וְיִתְקַן אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנָסוּ בְּלִחְץ רַק תִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ וְתִסְבִּירוּ לוֹ אֶת גְּדֹל הַנִּזּוֹק וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא אִישׁ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא לֹא יִשְׁאַר חַיִּב לְכֶם עַל הַנִּזּוֹק הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

דַּעוּ לָכֶם שֶׁכָּל זְמַן שֶׁתְּגוּרוּ בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה לָכֶם טוֹב וְכוּ', הִרְגַע שְׂאֵתֶם תַּעֲזוּבוּ אֶת יִבְנָאֵל לְבִסּוֹף תִּתְגַּרְשׁוּ רַחֲמָנָא לְשִׁזְבוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מֵיַעַץ לָכֶם לְהִשְׂאֵר פֶּה בִּיבְנָאֵל וְלֹא יִחְסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֵדָם שְׂמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזַק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכָתוֹב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֶה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שפטים ג' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בענין מה שקורה בהמקרה וכו', איך שאתן מקרבות את הנשים הרחוקות עדין מיהדות וכו' וכו', זה זכות מאד מאד גדולה בשמים, כי טהרת המשפחה זה יסוד היסודות של היהדות, ולכן צריכים לקבל את כלן בסבר פנים יפות, ולקרן וכו'.

בענין התקונים אני יטפל בזה מה שיותר מהר, והכל יבוא על נכון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גטרע.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שפטים ג' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ולא להתיאש בשום פנים ואפן, תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך אשר הוא לא יעזב אותך, ויש לך עתיד גדול מאד, ואתה יכול עוד פעם להתחזק ולשקם את עצמך מחדש, ולבנות בית נאמן בישראל, אל תכנס בתוך עצמך, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

בענין הבנות וכו', יש לי נסיון גדול שכל אלו שהתגרשו ומסיתים את

הילדים זה נגד זה, הינו או הגרוש מסית את הילדים נגד האמא שלהם, או הגרושה מסיתה את הילדים נגד האבא שלהם, לבסוף הם מתקוממים ועוזבים את זה שהסית אותם, פי האמת יוצא לאור, ולכן אל תענה לאלו שמסיתים נגד הבנות שלך וכו', אתה רק תברח אל הקדוש ברוך הוא, ותרגיל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, ותבקש ממנו יתברך רחמים ותחנונים שהבנות יחזרו אליך, ותראה נסים ונפלאות שיקרה עמך, שלבסוף יתהפך הגלגל, אלו שהסיתו את הבנות נגדך, הם יאבדו את הבנות וכו', כי הן יבואו חזרה אליך וזה ברור, צריכים רק סבלנות, כי לפעמים זה יכול לקחת אפילו כמה שנים, אבל כל אלו שמסיתים את הילדים, הם אשר מפסידים, ולכן חזק ואמץ מאד ואל תבלבל את עצמך משום דבר, הן אמת שאני יודע שזה כואב לך מאד מאד, איך עושים רשעות ואכזריות כזו נגדך, כי סוף כל סוף אתה האבא שלהם, ומסרת את נפשך עבור גדולם וכו' וכו', עם כל זאת אני אומר לך בזה שתשתק ולא תלך למשפטים וכו' וכו', רק לברח אל הקדוש ברוך הוא בכל יום תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ותספר לפניו יתברך בפרטי פרטיות כל מה שעובר עליך, אז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תפלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרעא.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שפטים ג' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד ואל תכנס בלחץ כי גדול אדוננו ורב להושיע, הקדוש ברוך הוא הוא בעל הבית של כל העולם כלו, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן תתחזק ואל תכנס בפחדים יתרים וכו'.

הנה חכמינו הקדושים ספרו לנו (גטין ז.) שלח לה מר עוקבא רבבי אלעזר בני אדם העומדים עלי ובדידי למסרם למלכות מהו שרטט וכתב לה (תהלים ל"ט ב) "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח לה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאקום בהו, שלח לה (תהלים ל"ז) "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לה חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן פלין מאליהן הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנוהו לגניבא בקולר וכו', הרי שלך לפניך שאם אחד מצער אותך, תקפיד מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלך יפלו נפילה אחר נפילה.

ליתר בטחון תפנה אל המשטרה, והקדוש ברוך הוא השומר את עם ישראל ישמר אותך מכל רע, ותזכה להנצל מכל שונאים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתרעב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שפטים ג' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

על כל דבר בעולם יכולים לחזור בתשובה, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמה, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב פהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים

ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מִפְּחַד מִבְּן אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי בִּיּוֹן שְׂאֲדָם בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בְּלִעָם הִיָּה רִשָּׁע עָרוֹם וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָיו הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שְׂכָל מִי שְׁחֹטָא וְאוֹמֵר חֲטָאִיתִי, אִין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לְגַע בּוֹ, בְּשִׁבְלִי זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה? וּמַה לָּךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שְׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמְּוֹת לְגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תנחומא נח) אִין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה, וְלִכְּן תִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ לֹא לְהִסְתַּכַּל בְּזָבֵל הַזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדֵאֵי יִמְחַל לָךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) וְדַע, שְׁעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הַיָּא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיָּה מְקַדָּם הַתִּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מַה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵים הַקּוֹדְמִים, וּכְשֶׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהִיָּה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֶה עֲרָף מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מַה שֶׁעֲשָׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תִשׁוּבָה; וְלִכְּן יִהְיֶה לָךְ עוֹד פְּעַם נְסִיוֹנוֹת לְהִסְתַּכַּל בְּכָל הַזָּבֵל וְכוּ', וּבְזֶה שֶׁתִּמְנְעִי אֶת עֲצֻמְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְהִסְתַּכַּל בְּזָבֵל הַזֶּה, זֶה עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפֵטִים ג' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כָּל עֵסֶק שֶׁלֹּא מְבִיא רוּחַ עַל כָּל פְּנִים אֶפְלוּ שְׂקָל אֶחָד וְכוּ', זֶה כָּבֵד לֹא עֵסֶק, מְכָל שְׂכָן שֶׁזֶה רַק מִפְּסִיד וְכוּ', צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקֻחַ

וּתְכַף וּמִיד לְסַגֵּר אֶת זֶה לְפָנַי שֶׁתִּפְשֹׁט רַגְלִי וּתְכַנֵּס בְּחֻבּוֹת עֲצוּמִים וְכוּ', אֲסוּר לְהִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזֵה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה בְּנֶקֶל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תהלים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדֶךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דברים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אַךְ' שְׂמַח', וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן אֲתָה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת עַצְמָךְ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְבוֹא לְשׁוּם דָּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמַח? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חֻבּוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (גְּדָרִים מֵא.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד וְדַעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֵּךְ שְׂאֲמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמוֹן סִימֵן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הָאֲחֻלִּים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

בְּיָדָאֵי הַצָּרָה שְׁלָךְ זֶה צָרָה נוֹרָאָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּשֶׁהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים זֶה חֶרְבָן לְהִילָדִים, כִּי הֵם אֲשֶׁר סוֹבְלִים יוֹתֵר מִכֻּלָּם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁהוֹרִים שְׁלָךְ כְּבָר הִתְגַּרְשׁוּ וְכוּ', אֲזִי אֶת צְרִיכָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אֲדַרְבָּה מְזֶה תִּקְחִי מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל אִיךְ שְׂאֵת תְּבַנִּי אֶת הַבֵּית שְׁלָךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם אֶהְבֶּה וְהִבְנָה הִדְרִית וְכוּ', הָעֵקֶר שְׁלֹא תִּהְיֶי שְׁבוּרָה וְכוּ', אִף שִׁזְהָ קַל לְהַגִּיד וְקִשָּׁה לְבַצֵּעַ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְרָה וְכוּ', וְאִם תִּמְשְׁכִי אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַצֵּעֵר וְהַעֲגַמְת נַפְשׁ וְכוּ', זֶה לֹא יִבְיֵא לָךְ אֶל שׁוֹם דְּבָר, רַק אֶל דְּכֹאֹן פְּנִימִי וְכוּ'.

אֶת מִצְדָּךְ צְרִיכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, כִּי כֵךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְבִי אֵלֵיהוּ רַבָּה פְּרִיָּשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֶמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֶמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְנָן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אֶמֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רּוֹאִים מְזֶה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֲסוּר לָךְ לְהִתְעַרֵּב בִּינֵיהֶם, אֶלָּא תְּכַבְּדִי אֶת שְׁתֵּיהֶם וְכוּ', וְאִף פַּעַם אֶל תִּקְבְּלִי לְשׁוֹן הָרַע מְזֶה עַל זֹאת, וּמִזֹּאת עַל זֶה וְכוּ', לֹא כְּדֹאֵי לָךְ לְהִתְעַרֵּב, כִּי אֲסוּר לִילָדִים לְהִתְעַרֵּב בְּמַעֲשֵׂי הוֹרִיָּהֶם וְכוּ'.

אִם תּוֹכְלִי לְהַכְּנִס בְּפִנְיָמִיָּה חֲרָדִית תְּצַלִּיחִי מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתּוֹכְלִי לְשַׁקֵּם אֶת עֲצֻמְךָ עַל אִף שֶׁהִכָּאֵב מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל וְכוּ', וְהַפְּצֵעַ עֲדִין פְּתוּחַ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִידָךְ לֹא לְהַגְרָר אַחֵר הַמְרִיבוֹת שִׁישׁ בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְלֹא אַחֵר הַלְּשׁוֹן הָרַע שְׁנַמְשֵׁךְ בְּזֶה,

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת נְטוּרְלִית לְאַהֵב אֶת שְׁתֵּיהֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם הַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וּבזְכוּת זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתִּזְכִּי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֵעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שְׁתֵּאוֹת נֶאֱוָף זֶה הַתֵּאוָה הַכְּלָלִית שֶׁבֵּין כָּל אַמוֹת הָעוֹלָם, שֶׁזֶה תֵּאוָה כְּלָלִית בֵּין לְאַמִּית וְכוּ' וְכוּ', וּבְזֶה כָּל הָאַמוֹת שְׁקוּעִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כָּל אִמָּה יֵשׁ לָהֶם מִדָּה מְגִנָּה אַחֲרֵת, זֶה בְּתֵאוֹת אֲכִילָה וְכוּ', וְזֶה בְּרִצְיָחָה וְכוּ', וְזֶה בְּאַזְרוּרִיּוֹת וְכוּ', וְאֵלּוּ שְׁקָטִים נִמְשָׁכִים רַק לְשְׁלוֹם וְכוּ', כָּל אִמָּה וְאִמָּה יֵשׁ לָהּ אֶת הַמִּדָּה שְׁלֵהָ, וְזֶה יְכוּלִים לְבַדֵּק בְּאַנְצִקְלוֹפֵדִיָּה שֶׁל אַמוֹת הָעוֹלָם, וְשֵׁם מְבֹאָר כָּל אִמָּה וְאִמָּה עִם הַקּוּלְטוּרָה שְׁלָהֶם וְכוּ'.

הַעֵקֶר מֵה לָנוּ לְהַתְעַנֵּין בְּהַמְדוֹת רַעוֹת שֶׁל אַמוֹת הָעוֹלָם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ וְלָלַכְתּ בְּדַרְכֵי אַבוֹתֵינוּ וְאַבוֹת אַבוֹתֵינוּ לְהִיּוֹת רַחֲמָנִים וּבִישָׁנִים וּגוֹמְלֵי חֶסְדִּים, שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֻמוֹת ע"ט). שְׁלִשָּׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאַמָּה זֶה הַרַחֲמָנִים וְהַבִּישָׁנִין וּגוֹמְלֵי חֶסְדִּים, רַחֲמָנִים דְּכָתִיב (דְּבָרִים י"ג י"ח) "וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבָּךְ", בִּישָׁנִין דְּכָתִיב (שְׁמוֹת כ' י"ז) "בְּעֵבֹר תִּהְיֶה יִרְאַתוֹ עַל פְּנִיכֶם", גּוֹמְלֵי חֶסְדִּים דְּכָתִיב (בְּרֵאשִׁית י"ח י"ט) "לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ" וְגו', כָּל שִׁישׁ בּוֹ שְׁלִשָּׁה סִימָנִים הִלְלוּ רְאוּי לְהַדְּבִק בְּאַמָּה זֶה.

ותהלה לאל יש לנו לשמח מאד מאד על נקדת יהדותנו, ושל א עשני גוי כגויי הארצות, ושקבלנו את התורה בהר סיני שהיא חיינו וארץ ימינו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרעו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר שפטים ג' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לרפואה שלמה.

אתה צריך לדעת כי על כל אדם בזה העולם עובר משברים וגלים מבית ומבחוץ וכו', ואין אדם שלא יעבר עליו משבר בחייו הפרטיים וכו', והכללים וכו', זה מפרנסה וכו', וזה משלום בית וכו', וזה מילדיו וכו', לא חסר לאדם צרות משנות, והאדם נשבר לאלף שברים, עד שיש אנשים שמתאשים לגמרי מחיהם וכו', וגם אלו שלא מתאשים מחיהם וכו' על כל פנים נכנס בהם דכאון פנימי שמתרשלים מטוב אמתי ונצחי שהיו יכולים לעשות וכו', ואליהם בא רבנו ז"ל ומגלה להם (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) אשר צריך האדם לדון את עצמו לכף זכות, ולחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדה טובה, כי איך יכול להיות שמימיו לא עשה איזה טוב וכו', איזה מצוה וכו', ובזה שיחיה את עצמו יתרחב לבו ודעתו, ויחזר אליו יתברך.

אבל פה לא מדברים מאיזה גאונה וישות וכו', אנשים שבורים ורצוצים, בגשמיות, שעובר עליהם משברים וגלים וכו', ברוחניות, שנכשלים ונופלים וכו', ואיך יש לאדם זמן ודעת ושכל שיכנס בו ישות וגאונה וכו', הוא רק

צָרִיף לְהִסְתַּכֵּל עַל הַקֶּפֶה שֶׁל שְׂרָצִים שֶׁמִּנְחָ תַחְתּוֹ וְכוּ', וְכֵן עַל הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכוּ', אָזִי אֵיךְ כִּבֵּר יִכְנַס בּוֹ אֵיזָה מַחְשָׁבָה נִפְסָדָה שֶׁל יִשׁוּת וְגֵאוּת וְכוּ', וְאֵלֵיהֶם בָּא רַבְּנוּ ז"ל וּמְגַלֵּה לָהֶם סוּד נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, אֵיךְ בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לֹא לְהִיּוֹת שָׁבוּר וְכוּ', וְיַחְטֵף כָּל מָה שֶׁיְּכוֹל בְּכָל יוֹם.

מוֹבָא (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן קכ"ה) שֶׁשָּׂאֵל אַחַד אֶת רַבְּנוּ ז"ל אֵיךְ יִפְרֹשׁ לְעַצְמוֹ מֵהַפְּסוּקִים, שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ מִשְׁבַּח אֶת עַצְמוֹ, כְּגוֹן (תְּהִלִּים פ"ו) "שֶׁמֶרָה נִפְשִׁי כִּי חִסִּיד אֲנִי", וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה. הַשֵּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל, זֶה צָרִיכִין לְפָרֵשׁ עַל עַצְמוֹ, כִּי צָרִיכִין לְדוֹן אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצֵא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה זְכוּת וְנִקְדָּה טוֹבָה, אֲשֶׁר בְּבַחֲיַנֵּת הַנִּקְדָּה טוֹבָה הַזֹּאת הוּא בַּחֲיַנֵּת חִסִּיד, וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל הֲלֹא אֶצֶל יְהוֹשֻׁפֵט כְּתִיב (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' י"ז) "וַיִּגְבֶּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי הַיְוָי"ה", שֶׁבְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַגְּבִיָּה לְבוֹ קֶצֶת. וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ ז"ל, הֲלֹא בִּבְקָר אָנּוּ אוֹמְרִים בְּתַחֲלָה: 'מָה אָנּוּ מֵהַ חַיִּינוּ' וְכוּ', וְאָנּוּ מִקְטִינִים עַצְמָנוּ מְאֹד, וְאַחַר כֵּךְ אָנּוּ אוֹמְרִים 'אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ' וְכוּ', שְׂאֵחַר כֵּךְ אָנּוּ מַחְזִיקִים עַצְמָנוּ וּמְרִימִים אֶת עַצְמָנוּ, וְאָנּוּ מְסַפְּרִים אֶת גְּדֻלַּתְנוּ, וּמְתַפְּאֲרִים, שֶׁאֲנַחְנוּ עִמּוֹ בְּנֵי בְרִיתוֹ זָרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְכוּ', כִּי כֵךְ צָרִיכִין לְהִתְנַהֵג בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלֹא לְהִיּוֹת שָׁבוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי הָעַצְבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן מְבִיאִים אֶת הָאָדָם שֶׁיִּפֹּל אֶל נוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְרַב רַבָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁפּוֹרְשִׁים מֵהִיָּדוּת רַחֲמָנָא לְשׁוֹכֵן זֶה רַק מַחֲמַת שֶׁהֵם מַחְזִיקִים אֶת עַצְמָם לְהִכֵּי גְרוּעִים וְכוּ', וְנִדְמָה לָהֶם מֵאַחַר שֶׁכִּבְּרוּ נִכְשְׁלוּ בְּמָה שֶׁנִּכְשְׁלוּ וְכוּ', מָה כִּבְּרוּ יוֹעִיל לָהֶם תְּשׁוּבָה? אוֹ מָה כִּבְּרוּ יוֹעִיל לָהֶם לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂוֹ מַצּוֹת? מֵאַחַר שֶׁכִּבְּרוּ נִכְשְׁלוּ בְּמָה שֶׁנִּכְשְׁלוּ וְכוּ', וְעַל זֶה בָּא רַבְּנוּ ז"ל לְחַזֵּק אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדּוֹן אֶת עַצְמוֹ לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי זֶה יֵצֵא מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, וַיִּזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

וּמוֹהֲרָנֵת ז"ל מִתְחִיל אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" עִם הַגְּלוּי הַנוֹרָא וְהַנִּפְלֵא הַזֶּה שֶׁאָדָם צָרִיף לְהִתְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה הָעִמְקָה שִׁיּוּשׁן בִּיאוֹשׁ עִמָּךְ וְכוּ', עַל יְדֵי שִׁמְצָא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְכַתֵּב שֶׁמְשִׁיחַ צְדָקְנוּ

יִכְבֹּשׂ אֶת הָעוֹלָם עִם דְּרֹךְ זֶה, אֲשֶׁר יִמִּי שֵׁיטָה אֲנִי קִשְׁבֹת אֶל רַבְנוּ ז"ל וְיִקְיָם
אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ג' אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת יז.) גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', אָמַר לָהּ רַב לְרַבִּי חַיָּא נָשִׁים בְּמֵאֵי
זְכִינָן? בְּאֶקְרוּיֵי בְּנִיָּהוּ לְבִי כְּנִשְׁתָּא וּבְאֲתַנּוּיֵי גְבַרְיָהוּ בִּי רַבְּנָן וְנִטְרִין לְגַבְרִיָּהוּ
עַד דְּאָתוּ מִבֵּי רַבְּנָן, בְּמָה הַנָּשִׁים זֹכוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד
תּוֹרָה שֵׁילְמָדוּ תּוֹרָה, וּמַחֲכוֹת עַל בְּעַלְיָהֶן שֵׁיחֲזָרוּ מֵהַכּוֹלֵל שְׁלוּמָדִים שְׁמָה
תּוֹרָה, נִמְצָא שְׁבִזָּה שְׂאֵשָׁה שׁוֹלַחַת אֶת בְּעַלָּהּ לְנִסֵּעַ לְרַבְנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אִזִּי הַשֹּׁכֵר שָׁלָה הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל מִשֹּׁכֵר שֶׁל בְּעַלָּהּ, כִּי הָרִי הִיא דוֹחֶפֶת אוֹתוֹ
לְנִסֵּעַ, וְיַפְעֵל שֵׁם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְיִכְתְּבוּ לָהּ עַל שָׁנָה הַבָּאָה תִּקְצִיב גְּדוֹל
וְכוּ', וְיִמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת הוּא הָעוֹרֵךְ
דִּין הַגְּדוֹל בְּמַעְלָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל מָה שֶׁתִּזְכּוּ לְטוֹב אִמְתִּי
וְנִצְחִי בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה זֶה הַכֹּל בְּזִכּוֹת הָאֵשָׁה שֶׁשׁוֹלַחַת אֶת בְּעַלָּהּ אֶל צִיּוֹן
רַבְנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שְׁדוּחֶפֶת אֶת בְּעַלָּהּ שֵׁיחִיָּה
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְאִזּוּ תִתְחַלֵּק עִמּוֹ שׁוּה בְּשׁוּה וְעוֹד יוֹתֵר מִזֶּה וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שֵׁיחִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר שְׁפָטִים ג' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד מִדָּה יִקָּרָה שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לָזֶה כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, אֲשֶׁרִי זֶה הַמִּדָּה הִכִּי יָפָה וְנִחְוָצָה בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם, וְכִמוֹ שְׁאָמַר "אֵין גְּבוּרָה כְּהַתְּאַפְקוֹת", וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלִזְכוֹת לְמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת שֶׁהִיא אַרְיֵכַת אַפִּים שֶׁיְהִיָּה מֵאַרְיָךְ אִף עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֶל זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּף הָאֱמוּנָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְיוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר דָּבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדוֹל וְכַח הַצּוֹמֵחַ, שְׁשׁוֹם רוּחַ רָעָה וְכוּ', וְשׁוֹם מִקְרָה רָעָה וְכוּ' לֹא יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, כִּי עַל יְדֵי תַקָּף הָאֱמוּנָה זוֹכִים לְמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, שֶׁהִיא הַמִּדָּה הִכִּי יָפָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת שְׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מָה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנַי צַעֲרָא אֲגָרָא, וְיָדַעִי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרְךָ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וְיִשׁוּת, אֲשֶׁה צָרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֶלָּוִי יִתְבָּרַךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרַאשֵׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מַעֲצָמִי וּבִשְׁרִי מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְכֵן רְאוּי לְהַתְּאַפֵּק בְּסְבָלְנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלֹא לְדַקֵּר אֶת הַזּוּלַת עִם מְלִים שֶׁהֵם יוֹתֵר חֲדִים מִחֲצִים חֲדִים, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (וְרַמְיָה ט') "חִץ שְׁחוּט לְשׁוֹנָם

מַרְמָה דָּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת רַעְהוּ יִדְבֵּר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אָרְבוֹ" וְלִכְן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְקִנּוּת לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַמֵּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, וְאָמַר הַחֶכֶם "מִי שְׂאִינוּ מוֹשֵׁל בְּכַעְסוֹ, אֵין שְׂכָלוֹ שְׁלָם" וְאָמַר "בְּאֶרְךָ אַפִּים תִּנּוּחַ הַנֶּפֶשׁ", כִּי אֵין עוֹד שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ לְאָדָם כְּמוֹ כְּשִׁקוּנָה לְעֲצֻמוֹ אֶת מֵדַת הַסִּבְלָנוּת.

רַב הַנְּשִׁים לֹא מַעְרִיכוֹת אֶת בְּעֲלֵיהֶם שֶׁנִּתְּן לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה בְּעַל מַעְנִיק אֶהְבֶּה וְכוּ', וּמִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעִזּוֹר לְאִשָּׁה וְכוּ', וּלְבִסּוּף הָאִשָּׁה מֵרַב עֲצָבִים שִׁישׁ לָהּ וְכוּ', מֵהֶפְכֶת אֶת הַקְּעֵרָה עַל פִּיהָ וּמְצִיקָה לְבַעֲלָהּ וְכוּ' סֵתֵם כְּכֹה וְכוּ', וּמְמַרְרֶת אֶת חֲזִיוֹ וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם "הַפְּעֵסֶן הוּא דוֹמָה לְחִיָּה מְזִיקָה" וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שִׁקוּנָה לְעֲצֻמוֹ אֶת מֵדַת הַסִּבְלָנוּת, וְלֹא נִכְנַס בְּלִחְצִים, שְׂאֵז יִזְכֶּה לְחִיִּים טוֹבִים וְנִעְמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ד' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּהַתְחַלַּת חֹדֶשׁ אֱלוּל, וְרֵאוי לָנוּ לְהַתְעוֹרֵר בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאַחַדוֹת וּבְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֹדֶשׁ אֱלוּל הוּא חֹדֶשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְעֵלִינוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ שְׁיִהְיֶה רַק אֶהְבֶּה וְאַחֲוָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה בְּעֲצֻמוֹ יֵשׁ לְהַסְמֵךְ מ"ם מַפְלָה, כִּי כָּל הָעֵינָן שְׁלוֹ זֶה רַק "הַפְּרַד וּמְשַׁל", וּבְזֶה שַׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחַדִּים יַחַד וּמוֹתָרִים אַחַד לְהַשְׁנִי, בְּזֶה מוֹחֲקִים אֶת הַטְּמָאָה וְהַזְּהָמָה שֶׁל הַסְּמֵךְ מ"ם שְׂרַק מְקַטְרֵג עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּרַאֵה שְׁמַצְדֵּךְ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם שִׁכּוֹת לְמַחְלָקַת וּלְוִכּוּחִים, וְאֵז תַּחֲיֶה חִיִּים טוֹבִים חִיִּים נְעִימִים, וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים

לזכות רק על ידי שמרגילים את עצמם לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה התבודדות שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, שכל אחד ואחד ירגיל את עצמו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר כל דבור ודבור עושה רשם בשמים, ואנשי שלומנו היו רגילים לומר אם לא היינו זוכים להתקרב אל רבנו ז"ל רק להתודע מהעצה של התבודדות, כבר היה כדאי, ומכל שכן וכל שכן שזכינו לקבל כל כך הרבה הנהגות והדרכות על כל פרט ופרט מהחיים, ולכן העקר להתמיד בספרי רבנו ז"ל ובפרט בשיחותיו הקדושים המדפסים בספרי "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן", אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנ"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (שאזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, נגם אפלו עכשו כשלומדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספרי הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקיים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

מה אמר לך אחר מסירות נפש של עשרים וחמש שנה שהשקעתי ביבנאל, זכיתי להקים קהלה כל כך יפה חממה של אמונה, על אפו וחמתו של הסמ"ך מ"ם הרשע שמנע את זה מאתנו מהרגע הראשונה שנכנסנו לגור ביבנאל, ותהלה לאל נתקיים דבורו של רבנו ז"ל "נצחתי ואנצח", וקהלתנו הקדושה היא מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו היה שם מדבר שמים מהיהדות וכו', ומאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם, לא היה זכר של יהדות וכו', אדרבה לחמו נגד כל הקדוש לעם ישראל

וכו', ותהלה לאל היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בבני ברק, או בברוקלין, בלי שום גזמא כלל, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקוה מפארת ענקי לגברים עם שלוש בורות לטבילה, וכן יש לנו מקוה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחירת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה), ועל כלם יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים וכו', ועכשו בבין הזמנים שבכל יום ויום באו מאות נופשים מכל הסביבה, לא יכלו להאמין שיש דבר כזה שמחלקים אכל בשפע לכל רעב וכו', ולא יכלו מספיק להתפלא על מחזה נורא כזה, שזה חדוש שבחדושים וכו', מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ויש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה וישיבה גדולה לבחורים מצוינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת במו עיניו, והמקום שוקק ביהדות, יש לנו במשך היום שש שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב, ועכשו בונים אלף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו, ובקרוב יתגלה לפניך דבר שאתה לא יכול לתאר בשכל וכו', איך יכול להיות דבר כזה וכו'.

והנה מחמת זכוי הרבים פתחתי חנות יודאיקה שבאים מארבעים מושבות וישובים סביב יבנאל לקנות צרכי קדשה, כגון ציצית, תפלין, מזוזות, טליתות, כפות וכו', זה ממש זכות הרבים גדול ונורא מאד, דבר שמנעו את היהדות מהם במשך עשיריות שנים, עכשו הביאו להם את

זו סמוך לבית וכו', וכלם שמחים ועליזים, ומי כעמך ישראל גוי קדוש, שרואים איך שבאים ומתעניינים ביהדות, וקונים כל מיני דברים ששייכים ליהדות וכו', זה ממש נחת לראות וכו', ואני מִכְרַח לומר את זה בפה מלא שהחנות הזו "ברסלב סנטר", זה חדוש שבחדושים בזכוי הרבים, כי מנעו מאחינו בני ישראל עשירות שנים מיהדות כאן ביבנאל וכו', ותהלה לאל עכשו רב תושבי המקום נכנסים וקונים, וזה הנחת הכי גדול לראות איך שעם ישראל הם עם קדוש, ומשתוקקים לחזר אליו יתברך, ויען שהשנה יהיה לנו כל צרכי החגים וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתִּרְשֵׁם את שמך תכף ומיד בהחנות "ברסלב סנטר", למען קניית ד' מינים, שבשנה הזו נמכר ד' מינים מבחרים, ובפֶּרֶט אתרוגים שהם בודאי בלתי מִרְכָּבִים, רצייתי מאד שתקנה דרך החנות שהקמתי ביזע ובמסירות נפש למען זכוי הרבים, וכן השנה יהיה לנו מבחר גדול של כל מיני סכות גדולים וקטנים וכו', וכל מיני נוי סכה וכו', כל מה שרק שייך להחגים, ורצייתי שתקנה את הכל דרך החנות "ברסלב סנטר", שזה שייך לי למען זכוי הרבים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפ.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר שפטים ד' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי רק להיות בשמחה, ותתחזקי ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מאד מודה לך על העזרה שאת עוזרת ורוצה לעזור יותר ויותר בבית התבשיל - אהל אברהם, שדבר זה מאד מאד חשוב בשמים, כי אצלו יתברך רק חשוב חסד, כמאמר ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כמות כמות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ומוכא ממקבילים שאלו שקטרגו על בריאת האדם, היו הסמך מ"ם וגונדא

דילה, שהם מצד עצמם רק רע וכו', והם לא יודעים מה זה לעשות טוב עם הזולת וכו', ולכן המלאך מיכאל עם כל כחות המלאכים שלו מלמדים זכות על נשמות ישראל, הם צעקו שכן יברא האדם, כי הם יעשו רק חסד, וזה רואים פה ביבנאל בחיוש, מי עוסק בחסד? זה רק אנשי שלומנו שהולך להם בחיים שיהיה טוב לכל אחד ואחד וכו', ולכן אני מאד מודה לך שאת עוזרת לי לפתח יותר ויותר את ענין הצדקה והחסד ביבנאל, שדיקא מכאן יתחיל הגאולה, כמובא בזהר (וירא קי"ט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז): בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט). וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, ויתכנשוך לה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעלמא, ובזכות ינוקי דבי רב יתתקף חילה לאתגברא וכו', עין שם, ואף שהסמ"ך מ"ם מונע ומעכב וכו', אבל כבר לא יועיל לו כבר שום דבר, כי מרב הצדקה וחסד שנעשה כאן על ידי נשות אנשי שלומנו, הן בעזרה ליולדות, והן בעזרה בבית התבשיל וכו', זה ישרף את כל הקלפות, ונוכח ביחד לקבל פני משיח צדקנו בקרוב מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר שפטים ד' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני פתבתי שתי דברים, א, שיגבירו למוד תורה הקדושה, שיהיה בכל עיר תלמוד תורה לילדים וישיבה לבחורי חמה, ב, שיפסק המחלקת והשנאת חנם שיש בין עם ישראל, ובפרט בין בני תורה, ובין חסידים ואנשי מעשה. והנה התשובה לזה כבר הקדימו חכמינו הקדושים, והם אמרו לנו את

הסבה לכל הצרות והגליות, וכך אמרו (יומא ט): מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלשה דברים שהיו בו עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים, אבל מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עברות, עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים, וזה כבר אלפים שנה שאנחנו סובלים מהמחלה הזו שנקרא שנאת חנם, מסיתים ומדיחים אחד על השני וכו', חלונים נגד דתיים וכו', בין דתיים וכו', בין בני תורה וכו', בין חסידים ואנשי מעשה וכו', וכך זה הולך כבר מאז חרבן בית שני, אפלו שהיה אז הרבה תורה וקיום מצות, עם כל זאת הפל נחרב בשביל שנאת חנם והסתות אחד נגד השני וכו', ועדין אנחנו לא נקיים מזה, מליונים מאחינו בני ישראל היקרים מפז, קפדו את חייכם במיתות משנות מיתות אכזריות במשך כל הדורות מבני עשו ומבני ישמעאל, בכל מיני רציחות מה שהדעת לא יכול אפלו לתאר, אל מה חיות בצורת בני אדם יכולים לטבח ולהרג ולשרף וכו' וכו', אנשים נשים ילדים חפים מפשע, בכל מיני מיתות משנות ואכזריות וכו', ותמיד שאלו למה? בשעה שחכמינו הקדושים אומרים ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עברות, עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים, ועדין זה מרקד בינינו, לפני מלחמת עולם הראשונה היה כל כך הרבה תורה וחסידים ואנשי מעשה וכו', אבל המחלוקות והשנאת חנם והדבורים שאחד דבר על השני, ושנא את השני, זה היה מגעיל מאד וכו', וכמו כן לפני מלחמת עולם השנייה גם כן, היה כל כך הרבה תורה וחסידים ואנשי מעשה וכו', אבל המחלוקות והשנאת חנם והדבורים שאחד דבר על השני, ושנא את השני, זה היה מגעיל מאד וכו', ואף אחד לא למד לקח מהעבר וכו', וממשיכים עם החמולות החמולות וכו' וכו' וההסתות הפרועות אחד נגד השני וכו', שכחו את העבר הלא רחוק מה שמליונים מאחינו בני ישראל היקרים קפחו את חייכם, אשר היו כלם חפים מפשע, אך אמרו חכמינו הקדושים (בבא קמא ט.) כיון שנתן רשות למשחית אינו מבחין בין צדיקים לרשעים ולא עוד אלא שמתחיל מן הצדיקים תחלה.

וספרו לי הרבה אנשים שעברו את השואה, ואבדו את כל משפחתם בתאי הגז וכו' וכו', ועליהם עבר את הגיהנם עלי אדמות וכו', וכיון

שנשתחררו בנסים נגלים, היו בטוחים שעכשו העולם ישתנה לגמרי למוטב, כבר לא יהיה שנאת חנם בין עם ישראל, וכלם יאהבו אחד את השני, ויעזרו אחד להשני, כי ראו אל מה הרוצחים האכזרים החיות הפרועות על שתי רגלים מסגלים לעשות לגברים נשים ילדים חפים מפשע, אזי מעכשו העולם ישתנה לגמרי, ולא ירצו לאכל אחד את השני וכו', והנה התחיל בדייק ההפך עוד פעם כמו שהיה קדם מלחמת העולם השנייה ומלחמת העולם הראשונה וכו', שנאה, והסתות אחד על השני, כאלו כבר בטוחים שלא יקרה עוד פעם מה שקרה וכו', (לא תקום צרה פעמים).

קדם ההסתות הפרועות של החלונים על הדתיים וכו', הם שכחו שהגרמנים ימח שמם וזכרם, לקחו קדם את אלו הרחוקים מתורה ומצוות וכו', אלו שלא היה להם צלם אלקים זקן ופאות, ושמרו שבת ואכלו בשר, אותם לקחו הראשונים, ואפלו אלו שהתבוללו בין הגויים לא הועיל להם שום דבר בעת צרה, כי הם היו הקרבנות הראשונים כמפרסם דבר זה וכו', ולכן למה הם צריכים כל כך להסית נגד הדת? וכמו כן המחלוקות והגזענות שהיה בין העדות של היראים והשלמים וכו', גם כן לא עזר להם שום דבר, כי השנאת חנם אוכלת את הטוב ביותר, ולכן אם אנחנו רוצים להנצל מכל האיומים וכו', ומפל הגזרות הרעות וכו', ההכרח להפסיק את ההסתות הפרועות וכו', ומה קורה? שיש פתגם "הפוך על הפוך", אלו הרודפים והמסיתים והמדיחים והזורעים שנאת חנם וכותבי כתבי פלסתר וכו', הם צועקים שהם הנרדפים... ולכן אשרי האיש שאינו מתערב בשום מחלקת ומריבות, ומכל שכן וכל שכן שמתרחק מאלו שמדברים נגד גדולי וצדיקי ומנהיגי הדור, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ט:) אמר רבי יהודה לא תרבה ירושלים אלא בשביל שבזו בה תלמידי חכמים, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ו ט"ז) "וייהיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת הוי"ה בעמו עד לאין מרפא" מאי עד לאין מרפא? אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן ט"ז) אתה מוצא שלא לקה קרח ועדתו אלא על שפשט ידו במשה ואהרן, וכן אנשי ירושלים לקו על שבזו הנביאים שנאמר (דברי הימים ב' ל"ו ט"ז) "וייהיו מלעבים במלאכי אלהים"

וּכְתִיב (יְרֵמְיָה ה') "חִזְקוּ פְּנֵיהֶם מִסְּלַע מֵאֲנוּ לְשׁוֹב" לְכֹהֵן הַזֶּהִיר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כְּבוֹדוֹן שֶׁל זְקֵנִים וְשֶׁל צְדִיקִים; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהַר לֹא לִפְגַּע בְּתַלְמִידֵי חֻכְמִים צְדִיקִים וְאִנְשֵׁי מַעֲשֵׂה, שֶׁכֵּל יְמֵי חַיֵּיהֶם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשִׂמְחָה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, אֵין לָהֶם אֶלֶּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הֶלְכָה, וְהֵם רְחוּקִים מִכֶּסֶף כְּרוֹחַ מְזֻרַח מִמַּעַרְב, וְלֹא מַעֲנִין לָהֶם שׁוֹם דְּבַר רַק תּוֹרָה וְעוֹד פְּעַם תּוֹרָה וְעוֹד פְּעַם תּוֹרָה, וְלִהְרַבּוֹת חִילִים לַתּוֹרָה וְכוּ', כִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹכַע עֲלֵבוֹנָם וְכוּ', וְאִף שְׂרוּאִים בַּהֲתַחֲלָה שֶׁאֵלוּ הִרְשָׁעִים שְׂרוּדָפִים אוֹתָם מִצְּלִיחִים וְכוּ', זֶה רַק לְפִי שְׁעָה, אָבָל לְבִסוּף נִתְעַקְרִים מִן הָעוֹלָם בְּאִפְּן רַע וְמֵר מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁמִּתְחַבֵּר עֲצָמוֹ לִירֵאִים וְשִׁלְמִים צְדִיקִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, וְהִסִּימֵן הָאֲמִתִּי מִי הֵם הִירָאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְכוּ', אֵלוֹ הַשּׁוֹנְאֵי בְּצַע וְכוּ', שֶׁהֵם מוֹעֲטִים מְאֹד בַּעוֹלָם וְכוּ'.

תֵּאֱמִין לִי שִׁישׁ לְהֶאָרִיךְ בְּזֶה סֵפֶר שְׁלָם, אָבָל כְּדֵי לְתַרְץ לָךְ וּלְעוֹד אֲלֵפִים שֶׁקְּשָׂה קְשִׂיא זו, אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרְתִים אֵלוֹ אֵלֶיךָ וְכוּ', אֵלוֹ שֶׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד הַזּוֹלָת וְכוּ', חוֹשְׁבִים שֶׁעֲכָשׁוּ הֵם עַל הַגְּבֵה וְכוּ', אָבָל בַּעַת צָרָה לֹא עֲלִינוּ, כָּלֶם שְׂוִים וְכוּ', אֵת הַחֲלוּנִים לְקַחוּ לְתֵאֵי הַגִּזוּ וְכוּ', וְהִתְעַלְלוּ בָּהֶם בְּאִפְּן הַכִּי מִשְׁפִּיל וְכוּ', בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ לְהַתְרַדִּים לְדְבַר הַשֵּׁם, וְלִכֵּן הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיִּפְסְקוּ הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל בְּיוֹם עֶבְרָה כָּלֶל.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרַחֵם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וַיִּגְאֲלֵנוּ כְּכֹר גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַפָּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֶר שְׁפֹטִים ד' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

יש בזה שתי גרסאות, אחת היא שם משפחת רבנו ז"ל היתה ברסלבסקי, והשנייה ששם משפחת רבנו ז"ל היתה הורדענקא, כך ספר לי הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל ששמע באומן מזקנים שעוד הכירו את תלמידי מוהרנ"ת ז"ל, (אבל זה לא כל כך בטוח, וכן למאי נפקא מנה?).

העקרים שבכל העקרים ראה לצית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות גמור, להסיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך בכל יום ובכל שעה, שזה נקרא התבודדות, וכן תלמד שעורים כסדרן בתורה הקדושה, והכל בתמימות ובפשיטות גמור, כי אתה צריך לדעת שהעקר בזה העולם היא תמימות ופשיטות, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) שעקר היהדות הוא תמימות ופשיטות, ואמר (שיחות הר"ן סימן ט"ו) שהוא חכמה ומלאכה גדולה להיות כמו בהמה. וזה בחינת (שמות ל"ו א') "כל אשר נתן הוי"ה חכמה בהמה", הינו שהוא חכמה לעשות עצמו כבהמה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ה:) על פסוק (תהלים ל"ו ז') "אדם ובהמה תושיע הוי"ה" - אלו בני אדם שערומים בדעת ומשימין עצמן כבהמה. וכמו שאמר אסף (תהלים ע"ג כ"ב) "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך"; אשרי מי שזוכה להגיע אל מדת התמימות. וכבר ספר לנו רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ט' מהחכם ותם) אל מה זכה התם וכו' שנעשה מיניסטר על כל המיניסטארין צדיק על כל הצדיקים עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ד' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה לומד
ברבים, ומזכה את נשמות ישראל, כי כך אמרו בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל
מאן דאחיד בידי דחיקא, ואשתדל בה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק
בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפיא סטרא אחרא,
וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקרה, וגרים לקימא כל עלמא בקיומה
לעלא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים
והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל
מארי דינין לא יכלין למידן לה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר
תרעי ולית מאן דימחי בידה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה
זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו לעד זרח בחשך אור
לישרים" וגו'.

מוהרנ"ת ז"ל כתב (חיי מוהר"ן סימן שכ"ה) כששאלתי את רבנו ז"ל אם
אדבר עם בני אדם, והשיב לי רבנו ז"ל "שמוס יא", [כן תדבר] ושאלתי,
"איך ווייס אבער ניט וואס יענעם גייט אפ" [אבל איני יודע מה עובר עליו]
השיב לי רבנו ז"ל, "דוא דארפסט ניט וויסן" [אינך צריך לדעת] ושאלתי,
"וואס העלף איך אים" [מה אני עוזר לו] השיב לי רבנו ז"ל "וואס האט
דאס צו דיר" [מה זה נוגע אליך] והבנתי כוננתו הקדושה שרצונו לומר "דוא
פועלסט יא" [אתה כן פועל], מזה רואים שאדם צריך לדבר עם הזולת דבורי
יראת שמים, דבורי אמונה והתחזקות, ואף שהוא לא יודע מה שעובר על
הזולת, מה צריך להיות אכפת לו וכו'? אדם צריך ומכרח לדבר תמיד עם
הזולת דבורי אמונה והשגחה פרטיית, שזה מצוה גדולה מאד, וכמו שאמר
רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') כמו שמצוה להוליד ילדים וזה המצוה
הראשונה בהתורה, כמו כן הוא מצוה להוליד בני אדם ברוחניות, הינו

להחזיר בהם אמונה פשוטה בו. תברך, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ט"ז) כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו יולדו.

ולכן ראה להמשיך לומר שעור ברבים, וכמוכן שהכל יהיה פי ההקדמות של ספרי תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, וספרי מוסר וכו' וכו', ולשמר מאד מאד לא לומר מוסר לבני אדם, רק לחזקים לאמצעם לעודדם ולשמחם, שאין למעלה מזה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן כ"ט) טוב הכל חפצים לשמע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפד.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר שפטים ד' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרעיון הזה היה נפלא מאד, וחבל שלא יעשו את זה כמה פעמים בשנה, שיתקבצו יחד כל נשות ישראל, ודיקא נשות מנהיגי הדור, ונשי ראשי ישיבה, שידרשו לפניהן, ויסבירו להן מעלת האשה שנותנת לבעלה ללמד תורה וכו', וחשיבות האשה שהולכת בצניעות וכו', ובכלל לעורר ולעודד את נשות ישראל שהן יחזקו את בעליהן שלא יתערבו בשום מחלקת שבועולם, כי לאשה יש כח אדיר להציל את בעלה מכל רע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק"ה) על הפסוק (משלי י"ד א') "חכמות נשים בנתה ביתה" זו אשתו של און בן פלת, "ואולת בידה תהרסנה" זו אשתו של קרח, כי בשעה שהיה מחלקת על משה, יעצה אשתו של און בן פלת לבעלה מה ללכת נגד משה וכו'? ומה אתה צריך להתערב וכו'? הרי בין כף אתה

לא תהיה שום דבר וכו', יהיה או משה וכו', ויהיה או קרח וכו', אבל אתה לא תהיה כלום, אזי מה אתה צריך להתערב בהמחלקת הזו? וכך הצילה את בעלה שלא ילך בעת שהתקומם קרח ועדתו נגד משה, ועל ידי זה נצול מלהבלע בתוך האדמה וכו', רואים מזה שלאשה יש כחות הנפש בלתי רגילות, היא לא יודעת איך לנצל את זה וכו', ולכן אשרי אלו שהמציאו את הכנס ההיסטורי הזה, ובודאי זה יעשה רשם גדול מאד מאד.

אשה צריכה לדעת שהקדוש ברוך הוא הבטיח לה הבטחה יותר מהבעל, כמאמרם ז"ל (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר לה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרוי בנייהו לבי פנשתא ובאתנווי גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, ולכן מי יתן שכמה פעמים בשנה יהיה ארוע היסטורי כזו, ודיקא הרבניות נשות מנהיגי הדור וראשי הישיבות, הן יופיעו לקהל הנשים, קדם זה יביא אחדות גדולה שיראו שאין כבר מחלקת בין חסידים וליטאים וכו', ואין כבר גזענות וכו', ודיקא פנוס לשם שמים כזו יביא את הגאולה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה י"א:) בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים.

ואם כבר מדברים מפנס של נשים וכו', צריכים לדעת שבשום פנים ואופן לא ימצא ולא יזכר שם אף גבר וכו', בעל דרשן וכו', אדרבה ודיקא הרבניות נשות מנהיגי הדור וראשי הישיבות, הן יכולות לפעל הרבה יותר וכו', וזה רעיון נפלא, ואשרי הידים מי שארגן את הכנס ההיסטורית הזאת למען שמו יתברך, ומי יתן שיהיה כבר אהבה ואחדות בין נשמות ישראל, וכיחד נהיה עומדים ומוכנים לקבל פני משיח צדקנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ה' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהֶתְחַזְקוֹת הוּא שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה שְׂאֵתָה יוֹדַע מְרַבֵּי אִמַּת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, אֲשֶׁר לֹא עוֹזֵב אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָנוּ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לִבְנוֹ וְדַעַתָּנוּ, וְנוֹכַל לִשְׁפֹּךְ שִׂיחַ וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לִשְׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שִׁיּוּשֵׁב בַּפְּנֵה שְׁלוֹ, וְיּוֹשֵׁב וְלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסֹדֵרֵן בְּכָל יוֹם, קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הַלְּכָה וְכוּ', וְאָנִי כּוֹתֵב רַק קִצַּת וְכוּ', כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם מְסִית אֵת הָאָדָם אֵיךְ תּוֹכַל לִלְמַד? הֲרִי יֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה לִלְמַד, וּמְתִי תִזְכָּה לְסִיִּים אֵת הַכֹּל? וְלָכֵן הוּא מִיֵּאֵשׁ אוֹתוֹ עַד שֶׁלֹּא פּוֹתְחִים לֹא חָמַשׁ, לֹא מְשֻׁנִּיּוֹת, לֹא גְמָרָא וְכוּ' וְכוּ', וּבִבְאִמַּת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֵת הַכֹּלל הַזֶּה שֶׁ"אֲבִיסַעֵל אִיזוֹ אוֹיךְ גִּיט", מַעַט גַּם כֵּן טוֹב, אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעָלָיו לְהִתְחַיֵּל עִם פְּסוּק אַחַד, וְאִזּוֹ יִרְצֶה לִלְמַד עוֹד פְּסוּק וְעוֹד פְּסוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לְהִתְחַיֵּל עִם מְשֻׁנָּה אַחַת, וְאִזּוֹ יִרְצֶה לִלְמַד עוֹד מְשֻׁנָּה וְעוֹד מְשֻׁנָּה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן לְהִתְחַיֵּל עִם כְּמָה שׁוֹרוֹת גְּמָרָא, אִזּוֹ יִרְצֶה לִלְמַד עוֹד כְּמָה שׁוֹרוֹת וְעוֹד כְּמָה שׁוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה סִגְלָה לִלְמַד תּוֹרָה בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה, וּבִבְאִמַּת כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֲסִי"א) לְמָה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לְתֵאֵנָה שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגִּפֵּן וְהַתְּמָרָה גִּלְקֻטִּין בְּאֶחָד וְהַתְּאֵנָה גִּלְקֻטָּה מַעַט מַעַט וְכֶף הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מַעַט וּלְמַחֵר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאֵינָה מִתְּלַמְּדָת לֹא בְּשֻׁנָּה וְלֹא בְּשָׂתִים; וְכֵן אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תְּמָה אֵיךְ יִכּוֹלִים לִלְמַד כָּל כֶּף הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יֵנְאִי לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה לְכַפֵּר שֶׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אוֹמֵר מִי יוֹכַל לְהִבְיֹאוֹ וּפְקַח אוֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלָּה אוֹתוֹ מִבְּיֵא סֵלָם אוֹ קִנָּה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ כֶּף כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אוֹמֵר אֵימְתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא פְקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה שׁוֹנָה פְּרָק אֶחָד בְּכָל יוֹם יוֹם עַד שֶׁמְסִיִּים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְלָכֵן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, כִּי זֶה חִלְקֶךָ לְנִצּוּחַ, כִּי אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל יוֹם יוֹם הוּא דוֹר חֲדָשׁ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (קֹהֵלֶת רַבָּה פְּרָשָׁה א'

סימן ה') על פסוק (קהלת א' ד') "דור הלך ודור בא", אין לה בכל יום ויום שאין נולדין בו ששים רבוא ומתים בו ששים רבוא ומה טעם דור הולך ודור בא; ולכן אשרי מי שזוכה להיות בכל יום בשמחה עצומה על נעם חלקו שנברא מזרע ישראל ולא עשני גוי כגויי הארצות, וזוכה להתפלל שלוש פעמים במנין את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית, וזוכה לחטף בכל יום מקרא משנה גמרא מדרש וכו', שאין עוד שמחה יותר גדולה מזו, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים מרירות ומכאובים וכו', עם כל זאת ראה להחזיק מעמד, ותשמח מאד מאד שיש לך רבי כזה, אשר בפרוש גלה לנו (שיחות הר"ן סימן קע"ז) שראוי לכם לשמח בהשם יתברך. ואף על פי שאין אתם יודעים מגדלת השם יתברך ראוי לכם לסמך עלי. כי אני יודע מגדלתו יתברך, והזכיר אז הפסוק (תהלים קל"ה ה') "כי אני ידעתי כי גדול הוי"ה וגו', גם ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה.

אבל אני מקרח להגיד לך שהיום צריכים מאד מאד לשמר לא לפל ברשת הסמ"ך מ"ם, שמסית ומדיח לדבר נגד צדיקי הדור הדבקים בו יתברך, ונגד ראשי ישיבות המפיצים תורה זה חמשים ששים שנה וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ט:): אמר רבי יהודה לא תרבה ירושלים אלא בשביל שבזו בה תלמידי חכמים, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ו ט"ז) "ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת הוי"ה בעמו עד לאין מרפא" מאי עד לאין מרפא? אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו, ואמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן ט"ז) אתה מוצא שלא לקה קרח ועדתו אלא על שפשט ידו במשה ואהרן, וכן אנשי ירושלים לקו על שבזו הנביאים שנאמר (דברי הימים ב' ל"ו ט"ז) "ויהיו מלעבים במלאכי אלהים" וכתוב (ירמיה ה') "חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב" לכה הזהיר הקדוש ברוך הוא על כבודן של זקנים ושל צדיקים; אשרי מי שיושב בפנה שלו ולא מתבלבל מאף בריה שבעולם, רק מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ומכניס בדעתו אמתת מציאאותו יתברך, שזה הנעם העליון המובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ע"א) אשר יש מחזן של ארץ ישראל, שזה גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, (דברים י"א י"ב) "ארץ אשר הוי"ה אלקיך דרש אתה תמיד

עֵינַי הָיוּ"ה אֶלְקִיךָ בַּה מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה", וַיֵּשׁ מַחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ שְׁזָה הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְּלָפוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שְׁבַת י"ד): גִּזְרוּ טְמֵאָה עַל אֶרֶץ הָעַמִּים וְכוּ', וְאָמְרוּ (פְּתוּחוֹת ק"י): כָּל הַדֶּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֵלוֹהַ וְכָל הַדֶּר בְּחוּצָה לְאֶרֶץ דּוֹמָה כְּמִי שֵׁאִין לוֹ אֵלוֹהַ; וְדַע, כִּי מַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת נַעַם, וּמַחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ הֵם בְּחִינַת חוּבְלִים, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (זְכַרְיָה י"א) "לְאֶחָד קָרָאתִי נַעַם וְלְאֶחָד קָרָאתִי חוּבְלִים". וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרוּין כ"ד) 'נַעַם' אֵלוֹ תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁמְנַעֲמִים זֶה לְזֶה בְּהִלְכָה, 'חוּבְלִים' אֵלוֹ תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁבְּחוּץ לְאֶרֶץ, שֶׁחוּבְלִים זֶה לְזֶה בְּהִלְכָה; נִמְצָא מִי שֵׁישׁ בּוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי בָּאִין סוּף בְּרוּף הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו מַחֲזִין שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁזָה אֲמוּנָה, וְעַל יְדֵי זֶה מְנַעֲמִים אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ', וְעוֹזְרִים לְהַזוּלַת וְכוּ', וּמִי שֶׁרְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְהוֹלֵךְ אַחַר הַהֶבֶל וּמְשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת מְמוֹן וְכוּ', וְכָל הָרָאשׁ שֶׁלוֹ זֶה רַק אֵיךְ מְשִׁיגִים תְּקִצִּיבִים וְכוּ', וְאֵיךְ גּוֹנְבִים מֵהַזוּלַת כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו מַחֲזִין שֶׁל חוּץ לְאֶרֶץ שְׁזָה כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים מַחֲלָקַת, כִּי הֵם חוּבְלִים זֶה אֶת זֶה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, רְאֵה בְּעֲצָמָךְ הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּבָר עוֹד פְּעַם בְּחֹדֶשׁ אֵלּוּל, מוֹכְנִים וְעוֹמְדִים לְנִסְעַ אֶל רַבְנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְן רְאֵה לְחַטָּף עוֹד מֵה שֵׁישׁ לְחַטָּף, וְיִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרָפוֹ.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ה' אֵלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִיקֵי מֵעַמְדַּ כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה מְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד הַצְּדִיק, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא תּוֹבֵעַ אֶת אֵלוֹ שֶׁמְדַבְּרִים וְכוּ', מְחַרְפִּים וּמְבֹזִים אֶת הַצְּדִיק וְכוּ', וְלִכְן אֶת תְּרָאֵי לְהַתְרַחֵק

לגמרי מנשים כאלו שלא מתבישות לדבר על הצדיק, חסדי השם יתברך שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, וכלן היו אצל ציונו הקדוש בעיר אומן אשר אין למעלה מזה, ובזה ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ובפרט את שנמצאת בקהלה כל כך קדושה חממה של אמונה, יסוד של חסד, ראוי לה לשמח מאד מאד ולשמח את שאר נשות אנשי שלומנו.

נא ונא תשתדלי לפרש את שיחתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם בני אדם היו יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך מזעזע את כל העולמות, שזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מיני עזר שאת רק יכולה לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמר ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמר ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשי כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפז.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר שפטים ה' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אל תדאגו כלום, הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות, ותזכו להולדה קלה, והכל יעבר בקלות וכו'.

זה אחד מהסבות שאני נגד לעשות סקירת מערכות וכו', כי הרופאים מכניסים סתם לחץ בהאשה וכו', והיא מפחדת וכו', והיא לא יודעת מה יהיה וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם אל תדאגו כלום, רק תהיו שמחים ועליונים, ואם אפשר לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה וכן הבעל שזוכים לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכו לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד מבקש אתכם לא לפחד, הכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ה' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

כְּמָה שְׁאֲנִי לֹא יִכְתֹּב לָכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם, זֶה לֹא מוֹעִיל
כְּלוּם וְכוּ', לְבִסּוּף אֲנִי יִצְטָרֵךְ לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִהַקְהֵלָה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת,
אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּאֵלִימִים בְּהַקְהֵלָה.

אֲנִי רוֹאֶה שְׁעַל בְּנֹכְם ... נָרוּ יְאִיר נִתְקַיֵּם (בְּרֵאשִׁית ט"ז י"ב) "פָּרָא אָדָם
יְדוּ בְּכָל וַיֵּד כֹּל בּוֹ", הוּא מִתְחִיל עִם כָּלָם וְאַחַר כֵּן מִקְבֵּל חֲזָרָה, אֲזוּ יֵשׁ
לָכֶם טְעָנוֹת כְּאֵלוֹ מִתְחִילִים אִתּוֹ, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הָאֲמִת שֶׁהוּא אֵין לוֹ
מִה לַעֲשׂוֹת, הַבְּטִילָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעָמוּם וְזָמָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כֹּל כֵּן הִרְבֵּה
פְּעָמִים כְּתַבְתִּי לָכֶם תִּשְׁמְרוּ עֲלֵיו וְעַל שְׁאָר הַיְלָדִים וְכוּ', וְקוֹלִי הוּא קוֹל
בְּמִדְבַר וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, כִּי
אֲחֵרֵת וְכוּ' וְכוּ'.

אֵל תְּהִינּוּ לְשִׁלַּח אֶת הַבֵּן שֶׁלָּכֶם לְכֹאֵן, כִּי אֲנִי לֹא יִתֵּן לוֹ לְשִׁנְיָה דְרִיסַת
רְגֵל לְהַכְנִס וְכוּ'.

הַמְּאַחַל לָכֶם תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

גתרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ה' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם אֵל ... נָרוּ יְאִיר

הַזְהִרְתִּי אוֹתָךְ הִרְבֵּה פְּעָמִים שֶׁתִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, וְאֵל תִּתְחִיל עִם אֶף
אָחָה, וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה שְׁאֲצִלְךָ לֹא מוֹעִיל דְּבוּרִים, כִּי עֲלִיךָ נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ט"ז
י"ב) "וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אָדָם יְדוּ בְּכָל וַיֵּד כֹּל בּוֹ", אִתָּה מִתְחִיל עִם כָּלָם, וְאַחַר
כֵּן כָּלָם נוֹתְנִים לָךְ חֲזָרָה, וְלִכֵּן זֶה הַפְּעַם הָאֲחֵרוֹנָה שְׁאֲנִי מְזַהֵר אוֹתָךְ, כִּי
אֲחֵרֵת אִתָּה תֵּאבֵד אֶת הַשֵּׁם שֶׁלָּךְ וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר, לֹא תוּכַל לְהִתְחַתֵּן אֶף

פעם בהקהלה שלנו, ותגרום שכל המשפחה יצטרכו לצאת מהקהלה שלנו בלי שום רחמנות.

אל תהיין לבוא לכאן, כי אני לא יתן לך לשנייה דריסת רגל להכניס וכו'.
המאחל לך תשובה שלמה

גתרצ.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר שפטים ה' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך כשאדם נמצא בצרה וכו', קשה מאד לנחם אותו וכו', כי הצרה לפני עיניו ביום ובלילה וכו', ומה כבר יכולים להגיד לו? אין לך צרה? הרי הצרה זה לפני עיני, ואיך אני יכול להתעלם מהצרה הזו שאני רואה יום יום שעה שעה וכו' וכו', עם כל זאת את צריכה לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) כל הנמשך אחר הצער, הצער נמשך אחריו, רבנו ז"ל גילה לנו דרך נוראה ונפלאה מאד מה שעשה דוד המלך בעת שעבר עליו צרות ויסורים מכל הכוונים וכו', הן התקוממות נגדו מבחוץ, הן התקוממות נגדו בבית וכו', מה עשה אז דוד המלך, ברח אל הקדוש ברוך הוא, והתחיל להתפלל אל הקדוש ברוך הוא, ואמר לפניו יתברך (תהלים ד' ב') "בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי" וגו', ופרש רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן קצ"ה) מה פתאום אמר דוד המלך בעת צרותיו שעבר עליו מכל הכוונים וכו' (תהלים ד') "בצר הרחבת לי" אלא שאמר לעצמו שגם אפלו בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לו, וכן צריך כל בר ישראל להתנהג שבתקף צרותיו ומרירותיו שעובר עליו מבית ומבחוץ וכו', ימצא את ההרחבות שעשה ועושה עמו הקדוש ברוך הוא, כי אם יסתכל האדם על חסדי השם יתברך, יראה שאפלו בעת שהשם יתברך מצר לו, גם בהצרה בעצמה, השם יתברך מרחיב לו, ומגדיל חסדו עמו, וזה "בצר הרחבת לי",

הִינוּ אֶפְלוּ בַתּוֹךְ הַצָּרָה בְּעֶצְמָהּ, נִתְּתָ לִי הַרְחֵבָה בְּתוֹכָהּ, מְלֻבֵּד מֵה שְׁאֵנוּ מִצְפִּים שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב מְכַל הַצָּרוֹת, וְיִיטִיב עִמָּנוּ מְאֹד, אֲךָ אֶפְלוּ גַם בְּהַצָּרָה בְּעֶצְמָהּ מִרְחִיב לָנוּ; וְדַרְךְ זֶה הוּא נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְדַעַת שְׁבִתְקָף הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, יֵשׁ בּוֹ גַם רַחֲמִים וְחֲסָדִים, וְאֶפְיָלוּ שְׁלֵא מְבִינִים אֶת זֶה תְּכַף וּמִיָּד, צָרִיכִים לְהֶאֱמִין שְׁמֵאתוֹ לֹא תִצָּא הָרְעוּת וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָהּ, וְכֵךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי תענית פֶּרֶק א' הֲלָכָה ט') "בְּצַר הַרְחֵבְתָּ לִּי" אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּן הָעוֹלָמִים כֹּל צָרָה שֶׁהֵייתִי נִכְנָס לָהּ אֵתָהּ הֵייתָה מִרְחִיבָה לִּי, נִכְנַסְתִּי לְצָרְתָהּ שָׁל בַּת שֶׁבַע וְנִתְּתָ לִי אֶת שְׁלֵמָה נִכְנַסְתִּי לְצָרְתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְנִתְּתָ לִי אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הִינוּ שְׁבִתְקָף הַצָּרוֹת וְהִמְרִירוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת שְׁעֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ', מִצָּא הַרְחֵבְתָּ בַתּוֹךְ הִיסוּרִים שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּרְאֵי לְהִרְגֵעַ, אֲךָ שְׁזָה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבֵר עָלֵיךְ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, מִי יוֹדֵעַ מִמָּה אֵת מִתְפַּטְרֵת עַל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ? וּמִי יוֹדֵעַ אֵל אֵיזָה יְשׁוּעוֹת עוֹד תִּגִּיעֵי אִם תִּחְזִיקֵי מַעֲמָד, כְּמֵאֲמָרְם ז"ל (תנחומא עֲקֵב) כֹּל הַמְּצַטְעֵר בְּתַחֲלָתוֹ נִחַ לוֹ בְּסוּפוֹ, וְאִין לֵךְ מְצַטְעֵר בְּתַחֲלָתוֹ יוֹתֵר מֵאֲבָרְהָם וְכֵן יִצְחָק וְכֵן יַעֲקֹב שְׁנִצְטָעְרוּ בְּנַעְרוֹתָם וְכוּ', וְלִכֵּן עֲצָתִי שְׁתַּרְגִּילֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִבְקֵשׁ מִמָּנוּ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שְׁיַחֲוִים וִירַחֵם עָלֵיךְ, כִּי כֵךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבִת קל"ט) אִם בָּאָה עַל אָדָם צָרָה לֹא יִצּוּחַ לֹא לְמִיכָאֵל וְלֹא לְגַבְרִיאֵל, אֲלֵא לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, הֶעֱקָר תְּמַצְאֵי הַרְחֵבְתָּ בַתּוֹךְ הַצָּרוֹת שְׁלֵךְ, אַז תִּרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל הָאָרִיךְ בְּזֶה מְאֹד, וְכָתַב (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת פְּלֵאֵי בְּהֵמָה הֲלָכָה ד' אוֹת ד') שְׂאֲדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה תְּמִיד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחֵמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֵׂה עִמוֹ, וְאֲף שְׁבִין כֶּף עוֹבֵר עָלֵינוּ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, צָרוֹת וְיַסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכָאוּבִים, עַד שֶׁכָּבַר אֵין לוֹ כַּח לְסַבֵּל וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ קִדְם לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים שְׁעֲשֵׂה אִתּוֹ עַד עַכְשָׁו וְכוּ', וְזֶה יִצִּילוּ מְכַל רַע וְכוּ', וּבְאֲמַת זֶה הַדָּרֵךְ שֶׁל הוֹדָאָה וְתוֹדָה הוּא דָּרֵךְ נִפְלֵא מְאֹד לְהִתְקַרֵּב עַל יָדוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ מְכַל מְקוֹם שֶׁהוּא וְכוּ', כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא צָרוֹת וְיַסוּרִים וְיִגּוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (קִהְלָת ב' כ"ג) "כִּי כָל יָמָיו מְכָאוּבִים וְכַעֲס", וְכָתִיב (אִיּוֹב

י"ד) "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז". ואין טוב בעולם כי אם התורה, כי (אבות פרק ג') אין טוב אלא תורה. ומעצם הצרות והיסורין והמניעות שבזה העולם, קשה וכבד על האדם להתקרב לעבודתו יתברך, ואפלו להתפלל ולהתחנן ולפרש צערו לפני השם יתברך, גם כן קשה מאד מחמת רבוי המניעות והיסורים שאוטמין את לבו עד שאינו יכול לפתח את פיו, ולא להתקרב לשום עבודה פשוטה וכו', כאשר יודע כל אחד ואחד הכבדות שיש עליו בכל פעם ופעם בכל יום ויום וכו', ועל כן עצה גדולה לזה שבכל פעם יזכיר את עצמו את כל הטובות האמתיות והנצחיות שעשה השם יתברך עם אבותינו ועמנו עם כל אחד ואחד בפרטיות, והעקר מה שזכה להיות מזרע ישראל בכלל מקבלי התורה, והבדילו מן התועים בדרכי המחקרים והפילוסופים והמינים והאפיקורסים והכופרים בעקר וכו', הנהוגים עכשו בעולם הזה, כי כל אחד ואחד מישראל אם יסתכל היטב על כל מה שעבר עליו מעודו, יראה ויבין חסדי השם יתברך וטובו ונפלאותיו עליו בלי שעור, כמו שאנו אומרים שלוש פעמים בכל יום בהשמונה עשרה ברכות, "נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים" וכו', וכמו שאומרים בשבת בתפלת "נשמת כל חי" אלו פיננו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו, וכו' אין אנו מספיקין להודות לך השם וכו', על אחת מאלף, אלף אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו וכו'.

הכלל כשהאדם רואה גדל צרותיו בגוף ונפש וממון שהוא רחוק מהשם יתברך מאד כמו שהוא יודע בעצמו, וגם בפרנסה ובגוף יש לו גם כן יסורין, וכן סובל צרות ויסורים ומרירות ומכאובים מילדיו וכו', כמו ששכיח ברב העולם, ואפלו כשבא עליו איזה צרה ממש חס ושלום הוא צריך לבל יתבלבל לגמרי מחמת הצרות והיסורין חס ושלום. רק בכל עת ועת בפרט בעת צרה חס ושלום יתן עיניו לבו ודעתו להסתכל ולהתבונן היטב על חסדי השם יתברך וטובותיו שעשה עמו עד הנה, כי כל אדם כמו שהוא מאחר שהוא בכלל ישראל ומניח טלית ותפלין בכל יום, ומיחד שמו יתברך פעמים בכל יום ויום, ראוי לו לתן הודאה ותודה להשם יתברך בכל יום ויום על

עצם חסדו וטובו יתברך עליו שזכה להיות בכלל ישראל מקבלי התורה, מכל שכן שכל אחד יודע בנפשו כמה טובות נפלאות בפרטיות שגמל השם יתברך עמו מעודו עד אותו היום, וצריך להרגיל את עצמו להודות ולהלל להשם יתברך על כל הטובות שעשה עמו. ועל ידי זה יהיה לבו נכון בטוח שגם עתה השם יתברך לא יסיר חסדו וטובו מאתו, ויחזק את לבו לצעק ולהתחנן להשם יתברך שיצילהו גם עתה מכל הצרות והיסורין כמו שאמר דוד (תהלים ס"א) "מי יבילני עיר מבצר מי נחני עד אדום" הינו שמי שעזר לי עד הנה ונחני עד אדום, הוא יובילנו עיר מבצר גם כן, וזה (תהלים י"ח ד) "מהלל אקרא הוי"ה", שטרם שאני קורא אליו יתברך על צרותי אני מהללו ומשבחו על הטובות והחסדים שעשה עמי עד הנה, כי דיקא על ידי זה אני יכול לקרותו וכו', עין שם באריכות, וזה כתב מוהרנ"ת ז"ל לכל מרי נפש שעובר עליהם כל מיני צרות ויסורים מבית ומבחוץ וכו', וכו', שילמדו מדוד המלך איך שבתקף הצרות והיסורים שלו הרגיל את עצמו לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, ולבסוף הרחיב לו הקדוש ברוך הוא לגמרי.

ולכן תקחי את עצמך בידיים, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותראי ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, עד שהכל יתהפך לטובה, אף שנדמה לך עכשו שזה דבר בלתי אפשרי, כי מרב הצרות שלך נדמה לך שאף פעם לא תצאי מזה, עם כל זאת את צריכה לדעת כי גדול אדוננו ורב להושיע, עם תפלה אמתי, הכל יתהפך לטובה, ותראי ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, רק אל תתיאשי מתפלה, ואז תראי ישועה

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֶדֶר שְׁפִטִים ה' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַנְּסִיווֹנוֹת הָיוּ כִּפְשׁוּטוֹ וְכוּ', וְהָיָה בְּכַתֵּב יָד סֵפֶר הַנְּסִיווֹנוֹת, וְשֵׁם הָיָה סְפוּרִים מִדְּהִימִים אֶת גְּדֹל הַנְּסִיווֹנוֹת שֶׁעָבַר עַל רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל יְדוּעַ שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ קָרָא אֵלָיו אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹכָא (שְׁבַחֵי הַר"ן אוֹת ט"ז) שֶׁהָיוּ לוֹ כַּמָּה וְכַמָּה נְסִיווֹנוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרְאוֹת מְאֹד בְּתַאֲוָה זוֹ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר בְּפֶרֶט וְכוּ', כִּי בִימֵי נַעֲוָרָיו מִמֶּשׁ, בְּעַת רְתִיחַת הַדְּמִים הָיָה לוֹ כַּמָּה וְכַמָּה נְסִיווֹנוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁל תַּאֲוָה זוֹ עַד אֵין מִסְפָּר אֲשֶׁר הָיָה בִּידוֹ לְמַלְאוֹת תַּאֲוָתוֹ וְהָיָה בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, אֲךָ הָיָה גְבוּר חֲזַק וְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ וְכִפָּה תַּאֲוָתוֹ כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים. וְאֵף עַל פִּי כֵן לֹא הָיָה מִתְרַחֵק עֲצָמוֹ פַּעַם שְׁנִית לְבִרְחַת מִהַנְּסִיוֹן, רַק אֲדַרְבָּא הָיָה חֲפִץ בְּנְסִיווֹנוֹת וְהָיָה מִתְפַּלֵּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִזְמִין לוֹ נְסִיווֹנוֹת. כִּי הָיָה חֲזַק בְּדַעְתּוֹ שֶׁבּוֹדָאֵי לֹא יִמְרֹד כִּנְגַד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׂיַעֲשֶׂה עֲבָרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, וְיַעֲבֹר עַל רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִם לֹא שְׂיִהְיֶה נַעֲשֶׂה מִשְׁגָּע, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּעַת הַזֹּאת. אֲבָל מֵאַחַר שְׂיִהְיֶה לוֹ אֵיזָה שְׁכָל בְּעִלְמָא בְּעַת הַנְּסִיוֹן בּוֹדָאֵי יוֹכֵל לַעֲמֹד, לְפִי גְדֹל חֲזַק לְבוֹ שֶׁהָיָה חֲזַק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד, וְאֵף עַל פִּי כֵן, בְּעַת שְׁבָא עֲלָיו הַנְּסִיוֹן הָיָה בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהָיָה צוּעֵק לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד, עַד שֶׁזָּכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ וְלִהְיוֹת. וְאֵף עַל פִּי כֵן לֹא הִתְרַחֵק עֲצָמוֹ מִהַנְּסִיוֹן פַּעַם אַחֲרַת, אֲךָ עַל פִּי שְׁבַשְׁעַת הַנְּסִיוֹן הָיָה קָשָׁה עֲלָיו מְאֹד, וְכֵן הָיָה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים הִרְבָּה מְאֹד עַד אֵין שְׁעוֹר. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָיָה בְּעִזְרוֹ וְזָכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ וְלִשְׁבֵּר תְּבַעֲרַת הַמְּדוּרָה שֶׁל תַּאֲוָה הַכְּלָלִית הַזֹּאת, וְהָיָה קְדוֹשׁ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּפִרְיָיו שֶׁל תַּאֲוָה זוֹ בְּפִרְיָיו גְּדוֹל וּבִקְדוּשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרְאָה מְאֹד. וְאָמַר שֶׁהִבְעֵל דְּבַר רְצָה לְהַנִּיחַ לוֹ הַכֹּל רַק שֶׁהוּא יוֹתֵר לוֹ דְּבַר אַחַד. וְהוּא אָמַר לְהַפּוֹךְ שֶׁהוּא נִיחַ הַכֹּל, רַק אוֹתוֹ הִדְבָּר אֵינוֹ רוֹצֵה לְהַנִּיחַ מִלְּשַׁבְּרוֹ. דִּהְיִנוּ שֶׁהִבְעֵל דְּבַר הָיָה מְרַצָּה לְהַנִּיחַ לוֹ שֶׁיִּשְׁבֵּר כָּל הַתַּאֲוֹת רַק שֶׁהוּא יוֹתֵר לוֹ דְּבַר אַחַד מִן הַסֵּתֵם הֵינּוּ הַתַּאֲוָה הַכְּלָלִית תַּאֲוֹת נְאוּף, שֶׁעָקַר הַיִּצָּר הָרַע הוּא בְּתַאֲוָה זוֹ. אֲבָל

הוא אָמַר לְהַפְךָ שֶׁהוּא יִנִּיחַ לוֹ הַכֵּל לְבִלִּי לְשִׁבְרוֹ וְכוּ', רַק זֹאת הַתְּאֵוָה רוֹצֵה לְשִׁבְרָה לְגַמְרִי, וְזֹכָה לְזֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְכוּ', עֵינַי שָׁם.

כְּמוֹכֵן שָׁזֶה לֹא שָׁיךְ לָנוּ קִטְנֵי עֶרְךָ וְכוּ', מַחֹת קִטְנִים וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבְרוּחַ לְגַמְרֵי מְדַבְּרִים אֵלָיו וְלֹא לְבוֹא לְיַדֵּי שׁוֹם נְסִיוֹנוֹת כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתָרְצָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ה' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַצְדִּיק אַחַר שֶׁנִּסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמִרִי, הוּא מוֹרִיד אֶת גּוֹפּוֹ הַגִּשְׁמִי, אֲזִי נִמְצָא יוֹתֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיו, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (אֲחֵרֵי ע"א): תְּנִינָן צְדִיקָא אִף עַל גַּב דְּאִתְפָּטֵר מֵהַאי עֲלָמָא, לֹא אִסְתַּלַּק וְלֹא אִתְאַבֵּיד מִכְּלָהוּ עֲלָמִין, דְּהָא בְּכָלְהוּ עֲלָמִין אִשְׁתַּכַּח יִתִּיר מִחַיִּיו, דְּבַחֲיִיוֹ אִשְׁתַּכַּח בְּהַאי עֲלָמָא בְּלַחְוֵדוֹי, וּלְבַתֵּר אִשְׁתַּכַּח בְּתַלְתָּ עֲלָמִין וְזָמִין לְגַבִּיהוּ, דְּכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א' ג') "עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדְךָ" אֵל תִּקְרִי עֲלָמוֹת אֵלָא עוֹלָמוֹת, זְכָאָה חוֹלְקָהוֹן; הִינּוּ כִּי בַחֲיִים חַיּוֹתוֹ הוּא מְלַבֵּשׁ בְּגוּף גִּשְׁמִי, וְגוּף גִּשְׁמִי צְרִיף לְהִיּוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד, כִּי אִם הוּא פַּה הוּא לֹא שָׁמָּה וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁמוֹרִיד אֶת גּוֹפּוֹ הַגִּשְׁמִי, אֲזִי נִמְצָא בְּכֹל מָקוֹם יוֹתֵר מִבְּחַיִּיו, כִּי נִפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ מִתְחַבְּרִים יַחַד, וְהוּא נִמְצָא בְּשְׁלוֹשׁ עוֹלָמוֹת יוֹתֵר מִבְּחַיִּיו, וְלָכֵן אִיפֹה שָׂרַק עוֹמְדִים סְמוּךְ וְנִרְאָה אֲצֵל צִיּוֹן הַצְדִּיק, זֶה מִמֶּשׁ שֶׁהוּא אֲצֵל הַצְדִּיק, וְלָכֵן בְּכֹל מָקוֹם שָׂרַק תַּעֲמֵד בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵתָה נִמְצָא אֲצֵלוֹ, וְאִפְלוּ שְׂאֵתָה רְחוּק מֵאָה מֶטֶר אוּ מֵאֵתִים מֶטֶרִים וְכוּ' וְכוּ', וְכָךְ הוּא גַם אֲצֵל צִיּוֹן שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן

בֵּן יוֹחָאֵי, שְׁמֵרֵב דְּחֵק הָאֲנָשִׁים שֵׁישׁ בִּלְ"ג בְּעֵמֶר, אֲשֶׁר לֹא שִׁיף לְעַמֵּד אֲצֵל מַצֵּבַת קְבוּרָתוֹ, עַל כָּל פְּנִים אִם רַק עוֹמְדִים סְמוּךְ וְנִרְאָה, חָשׁוּב מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֵל הַצַּדִּיק וְזֶה בְּרוּר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתוּזָכָה לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִקְבַּל מִמֶּנּוּ אֵת כָּל הַתְּקוּנִים, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חַי מוֹהֲר"ן סִימֵן ת"ה) הַרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיָא אֲתָם כְּלָכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַצָּג.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ה' אֶלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הָאֲחֻלִּים וְהַבְּרָכוֹת וְהַתְּפִלוֹת לְרַפּוּאָתִי.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׂרַבְּנוּ ז"ל הוּא נִשְׁמָה כְּלָלִית, וְהוּא מִתְּנָה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי הַלְמוּד שְׁלוֹ שִׁיף לְכָלֵם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, כִּי הוּא נִשְׁלַח לְדוֹר הַזֶּה כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת כָּל הַדּוֹר הַזֶּה וְהַדּוֹרוֹת הַעֲתִידִים וְכוּ', וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב לֹא חָסַר מַחֹת עֲקָמִים וְכוּ', הַמְּלֵאִים נְאוּף שְׂקוּץ תַּעֲוֵב וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תּוֹלִים כָּל מִיָּנִי בּוֹקֵי וּסְרוּקֵי וְשִׁיחוֹת שֶׁל שְׂקָר עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם שִׁיחָה שְׂמַנְגָד אֶת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי צְרִיכִים לְדַעַת תַּכְּף וּמִיד שְׁזָה הַכָּל שְׂקָר וְכוּב, וְאִיזָה מַחֹת פְּגוּמִים הַמְּצִיאֵו אֶת הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוּ וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל בָּא לְעוֹלָם לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵת כָּלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְכֵן מְעוֹרֵר וּמְחִזֵּק לְהַתְּמִיד בְּלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהִיּוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,

(עין שיחות הר"ן סימן כ"ח), וכן נתן לנו סדר דרך הלמוד איך שאפלו מי שקשה הבנה, יכול לזכות לעבר ולהיות בכל מקומות התורה הקדושה (עין שיחות הר"ן סימן ע"ו), ולכן חצופה הוא מאן שממציא איזה שיחות בשם רבנו ז"ל, שהוא נגד התורה הקדושה רחמנא לשזכן בר מנן מדעות כאלו, וצריכים לשמר מאד מאד לא לקבל שום שיחה מאף אחד אם זה לא מדפס בספרי "שיחות הר"ן" או "חיי מוהר"ן", או "ימי מוהרנ"ת", צריכים לדעת שהכל שקר וכזב, אם זה חס ושלום נוגד את התורה הקדושה, ואת הידיעה הזו צריך לדעת כל בעל תשובה וכל מקרב חדש, כי בקלות יכולים לבלבל את המחות הקטנים וכו', כי היום יש גם בתוך ברסלב כל מיני אנשים וכו', שקפה של שרצים הולך אחריהם וכו', ועדין לא נקו את עצמם מהעבר הלא כל כך מזהיר שלהם וכו', והם כבר נעשו ראשים וכו', ומדברים עם אחרים וכו', ועליהם אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שיש מפרסמים ומנהיגים שאינם יכולים להנהיג את עצמם, ואיך ינהיגו את אחרים? ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו וכו', כי עדין הראש שלהם מלא מותרות וצואה וכו', ובפרט כשחולקים על ספרים המגלים את אמתת מציאותו בתורה, שעל זה אמרו חכמינו הקדושים (ערוכין כ"א) הלועג על דברי חכמים נדון בצואה ורתחת, הינו שעולה בראשם מותרות וצואה וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לקבל שום שיחה או שום הנהגה שזה נוגד תורתנו הקדושה, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להטות מהשלחן ערוף כי הוא זה, ומכל שכן לדבר שטיות על חשבון רבנו ז"ל וכו', צריכים מאד מאד להזהר מזה.

עכשו בענין התקון הכללי ראוי לה לעין בשיחות הר"ן סימן קמ"א, ושם כותב מוהרנ"ת ז"ל באריכות איך שנתגלה "התקון הכללי", וכן הוא בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ה, וכן הוא בחלק ב' סימן צ"ב מגלה רבנו ז"ל את התקון הכללי בפרטי פרטיות, איך שזה תקון גמור מאד לפגם הברית ולמקרה לילה, אזי איך יכולים לומר שטיות כאלו? ובכלל עליך לדעת שכל אלו שמשתמשים עם גימטריאות וכו', חשבונות וכו', ואפלו אלו שכבר מגלים איזה רמזים שמזמור זה נגד ספירה זאת, ומזמור זה נגד ספירה זאת וכו', הכל הבל ורעות רוח, כי התקון הזה גלה לנו רבנו ז"ל שאף אחד לא ידע מזה מקדם, ואמר בפרוש שהיו צדיקים שרצו להגיע אל התקון הזה

ולא הצליחו וכו', ולי עזר הקדוש ברוך הוא להגיע אל השלמות וכו', ולכן מה שיך כל אלו הגימטריאות וכו', והראשי תבות וכו', והחשבונות וכו', הכל הבל ורעות רוח, דמיונות גדולות, כי איך יעזו אנשים בדור הזה לתלות בוקי וסרוקי על סוד תקון הכללי, שלא נתגלה מעולם וכו', ואיך יכולים אנשים פגומים וכו', שעדין לא נקו את עצמם מחטאות נעורים שלהם וכו', כפר יגידו איזה רמזים וכו', או איזה סודות... וכו', על התקון הכללי, שזה הכל דמיון אחד גדול מאד.

עלינו לקבל מרבנו ז"ל את התמימות והפשיטות, שבזה כבר כלול הכל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) שעקר היהדות הוא תמימות ופשיטות, ואמר (שיחות ה"ן סימן ט"ו) שהוא חכמה ומלאכה גדולה להיות כמו בהמה. וזה בחינת (שמות ל"ו א') "כל אשר נתן הוי"ה חכמה בהמה", הינו שהוא חכמה לעשות עצמו כבהמה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ה:): על פסוק (תהלים ל"ו ז) "אדם ובהמה תושיע הוי"ה" - אלו בני אדם שערומים בדעת ומשימין עצמן כבהמה. וכמו שאמר אסף (תהלים ע"ג כ"ב) "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך"; אשרי מי שזוכה להגיע אל מדת התמימות. וכבר ספר לנו רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ט' מהחכם ותם) אל מה זכה התם וכו' שנעשה מיניסטר על כל המיניסטארין צדיק על כל הצדיקים עין שם, וצריכים לברח מכל מיני חכמות של הבל, ואפלו אלו שקוראים את עצמם בעלי מקבליים וכו', הכל דמיון אחד גדול שעובדים טוב טוב על בני אדם, אשרי מי שמקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, ואומר בכל יום את העשרה מזמורי תהלים בלי שום חכמות והשכלות כלל, אלא מפני שרבנו ז"ל צוה כן, וכן מתבודד ומתפלל ומסיח ומספר את כל לבו להקדוש ברוך הוא בלי שום חכמות והשכלות כלל, שזה עקר השלמות של תפלה והתבודדות, להשליך את השכל המדמה שלו, ומדבר עמו בתברך בלי שום חכמות והשכלות כלל, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות ה"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין שפראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה

כְּלָהּ (כלומר שְׁהִיָּה מְזוּדָרָז כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָהּ הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מְתַגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל שַׁפְרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר שֶׁאֵי אֵי פְרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדָּבַר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן שַׁפְרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַצֵּד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפִטִים ה' אֶלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר עַל הַדְּרָכִים, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירוּשְׁלָמִי בְרָכוֹת פָּרָק ד' הֶלְכָה ד') כֹּל הַדְּרָכִים בְּחִזְקַת סִפְנָה; וּבִפְרָט בִּישׁוּבִים אֵיפָה שְׂאֲתָם גְּרִים לְהִסִּיעַ בְּכָל יוֹם יְלָדִים מִיִּשׁוּב לִישׁוּב זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַפֵּן, (יִשְׁמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכָּל מִיַּנִּי אֶסוּנוֹת), וְלִכֵּן עֲדִיף שֶׁהֵילָדִים יִלְמְדוּ אֵיפָה שְׂאֲתָם גְּרִים, וְלֹא לְטַלֵּט אוֹתָם בְּדְרָכִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפָטִים ה' אֱלֹהֵי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דע לך כְּדִי לזְכוֹת לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צְרִיכִים קִדְּם לזֹרֵק אֶת הַשֶּׁכֶל הַמְדַמָּה שְׁלוֹ, כִּי תִפְלֶה זֶה אֲמוּנָה, וְאֲמוּנָה אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֲלֵא כְּשִׁזְזוּרְקִים אֶת הַחֻקִּמוֹת הַמְדַמּוֹת שְׁלוֹ, וְלִדְעַת שְׁלֵא יוֹדְעִים כָּלֵל, רַק לְדַבֵּר בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּלִי שׁוּם חֻקִּמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֲקָר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן שִׁפְרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֲנִי עֹתָהּ, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָהּ (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזַדְרֵז כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָהּ הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל שִׁפְרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמַת, וְאָמַר שׁוֹאֵי אִי פְרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדְּבַר עִם כְּמַה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן שִׁפְרָאסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבַוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמַה שֶׁהִגִּיעוּ.

וְהִנֵּה אַתָּה אוֹמֵר שֶׁאַחַר עֲשׂוֹר דְּקוֹת אֵין לָךְ מַה לְדַבֵּר וְכוּ', הַעֲצָה הַכִּי קֵלָה וְהַכִּי טוֹבָה, לְדַבֵּר עַל פִּי סֹדֵר הָא' ב', הֵינּוּ א' אֲמוּנָה, אֵמַת, אֲכִילָה, וְכוּ' וְכוּ', לְבַקֵּשׁ שִׁיחָה לֹא אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּת, שִׁיחָזִיק בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ, וְלֹא יִטְעַה אֶת עַצְמוֹ, שִׁיחָה זֶהִיר בְּמַה שְׁאוּכַל שְׁלֵא יִהְיֶה בְּזֶה שׁוּם פְּקַפּוּק, וְכֶךְ בְּקִשׁ עַל כָּל אוֹתִיוֹת הָא' ב', וְאֵז יִהְיֶה לוֹ הַמוֹן מַה לְדַבֵּר.

בְּעֲנִיָּן לְמוֹד גְּמָרָא וְכוּ', נִתֵּן לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עֲצָה (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) שֶׁקִּדְּם יִתְחִיל לְזַמֵּר אֶת הַלְמוּד אֶפְלוֹ שְׁלֵא מִבֵּין, וְיֵאמַר דִּף אָמַר דִּף מִהַתְּחִלַּת

בְּרִכּוֹת עַד שִׁיִּסִּים, אִזּוּ יִתְחִיל מִסְכַּת שְׁבַת עַד שִׁיִּסִּים, אִזּוּ יִתְחִיל מִסְכַּת עֲרוּבֵין עַד שִׁיִּסִּים וְכוּ', וְזֶה מֵאָמֵר מִפְּרֻשֵׁת (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לְגָרִיס אֲנִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמָר; וְאִין מְלִים לְהַסְבִּיר לָךְ מַה זֶה שִׁיְהוּדֵי זֹכָה לְדַפְדָּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ בְּאֵמִירָה בְּעֵלְמָא, עַל כָּל פְּנִים אִיךְ שֶׁהוּא יֵשׁ לוֹ שִׁיכּוֹת אֶל הַגְּמָרָא, וְכָל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְקָשֶׁר לְהַגְמָרָא, הַסְמִיךְ מ"ם וְנוֹקְבָא דִּילָהּ לֹא יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי הַסְמִיךְ מ"ם יִתֵּן לְאָדָם לְלַמֵּד אֶת הַכֹּל, אֲבָל לֹא גְמָרָא, וְכֵן מוּבָא בְּזֵהָר (קִדְשִׁים פ"ה:) וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתָּהּ לְמַלְעֵי בְּאוּרֵיתָא [וּמֵי שִׁישׁ לוֹ רְצוֹן לְלַמֵּד תּוֹרָה] וְלֹא אֲשַׁכַּח מֵאֵן דִּיּוֹלִיף לָהּ [וְלֹא מוּצָא מִי שִׁילְמַד אוֹתוֹן] וְהוּא בְּרַחֲמֵיּוֹתָא דְּאוּרֵיתָא לַעֲי בֵּה [וְהוּא מֵרַב אֲהֵבָה לּוֹמֵד תּוֹרָה] וּמְגַמְגֵם בֵּה בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע. [וּמְגַמְגֵם בְּלִמּוּד וְלֹא מִבֵּין מַה שְׁלוּמַד] כָּל מְלָה וּמְלָה סְלָקָא [כָּל מְלָה וּמְלָה עוֹלִית לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם] וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה [וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֹׁמַח עִם הַמְּלִים שֶׁהוּא גּוֹרֵם] וְקִבֵּל לָהּ וְנִטַע לָהּ סַחְרָנָה דֶּהֱהוּא נַחְלָא [וּמְקַבֵּל אוֹתָם מְלִים וְנִטַע מִזֶּה אֵילָנוֹת סָבִיב עַל נַחַל הָעֵלְיוֹן] וְאִתְעַבִּידוּ מֵאֵלֵין מְלִין אֵילָנִין רַבְרַבִּין וְאֶקְרוּן עַרְבֵי נַחַל [וְנִעְשִׂים מֵאֵלוּ הַמְּלִים שֶׁמְגַמְגֵם בַּתּוֹרָה, אֶפְלוּ שֶׁהוּא לֹא מִבֵּין אֵילָנוֹת גְּדוֹלוֹת, וְנִקְרְאִים עַרְבֵי נַחַל], מִכָּל זֶה רוֹאִים אֶת מַעְלַת הָאָדָם שֶׁזֹּכָה אֶפְלוּ לְגַמְגֵם בַּתּוֹרָה, אִיךְ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, וְעַל כֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, וְזֶה יִצְיֵל אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאִנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְטוֹבָתְךָ הַנְּצַחִית שֶׁתְּצִיֵת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵט, וְאֵל תִּתְיָאֵשׁ, כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הָאֵמִירָה בְּגְמָרָא, לְבַסּוּף יִפְתַּח לָךְ הַמַּחַ וְתִבִּין פְּשוּטָן שֶׁל דְּבָרִים שֶׁתּוֹכֵל לְלַמֵּד עִם רַשִׁי וְעִם תּוֹסָפוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ה' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְהַתְּוֹדוֹת בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, כַּמּוּבָא (רמב"ם פְּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֶבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשֵׁעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטְאֹו חַיֵּב לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָיו הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהַתְּוֹדוֹ אֶת חֻטְאֵתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי־צַד מִתְּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֵתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כָךְ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֵהוּ עֵקֶרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְּרָבָה לְהַתְּוֹדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֵנִין זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תּוֹרַת כֹּהֲנִים בַּחֲקָתִי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מִתְּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֹאֲמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהַתְּוֹדוֹ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ", וְלִכֵּן זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַתְּוֹדוֹת בְּכָל יוֹם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שֶׁהָעֲוֹנוֹת שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, וְכִדִּי שֵׁי־צֵא מֵעֲצָמוֹתָיו צָרִיךְ וְדוּי דְבָרִים.

בְּעֵנִין וְדוּי דְבָרִים לְפָנָיו הַתְּלַמִּיד חֲכָם וְכו', הַמוּבָא בַּמֶּאֱמָר הַנ"ל, הַסְּבֵרְתִי אֶת זֶה בְּהַסְּבֵר נִכּוֹן בְּפִרוּשֵׁי "שְׁפַת הַנַּחֲל" עַל ה"לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" קַחְהוּ מִשֵּׁם, וְאַצֵּל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקַּבֵּל, וְכֵן הוּא בַּסֵּפֶר "פְּרָפְרָאוֹת לְחֲכָמָה" עַל תּוֹרָה זוֹ, שְׁזֵה שֵׁיךְ כְּשָׁבָאִים אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, מִתְּוֹדִים שְׁמָה עַל הָעֲוֹנוֹת שֶׁעָשָׂה וְכו', וְזֵה וְדוּי דְבָרִים לְפָנָיו הַתְּלַמִּיד חֲכָם וְכו'.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה כִּי אֵין דְבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמִחָה, וְכָל כֵּךְ קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וְלִסְגֹּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, וְלִכֵּן עַל שְׂמִחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה,

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנחומא שמיני) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמֵּצֵר הַיּוֹם מֵצֵר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֶף יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵינוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מִה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְכֹר לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר שְׁפֹטִים ה' אֶלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צַר לִי מְאֹד לֹדֵר לְךָ שְׂאֵף פַּעַם לֹא הֵייתָ מְקַרֵּב אֵלַי וְכו', כִּי אִם כֵּן הֵייתָ מְקַרֵּב אֵלַי, לֹא הֵייתָ בּוֹרַח, וְעַדִּין הִיָּה לְךָ אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וּבְמִשְׁךָ הַשְּׂנֵתִים הָאֵלוֹ שֶׁהִלַּכְתָּ מִמֶּנִּי, הֵייתָ יָכוֹל לְסַיֵּם פַּעַמִּים אֶת חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, עַל יְדֵי שֶׁהֵייתָ לֹדֵר בְּכָל שְׁבוּעַת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַת שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תִּרְגְּמוּ עִם פְּרוּשׁ רִש"י, וְכֵן הֵייתָ זֹכֶה לְסַיֵּם לְכָל הַפְּחוֹת עֲשִׂירִיּוֹת פַּעַמִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְכִמָּה מְאוֹת דְּפִים גְּמְרָא, וְסִימָנִים שְׁלֶחֶן עָרוּךְ וְכו', וּמְכַל שְׁכָן שֶׁהֵייתָ מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמַנְיָן אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית, וְהֵייתָ מְרוִיחַ רְבֻבוֹת פַּעַמִּים אֲמִירַת אֲמֵן, אֲמֵן יֵהָא שְׂמָה רַבָּא, קִדְשָׁה וּבְרַכּוּ וְכו', רַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר (סְפָר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קנ"ג) מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶת עַצְמוֹ אֵל הַצְּדִיק וּקְרַבְתּוֹ אֵינָה בְּתַמִּימוֹת, עַל יְדֵי זֶה נִתְהַפֵּף אַחַר כָּף לְרוּדֶךָ; כָּף הִיָּה

עם ההוא שְׁמַאֲשׁוֹת הגְּבִהָתִי אוֹתוֹ וְכוּ', וְהוּא יֵשֵׁב עַל הַרְצֵפָה בְּרַחוּבוֹת בְּנֵי בָרֵק עִם צִלְחַת וּבִקְשׁ נְדָבוֹת וְכוּ', עַד שֶׁהַיּוֹם כָּבֵר נַעֲשֶׂה מִפְּרָסָם וְכוּ', וְאַתָּה לֹא הִיחִידִי אֲלָא מַה שְּׂאֲנִי יוֹדֵעַ עוֹד תִּשַׁע אַבְרָכִים הַתְּגַרְשׁוּ מִנְשׁוֹתֵיהֶם, וְאַמְלֵל אוֹתָם וְכוּ', כִּי הוּא מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֵר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן צ"ח) מֵהוֹת הָאָדָם נָכַר עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתוֹ כְּשֶׁרוֹאִין לְמִי הוּא מְקַרֵּב; כִּי אִם אֶחָד מְדַבֵּר סֵתָם מְאוּוֹר וְכוּ', וְאִף שְׁחוֹשְׁבִים שְׁזָה עִמָּךְ עִמָּךְ וְכוּ', אָבֵל אִם נַעֲקָרִים מִמְצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וְכוּ', מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמַּאבְדִים אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל שֶׁקָרַ גָּמוֹר וְכוּ', וּמֵלֵא דְמִיּוֹנוֹת וְכוּ', וְעַלֵיהֶם וְעַל כְּמוֹתָם וְכוּ', אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) שֵׁשׁ מִפְּרָסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךָ יִנְהַיְגוּ אֶת אֲחֵרִים? וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', כִּי עַדִּין הָרֵאשׁ שְׁלֵהֶם מְלֵא מוֹתָרוֹת וְצוּאָה וְכוּ', וּבִפְרָט כְּשֶׁחֹלְקִים עַל סְפָרִים הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל זֶה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין כ"א) הַלוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חַכְמִים נִדוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, הֵינּוּ שְׁעוּלָה בְּרֵאשֵׁם מוֹתָרוֹת וְצוּאָה וְכוּ', כִּי רַבְּנּוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַטּוֹת מֵהַשְּׁלִחָן עֲרוּךְ כִּי הוּא זֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת עַל חֶשְׁבוֹן רַבְּנּוּ ז"ל וְכוּ', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהֵר מִזֶּה, וּבִפְרָט כְּשֶׁהָהוּא מִסִּית אוֹתָךְ לְהַתְּגַרֵּשׁ מֵאַשְׁתְּךָ וּלְעֹזֵב אוֹתָהּ וְעַם הַיְלָדִים בִּיחָד, אִין לָךְ שֶׁקָרַ יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

אִין לִי מַה לִּיעֵץ לָךְ, אֲלָא לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתַחֲזֹר אֶל אֲשֶׁתְךָ אִם הִיא תִרְצֶה לְחֹזֵר אֵלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקָר לְבִקְשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁיִזְכֶּה לְבִרְרוֹת זִכְוֹן הַמְּדַמָּה, וְשֶׁאִף אֶחָד לֹא יוֹלִיךְ אוֹתוֹ שׁוֹלֵל, כִּי עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה תְּפִלוֹת, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ה) שֶׁהַיּוֹם צְרִיכִים לְקַרֵּא אֶת הַיֵּצֵר הָרַע "כַּח הַמְּדַמָּה", שֶׁהוּא עוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁקָרַה אֲצִלְךָ וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁקָרַה לְעוֹד אַבְרָכִים שְׁמוּלִיכִים אוֹתָם שׁוֹלֵל עִם לְשׁוֹנוֹת שֶׁל קִבְלָה וְכוּ', שְׁנִשְׁאָרִים קָרַח מְכָאן וְקָרַח מְכָאן, וּמַאבְדִים אֶת יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ו') הַיֵּצֵר הָרַע דּוֹמֵה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרָץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאִין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֵּה בְּנֵי אָדָם וְשׁוֹאֵל לְכָל אֶחָד, מַה אֲנִי אוֹחֲזוּ? וְלָכֵל אֶחָד נִדְמָה כְּאֵלוֹ הוּא אוֹחֲזוּ מַה שֶׁהוּא מִתְאַוֶּה. וְעַל כֵּן הַכֵּל רָצִים אַחֲרָיו כִּי כָל אֶחָד סוֹכֵר שֵׁשׁ

בִּידוֹ מֵה שֶׁהוּא חֲפֵץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּן הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הֵיזָר הָרַע שֶׁהוּא מֵרְמֶה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִכַּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמֵרְמֶה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוֹ שֶׁיֵּשׁ בִּידוֹ מֵה שֶׁהוּא חֲפֵץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּן בְּסוּף הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שִׁימְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצִלוֹ; וְכֵן הוּא אֲצֵל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רֵץ אַחַר מִיִּשְׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוּר אֱלִיוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שִׁישׁוּעָתוֹ תְּלוּי בָּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עָלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּסִּים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶל מִהַדְּעָת וְכוּ', וּלְבִסּוּף הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְרוֹאֶה שֶׁהִכַּל כְּלוּם וְכוּ', וּסְתָם בְּלִיתִי אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַכִּי טוֹבוֹת שְׁלִי בִימֵי חַיִּי, וּמֵאִמָּה אֵין בְּיָדִי וְכוּ' וְכוּ', אָבָל זֶה כְּבָר מֵאַחַר וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מֵתְקַרֵּב אֶל אִיזָה רַב יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, צָרִיךְ תָּמִיד לְזַכֵּר מֵה שֶׁאָמַר רַבְנֵנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מֵטְעָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מְקַבְּלִים מֵהָרַב תִּכְף וּמִיָּד מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבְטַעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמֵה צָרִיךְ אָדָם? שֶׁכָּל וְדַעַת, וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשֶּׁכֶל הוּא (דְּבָרִים ד') "אֵתָהּ הָרֵאָת לְדַעַת כִּי הִי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ", שִׁיַּחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ תִּתְבָּרַךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אֵיךְ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה יֵשׁ לוֹ תִּכְף וּמִיָּד בִּיד, "וּמֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֲצֵל הַצַּדִּיק הַזֶּה אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שֶׁאֵנִי עֲצֻמָּאֵי וְאֵין לִי אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוֹל לַעֲזֹר לִי, וְכֵן הֵרַב צָרִיךְ לְהַכְנִים בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְזַכֵּר "מֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", אִם אֲנִי הִתְחַלֵּתִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא וְכוּ', בְּזִכּוֹת הָרַב הַזֶּה, וְלֹא הִחְסַרְתִּי יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אֲזִי עָלִי לְדַעַת "מֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", וְכֵן אִם הָרַב מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית בֵּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתוֹ, צָרִיכִים לְזַכֵּר "מֵה שֶׁבִּיד בְּטוֹחַ", וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא מְקַבְּלִים אֶת זֶה מֵהָרַב, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהִכַּל דַּמְיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וּלְבִסּוּף יִפְתַּח אֶת הַיָּד וְיִרְאוּ שֶׁאֵין בִּיד שׁוּם דְּבָר, וּסְתָם רְצִיתִי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְדַּתִּי אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעֶדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתֵרְצָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּחַוֶּס וּתְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ, הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים
בְּעוֹד שַׁבַּת, וְזֶה הַמִּתְנַהֵּג הֵכִי יִפֶּה שֶׁנִּתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְשַׁבַּת אֲזוֹ
מֵאִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים, וִיכוּלִים לְזָכוֹת לְצֵאת מִכָּל
הַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ה) שֶׁהַיֵּצֵר
הַרְעָה שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ נִקְרָא כַח הַמְדַמָּה, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם סוֹבְלִים מֵהַדְּמִיוֹנוֹת
שֶׁמְטָרִיד אוֹתָם וְכוּ', וְהֵם רוֹדְפִים אֶת עֲצָמָם מֵעֲצָמָם וְכוּ', וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל
(יְרוּשְׁלַמִי שַׁבַּת פָּרָק י"ד הַלָּכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הַיְיָ"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי"
זוֹ רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וּנִתֵּן עַל בְּרוּזֵל עַל צְנֹאֲרֶךָ" זֶה רַעֲיוֹן,
הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הֵכִי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים
אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עוֹנוֹתָיו וּבִפְרָט שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין
לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה?
וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִקְאֻמַּת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים
אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשֶּׁתְּדַל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַח מַחְשְׁבָתוֹ, אֲזִי מֵתְפַטֵּר מִכָּל אֵלּוּ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת,
וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין אֲמֵתִי, וְאִין עָלָיו שׁוֹם עַל, וְלְזָכוֹת לָזֶה אֵי אֲפֹשֶׁר אֲלֵא עַל יְדֵי
כְּשֶׁמְקַבְּלִים אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁעַל יְדֵי שִׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת יוֹצְאִים מִכָּל מִינֵי פְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל
וְכוּ', וְיָדוּעַ כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמְחַ בְּשַׁבַּת, עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְבָרֵךְ אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ פְּרָנְסָה כָּל הַשָּׁבוּעַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א
סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי י') "בְּרַכַּת הַיְיָ"ה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה"

בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הַיּא תַעֲשִׂיר זֹה הַשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", כִּי בְּאֵמֶת אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין מ"א): עֲנִיּוֹת מַעֲבֶרֶת עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ, וְאָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה ל"א סִימָן י"ב) אֵינן בַּעֲוֹלָם קָשָׁה מִן הָעֲנִיּוֹת שֶׁהוּא קָשָׁה מִכָּל יִסּוּרֵין שֶׁבַּעֲוֹלָם אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ כָּל הַיִּסּוּרֵין לְצַד אֶחָד וְהָעֲנִיּוֹת לְצַד אֶחָד וְכוּ', אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאִיּוֹב מָה אַתָּה רוֹצֵה עֲנִיּוֹת אוֹ יִסּוּרֵין? אָמַר לוֹ אִיּוֹב רַבּוֹן הָעוֹלָם מְקַבֵּל אֲנִי עָלַי כָּל יִסּוּרֵין שֶׁבַּעֲוֹלָם, וְלֹא עֲנִיּוֹת כְּשֶׁאֲצַא לְשׁוּק וְאֵינן בְּיַדִּי פְּרוּטָה לְקַנּוֹת מָה אֶכֶל וְכוּ', וּבְזֶה שֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל הַשַּׁבָּת וְשׁוֹמֵר מְאֹד לֹא לֵהִיּוֹת בְּכַעַס וּקְפִידוֹת כָּל הַשַּׁבָּת, עַל יְדֵי זֶה זֹכָה לְצִאֵת מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְנִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַּע גְּדוֹל מְאֹד בַּפְּרִנְסָתוֹ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכָלֶתְךָ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגֶרְסָא, שֶׁאֵינן לְמַעַלָּה מְזֵה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרִים אֲנִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַזְלִחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ, וְהַלּוֹאִי שֶׁתּוֹכֵל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁבִּקְהֵלְתָנוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵד בְּהַקְהֵלָה שֶׁלָּנוּ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁמִּתְאַיִם לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת, וְאִם אַתָּה לֹא יָכוֹל, עַל כָּל פְּנִים תִּלְמַד בְּעֶצְמְךָ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְלִרְב טוֹב הַצְפוּן תִּזְכָּה.

הַשְּׁנָה יִהְיֶה לָנוּ מִבְּחָר שֶׁל אֲתוּרוּגִים מְהֻדָּרִים כָּל אֶחָד כְּפִי רְצוֹנוֹ וְכוּ' וְכוּ', בְּהַחֲנוּת שֶׁהַקְּמֵתִי "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", אֲבָל צְרִיכִים לְרַשֵּׁם אֶת עֶצְמוֹ קֹדֶם בְּהַחֲנוּת, וְיִפָּה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם, וְהַכֵּל בְּהַשְּׁגַחַת "בֵּית הַוִּירָאָה" שֶׁלָּנוּ, כִּי כָּל אֶחָד רוֹצֵה אֲתוּרוּג אַחֵר, זֶה עִם פֶּטָם, וְזֶה בְּלִי פֶטָם, זֶה גְּדוֹל וְזֶה קָטָן, וְזֶה מִפְּרִדָּס זֶה וְכוּ' וְכוּ', הַכֵּל יִהְיֶה, אֲבָל צְרִיכִים לְרַשֵּׁם אֶת עֶצְמוֹ קֹדֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גתרצט.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתקבלי את השבת הזו בשמחה עצומה, וזה יביא לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, כמאמר ז"ל (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי", כי באמת אמרו חכמינו הקדושים (ערויבין מ"א:) עניות מעברת על דעתו ועל דעת קונו, ואמרו (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ב) אין בעולם קשה מן העניות שהוא קשה מכל יסורין שבעולם אמרו רבותינו כל היסורין לצד אָחַד והעניות לצד אָחַד וכו', אמר לו הקדוש ברוך הוא לאיוב מה אתה רוצה עניות או יסורין? אמר לו איוב רבון העולם מקבל אני עלי כל יסורין שבעולם, ולא עניות כשאצא לשוק ואין בידי פרוטה לקנות מה אכל וכו', ובזה שאדם שש ושמח כל השבת ושומר מאד לא להיות בכעס וקפידות כל השבת, על ידי זה זוכה לצאת מכל הדמיונות, ונשפע עליו שפע גדול מאד בפרנסתו, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תהי בטלנית, רק תהי שמחה ועליזה כל השבת, ותשמרי את עצמך מאד מאד מכעס וקפידות, ותתענגי מזיו שכינת עזו יתברך, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) שהעקר לקבל את השבת בשמחה עצומה.

רציתי מאד מאד שתתפללי עבורי שיהיה לי רפואה שלמה, אני מאד מאד חלש, וכן לעורר את שאר נשות אנשי שלומנו לומר תהלים, ולעורר רחמים עלי שאזכה לרפואה שלמה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי
וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּת־שׁ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְּלוּתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בִּידְךָ, כִּי אָדָם מְכָרַח לְחִזּוּק וּלְעוֹדֵד
וּלְשִׁמְחָה אֶת אִשְׁתּוֹ, יֵשׁ הֶרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׁסוּבְלִים מִמְּחֻלָּה זֶה שֶׁנִּדְמָה לָהֶם שְׂכָל
אֶחָד מִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם וּמְדַבֵּר מֵהֶם, וְצָרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהֶם, כִּי הַדְּמִיוֹן
הַזֶּה הוֹרֵסֵת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וְזֶה פְּשׁוּט מְחֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי שַׁבַּת פָּרָק
י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הַיְוִ"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" זֶה רַעֲיוֹן, דְּאָמַר
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרוּז עַל צוּאֲרָךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מֵה זֶה הָעַל
הַכִּי קִשָּׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה
הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעֶצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַבַּל וְכוּ', וְשֶׁל
פְּחָדִים וְכוּ', מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמֵה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת
עֶצְמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, וְלִכֵּן מִצְוָה עָלֶיךָ לְדַבֵּר הֶרְבֵּה עִם
אִשְׁתְּךָ, וּלְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִזֶּה, וְהַעֲצָה הַכִּי קִלְיָה שֶׁתִּלְךָ עִמָּה לְטִיל דּוֹקָא בֵּין
אֲנָשִׁים כְּדֵי שְׁלֹאט לֹאט תִּהְיֶה רִגְלִיָּה לְרֵאוֹת שְׂאֵף אֶחָד לֹא מִסְתַּכֵּל עֲלֶיהָ, וְלֹא
מְדַבֵּר מִמֶּנָּה וְכוּ', אֲמַת זֶה לֹא קַל, אֲבָל אֲתָה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת הָעֲנִינִים בִּידְךָ,
לְחִזּוּק וּלְאֲמִץ וּלְעוֹדֵד אוֹתָהּ, וּבְכָלֵל אֵל תְּדַבֵּר מִזֶּה, רַק תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה טְבָעֵי,
שְׂאֲתָם הוֹלְכִים לְטִיל, וְכַךְ לֹאט לֹאט יֵצֵא מִמֶּנָּה הַדְּמִיוֹן הַזֶּה.

אֲסוּר לְצַחֵק מִמֶּנָּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְפָנֶיהָ וְכוּ', אֲלֵא עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁזֶה
פְּשׁוּט מְחֻלָּה, אֲבָל יְכוּלִים לְהַתְרַפְּאוֹת מִזֶּה, וְיֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁסוּבְלִים מִזֶּה, וְלִכֵּן

אל תהיה שבור מזה, אלא תשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לעזור לה, העקר אל תקמץ ממחמאות, ודבר זה יש גם בין גברים, שמתבישים מאנשים, ולא רוצים לצאת בחוץ, כי נדמה להם שכלם מסתכלים עליהם, וכלם מדברים מהם, ובאמת אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף חלק ב' סימן י"ד) מי שעוץ עיניו מראות ברע על ידי זה נצול מבזיונות; וזה עצה נפלאה מאד, כשאין אדם מסתכל על הזולת על ידי זה הוא לא רואה שמדברים ממנו וכו', או מבזים אותו וכו', ובכלל אדם צריך להגיל את עצמו לא להתפעל מהזולת, ולא להסתכל מה שהזולת מדבר ממנו, ואז יחיה חיים טובים חיים נעימים, חיים מאשרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתשא.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד עוד בימיו שהתינוק יקבל את החסונים כשהוא עדין תינוק, ואפלו זה בחורף (ששם הקר היה תחת אפס), עם כל זאת אמר שזה פקוח נפש לתת להילדים את החסונים, ובפרט עכשו שהרפואה התפתחה יותר ויותר, בודאי צריכים לקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ופשיטות, ולא להיות חכם בעיניו, כי יש חסונים נגד שתוק וכו', ושאר מיני מחלות וחסונים רעים וכו', ולכן צריכים מאד מאד להקפיד על זה.

הקדוש ברוך הוא ישמר את ילדי ישראל מכל מיני מחלות וחסוים רעים, וימשיך להם בריאות השלמה.

המאחל לך שבת שלום

גתשב.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן על התפלות ועל האחילים לרפואה שלמה.

את צריכה לדעת שבגיל עשרים ושש מזמן היית צריכה להתחתן וכו', ואת צריכה לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות ג.) נחית דרגא נסיב אתתא, את צריכה לרדת מדרגה ואז תמצאי את הזיווג שלך, כי בדרך כלל בחורה היא גאותנית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והיא מסתובבת ומחפשת את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנכנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שיבא אליה זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשת וכו', ומסתובבת ויוצאת לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחורה מחכה עד שיוולד זוג כזה, ובין כך היא לא קולטת שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסת את עצמה רואה שהיא כבר בגיל שלושים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג.) נחית דרגא נסיב אתתא, תרדי מדרגה ואל תחזיקי מעצמך כל כך גדולה וכו', ואז תמצאי בקלות בן זוג מה שיתאים לך.

ולכן תקחי את עצמך בידיך, ותתפללי להקדוש ברוך הוא שימציא לך את בן זוגך שהיא משרש נשמתה, ואל תהי בררנית, ותראי שבקרוב מאד

תמצאי את בן זוגך, ותבני בית נאמן בישראל, רק לא להתיאש ולא להכנס בלחץ, ומכל שכן לא לריב עם האמא, רק תהיי חזקה בעצמך שתתקף ומיד כשיבא בת זוגך תתחתני לשם שמים, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתשג.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה על האחולים לרפואה שלמה.

אדם צריך לחיות עם עקרון בחיים, ולהיות חזק עם העקרון שלו, לא להחליף את העקרונות בשום פנים ואופן, וזה מראה את חזק הלב ואת האמת שנמצא בו, ולכן אם את חזקה בעצמך אל תפחדי משום דבר ותעמדי חזק על העקרון שלך, והקדוש ברוך הוא יוליך אותך על דרך הנכונה, רק צריכים לב חזק ולב אמיץ, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות.

יעזור הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואת תהיי חזקה עם הנקדה שבלבך, והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך שבת שלום

גתשד.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל הדבר הראשון שאתה צריך לקנות לעצמך זה מדת השמחה, כי כל הצרות והיסורים והמרירות וההתפתקות שעוברים על האדם זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אם אדם תמיד בשמחה, אזי זוכה לישוב הדעת, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקיטי מוה"רן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא? הוא מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? מפני שאינם בשמחה. ולמה אינם בשמחה? מפני לא מוצאים בעצמם את הנקדות טובות שיש בהם.

והנה מוה"רנ"ת ז"ל אמר (לקיטי הלכות תרומות ומעשרות הלכה ג' אות ב') אשור באמת על פי רב העקר מה שאין האדם מתקרב להשם יתברך ואינו חוזר בתשובה להשם יתברך, אף על פי שהמניעה מחמת התגברות תאות הגוף וכו', אבל גם זה הוא מניעה גדולה מלהתקרב להשם יתברך, הינו בשביל רבוי תבועת הלב להשם יתברך שבוער חוץ מהמדה, כי בודאי אם נתפס איזה אדם שהוא בכלל ישראל שלא נזרקה בו עדין אפיקורסות ומינות וכו', אם נשאל אותו אם הוא חפץ בתשובה, לחזור להשם יתברך, בודאי הפל ישיבו פה אחד שרוצים מאד מאד לשוב להשם יתברך, ומתגעגעים לזה מאד מאד ימים ושנים, וגם אם נשאל אותו אם רוצה לעשות איזה דבר בשביל השם יתברך כדי לשוב אליו יתברך, כגון ללמד דף גמרא או לתן פרוטה לצדקה, או לילך לטבל במקוה, וכיוצא בזה מדברים המקדשין את

הָאָדָם, בְּיָדָאֵי יֵשִׁיב בְּפֶה מְלֵא הֵן, כִּי בְיָדָאֵי אָנִי מְרַצֶּה לַעֲשׂוֹת בְּכַפְלִים, אֶפְלוּ כַּפָּל כַּפְלִים מְכַל זֶה, וּבִלְבָד שְׂיֹעִיל לִי, כִּי אָנִי יוֹדֵעַ שְׂכַל זֶה אֵינִי מוֹעִיל לִי, לְפִי עֵצָם רְבוּי הַפְּגָמִים וְהַחֲטָאִים שֶׁפְּגַמְתִּי נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, וּמַחַמַּת זֶה שֶׁנִּשְׁדַּמָּה לוֹ שְׂכַל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, עַל כֵּן אֵינִי עוֹשֶׂה כְּלָל וְכוּ', עַיִן שָׁם בְּאַרְיִכוֹת אֵיךְ שֶׁמְסַבִּיר שֶׁאָדָם לֹא מֵאֲמִין שְׁעַם פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, מְדַבֵּיק נִשְׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּה הוּא מְטַהֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְעַל יְדֵי דָף גְּמָרָא הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ כָּל הַחֲסָדִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מֵרַב חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמַּחֲוִין, נִדְמָה לְאָדָם שֶׁכֹּבֵר לֹא יוֹעִיל לוֹ כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים, כִּי הוּא נֶפֶל כָּל כָּף בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, עַד שֶׁאֲבָד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה אֲזִי יִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתְּךָ לְגַמְרֵי וְתִתְחַיֵּל לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, וְתִשְׁמַח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁאַתָּה יָכוֹל לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם, כִּי כָף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן; וְכֵן אֲמָרוֹ (ירושלמי בְּרִכוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ה') תִּנִּי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינִי עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנָיָה וְלֵאחֲרָיָה וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנָיָה וְלֵאחֲרָיָה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מִצְוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאוּשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוֹזָה בְּפֶתַח מִלְּהַ בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אֲמָר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקָתְךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מִלְּאֲךָ הַיּוֹי" סָבִיב לִירְאוֹ וְיִחַלְצֵם"; אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדַרְךָ זֶה, תִּהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר מְאֹד.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאָדָם שִׁמַּח מִתְרַחֵב דַּעַתוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה שֶׁאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל וְהִכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא

כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרָגִישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ וְיִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְשָׁה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׂאֵת כְּבֹר בַּחוּרָה בְּגִיל שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם (בְּכֻלָּל לֹא צְעִירָה), וְקָרָה מַה שְׁקָרָה וְכוּ', וְלִכֵּן תַּכְּף וּמִיָּד תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִתְחַתֵּן עִם הַבְּחוּר הַזֶּה, וּבְפֶרֶט שְׂאֵבִיו אוֹמֵר שֶׁהוּא יַעֲזֹר, וְלִכֵּן אֵל תִּסְתַּפְּלִי עַכְשָׁו עַל פְּרִנְסָה וְכוּ', פְּרִנְסָה תְּמִיד בָּא וְכוּ', אֶת צְרִיכָה עַכְשָׁו לְהִסְתַּכַּל עַל עֲצֻמָּה, מֵאַחַר שְׁקָרָה מַה שְׁקָרָה וְכוּ', עֲלִיךָ לְדַעַת שֶׁהַפְּלָה זֶה רִצַּח וְכוּ', וְאִם כְּבֹר קָרָה מַה שְׁקָרָה עֲלִיךָ לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף וּמִיָּד, הַעֲקֹר אֵל תִּדְאָגִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּךָ תְּמִיד, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּלְכִּי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

רַק אֵל תִּכְנְסֵי בְּלַחֲץ, אֶת בַּחוּרָה דִּי מְבַגְּרָת, וּבּוֹדָאֵי תִלְמָדִי עַכְשָׁו חֲכַמַּת הַחַיִּים וְכוּ', הַעֲקֹר רַק לְשֻׂמְחַת וְתַכְרִיחִי אֶת עֲצֻמָּה מְאֹד מְאֹד עִם מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי בְּעִוּוֹת וְלִחְצִים.

אָקְנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַיְתִי אוֹתִי, וְאֵז תְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גתשו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁפָטִים ו' אֱלוֹהֵי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻזִּים לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה.

זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד שְׁמֵדִי פַעַם יִתְאַסְפוּ הַנְּשִׁים יַחַד, וְיִשְׁמְחוּ וְיִרְקְדוּ וְכו', כְּדִי לְשַׁחֵרֵר עֲצָמָם מֵהַלַּחֵץ הַתְּמִידִי שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶן, וְאֲנִי תִקְנִיתִי בַקְּהֵלְתִּי תִקְנָה שְׁפַעֲמִים בְּשָׁבוּעַ שְׂיִתְקַבְּצוּ כָּל הַנְּשִׁים יַחַד וְיִשְׁמְחוּ וְיִרְקְדוּ וְכו', כְּדִי שֶׁהַנְּשִׁים יִשְׁתַּחֲרְרוּ מֵהַלַּחֵץ הַתְּמִידִי שֶׁיֵּשׁ עָלֵיהֶן.

אֲבָל כַּמּוֹכֵן זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת צְנוּעַ מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה שְׁמָה שׁוֹם גְּבָרִים חַס וְשְׁלוֹם, וְכֵן צָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל אֵיזָה שִׁירִים שׁוֹמְעִים וְכו', כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג') מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ נְגוּנִים מִמְּנַגֵּן רִשָּׁע קָשָׁה וְכַבֵּד לוֹ מְאֹד בִּיְהוּדוֹת וְכו', וְכֵן אֲפֵן הַרְקוּדִים צָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לַחֲכוֹת אֶת הַגּוֹיִים וְכו' אִיךָ שֶׁהֵם רוֹקְדִים, שְׂזָה גַעַל נֶפֶשׁ, וְלֹא מֵתְאִים לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל עֲצָם הַעֲבָדָא שְׁנָשִׁים יִתְקַבְּצוּ יַחַד וְיִשְׁמְחוּ וְיִרְקְדוּ אִין בְּזָה שׁוֹם עוֹלָה, אֲדַרְבָּה חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת פָּרָק ד' מִשְׁנֵה ה') הַמְּדִיר אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁלֹּא תֵלֵךְ לְבֵית הַמְּשֻׁתָּה, יוֹצִיא וְיִתֵּן כְּתָבָה, מִפְּנֵי שְׁנוּעַל בְּפִנְיָהּ; וּפְרוּשׁ הָרַב עוֹבְדֵיָה בְּרִטְנוֹרָא, שְׁנוּעַל בְּפִנְיָהּ דְּלֵת שֶׁל שְׂמִחָה וְהַסְרַת יָגוֹן; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׂאִשָּׁה צָרִיכָה לְצִאָת לְמָקוֹם שְׂמִחָה, כְּדִי לְהַסִּיר מִמֶּנָּה אֶת הַיָּגוֹן וְהַעֲצָבוֹת וְכו' וְכו', אֲבָל כַּמּוֹכֵן שֶׁהַכָּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת עַל טְהַרְתֵּי הַקְדָּשׁ,

שְׁלֹא יִמָּצָא שְׁמָהּ שׁוּם גֶּבֶר, וְכֵן רְאוּי לְכֹל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לֹא לְלַכֵּת אֶל שׁוּם הוֹפְעוֹת שֶׁהִזְמַר הוּא גֶּבֶר, כִּי זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְאֶפְלוּ שֶׁהִזְמַר הוּא חֲרָדִי וְחִסְדִּי וְכוּ' אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְאִשָּׁה לְלַכֵּת אֶל הוֹפְעָה כְּזוֹ, כִּי עַל זֶה נֹאמַר (יִשְׁעִיָּה יג) "וְיִשְׁעִירִים יִרְקְדוּ שָׁם" וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לִקְוֹט וַיִּקְרָא רַמְזוֹ תִּקְפ"ב) אֵינן שְׁעִירִים אֶלָּא שְׂדִים; כִּי בְּמָקוֹם כְּזֶה שֶׁגֶּבֶר הוּא הִזְמַר וְהַמוֹפִיעַ עַל הַבְּמָה וְכוּ', שָׁם שׁוֹרָה הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרֶּי הָאִשָּׁה שֶׁנִּזְהָרָה מִזֶּה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לִּי הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לִּי שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְשׁוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן מ"ד) הַשֵּׁם הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) "וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנְּפֶשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְתַת שְׁמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׁאֵין לָזֶה שׁוּם עֶרֶךְ וְכוּ', כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נַעִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנּוּ"כִי, כְּמוֹכָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצְעַנְסֶק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בְּמִדְבָר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שִׁיְהֵא כֶּךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכֶךָ וְכֶךָ שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתַנִּין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק

אָחַד שֶׁהָיָה כְּבָר בְּעוֹלָם זֶה גֹרֵם לְאִישׁ הַלְזָה שִׁיְהִיָּה גַם בֵּן צַדִּיק מִחֲמַת
שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה עִם הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גתשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת מְכִירָה בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ
הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁאֲתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, שְׂזָה
זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת וְכוּ', כִּי אִם רַק מְקַרְבִּים נִשְׁמָה אַחַת אֵל דַּעַת
רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא מִתְחִיל גַּם כֵּן לְהַתְּבוּדָה, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה צְרוּפִים לְמַלְיוֹנִים
לְמַעַלְהַ בְּשָׁמַיִם, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח' וּבְחַיֵּי מוֹהֲר"ן
סִימָן מ"ג) אֲשֶׁר בְּזָה שְׁעוֹד יְהוּדֵי אֶחָד מִתְחִיל לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, גּוֹרְמִים
צְרוּפִים לְמִילֵי מַלְיוֹנִים בְּשָׁמַיִם, וְאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת הַזֶּה שֶׁל
מִי שְׂזוּכָה לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי שִׁיְתְּבוּדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְצָרִיךְ שֶׁתְּדַע שֶׁקַּבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת
סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׁכַבַּת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א'
סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשָׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּוּח). עַל פְּסוּק (יְרֵמִיָּה
ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלוּ שְׁמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגִלוּתָהּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁיִּלֵּךְ
לְהַפִּיץ, תְּמִיד יְהִיָּה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי מִי שְׂזוֹרַע רוֹחֲנִיּוֹת

צומח לו גשמייות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינתך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכלתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרים אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

גתשט.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על התפלות שהתפללת בשבילי.

מאד מאד נהניתי מהמכתב שלך שאת שמחה ביבנאל, ולדעתי תקחי את המכתב ותתלי את זה על הקיר וכו', כדי שלא יבוא יום שאחר כך תגידי אחרת וכו'.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא אין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתשי.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה כמה ימים שאני לא מרגיש טוב, ולכן ה'הי קשה לי מאד מאד הדבור.

הלוואי שאזכה כבר לראות שגומרים את הפתוח סביב התלמוד תורה והבית ספר, כי זה רשעות לשם רשעות מה שהוא עשה, כי אני בטוח שמשרד ... שלמו את הכל, כי הם לא עושים חצי דבר.

בענין היועץ חנוך מהרשת וכו', רק תיעץ לו שלא ידבר חס ושלום נגד דעת רבנו ז"ל, כי אז הוא לא שוה שום דבר.

בענין מלמד לערב וכו', אני רואה שלא יכולים לסמך על בחור, ולכן אתה מכרח לקחת איזה אכרה, ו... נרו יאיר לא שיה, כי אני צריך אותו בהמשרה.

זה רעיון נפלא בענין הדף קשר וכו', רק שלהורים לא יהיה טענות, כידוע כסף לא משלמים וטענות יש להם בשפע וכו'.

הקדוש ברוך הוא ימשיך לי רפואה שלמה, וראה לעורר את כל התלמידים בהתלמוד תורה שיתפללו עבורי, ואהיה להם אסיר תודה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה שבת שלום

גתשיא.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה לכבד את אשתך, כי קבלת מתנה שאתה בעצמך לא יודע איך להעריך את זה וכו'.

כל הבעיות שלך זה רק מפני שאתה לא בשמחה, כי אם היית בשמחה לא היה לה בכלל בעיות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזק מאד להיות בשמחה, ועקר השמחה הוא שמחת המצות, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה זה סימן שלבו שלם עם אלקיו,

וּצְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שְׂמִיחָה, כִּי שְׂמִיחָה הִיא אֹר
 כָּל כֶּף גְּדוּלָה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְקַבֵּלָהּ אֲלֵא עַל יְדֵי רַבּוּי תַּפְּלָה, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תְּמִיד, וְאֲזֹכֶה לְרַקֵּד מְרַב שְׂמִיחָה, שֶׁהַשְׂמִיחָה יַעֲבֹר דְּרָךְ רַמ"ח אַבְרֵי וּשְׂס"ה
 גִּידֵי, וְאֲזֹכֶה לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתַי יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵךְ
 נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וַיְרַדֶּה נִשְׁמָתִי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה,
 הַכֹּל כְּדֵי שְׂאֲזֹכֶה לְהַכִּיר אוֹתְךָ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה, אָבֵל אֶתָּה יוֹדֵעַ
 שְׂפִגְמָתִי בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּבְמַעֲשֵׂי, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת,
 שְׂמִשְׁם נִמְשָׁךְ עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדְּיָנִים וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת, וְלִכֵּן אָבִי שְׂבִשְׂמִים
 חוּס וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֲזֹכֶה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמֵי מַגְשָׁמִיּוֹתַי, וְאֲזֹכֶה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
 וְאֲשַׂמַּח אֶת עֲצָמֵי, וְכֵן אֲזֹכֶה לְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְּוָה יוֹתֵר
 גְּדוּלָה מִזּוֹ מִלְּחֻזֵּק שְׂבוּרֵי לֵב, וְתַן בְּלִבִּי שְׂמִיחָה שְׂאוּכַל לְשַׂמַּח בְּעֲצָמֵי עִם
 נִקְדַּת יְהוּדוּתִי, וְכֵן אוּכַל לְשַׂמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיִּי, עַד הַיּוֹם
 שְׂאֲצַטְרֵךְ לַעֲזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אֲזֹכֶה לְהַכְּלִל לְגַמְרֵי בְּאִין סוֹף בְּרוּךְ
 הוּא, וְאַחֲזֹר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנִּצְחֵי אֲמֵן סְלָה. כֶּךָ תַּתְּפַלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לְךָ
 מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְחַטְּךָ בְּכָל יוֹם אֶת
 הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֹה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.)
 לְעוֹלָם לְגָרִים אֲנִישׁ וְאָף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גֵּב דְּלֵא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, כִּי
 דָּף גְּמָרָא יִשְׁמֹר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
 יְדִיךָ, וְהַלּוֹאֵי שְׂתוּכַל לְהַצְּטַרְךָ אֶל אֶחָד מֵהַשְּׂעוּרִים שְׂבַקְהִלְתַּנּוּ, שְׂלוּמְדִים
 בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּבוֹר בְּהַקְּהֵלָה שְׂלַנּוּ שֵׁשׁ שְׂעוּרִים בְּזַמְנִים
 נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׂעוּרִים שְׂמֵתָאִים
 לְךָ מִצַּד הַשְּׂעוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִּשְׁכִּיל
 וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גתשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד הִצְטַעַרְתִּי לִשְׁמֹעַ מֵה שִׁקְרָה לְךָ וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג, כִּי בּוֹדְאֵי כָּל מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה זֶה רַק לְטוֹבָה.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגַשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׂמְחָה וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּה וְיִכּוֹלָה לִהְדַּדִּיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחֲזָקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כַּאֲחֵד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שִׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוֹלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתשיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת שְׁפָטִים ו' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת.

כְּשֶׁאַתֶּם קוֹנִים אֵיזָה שְׁטַח וְכוּ', אוּ בֵּית וְכוּ', תְּמִיד כְּדַאי לְהַתִּיעֵץ קִדְשׁ כָּל עִם עוֹרֵף דִּין וְכוּ', אִם אֵין עַל הַבַּיִת עֲקוּלִים אוּ אֲזִהְרוֹת וְכוּ', שְׁאֵז מְאֻבְדִים אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים כָּל דְּבַר לְבַדֵּק קִדְשׁ כָּל עִם עוֹרֵף דִּין.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה מְפִלְגַת שְׁלֵא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוּם דְּבַר, וְתִהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׂמֵחָה.

רק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֻדִּם שְׂמֵחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוּל לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעֻנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלְכָתִי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תְּעֻנּוּג שְׂאֻדִּם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְּקֵף הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתשׁיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַת שְׁפָטִים ו' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי שֶׁהֵייתָ בְּכֹלֵךְ וְכוּ', וְשֵׁם שְׂמֵחָתָ אֶת כָּל הָאֲסִירִים, וְדַבְּרָתָ אִתָּם דְּבַרְי אֲמוּנָה וְהַשְׂגָּחָה פְּרִטִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתַמִּיד כְּשֵׁאתָה מְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת וְכוּ', תַּחֲדִיר בּוֹ אֶת הָעֲנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, כִּי אִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר אִם רַק מְקַרְבִּים נִשְׁמָה אַחַת אֵל דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, וְהוּא מִתְחִיל גַּם כֵּן לְהַתְּבוּדָה, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה צְרוּפִים לְמַלְיוֹנִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח' וּבַחֲזֵי מוֹהַר"ן סִימָן מ"ג) אֲשֶׁר בָּזָה שְׁעוֹד יְהוּדֵי אַחַד מִתְחִיל לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, גּוֹרְמִים צְרוּפִים לְמִילֵי מַלְיוֹנִים בְּשָׁמַיִם, וְאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת הַזֶּה שֶׁל מִי שְׁזוֹכָה לְקָרֵב עוֹד יְהוּדֵי שִׁיתְּבוּדָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וּתְשַׂמַּח אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין מִצָּוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמֵחַ, וְיוֹתֵר חֲשׁוֹב כְּשֶׁשְׂמֵחַ אֶת אַחֲרִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ תַּמִּיד לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ גַּם כֵּן שְׂמֵחָה, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ שׁוֹרֵה רַק הַשְּׂמֵחָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (דְּבַרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עַז וְחֲדוּהָ בְּמַקְמוֹ", אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׂמֵחַ בְּעַצְמוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְׂמֵחַ אַחֲרִים, וְשָׂכְרוּ הִרְבֵּה מְאֹד בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתם צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים, וזה סגלה לפרנסה, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שברוך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

לא כדאי למכר את השטח בצמרת, כי אני מכרח להגיד לך שהמחירים רק עולים עולים וכו', ולכן תחזיקו את השטח, ויבוא היום ותוכלו לבנות וילה עם צימרים, רק לא להתיאש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַ שְׁפָטִים ו' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמִחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזוּכָה לְהִכְנִיס בְּמַח מִחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְכָל זֶה מִכְּנִיס בְּאָדָם שְׂמִחָה עֲצוּמָה וְכוּ', אִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂשִׁמְחָה זֶה אֹרֵךְ נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הָאֹרֵךְ הַזֶּה, אֲלֵא עַל יְדֵי תַּפְלָה, וְלִכֵּן תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם אֶת הַתַּפְּלָה הַזֹּו:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמִחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׁס"ה גֵּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמִחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֲזַכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמִחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרַאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵנִי יוֹכֵל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֵא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְׂמִחָה, וְאֲזַכֶּה לְשִׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמַּח, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִחָה אֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ לְגִמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנָי עֵינַי רַק אֶת אִמְתָּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁאִתָּה מְחִיָּה וּמְהוּוּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנֵי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְּכַת שְׂאֲזַכֶּה לְדַעַת בִּידְעִיהַ בְּרוּרָה שֶׁאִתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וּמָה גַם שֶׁתִּתְנוּדַע שֶׁגַם הָרַע הוּא כֶּסֶף לְהַטּוֹב, כִּי (אֵיכָה ג' ל"ח) "מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תִצָּא הָרָעוֹת וְהַטּוֹב".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתשיז.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אני מבקש אותך שלא יהיה לך שום חלישות הדעת וכו', כי יש לך בעל נפלא מאד, ואת הסבל שהוא סובל רק הקדוש ברוך הוא יודע, ולכן אל תשימי לב לשום עסק וכו', מה בכך שבאו לבקר אותך? תאמיני לי שהוא בעל נפלא, ומסור אליך מאד, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי בפני מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אין מלים להסביר לך על השמחה שהכנסת בלבי שכל נשות אנשי שלומנו התפללו עלי על ציון רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל והבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, ושאר כל הצדיקים שהלכתן, תשואת חן לכן על כל

זה, וְכָל הַמְבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְתַתְּנִי תוֹדָה לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשָׂמִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְשִׁיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֵלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּכְבְּדִי אֶת בְּעֲלֶיךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ לְךָ בְּעַל יְקָר שְׂאֵת לֹא מְבִינָה מַה זֶה בְּעַל טוֹב וְכוּ', בְּנִרְאָה שֶׁגִּדְּלַת בְּלִי אֲבָא וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת לֹא יוֹדַעַת אֵיךְ לְהַעֲרִיךְ אֶת בְּעֲלֶיךָ, וְעַל כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֶה מְזוּ, וְאֶפְלוּ שְׁזֵה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֻּם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תַּהִיָּה לָהּ שׁוּם תַּרְעֻמַּת עַל בְּעֲלֶיךָ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֲלֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשֶׁרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבִּי בְּעֲלֶיךָ וְכוּ', וּמִחוּלַּת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הֲרִי אֶת כּוֹתֶבֶת שְׁעַבְדְּךָ בְּתַחוּם עֲבוּדַת סוּצְיֵאלִית עִם נַעַר בְּסִכּוֹן וְכוּ', וְאֵיךְ זֶה שְׂאֵת בְּעֲצָמְךָ מִסְּכֻנַּת אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת יְלֻדֶיךָ עַל יְדֵי הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה

שֵׁשׁ בָּךְ וכו', החיים הם מלאים סבל, וצריכים להרגיל את עצמו לא להכנס בלחץ וכו', רק לקבל את הכל בטוב, ואז הכל יתהפך לטוב אמתי ונצחי.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאִשֶׁר יִדְבַּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכַמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא אין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצאי סוף כל סוף מהקטנות והדחקות ולא יחסר לך שום דבר, ויהיה לך רק שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ואם תבקשי ממנו יתברך תקבלי דירה גדולה, כי מה שמבקשים מהקדוש ברוך הוא, מקבלים, רק צריכים גם בתפלה סבלנות.

המאחל לך שבת שלום

גתשיט.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי הכל יסתדר אצלה, לא צריכים לפחד מהבדיקות, יעזר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִי בְּרִיאָה וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, רַק לֹא לְהַכְנִיס בְּלַחֲץ וּבְפַחָה.

עַל יְדֵי שִׁמְחָה מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָם כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה, מְתַרְחֶבֶת דַּעְתָּה וִיכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שֶׁאִשָּׁה מְרַגֶּשֶׁת שֶׁמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גַּתְשֵׁכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי כְּדֹאֵי קֹדֶם לְקִנּוּת בֵּית מוֹכֵן וְכו', וְאַחַר כֵּן כְּשֵׁישׁ כְּבוֹד בְּיַד בֵּית

מוכן, יכולים למכר את זה ולהתחיל לבנות, אבל קדם הכי טוב שיהיה לכם גג איפה להכנס.

רק אל תכנס בלחץ, כי עם תפלה יכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שרוצים, ולכן כל מה שאתה צריך תבקש ממנו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרים אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים בפרטים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גתשכא.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר שפטים ו' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתהיו מאד שמחים ועליזים ותכבדו ותיקרו אחד את השני, וזה יעזר לכם להפיל, כי שמחה זה הקדושה, וזכרו היטב כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט'

הַלְכָה ח) אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֲמָרוּ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתָהּ, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶתגָּבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מְתַרְחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אָבָל תַּכְּף וּמִיד שְׂמֻכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שַׁפְּטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי שֶׁהֵייתָ הַשְּׁבוּעַ
שְׁלוּחָא דְרַבְנָן לְגַבוֹת קַפּוֹת שֶׁל צְדָקָה עָבוּר "יִשְׁמַח צְדִיק", וּמִמֶּשׁ שֶׁמִּחַתְנִי,
כִּי נִכְנַסְתִּי בְּחוֹבוֹת גְּדוֹלִים כְּדִי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם לְרוּחַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִיָּה שְׁלִיחַ טוֹב
לְהַרְבוֹת חֵילִים עִם לְהַפְיֵץ קַפּוֹת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", שֶׁזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי
גְּדוֹלָה, כִּי אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה מְלֵה־אֲכִיל רַעֲבִים וְצָמְאִים וְעֲנִיִּים
וְאֲבִיוֹנִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֲזַכֶּה לְהַרְחִיב אֶת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל
אֲבָרָהִם, וְנִזְכֶּה רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, שֶׁאֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי דָף
גִּמְרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְתַמְסֹר נַפְשְׁךָ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַדָּף גִּמְרָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שַׁפְּטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲצַלְנוּ נוֹהֲגִים תַּכְּף וּמִיד שֶׁמִּתְחַתְּנִים מְדֻלִּיקִים שְׁתֵּי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֹן
בְּשִׁבִיל זְכוֹר וְשְׁמוֹר, וְעוֹד אַרְבַּע גֵּרוֹת שֶׁל חֶלֶב כִּנְגַד אַרְבַּע אוֹתִיוֹת הַיּוֹי"ה
בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה הַכֹּל לֹא מוֹסִיפִים וְלֹא פּוֹחֲתִים כָּלֵל.

הקדוש ברוך הוא עוזר ונוֹלֵד בֵּן או בת מוסיפים עוד גר אֶחָד, וְכֵן בְּכָל פֶּעַם כְּשֵׁנוּלֵד עוֹד יֶלֶד או יֶלְדָה מוסיפים עוד גר ולא יותר.

נרות שבת אין בְּזָה שום עֲגִינָן לְהוֹסִיף לְהַדְלִיק לְשֵׁם צְדִיקִים, וצְרִיכִים לְשֹׁמֵר בְּדָבָר זֶה מֵאֵד לֹא לְגַרֵעַ וְלֹא לְפַחַת כָּלֵל מִחֻשְׁבוֹן זֶה.

אִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת כִּי בַעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת זֶה בְּשִׁבְלָה עַת רְצוֹן גָּדוֹל מֵאֵד, וִיכוּלָה לְפַעֵל אֲזוֹ אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְלִכְּנָן בַּעַת שֶׁהִיא מְדַלְקַת אֶת הַנְּרוֹת רְאוּי לְכָל אִשָּׁה לְעֵמֵד עַל יַד הַנְּרוֹת וְלִשְׁפֹּף שֵׁיחַ וּתְפִלָּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדָאי כְּשֶׁתְּתַפְּלַל עַל בַּעֲלָהּ וְעַל יֶלְדֶיהָ שִׁיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיהֶם אֲזוֹ הוּא הַזְּמַן הַכִּי מְכֻשָׁר, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁיּוֹדַעַת לְנַצֵּל אֶת הָעֵת רְצוֹן שְׁלָה וְתַפְעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁבְעוֹלָם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גַּתְשֵׁכָד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְר שְׁפָטִים ו' אֱלוֹהֵי תְשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל הָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אֲדָם צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶפְלוּ כַּמָּה דְקוֹת, שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָדוֹת, כִּי בְּזָה שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא עַל יְדֵי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתוֹ, הַתְּפִלָּה שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבִקּוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּבִים אֶת הָאָדָם מִחַמַּת רַב עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו.) תְּנִיָּא אַבָּא בְּנִימִין אוֹמֵר אֱלֵמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵינַי לְרְאוֹת אִין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעֵמֵד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין, אָמַר

אֲבִי אֵינְהוּ נְפִישִׁי מִנֵּן וְקִימִי עֲלֵן כִּי כִסְלָא לְאוּגְיָא אָמַר רַב הוּנָא כָּל חַד וְחַד מִנֵּן אֶלְפָּא מִשְׁמָאלָה וְרַבְכָּתָא מִימִינָה; וּבִזְהָ שְׁאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, הוּא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלֹפֹת שְׁבָרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, כִּי הַתְּפִלָּה מִמְשַׁכֶּת אֹרַח עַל הָאָדָם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוּ בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּדוּלָה, שְׁזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל, שְׁאָדָם יִהְיֶה מִתְמַיֵּד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִכָּל פְּגָעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, כִּי הַתְּפִלוֹת שְׁאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, נִקְרָאת הַתְּבוּדָה, שְׁרַבְנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַתְּבוּדָה הוּא מַעֲלָה עֲלֵיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבַדּוֹ בְּאֵיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשִׂדְהָ, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתָּלוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתָבְרָךְ, שְׁיִקְרַבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וְהַתְּפִלָּה וְשִׁיחָה זֹאת יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהִיגָה זֹאת הוּא גְּדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יְתָבְרָךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלִלִית, שְׁכוֹלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רַחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מִעִבּוּדָתוֹ יְתָבְרָךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֵשׁ מֵאֵתוֹ יְתָבְרָךְ, וְאַפִּילוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יְכוֹל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יְתָבְרָךְ כָּלֵל, אַף עַל פִּי כֵּן זֶה בְּעֲצָמוּ טוֹב מְאֹד. דִּהְיִנּוּ הַהֲכַנָּה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, וְחִפְץ וּמִשְׁתַּוָּקֵק לְדַבֵּר, אַף שְׁאֵינּוּ יְכוֹל, זֶה בְּעֲצָמוּ גַם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתְּפִלָּה מְזֶה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כָּן, עַד שְׁאֵינּוּ יְכוֹל אֶפְלוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֵשׁ מֵאֵתוֹ יְתָבְרָךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמַל עֲלָיו וְיִפְתַּח פִּיו, שְׁיִוְכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל שְׁכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִים מְפָרְסְמִים סְפָרוֹ, שְׁלֵא בָּאוּ לְמַדְרַגְתָּם, רַק עַל יְדֵי הַנְּהִיגָה זֹאת. וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין מִעֲצָמוּ גְּדוּלָה מִעֲלֵת הַנְּהִיגָה זֹאת, הַעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דְבַר הַשְּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ מְקַטֵּן וְעַד גְּדוּלָה, כִּי כָּלֵם יְכוֹלִים לְנַהֵג הַנְּהִיגָה זֹאת, וְעַל יְדֵי זֶה יְבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְּדוּלָה. אֲשַׁרִּי שְׁיֵאֲחוּ בְּזֶה; כִּי תִכַּף וּמִיד כְּשֶׁאָדָם חָזַק בְּזֶה, אֲזִי הוּא מִתְּלַבֵּשׁ עִם אֹרּוֹ יְתָבְרָךְ, וְזֶה סוּד

חֲשַׁמ"ל הָעוֹלָה כְּמִסְפֵּר מַלְבוּשׁ, שֶׁמַּעוֹר אֶת עֵינַי הַקְּלָפוֹת וְשׁוֹרְפִם לְגַמְרִי,
וַיֵּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ מַלְבוּשׁ רִוְחָנִי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו.

וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, לֹא צָרִיךְ
לְפַחַד מֵהַתּוֹלְעִים שֶׁבַּקְּבֵר, כִּי לֹא יִגְעוּ בּוֹ, אֲדַרְבָּה יִבְרָחוּ מִמֶּנּוּ מֵרַב אֹר
שֵׁיִשׁ בְּנִשְׁמָתוֹ, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנֵא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פָּרָק ט"ו) לְפִי שְׁכָל
הַמְרַבָּה שִׁיחֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִם אוֹתוֹ עַד שִׁיִּגְיַע לְבֵית עוֹלָמוֹ; אִין עוֹד
דְּבַר שְׁמִלּוּהָ אֶת הָאָדָם עַד הֶרְגַע הָאֲחֻרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאַחַר
כֶּךָ כְּשִׁיּוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם, שׁוּם שֶׁרָץ וְעַכְבָּר וְנַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים וְתוֹלְעִים וְכוּ'
וְכוּ', לֹא יְכוּלִים לְגַשֵּׁת אֵלָיו, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמִּתְבוֹדֵד כָּל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִין
לוֹ מַה לְחַשֵּׁשׁ מִכָּל זֶה.

מוֹהַר"ת ז"ל אָמַר בְּגוֹף שִׁיחָה נִמְצָא הַ"לְקוּטִי מוֹהַר"ן", הַתּוֹלְעִים
בַּקְּבֵר לֹא יִגְשׁוּ, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּסִפֵּר הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי
מוֹהַר"ן".

כְּשִׁיחָה עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא בְּבִלֵי יְרוּשָׁלַיִם וּפְרָק
ת'וֹסֶפֶתָא, אַזִּי הוּא בּוֹנֵה לְעֲצָמוֹ בֵּית' רִוְחָנִי, שְׁכָשְׁיָבּוּא הַיּוֹם שֶׁיַּעֲזוֹב אֶת
זֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ אִיפֹה לְהַכְּנִס לְמַעֲלָה מֵאַחַר שֶׁהוּא בָּנֵה לְעֲצָמוֹ בֵּית רִוְחָנִי.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְאַל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, רְאֵה לְקִיָּם אֶת כָּל
הַנְּאָמַר פֹּה, וְאַז אִין לָךְ מַה לְדַאֵג כָּלֵל.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְשָׁכָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁפָטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם לְפָנַי שִׁיּוּצָאִים לְפַגְיִשׁוֹת עֶבּוֹר שְׁדוּכִים צְרִיכִים הִרְבָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ

יתברך שלא יפל בפח, וְזֶה שֵׁיךְ הֵן לְהִבֵּן וְהֵן לְהִבֵּת, שְׁלֵא יִפְלוּ בַּפַּח עִם זְווג שְׁיִישׁ שֵׁם הַפְּרָעוֹת נִפְשִׁיּוֹת וְכוּ', כִּי מֵה שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל, וְצָרִיכִים הָרַבָּה הָרַבָּה רַחֲמִים עַל זֶה.

תְּמִיד כְּדֹאֵי לְשֵׁאל לִפְנֵי שְׁעוֹרְכִים פְּגִישׁוֹת וְכוּ', הֵן בְּבֵית הַסֵּפֶר אֵיפֹה שֶׁהִיא לְמִדָּה וְכוּ', וְהֵן אֶת הַחֲבֵרוֹת שְׁלֶה וְכוּ', וְכִמוֹ כֵּן עַל הַבְּחוֹר צָרִיכִים לְשֵׁאל הֵן בְּהִישִׁיבָה שְׁלֵמד שְׁמָה וְכוּ', וְכֵן אֶת הַחֲבָרִים שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִבְרַר כִּכָּל שִׁיכוֹלִים יוֹתֵר לְבָרָה, וְזֶה אַחַד מֵהַעֲקָרִים שְׁצָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה לִפְנֵי שְׁיוֹצָאִים לִפְגִּישׁוֹת, כִּי אִוִי וְאִבּוֹי אִם נוֹפְלִים בַּפַּח שֶׁל הַפְּרָעָה נִפְשִׁית הֵן מִצַּד הַבֵּן הֵן מִצַּד הַבֵּת וְכוּ', וְלִכֵּן יוֹתֵר מִמֶּלֶךְ לְבָדֵק מֵה שְׁיִוֹתֵר וְכוּ', לִפְנֵי שְׁיוֹצָאִים לִפְגִּישׁוֹת וְכוּ'.

וְעַל כָּלֵם הוּא תִּפְלָה, לְשַׁפֵּךְ שִׁיחַ וּתִפְלֶה לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ שְׁלֵא יִפַּל בַּפַּח עִם בְּעִיָּה נִפְשִׁית וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גתשכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁפִטִים ו' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צָרִיכָה לְהִתְחַזֵּק עִם בְּטַחּוֹן עֲצָמִי, זֶה יְסוּד הַחַיִּים, כִּי בְּלִי זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם, הַרְגַע שְׁיִישׁ בְּטַחּוֹן עֲצָמִי, מִצְּלִיחִים מְאֹד בְּחַיִּים, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְשִׁיכִי בְּהַלְמוּדִים וְכוּ', וְזֶה לֹא סוֹתֵר עִם תְּחִיָּה בְּתִשׁוּבָה, וְכֵן אֶת יְכוּלָה לְלַכֵּת אֶל סְמִינַר לְלִמּוּד יְהוּדוּת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוּר לְךָ עִם בְּטַחּוֹן עֲצָמִי שֶׁתּוּכְלִי לְהִתְחַתֵּן.

רק תשתדלי מאד להיות בשמחה עצומה, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות, ומכניס באדם בטחון עצמי.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כמו שצריכים אמונה בהקדוש ברוך הוא שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטיית, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין :): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם פן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, כמו כן צריכים אמונה בעצמו, שהוא יכול להצליח בחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גתשכז.

בעזרת השם יהברך מוצאי שבת קדש לסדר שפטים ז' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף לפדיון ולבית התבשיל ולהדפסה, ותשואת חן לך על זה.

מה אמר לך בזה העולם צריכים הרבה התחזקות להתחזק ביתר שאת ביתר עז בכל מה שעובר עלינו, ועקר ההתחזקות הוא שמחה, כי שמחה הוא מקור הקדשה, ואצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת

הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ד, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס אנשי ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל יי"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברעה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבוע טוב

גתשכה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבועולם להתחזק ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו רוב להושיע, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר, עם כל זאת אין זה עצה לפל בדעתו, אדרבה גדלת בר ישראל כשזוכה להתחזק מעמד ולא להשבר משום דבר, ובזה נמדד גדלת כל יהודי שיכול להתחזק מעמד ולא נשבר ממה שעובר עליו יום יום.

עליך לדעת שעקר ההתחזקות מקבלים רק על ידי שמחה, ולכן צריכים לעשות כל מיני מאמצים שבועולם רק להיות בשמחה, ואף שזה הדבר הכי קשה להגיע אל זה וכו', כי מרב צרות ויסורים ומרירות והרפתקאות שעוברים על כל אחד ואחד, הוא נמשך אחר העצבות והעצלות וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגריס אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר

לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאוד מאוד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלוי לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברִיה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

באתי לבקש ולהזהיר את כל אחד מאנשי שלומנו שיודע ומפרסם דבר זה, שגדולי גאוני הדור מהדור הקודם אמרו בזה הלשון "אם היו הבית דין צדק מוציאים פסק למען לחוקק חקי התנועה, היו מחמירים פי אלף מאשר המשטרה בכל מדינה ומדינה, כי רכב זה נשק מסכן, ובטעות הכי קטנה יכולים להרג בני אדם", ולכן אוי לו לאדם שהוא מפקר ונוהג בלי רשיון וכו', או עם רכב בלי טסט וללא בטוח וכו', שהאדם הזה הוא מתחייב בנפשו, כי בקלות יכול להרג את מישהו רחמנא לשזבן, ואחר כך שלא יבוא לבכות שהכניסו אותו במעצר וכו', רכב זה נשק מסכן, ומי שלא יודע לנהג וכו', ואם הוא נוהג הוא פשוט רוצח וכו', ולכן אשרי מי ששומר על דברים אלו, כי בנפשו הוא, כי לאחרונה שומעים תאונות מחרידות בעולם מיהודים חרדים וכו', ולבסוף מתגלה שנהגו בלי שיודעו איך לנהג, ומכל שכן בלי רשיון וכו', ולבסוף גרמו תאונה קטלנית, ולכן צריכים להזהר בזה מאוד מאוד, וזה בכלל מצות עשה של שמירת הנפש, אשרי מי שנהג בזה.

אני מאוד מבקש אותך שתורשם את שמך תכף ומיד בהחנות "ברסלב סנטר", למען קניית ד' מינים, שבשנה הזו נמכר ד' מינים מבחרים, ובפרט אתרוגים שהם בודאי בלתי מרפכים, רציתי מאוד שתקנה דרך החנות שהקמתי ביזע ובמסירות נפש למען זכוי הרבים, וכן השנה יהיה לנו מבחר גדול של כל מיני ספות גדולים וקטנים וכו' וכו', וכל מיני נוי ספה וכו', כל

מה שרק שיך להחגים, ורצייתי שתקנה את הכל דרך החנות "ברסלב סנטר", שזה שיך לי למען זכוי הרבים, אשרי מי שיתן לי יד וכתף לפתח יותר ויותר את החנות הזו שזה זכוי הרבים ללמעלה מארבעים ישובים סביב ובנאל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשכט.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולעסק בצדקה וחסד, שזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, והרי אנחנו צריכים כל כך הרבה רחמים ממנו יתברך, ולכן זכרי היטב אשר החסד מתחיל בבית, ולכן שיהיה לך סבלנות ואל תתפרצי על בעלך וכו', רק צריכים בזה העולם הרבה סבלנות, הן להפעל והן להילדים, כי כך אמר החכם מכל אדם (קהלת ז' ט) "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח".

העולה על הכל לא לקבל שום לשון הרע משום אשה וכו', כי לשון הרע זה מאד מאד חמור, והורס את האדם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ובעונותינו הרבים המדה הרעה הזו כל כך נכנס בכני אדם, עד שקשה להם אפילו לצאת מזה וכו', ודבר זה יותר מצוי אצל נשים כשמתישבות לשוחח אחת עם השניה וכו', אז כבר עולה לפטפט כל העולה על רוחן וכו', ועושים נתוח מכל אחת ואחת וכו', וזה עון מאד חמור עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ערכין ט"ו:) כל המספר לשון הרע מגדיל עונות כנגד שלש עבירות עבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכות דמים; אשרי האשה שמקפידה לא לדבר רכילות ולשון הרע, וזה סגלה לאריכות ימים.

באתי לבקש ולהזהיר את כל אחת מנשות אנשי שלומנו שידוע ומפרסם דבר זה, שגדולי גאוני הדור מהדור הקודם אמרו בזה הלשון "אם היו הבית דין צדק מוציאים פסק למען לחוקק חקי התנועה, היו מחמירים פי אלף

מֵאֲשֶׁר הַמִּשְׁטָרָה בְּכֹל מְדִינָה וּמְדִינָה, כִּי רֹכֵב זֶה נִשְׁקָ מִסָּכָן, וּבִטְעוֹת הַכִּי קִטְנָה יִכּוּלִים לְהֵרֵג בְּנֵי אָדָם", וְלִכֵּן אוֹי לוֹ לְאִשָּׁה שֶׁהִיא מְפַקֶּרֶת וְנוֹהֶגֶת בְּלֵי רְשִׁיוֹן וְכוּ', אוֹ עַם רֹכֵב בְּלֵי טֶסֶט וּלְלֹא בְטוּחַ וְכוּ', שֶׁהָאִשָּׁה הַזֹּאת הִיא מִתְחַיֶּבֶת בְּנַפְשָׁהּ, כִּי בְקָלוֹת יִכּוּלָה לְהֵרֵג אֶת מִיִּשְׁהוּ רַחֲמָנָא לְשׂוֹבֵן, וְאַחַר כֵּךְ שֶׁלֹּא תִבּוֹא לְבָכוֹת שֶׁהַכְּנִיסוֹ אוֹתָהּ בְּמַעְצָר וְכוּ', רֹכֵב זֶה נִשְׁקָ מִסָּכָן, וּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַת לְנִהֵג וְכוּ', וְאִם הִיא נוֹהֶגֶת הִיא פְּשוּט רוֹצַחַת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹמֵרֶת עַל דְּבָרִים אֵלּוּ, כִּי בְנַפְשָׁהּ הִיא, כִּי לְאַחֲרוֹנָה שׁוֹמְעִים תְּאוֹנוֹת מִחֲרִידוֹת בְּעוֹלָם מִיהוּדִים חֲרָדִים וְכוּ', וּלְבִסוּף מִתְגַּלֶּה שֶׁנִּהְיָו בְּלֵי שִׁיְדָעוֹ אֵיךְ לְנִהֵג, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּלֵי רְשִׁיוֹן וְכוּ', וּלְבִסוּף גֵּרְמוֹ תְּאוֹנָה קְטָלָנִית, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה בְּכֹלל מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל שְׁמִירַת הַנַּפֶּשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָרַת בְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר כִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפְּזִים ... גֵּרוֹ יְאִיר תְּלֻמִּיד "בֵּית מְנַחֵם"

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתִחְזֹר עַל הַלְמוּד שֶׁלְךָ פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וְזֶה יִשְׁמֹר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּגְרַס בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, שֶׁזֶה מִצִּיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי רַע וְכוּ', וּמִכָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת וְכוּ', כִּי לְמוּד מְשֻׁנְיּוֹת זֶה הַצְּלָת נְפִשׁוֹת מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן תְּתַמִּיד מְאֹד מְאֹד בְּלְמוּד מְשֻׁנְיּוֹת בְּכֹל יוֹם כְּסֻדְרָן דִּיקָא, וְכֵן תִּגְרַס בְּכֹל יוֹם הַרְבֵּה דְּפִים גְּמֵרָא כְּסֻדְרָן, וְכֵךְ תִּגְדֵּל בְּחוּר מְצִלִּית, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁתּוֹכַל לְבוֹא לְלִמּוּד אֲצִלִּי.

וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁכָל אֱלוֹי שְׁלוֹמֵי אֶצְלֵי מִתְמַיִדִים בְּצוּרָה בְּלִתִּי רִגְלָהּ, הֵן מְשֻׁנִּיּוֹת, וְהֵן גְּמָרָא, וְהֵן שְׁלַחַן עָרוּף וְכוּ', נַחַת לְרֵאוֹת אוֹתָם, וְהֵם מִתְבַּגְּרִים וְכוּ', וְנַעֲשִׂים עֲצָמָאִים וְכוּ', וְתַמִּיד שְׂמִיחִים וְעֵלְיָזִים, וְלִכְּן אִם אַתָּה רוֹצֵה פַעַם לְבוֹא לְלַמֵּד אֶצְלֵי, אַתָּה מְכַרְח לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וְהַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר מִחֻבְרִים רְעִים שְׁלֵא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם עֶסֶק אַתָּם, כִּי בְּקִלוֹת חֻבְרִים רְעִים יְכוּלִים לְדַרְדֵּר אוֹתְךָ לְתַהוּם, וְשׁוּם דְּבַר לֹא יִהְיֶה מִמֶּךָ וְכוּ', כִּי כָּל אֱלוֹי הַבְּחוּרִים שֶׁנִּשְׁרָוּ וְכוּ', אֵינן לָהֶם לֹא חֻכְמָה וְלֹא תוֹרָה וְכוּ', רַק מְסֻתּוּבָּיִם עַל הַרְחוּבוֹת וְשׁוֹרְפִים אֶת הַזְּמַן שְׁלֵהֶם בְּהֵבֵל וְרִיק, וְלִבְסוּף יִשְׁלְמוּ עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד מְאֹד וְכוּ', כִּי לֹא יִשְׁאֵר מֵהֶם כְּלוּם.

וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁאֵל תִּתְחַבֵּר אֶל חֻבְרִים רְעִים שֶׁהִתְדַרְדְּרוּ לְתַהוּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְתִזְכֶּה לְצִיַּת אוֹתִי וְלַהֲתַמִּיד בְּמְשֻׁנִּיּוֹת וּבְגְמָרָא, וְתִרְאֶה שְׁלֵא תִפְסִיד לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שְׁכֵן לֹא בְּרוּחֵינִיּוֹת, אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד שְׁתִּצִּית אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁלָא.

בְּעֻזַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרָא כִּי תֵצֵא ח' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַכֶּסֶף שְׁלוֹ, וְאָמַר (ת"י מוה"ר"ן סִימָן תקמ"ז) שְׁאֵדָם מְבַטֵּל כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן מִתּוֹרָה וּמִתְפִּלָּה עַד שְׂמִשְׁיַג כֶּסֶף, וְלִבְסוּף בְּקִלוֹת הוּא מְאָבֵד אֶת זֶה, וְאִם הָיָה בָּא אַחַד שְׁאָבֵד כֶּסֶף

והתלונן לפני רבנו ז"ל ונחשב שרבנו ז"ל יחזק אותו, אז אדרבה רבנו היה מבזה ומוכיח אותו מאד מאד על זה, למה לא שמר על הכסף וכו'.

אותו דבר אני מקרח להגיד לך, אתה רוצה עכשו שאני יחזק אותך, שעברת עברה פלילית וכו'.

מה אמר לך, ידוע ומפרסם דבר זה, שגדולי גאוני הדור מהדור הקודם אמרו בזה הלשון "אם היו הבית דין צדק מוציאים פסק למען לחוקק חקי התנועה, היו מחמירים פי אלף מאשר המשטרה בכל מדינה ומדינה מחיבת, כי רכב זה נשק מסכן, ובטעות הכי קטנה יכולים להרג בני אדם", ולכן אוי לו לאדם שהוא מפקר ונוהג בלי רשיון וכו', או עם רכב בלי טסט וללא בטוח וכו', שהאדם הזה הוא מתחייב בנפשו, כי בקלות יכול להרג את מישהו רחמנא לשזבן, ואחר כך שלא יבוא לבכות שהכניסו אותו במעצר וכו', רכב זה נשק מסכן, ומי שלא יודע לנהג וכו', ואם הוא נהג הוא פשוט רוצח וכו', ולכן אשרי מי ששומר על דברים אלו, כי בנפשו הוא, כי לאחרונה שומעים תאונות מחרידות בעולם מיהודים חרדים וכו', ולבסוף מתגלה שנהגו בלי שידעו אפלו איך לנהג, ומכל שכן בלי רשיון וכו', ולבסוף גרמו תאונה קטלנית, ולכן צריכים להזהר בזה מאד מאד, וזה בכלל מצות עשה של שמירת הנפש, אשרי מי שנוהר בזה. ולכן מה אתה רוצה שאני יכתב לך?

מוהרנ"ת ז"ל הזהיר תמיד את אנשיו שלא יתעסקו בשום עסקים מה שהמדינה אסרה וכו', שלא ילכו נגד חקי המדינה וכו', והיה איש אחד שהיה מתפלל במנין שלו בעיר ברסלב, והוא בודאי לא שמע בקולו, אלא התעסק בדברים שהמדינה אסרה, ולבסוף תפסו אותו והכניסו אותו במעצר וכו', וכתב מכתב למוהרנ"ת ז"ל שאיי הייתם כל כך צודקים, אני לא שמעתי בקולכם ועכשו אני מאד מתחרט ואני רוצה לצאת ממעצר, מה עושים? ענה ואמר וכתב לו מוהרנ"ת ז"ל, דע לך שחרטה תמיד מועיל, אם היית מתחרט על מעשיך והיית חוזר באמת בתשובה, אזי היית יכול לצאת מהמעצר, ומהמצב שבו נקלעת וכו', אך הבעיה שהחרטה שלך היא שאתה מתחרט, למה הלכת בדרך זה שהמשטרה יתפס אותך וכו', היית צריך ללכת בדרך כזו שהמשטרה לא תתפס אותך וכו', זה לא נקרא חרטה, אלא פשיעה.

תוציא רמזים מהמכתב הזה בשבילה, והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לה באמת חרטה גמורה ותקבל על עצמך לא לנהג בלי רשיון, ומכל שכן בלי לדעת איך לנהג.

המאחל לה תשובה שלמה

גתשלב.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') אף על פי שתוכחה היא מצוה גדולה מאד, עם כל זאת לא כל אחד ראוי להוכיח, ומי שלא יודע להוכיח הרי במקום לעזר לו וכו', הוא עוד מפילו יותר ויותר, כי הוא מבאיש ריחו וכו', ועקר התוכחה צריך להיות כמו תוכחה של משה רבנו שהיה תוכחה של אהבה וכו' עין שם. והענין הוא שאף פעם אסור להוכיח למה עשית דבר זה וכו' ולצעק עליו ולהשפילו וכו', להתנפל עליו, ולקרא אותו שמות של גנאי וכו', ומכל שכן לא לתת מכות, אף שההוא עשה עול גדול מאד, אלא תמיד מסבירים בהסברה נכונה איך צריכים להתנהג וכו', ואם היית עושה ככה וכו' לא היית בא להטעות או להנזק הזה וכו', אני בטוח שלא ידעת וכו', ולא הבנת וכו', וכך צריכים לדבר ולהוכיח וכו', ולא להתנפל על הזולת למה עשית? ואיפה השכל שלך? ולקרא אותו כל מיני שמות של גנאי ולהשפיל אותו ולצעק ולצרח עליו וכו' וכו', וזה סובב תוכחה על כל אחד ואחד, מכל שכן שאסור להתנפל על אשתו ועל ילדיו, ואמרו חכמינו הקדושים (גטין ו'): אמר רב חסדא לעולם אל ישיל אדם אימה יתרה בתוך ביתו שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתרה והפילה כמה רבבות מישראל אמר רב יהודה אמר רב כל המטיל אימה יתרה בתוך ביתו סוף הוא בא לידי שלש עברות גלוי עריות ושפיכות דמים וחלול שבת, עין שם. והחכם מכל אדם אומר (משלי ט') "אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם

וַיֵּאָהֱבֵךְ וּפָרְשׁוּ חֲכָמֵי הַמוֹסָר אֶל תּוֹכַח לְאָדָם בְּצוּרָה כְּזוֹ אֶתָּה לֵץ וְכוּ' וְאִיךָ עָשִׂיתָ דְבַר כְּזֶה וְכוּ'? כִּי עַל יְדֵי זֶה הוּא יִשְׁנָא אוֹתָךְ, אֶלָּא תוֹכִיחַ אוֹתוֹ אֶתָּה חָכָם כְּזֶה בְּוֹדָאֵי הִיָּה טְעוֹת מַה שֶּׁעָשִׂיתָ וְכוּ' אוֹ בְּוֹדָאֵי שְׂכַחְתָּ, וְעַל יְדֵי זֶה יֵאָהֱבֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר כִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר בְּסוּף יָמָיו אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, לֹא הָיִיתִי מְסַגֵּף אֶת הַגּוֹף שְׁלִי עִם כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה סְגוּפִים, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִזוֹ, כִּי בְּזֶה שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל בָּא לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִדְּבַר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִסְפָּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, כִּי (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדָדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד לְבָדוֹ בְּאִזְנֵה חֹדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטְעָנוֹת וְאִמְתָּלוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוּי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהָגָה זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכּוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מַה שְׁיִחָסֵר לוֹ בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכֹל מִעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינּוּ יְכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, אֵף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ

טוב מאד. דהיננו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וּחִפֵּץ ומשתוקק לדבר, אף שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצעק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כף, עד שאינו יכול אפלו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו.

ואמר רבנו ז"ל שכמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשכיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה;

ולכן פיון שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא כבד לא צריך להתענות שום תעניתים, ולא לסגף את עצמו בשום סגופים, רק להיות עקשן גדול לשיח ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, ועל ידי זה יפטר מכל הענשים שבעולם וכו', כי בזה שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא ומתודה על עונותיו, בזה הוא ממתיק מעצמו את כל הדינים, ואינו זו משם עד שמוחלים לו, ולכן העקר להיות רגיל הרבה מאד לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו בתמימות ופשיטות גדול, וזה יציל אותו מכל מיני ענשים קשים, ובפרט מכף הקלע וכו' וכו', אשרי מי שמציצ את רבנו ז"ל ומתבודד בכל יום, ועל ידי זה ינצל מכל מיני ענשים קשים ומרים, וימשיך על עצמו ערבות ידידות זיו שכונת עזו יתברך, ויטעם טעם גן עדן עוד בזה העולם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתשלה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לבריאותי.

אתה צריך לדעת שעל כל דבר יש מחיר בזה העולם וכו', משלמים ביקר על המעשים שעושים נגד הקדוש ברוך הוא וכו' אתה כותב כשהתחנתם אשתך כבר היה בהריון וכו', ועכשיו קשה לך אתה מפל הבחינות וכו', אתה לא אוהב אותה וכו' וכו', למה לא תחשב שאתה אמללת את אשתך? עכשו אתה זורק את כל האשמה על אשתך וכו'.

לדעתי תשלים עם המצב ותבקש ממנה סליחה, ותחזרו בתשובה שלמה, והקדוש ברוך הוא יכניס ביניכם אהבה גדולה מאד, ותעזרו אחד להשני, ותפסיקו להתופח יחד, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל' סימן י"ז) אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה; ולכן תעשה כל מה שביכלת להשלים עמה, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה וכו', כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשלה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר סדר החצות הוא כפי נסח של הספרדים, ויכולים לומר את הסדר הזה עד סמוך לעלות השחר, וכן נוהגים כל הספרדים, ומדפס בסדור נסח

עדות המזרח תכף ומיד כשקמים אומרים ברכת התורה וברכת השחר וכבר אומרים סדר תקון חצות, כי מעלת אמירת תקון חצות עולה על הכל.

עם כל זאת רבנו ז"ל היה אומר את הנסח של תקון חצות מספר שערי ציון, וכמו שאמר (שיחות הר"ן סימן רס"ח) "איכה נחרב האולם" וכו'. "עד אן יצעק בשבי" וכו'. "עד אן" וכו'. "בן אמתך" וכו' (תקון חצות). וכתב מוהר"ת ז"ל שרמז אלי כמה אני צריך לצעק זאת לפניו יתברך, ותפס לדגמא איך הם מעוררים הלב ואמר אותם בנגון חצות בקול נעים עמק מאד. גם מהחרוז "דודי ירד לגנו" ספר, ושבחו מאד. כי הוא מדבר מוכוח של כנסת ישראל עם השם יתברך ומעורר הלב מאד, עין שם. וכן מובא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"ט) על הפסוק (תהלים קי"ט) חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך חצות הוא מסגל כמו פדיון, כי הוא המתקת הדינים. כי צדק דינא, ומשפט רחמי, וזהו, על משפטי צדקך, הינו שצדק גובר על משפט. התקון לזה, חצות לילה אקום. ועקר חצות הוא תמיד אחר ששה שעות מתחלת הלילה הן בקיץ והן בחורף, ואז מתחיל זמן חצות. ונמשך עד גמר אשמורה שנייה, דהינו שתי שעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשלו.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על האחולים לרפואה שלמה.

אמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ

שְׁיַגִּיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּמְצָא גַם עֲבוּדָה, כִּי כָּבֵר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שְׁאֵמַר שְׁחַפֵּץ מְאֹד שְׁיִהְיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבִטָחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אִף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְכִּין שְׂיֵשׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבִּטָּחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵף בְּכָל פַּעַם לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבִּטָּחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרָת וְהַתְחַזְקוֹת אַחַר בְּשֵׁאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם, אֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּזֶה שְׁיִהְיֶה לָךְ גַּם עֲבוּדָה בְּמֵה שֶׁרַק תִּבְחָר, וְכֵן תּוּכַל לְשַׁבֵּת וּלְלַמֵּד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלוז.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ח' אֶלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (ספֵר הַמְדוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אִף עַל פִּי שְׁאִינוּ רְאוּי לְכָךְ; וְלִכֵּן זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַכֵּת אֶצֶל קַבְרֵי צְדִיקִים, וּבְפָרֵט אֶצֶל רַבְּנֵי ז"ל שֶׁהוּא בְּקָשׁ מֵאֲתָנוּ שֶׁנִּבְּוֵא אֵלָיו וּנְבַקֵּשׁ, כֵּל מֵה שֶׁנִּצְטָרֵף נִקְבַּל, כְּמוּבָא (שִׁיחוֹת הֶר"ן סִימָן קנ"ו) כְּשֶׁהִיָּה רַבְּנֵי ז"ל בְּאוּמָאן, שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֲקִים עַל הַבֵּית עֲלָמִין עַל קַבְרֵי אֲבוֹתָם שֶׁדָּרְפָם לְצַעַק וְלַהֲתַפְּלֵל שֵׁם בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג, וּפַעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה צוֹעֲקַת שֵׁם עַל קַבֵּר אֲבִיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵר מְאֹד וְכו', וְכו', וּבְתוֹ אֶדְל תַּחֲיָה, הִיָּתָה עוֹמְדַת אֶצֶל אֹז, עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבְּנֵי ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֲקַת בְּכוֹנָה הֵיטֵב אָבִי

אָבִי, אֲבָל אָבִיִּהָ אֵינוֹ בְּכָאן כָּלֵל וְכוּ', וְאָמַר אֲזִי שְׂטוֹב כְּשִׁבְאִים עַל קִבְרֵי אָבוֹת לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז: אֲבָל אֲצֵל הַצַּדִּיק אֵין צְרִיכִים לַחֲשֵׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינוֹ שָׁם. כִּי מִיתַת הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שִׁיּוֹצֵא מִחֶדֶר לְחֶדֶר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אֲזִי לְבַתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שְׁאֵנִי עָתָה בְּחֶדֶר זֶה וְאַחֵר כֶּף אֲנִי יוֹצֵא מִחֶדֶר זֶה וְנִכְנָס לְחֶדֶר הַשְּׁנַי וְסוֹגֵר הַדֶּלֶת אַחֲרַי. אִם אֶתְּ תִּבּוֹאִי אֲצֵל הַדֶּלֶת וְתִצְעֲקִי אָבִי וְכוּ', לֹא אֶשְׁמַע דְּבַרְיָךְ? [כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׂרַמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁיזְכֶּה לְבוֹא עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדָאִי יִשְׁמַע דְּבַרְיוֹ וְיַעֲזֹר וְיוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר].

יש שתי סוגי תפלות בקברי צדיקים, א, לבקש את הקדוש ברוך הוא בזכות הצדיק הקדוש השוכן כאן, ב, לדבר בלשון נוכח אל הצדיק, שבודאי שומע את התפלה כמו בחיים חיותו.

מה שאתה מבקש לחבר לך תפלה על ראש השנה וכו', מה טוב ומה נעים שתרגיל רגיל לומר את התפלה בלקוטי תפלות, תפלה ע"ו, והקדוש ברוך הוא יעזור לך שתזכר להיות בציון רבנו ז"ל על ראש השנה, שאין למעלה מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר כִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שצריכים את שתייהם תורה ותפלה, וזה הכל של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא, שמתקבלת לרחמים ולרצון בשמים, שאמרו חכמינו הקדושים (פלה רבתי פרק ב) בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם, ביון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן, מיד נהפך כעסו לרחמים, ולכן זה דבר גדול מאד ללמד תינוקות של בית רבן איך להתפלל להקדוש ברוך הוא, שזה מאד מאד חשוב, וכן ללמד אותם תורה, ולהחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, העקר לספר להם הרבה ספורי צדיקים, שזה מושך את הלב, ולכן אין לצמצם בתפלה, כי צריכים את שתייהם, ולא שיהי להגיד שזה חשוב יותר מזה.

מה אמר לה זה זכות מאד גדולה ללמד תינוקות של בית רבן, וחכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתשלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר כִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֹלוֹ שְׁמֵדבָּרִים בְּשָׁמַי וְכוּ' וְכוּ', מֵה שְׁיֵשׁ לִי לְהַגִּיד כְּכָר כְּתַבְתִּי וְכוּ', וְאֲנִי כּוֹתֵב בְּשֵׁאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" וְכוּ', וְכָל הַתְּלַמִּידִים קוֹלְטִים כָּל אֶחָד כְּפִי הַבְּנֵתָם וְכוּ', וְאֲנִי לֹא אֲחַרְאִי עַל זֶה.

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים מֵה שְׁיֵשׁ לִי לוֹמֵר, וְזֶה מֵה שְׁאֲנִי אוֹמֵר כְּכָר לְמַעַלָּה מִחֻמְשִׁים שָׁנָה, לְצִיַּת אֶת רַבְּנּוֹ ז"ל, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהַתְּמִיד בְּשִׁיחוֹת הַר"ן וּבַחֲיֵי מוֹהֲר"ן, שֶׁהֵם הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל, וְלִקְיָם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שֶׁם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר, אֲנִי לֹא מְחַדֵּשׁ שׁוֹם דְּבַר מֵה שְׁלֹא מוּבָא בְּסַפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, רַק מְחֻזַּק וּמְעוּדָד שְׁיִקְיָמוּ אֶת כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוֹם חֻמּוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, הֵן בְּהַתְּבוּדוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְהֵן בְּסֻדֵּר דְּרָף הַלְמוּד, וְהֵן בְּשִׁמְחָה, וְהֵן בְּהַפְּצַת מַעֲיְנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, אֲזִי כָּל מִי שְׁיֵאֱמַר בְּשָׁמַי חֲזוּק עַל דְּבָרִים הָאֵלוֹ, יְכוּלִים לְקַבֵּל וְכוּ', אֲבָל הַנְּהַגוֹת חֲדָשׁוֹת שְׁלֹא מוּבָא בְּסַפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יְדַבֵּר בְּשָׁמַי, כִּי הַכֹּל שָׁקֵר, כִּי אֲנִי לֹא זֹז כִּי הוּא זֶה מְדַבְּרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וְאִם תִּקְבַּל אֶת הַפְּלֵל הַזֶּה, אֲזִי לְעוֹלָם לֹא תִפְשֵׁל.

מֵה אֱמַר לָךְ צְרִיכִים לְהַתְּמִיד הַרְבֵּה בְּשִׁיחוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלַה לָנוּ (חֲיֵי מוֹהֲר"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מִשִּׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁהוּא, וְאֶפְלוּ צְדִיק גְּמוּר כָּל יְמֵי חַיָּו כְּמוֹ שְׁאֲנִי רוּצָה (שֵׁאוֹזוּי וּוִיא אִיךְ מִיִּין אִיִּין גּוֹטְעֵר יֵהוּד) אִם יִרְצָה לִילָךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְגַם אֶפְלוּ עִכְשָׁו כְּשֵׁלוֹמֵדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם בֵּין כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְזַכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאֶמֶת, לְמִי שְׁיֵשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרָיו וּלְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָהּ וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יֵהִיָּה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיְהִיָּה.

אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמַדְרֵגָה עֲלִיּוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרוֹךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהִפָּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדֻרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֹס וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרוֹךְ יִשְׂרָאֵל וְעֲצוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלֵּט נִפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרֵי הַיֵּטֵב, וַיִּקְיֵם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיֵּאחֲזוּ בָהֶם.].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן יְכוּלִים לְקַחַת מִכֶּסֶפִּי מֵעֶשֶׂר וְלִקְנוֹת סִפְרִים וְלְהַפִּיץָם לְאַחֲרִים, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוֹלָה, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שֶׁנִּקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׂכַבַת הָעָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמִיָּה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלוֹ שְׂמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגְלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁילָךְ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הֲלוֹאֵי שֶׁהֵיִתְּ מְצִיַת אֶת מוֹהַרְנָת ז"ל שֶׁהֵיִתְּ לָנוּ צוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

"הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינְתֶיךָ חוּצָה", וְאִזּוֹ אֵף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהָיִיתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתַלּוֹצְצִים מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁמָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרָה כִּי תֵצֵא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִי שְׂרוּצָה בְּאַמַּת לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁנֵיהֶם, וְזֶה לֹא נוֹגֵד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, אֲדָם צָרִיךְ הַרְבֵּה לְהִשְׁקִיעַ בְּאַשְׁתּוֹ וּבַהִילָדִים שִׁיְהִיָּה מִשְׁפָּחָה חֻמָּה וּמְאַחֶדֶת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן צָרִיךְ הַרְבֵּה לְהִשְׁקִיעַ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְיְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת שְׁנֵיהֶם, כִּי עִם רְצוֹן טוֹב יְכוּלִים אֶת הַכָּל וְזֶה לֹא נוֹגֵד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ, אֲדָרְבָּה שֶׁהָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים רוֹאִים שְׁלֵאבָּא יֵשׁ תְּמִיד חֻמֵּשׁ וּמִשְׁנֵיּוֹת וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָל עֵת פְּנָאֵי הוּא גּוֹרֵס, זֶה חֵלֶק גְּדוֹל מִהַחֲנוּנָה, כִּי הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים רוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי הָאֲבָא, וְזֶה מִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה, הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַשִּׁיג חֻמֵּשׁ וּמִשְׁנֵיּוֹת וְשִׁלְחָן עָרוּךְ קְטָנִים שִׁיְכוּלִים לְקַחַת אֶת זֶה עַל הַדֶּרֶךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִיס שְׂמֻחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גִּטִּין ו'): אָמַר רַב חֲסֵדָא לְעוֹלָם אַל יִטִּיל אָדָם אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁהָרִי פִילְגָשׁ בְּגִבְעָה הִטִּיל עָלֶיהָ בַּעֲלָהּ אִימָה יִתְרָה וְהַפִּילָה כַּמָּה רַבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב כָּל הַמִּטִּיל אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ סוּף הוּא בָּא לְיַדִּי שְׁלֹשׁ עֶבְרֹת גְּלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיֹת דְּמִים וְחִלּוּל שְׁבֵת, עֵינֵי שָׁם, אֲבָא צָרִיךְ תְּמִיד לְהַכְנִיס גְּדֻלוֹת הַמַּחִין בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֹא לְלַכֵּת עִם יַד קָשָׁה, וְזֶה זוֹכִים

אם מנצלים את הזמן הפנוי לתורה, כי התורה הקדושה מרחבת את הדעת ואת השכל, יעזור הקדוש ברוך הוא שתצליח בכל מעשיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמב.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את ובעלך צריכים לרקד בכל יום על המתנה הנפלאה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, בן יחיד, כי אנשים אחרים היו משלמים מליונים וכו', ואתם עצובים וממרמרים וכו', ולא יודעים איך להעריך את המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא וכו', עד שזה נעשה זול בעיניכם, ובשביל זה אתם מתוכחים וכו', ואין לכם שלום בית וכו', לדעתי אתם הזוג הכי מאשרים בחיים, ולכן ראוי לכם רק לשמח ולתן תודה להקדוש ברוך הוא על החסד הנם שעשה אתכם, ותשמרו מאד מאד על השלום בית שלכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואם הקדוש ברוך הוא יראה שאתם שמחים ועלזים ונותנים לו תודה בכל יום על המתנה שנתן לכם, על ידי זה תכנסו בהריון וכו', הרופאים לא יכולים לקבע וליאש, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "ורפא ירפא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש.

אני מאד מבקש ממך ומבעלך שתעשו כל מה שבדרכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכלתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם, ובזכות זה תתברכו בזרע של קימא, רק לא להכנס בלחץ וכו'.

מה טוב ומה נעים שהבעל יבדק את התפלין שלו, וכן את המזוזות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמג.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את בתי ישראל ולהכניס שמה קללה וכו', כי הרי כשהאשה הולכת בכסוי ראש, זה ברכה בבית, ולהפך פתוב בזהר (נשא קכ"ה:) תונבא ליתי [קללה תבא] על ההוא בר נש [על אדם] דשבק לאנתתה [שמרשה לאשתו] דתתחזי משערה דרישה לבר [שהיה השערות של הראש מגלות ורואים את זה בחוץ] ודא הוא חד מאינון צניעותא דביתא [וזה אחד מהיסודות של הצניעות של בית יהודי] ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר [ואשה שמגלית את שערות ראשה לחוץ] לאתתקנא בה [ליפות את עצמה בזה] גרים מסכנותא לביתא [גורם צניות לבית] וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדרא [וגורמת שהילדים לא יהיו

מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׂוֹבִים בְּדוֹר] וְגָרִים מְלֶה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וְגוֹרִם שֶׁהִסְטֵרָא אַחְרָא וְהַחִיצוֹנִים יִשְׂרוּ בְּבֵית, שֶׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְּרִים דָּא [מִי גּוֹרֶמֶת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר. [הַשְּׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מִדְּבָרוֹת כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת מְגַלֶּת בַּשְּׁעָרוֹת בְּבֵית] כָּל שְׁכָן בְּשׂוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוֹצֵאת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שַׁעַר, הִיא גּוֹרֶמֶת לְעֲצָמָה וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילָדִים צְרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכָל שְׁכָן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בַּחֲצִיפוֹת אַחְרֶת, הֵינּוּ שִׁמְסִתּוֹכְכֶת עַל הֶרְחוּב בְּבָגְדִים צְמוּדִים וְשִׁקּוּפִים וְכוּ'] כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הֵרִי זֶה גּוֹרֶמֶת שֶׁהַחִיצוֹנִים יִתְאַחֲזוּ בָּהּ], וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת ע"ב). וְאֵלוֹ יוֹצְאוֹת שְׁלֵא בְּכַתְּבָה הָעוֹבְרֶת עַל דַּת מֹשֶׁה וְיִהוּדִית וְכוּ', וְאִיזוּהִי דַת יִהוּדִית יוֹצְאָה וְרֹאשָׁה פְּרוּעַ וְכוּ', הֵרִי כְּשֶׁאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּגִלּוּי שַׁעַר מְגִיעַ לָהּ גֵּט, וְלִכְּן תִּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ בְּזִכּוֹת שֶׁתִּלְךְ בְּכִסּוּי רֹאשׁ, הִיא תִזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת הַמוֹבְאֹת בַּתּוֹרָה, וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי מִטְּפָחוֹת יְפוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּקֵּים אֶת כָּל זֶה, וְיִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

וְאֵנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אֶל תְּרִיב עִם אִשְׁתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בִשְׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאָמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֶם הֵטִיב בַּעֲבוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הִיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שַׁעֲקָר הָעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּכִסּוּי רֹאשׁ, שַׁעַל יְדֵי זֶה הִיא מְבִיאָה אֶת הַשְּׁפַע בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדָּר כִּי תֵצֵא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַצָּרוֹת שֵׁיִש לָךְ זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה שְׂרוּי בְּעֶצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת
וּבִדְכָאוֹן וְכו', וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שֶׁהַקְּלִפָּה שֶׁמְכַשְׁלֵת אֶת הָאָדָם בְּנֵאוֹף וּבִפְגָּם
הַבְּרִית נִקְרָאת לִילִי"ת, עַל שֵׁם יִלְלָה שֶׁמְכַנִּיסָה בְּאָדָם מְרִירוֹת וְעֶצְבוֹת, כְּדִי
לְהַכְשִׁיל אוֹתוֹ בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וּכְשֶׁאָדָם בְּעֶצְבוֹת אֵין לוֹ שׁוֹם מְזֶל בַּחַיִּים,
וְאִדְרָבָה הוּא חֵי בְדַמְיוֹנוֹת וְכו', כִּי אָדָם שֶׁעֲצוּב הוּא מְלֵא דַמְיוֹנוֹת וְהַבְּלִים
וּפְחָדִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן ב') חֲלִישוֹת הַדְּעַת
הֵינּוּ עֶצְבוֹת, עַל יְדֵי זֶה בָּא רַע מְזֶל, וְעַל יְדֵי רַע מְזֶל מֵדַת הַדִּין שׁוֹלֵט בּוֹ;
וְאָמַר (שֵׁם אוֹת עֶצְבוֹת סִימָן ל"ד) כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר צִעְרוּ יוֹתֵר מִדִּי, הַצֵּעֵר נִמְשָׁךְ
אַחֲרָיו; וְלִכֵּן אֵתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְאֵינִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קֶשֶׁה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, עִם כָּל זֹאת אֵתָה מְכָרַח לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז תִּפְתַּח אֶת הַמְּזֶל שְׁלֹךְ, וְכָךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת
שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

וְלִכֵּן רַק חֲזַק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִצְיֵר בְּדַעְתְּךָ אֵיךְ
שָׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן
לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁבִידִיעָה זֶה
יְכַנֵּס בְּךָ שִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שִׁמְחָה כְּשִׁמְחַת הָאֵמוּנָה, וּכְשִׁיִּתְבָּרַךְ לָךְ
בְּבִירוֹ גְּמוּר שָׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֶלּוּפוֹ שֶׁל
עוֹלָם, אֵז בְּקֻלוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ כְּמָה דְּבוּרִים, וְזֶה
מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, צֵא מַעֲצָמְךָ וְתִהְיֶה רַק
שֵׁשׁ וְשִׁמַּח כָּל יוֹם, וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַמְּזֶל, וְתִזְכֶּה לְאִשָּׁה וּלְפִרְנָסָה וּלְהַפְסִיק
לְחֵטָא וְכו' וְכו'.

הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (מְנוּחַת כְּבוֹדוֹ בְּטַבְּרִיא),
הֵלֶךְ פַּעַם עַל הָרְחוּב וְרָאָה יְהוּדֵי שְׁבוּכָה מְאֹד, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ תַּכְּף וּמְיָד הַצְּדִיק

למה אתם בוכים? ענה ואמר אני רוצה למות, נתן הצדיק צעקה עליו "טפש האם לא כדאי לחיות עוד יום כדי להניח תפלין"? אתה יודע מה זה לקים מצוה אחד של הקדוש ברוך הוא, שצריכים לשמח עם זה מאד מאד.

ולכן אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך ותניח תפלין בכל יום, ותשמח עם התפלין, ותהיה רגיל בתפלה זו כל יום ויום, ואפילו כמה פעמים ביום, ועל ידי זה תזכה לשמחה, והשמחה יפתח לך את המזל שלך, ויהיה לך אשה ופרנסה, וכל טוב אמתי ונצחי וכו' וכו'.

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקים את מצותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאשה צריכה הרבה תשומת לב וכו' וכו', וכנראה שהיא לא מקבלת את זה ממך, אז היא הולכת אל האמא שלה וכו', כי אם היא היתה מקבלת ממך חם ואהבה ותשומת לב, אז היא לא היתה הולכת אל האמא בכל פעם, וזה הטעות של הבעל וכו', הוא לא נותן שום יחס לאשתו וכו', ועוד מוציא את העצבים שלו עליה וכו', והוא מקמץ ממנה את הכסף וכו', והיא אף פעם לא שומעת ממנו איזה מחמאה וכו', איזה מלה טובה וכו', אז מה הבעל חושב, שהאשה תשאיר בכלוב? אזי היא בורחת אל האמא שלה.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על דבר זה, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתנו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בכא מציעא נט.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ס"ג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזור לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזור לאשתו בכל המובנים.

ולכן תקח את עצמך בידך, ותתחיל להעריך את אשתך ולתת לה הרבה תשומת לב וחם ואהבה, ואזי תראה איך שהיא לא תברח אל האמא בכל פעם, אלא תרצה להיות אתך וכו', תחשב טוב על זה ותראה שכן הוא המצב וכו', תוציא מהראש שלך את הענין של גרושין, כי הקדוש ברוך הוא עוזר שיש לך בת, ועכשו אשתך בהריון וכו', ולכן אין דבר כזה מתגרשים, אתה תשנה את הגישה שלך, ותראה לקרב את אשתך, ולשמח אותה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה.

ולכן אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גוברים פרווד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה

שְׁבִיכְלַתְכֶם תִּכְף וּמִיַּד לְהִתְפַּיֵּס אַחַד עִם הַשְּׁנַי, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֶלַח לָכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קט"ו). לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲמָרָה תּוֹרָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בַּקְּדוּשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מִסִּכִּים שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחְזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֶקֶר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדֵאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב וּמְבִישׁ מִמֶּךָ שְׁאַתָּה חַיֵּב חוֹב עֲנֵקִי בְּסֻכּוֹם 11.831.00 שְׁקֵל חֲדָשׁ לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְתַהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ לְךָ כְּמַעַט בְּכָל כְּתָה יָלֵד, וְלֹא אֲכַפֵּת לְךָ אֶפְלוֹ כְּלוּם, וְאַתָּה עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ כְּלוּם לֹא קָרָה, וְאִין בְּזָה שׁוֹם תְּרוּץ כְּלָל אִין לִי וְכוּ', וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁאֵלוֹ שְׁלֹא מְשַׁלְּמִים שְׁכָר לְמוּד, לְבִסּוֹף הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, וּבְכָלֵל הַהִפְקָרוֹת מִצְדָּךְ שְׁאַתָּה לֹא עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבָר כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת הַחוֹב הַגָּדוֹל הַזֶּה, זֶה מְרָאָה אִי אֲכַפְתִּיּוֹת עַל חֲנוּךְ הַיְלָדִים שְׁלָךְ וְכוּ', וְכוּ', אֲנִי בְּאֵמֶת לֹא מִבִּין אוֹתָךְ לְמָה אַתָּה לֹא הוֹלֵךְ לְקַבֵּץ נְדֻבוֹת כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת הַשְּׁכָר לְמוּד עֲבוּר יְלָדֶיךָ?

מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי לְכַתֵּב לְךָ דְּבָר כְּזֶה, אֲבָל אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְאֻכָּזֵב וּמְבִישׁ מִמֶּךָ עִם חוֹב עֲנֵקִי כְּזֶה.

אֲקַנְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתַתְּחִיל לְשַׁלֵּם, כִּי

פה אתה מתפלל להקדוש ברוך הוא שיתן לך שפע, ופה אתה מזלזל בו
יתברך שאתה לא עושה כלום עבור הילדים שלך.

המאחל לך תשובה שלמה

גתשמז.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לקבל את הדין וחשבון מהחננות, ראה להודיע לי
עוד כמה רשמו את עצמם עבור ד' מינים, כי אני צריך לדעת את זה.

רק חזק ואמץ מאד, כי אני מאד מאד שמח שאתה עובד בהחננות, ואני
רוצה להרחיב את החננות יותר ויותר, כדי מה שיותר אנשים שרחוקים עדין
מתורה ומצוות שיכנסו בהחננות, ויקנו שמה, כי זה זכות הרבים לדורי דורות
לקרב עוד יהודים אליו יתברך.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת
הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף
היומי של היום זה ברכות כ"ה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף
גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל
יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא
בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגריס אניש ואף על גב
דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה
איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את
הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת שלך, ולספר
לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצֵּלָחָה נִצְחִית, הַצֵּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אֲוִרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזָה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה"ו" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשֵׁמַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר כִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי בְּעֵנִין הַרְּכִיבִים, אֲנִי צְרִיָּךְ לְדַעַת דְּבַר כְּזֶה, כִּי זֶה עֵנִין שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי, רַק חֲזַק וְאִמְץ מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצֵּלָחָה גְּדוֹלָה בְּכוּלָּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר כִּי תִצָּא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְהַעֲקֵר תְּשֻׁמַּח אֶת אֲשֵׁתְךָ, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי (ראש השנה ו:י) אֵשָׁה בַעֲלָה מִשְׂמִיחָה.

תְּמִיד תְּדַבֵּר רַק מֵאֲמוּנָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂאֵתָה רַק פּוֹגֵשׁ, כִּי בְּאֵמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ח'ל"ז ז:י) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מִכְרִיזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה; זֹאת אוֹמְרַת אֶפְלוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע הַקִּטְנָה לֹא מִקְבָּלִים לְפָנָי שְׁנִכְרִזוּ קִדְּם מִלְּמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא ל'ח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יִשְׁיבּוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמִלְכוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אֶף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְגַע בְּמָה שְׂשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שְׂהַכְרִיזוּ קִדְּם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נ"ח.) אֶפְלוֹ רִישׁ גְּרִיטָא מִן שְׂמִיָּא מִנּוּ לִי; זֹאת אוֹמְרַת שְׂאֶפְלוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׂמִכְרִיזִין קִדְּם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת גְּדֵל הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיית עַל כָּל כֵּן אָדָם.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאִם תְּהִיָּה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דִּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת הַדִּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי דִף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, הַדִּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת כ"ה, וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דִּף גְּמָרָא, מַרְגִּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דִּף גְּמָרָא, אֶפְלוֹ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עַל כָּל פְּנִיִם תִּגְרַס דִּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה ז'ר"ט.) לְעוֹלָם לְגִרְסִי אֲנִישׁ וְאֶף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֶף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; הַלּוֹאִי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזוּהַ, וְתִרְאֶה אִיזְיָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכִלְלֵן זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ, כָּל זְמַן שְׂיִהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדִי יִרָא שְׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן וְרִאֵה מָה לְפָנֶיךָ.

חֲזָק וְאֲמִץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלָיו בְּפְרָטִי פְּרָטִיית, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, אֲשֶׁר

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיֶה דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אֲוִרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֲלֵא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אֲמַר דּוֹד לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזָה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה"ו" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקֶשׁ וְקִמְמוֹנוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְרָה כִּי תֵצֵא ח' אֵלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַיּוֹלֵדֶת הַנֶּגֶד, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לְכֶם תְּמִיד שְׂמִחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתִרְוּוּ רַב נִחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְשִׂמְחָה עַל הַמַּתְנָה הַחֲדָשָׁה שֶׁנִּתְּנָה לְכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה חֲסֵד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְצְרִיכִים תְּמִיד וְקִי לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ עַל כָּל מֵה שְׂעוֹשָׂה אֶתְנוּ.
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשנא.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תכנסו בלחץ, הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ותזכרי שלא חסר לך שום דבר, רק תהי שמחה ועליזה, שזה יביא לך פרנסה בשפע, ואני מאד מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

נא ונא רק להיות בשמחה, וזה הרפואה לכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא ח' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחְיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי לְדַעַת מַה קָרָה, אִם הוּא מְשַׁלֵּם לָכֶם עַל הַנּוֹזֵק שֶׁעָשָׂה לָכֶם, וּמָאֵד מָאֵד רְצִיתִי לְדַעַת אֵת זֶה.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם וְשִׂיחֵיהֶם בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאֶהְיֶה גְדוּלָה מָאֵד, וְהַבְנָה הַדְּרִית, וְאֵל תִּלְכוּ אֶל שׁוֹם יוֹעֵץ נִשְׂוֹאִין, וְזָכְרוּ הֵיטֵב מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ג) מַעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשָּׂכַיִחַ מָאֵד שֶׁנַּעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וּנְפָרְדִים זֶה מְזֵה אִיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מְזֵה פְרוּר לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בַעַל דְּבָר שֶׁמְנִיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל זֶה מָאֵד לְקָלָקַל הַשְׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדִי שִׁיתְּפָסוּ בְּמַצּוּדְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יָדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מָאֵד לְתַפְסֵם בְּנַעוּרֵיהֶם עַל יָדֵי קְלָקוּל הַשְׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוּרָם בְּעֶרְמוּמִיּוּתוֹ לְקָלָקַל הַשְׁלוֹם שֶׁבִּינֵיהֶם וְהֶאָרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מָאֵד מָאֵד נַחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שֶׁמִּתְמַחִים בְּעִנְיַי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְּבֵה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסָמִים לְעִנְיַי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וּבְאֻמַּת נְתָקִים אֶצְלֵיהֶם מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) שֶׁיֵּשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאִיךָ יְנַהֲיָגוּ אֶת אַחֲרֵיהֶם? וְלָכֵן צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְשַׁמֵּר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכִלְלֵה זֶה יְהִיָּה בִּידְךָ, אִם אֶחָד רוֹצֵה כֶּסֶף עֲבוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, הוּא כְּכֹר שֶׁקָרַן גְּדוּל מָאֵד, וְהוּא לֹא מַעֲנִין שִׂיחֵיהֶם אֶצְלָךְ שְׁלוֹם בֵּית, כִּי הוּא יִמְשֵׁךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לַחֲצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הָרִי זֶה הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְכִכָּה אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אֶחָד שְׁתִּים וְכוּ', אִז לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו, וְלָכֵן צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְשַׁמֵּר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשנג.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דע לך שהשטח ממול הבית הפנסת זה שיף לי, ובשום פנים ואפן לא להביא קונים, כי מי שרק יקנה את זה וכו', יתבע אותך לבסוף וכו', כי הכסף ילך על קרן הצבי וחבל, כי השטח הזה שיף לי, ולא יועיל לאף אחד שום דבר.

אני מאד מבקש אותך שתלך בשבת בבגדים לבנים, וזה יביא לך ברכה והצלחה בששת ימי החל.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה

איזה ישועות זה יביא לה, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל יי"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנר.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ עם אשתך ביחד, ותשמחו עם המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא בן חמוד, ועם השמחה הזו ישפע עליכם עוד שמחות.

אני מאד מאד שמח שקניתי כרטיס לנסע על ראש השנה אל ציון רבנו ז"ל, ותוציא את כל הפחדים האלו ממך וכו', כי מי שמפחד שהמטוס יפל

וכו', זה סובל מעצבים מִפְּחַד גְּבָהִים וכו', וְלִכְּנָן תּוֹצִיא אֶת הַדְּמִיוֹן הַזֶּה, לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג כְּשֶׁנוֹסְעִים אֶל רֵבְנוּ ז"ל הַכֹּל בְּסֹדֵר.

בְּעֵינֵי הַפְּצָה אִיפֹה שְׁאֵתָהּ לֹא רְצוּי, אֵל תִּלְךָ שְׁמָה וכו', וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁקְּבִלְנוּ מֵרֵבְנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֵלֵק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא פּתּוּ). עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יִקָּר מְזוּלָל" אֵלוֹ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יִקָּר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגִלוּתָהּ, וְלִכְּנָן כֹּל מִי שִׁילַךְ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, כִּי מִי שְׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיוֹת, הַלּוֹאֵי שְׁהֵיִית מְצִיַת אֶת מוֹהֲרַנְנ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְוָאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתְלָקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבִדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינְתֶיךָ חוּצָה", וְאֵז אֵךְ פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵיִית צוֹחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתַלּוֹצְצִים מִזֶּה.

בְּעֵינֵי כֶּסֶף הַפְּדִיוֹנוֹת, כְּשֶׁאֲנִי יְבוֹא תוֹכֵל לְתַת לִי אֶת זֶה.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזֵק לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדֶּךָ הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דֶךָ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדֶּךָ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת כ"ה, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם דֶּךָ גְּמָרָא, אֶפְלוּ שְׁאֵתָהּ לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דֶּךָ גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֻלְמָא, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עִבּוּדָה זְרָה י"ט). לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֲנִישׁ וְאֵךְ עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵךְ עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאמֵר; הַלּוֹאֵי שְׁתַּצִּית אוֹתִי בְּזוּהַ, וְתִרְאֶה אִיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לְךָ, וְכֻלָּל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וכו', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן וְרֹאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

חֲזֵק וְאֲמֵץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפְרִטֵי פְרִטִיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר

אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תפכת זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל י"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר כי תצא ח' אלול ה'תשע"ב

שלוש וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח בשמחתך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשר לי בשורות משמחות, ויהיה לך פרנסה בשפע, ולא יחסר לך שום דבר.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגריס אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלאו ששתצית אותי בזה, ותראה

אִיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָהּ, וְכִלְלָהּ זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיהָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדֵי מִדְּפַדְף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן וְרָאָה מַה לְּפָנֶיהָ.

חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחֵית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּילּוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְדֹּ אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה"וֹ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְּנָן כָּל מַה שְּׂאֵתָהּ צְרִיָּה, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשׁוּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא ט' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה עִמָּנוּ חֲסֵד גְּדוֹל וְנִפְלֵא מְאֹד, וְלִכְּנָן נִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בַּיּוֹם הַזֶּה, שְׁנִפְתַּח שְׁנַת הַלְמוּדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה וּבְבֵית סֵפֶר וּבְהַגְנִים שְׂבִיחַד אֲנוּ מוֹנִים לְמַעְלָה מֵאֵלֶיךָ יְלָדִים, מִי הִיָּה מֵאֲמִין שְׂבִמוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע אִיפֹה זֶה נִמְצָא אֲפֹלוּ בְּמִפָּה וְכוּ', וְלֹא הִיָּה פֹה זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת וְכוּ', וְעַכְשָׁו נִתְחַנְּכִים פֹּה בְּיִבְנָאֵל לְמַעְלָה מֵאֵלֶיךָ יְלָדִים כֵּן יְרַבּוּ, זֶה שְׂמַחָה גְּדוֹלָה בְּשָׁמַיִם, וּמִתְּפָאֲרִים אֲתָנוּ מְאֹד מְאֹד, אַחַר צְרוֹת וַיְסוּרִים

ומרירות ומכאובים שעברנו פה מרשע מרשע וכו', ששם לנו רגלים איפה שרק יכולים וכו', והנה על אפו וחמתו נפתח עכשו השנה החדשה שנת המודים עם למעלה מאלף ילדים, מי היה מאמין דבר כזה? ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו, ועם כחו של אותו זקן רבנו ז"ל, שאמר על עצמו (חיי מוהר"ן סימן רע"ב) אני סבא דסבין וכו', נצחתי ואנצח וכו', בתקף הרצונות והכסופים של אנשי שלומנו היקרים חסידי ברסלב, שמוסרים את נפשם פה ביבנאל זה עשרים וחמש שנה, נזכה לפתח את שנת המודים עם למעלה מאלף ילדים, זה השמחה הכי גדולה.

חכמינו הקדושים אמרו (פלה רבתי פרק ב') בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם, כיון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן, מיד נהפך כעסו לרחמים; ואני בטוח באלף אחוז שזה סובב על הילדים האלו שלומדים תורה הקדושה כאן ביבנאל, מקום שהעבירו על הדת וכו', ועדין יש פה הסתה פרועה נגדנו על ידי רשע מרשע וכו', עם כל זאת אנחנו מחזיקים מעמד, זה מה שמציל את עם ישראל מכל מיני פרעניות שלא תבוא, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז בשמחה עצומה, ותעשה כל מה שביכלתך לעזור לי שאצליח בגדול עם התלמוד תורה ועם הבית ספר ועם הגנים, ותהלה לאל נכנסים לגור משפחות חדשות, ועוד פעם צר לנו המקום להכיל את הילדים וכו', עם כל זאת אני בטוח שעל ידי תקף הרצונות והכסופים והתפלות והתחנונים שאתה תעזר לי לבקש את הקדוש ברוך הוא, אזכה בקרוב מאד לבנות עוד מבנים להתלמוד תורה ולהבית ספר ולהגנים, כי הכל תלוי רק בתפלה ובקשה, כי אין כחנו אלא בפה, וזה מה שלמד אותנו רבנו ז"ל, ורק בזכות זה אנחנו מתפתחים יותר ויותר על אפם וחמתם של שונאינו ומתנגדינו וכו'.

חכמינו הקדושים אמרו (תנחומא כי תצא) אמר רבי אדא רמ"ח מצות עשה יש בתורה כמנין איברין שבאדם, ובכל יום ויום צועקים על האדם עשה אותנו שתחיה בזכותנו ותאריך ימים, ושס"ה מצות לא תעשה כמנין ימות החמה, ובכל יום ויום שהחמה זורחת עד שהיא שוקעת צווחת ואומרת

לְאָדָם גּוֹזְרָנִי עֲלֶיךָ בְּמִי שֶׁהִגִּיעַ יְמֵיךָ לְיוֹם הַזֶּה אֵל תַּעֲבֹר בִּי אֶת הָעֲבָרָה הַזֹּאת, וְאֵל תִּכְרִיעַ אוֹתְךָ וְאֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ לְכַף חוֹבָה; וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַפְּרוֹז הַזֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע, וְלִהְיוֹת עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַח עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ד) עַל יְדֵי זֶה עוֹלָה מִתְקַף הַקְּלָפוֹת עַד לְמַעְלָה מִנְּפִשִׁין וְרוּחִין וְנִשְׁמָתִין, עַד שֶׁמִּגִּיעַ אֶל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, כָּל כֶּף חָשׁוּב לְמַעְלָה שֶׁמַּחַת הַמִּצְוֹת, וְאֶפְלוּ כִּשְׁלֹא עוֹבְרִים עֲבָרָה חָס וְשָׁלוֹם, וְשִׂמְחִים עִם זֶה, זֶה גַּם בֶּן מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שֶׁלְבוּ שָׁלֵם לְאֻלְקִיו; וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ מִצְוֹת מְלֵאִים כְּרַמּוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבֶף מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן; וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבַרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבַרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹא חֲרִיָּה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלִשָּׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מִצְוֹת וּמְבַרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיֹתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שְׁבַע בְּיוֹם הַלֵּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מִלֵּאךְ הַרְוִי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם".

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֻזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיוֹת לְהִנְפֹּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרֻכּוֹת כ"ו, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תְּרַאֶה לְחֻטְף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ שֶׁאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דֶּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֲנִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יְדַע מֵאֵי קְאָמַר; הַלּוֹאֵי שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדִּיךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֵאֵה מֵה לְפָנֶיהָ.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת שלף, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפּרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברֵיה חֲדָשָׁה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנז.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תצא ט' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

חסדי השם יתברך שזכינו להגיע ליום הזה, שנפתח שנת הלמודים בתלמוד תורה ובכית ספר ובהגנים שבִּיחַד אנו מונים למעלה מאלף ילדים, מי היה מאמין שבמושבה נדחת שאף אחד לא ידע איפה זה נמצא אפלו במפה וכו', ולא היה פה זכר של יהדות וכו', ועכשו נתחנכים פה ביבנאל למעלה מאלף ילדים כן ירבו, זה שמחה גדולה בשמים, ומתפארים אתנו מאד מאד, אחר צרות ויסורים ומרירות ומכאובים שעברנו פה מרשע מרשע וכו', ששם לנו רגלים איפה שרק יכולים וכו', והנה על אפו וחמתו נפתח עכשו השנה החדשה שנת למודים עם למעלה מאלף ילדים, מי היה מאמין דבר כזה? ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל

שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְעַם כַּחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ זָקֵן רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁאָמַר עַל עֲצָמוֹ (חיי מוהר"ן סימן רע"ב) אֲנִי סָבָא דְסָבִין וְכוּ', נִצְחָתִי וְאַנְצַח וְכוּ', בְּתַקְףִּי הִרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם פֶּה בִּיבְנָאֵל זֶה עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה, נִזְכָּה לִפְתַּח אֶת שְׁנַת הַלְמוּדִים עִם לְמַעְלָה מֵאֶלֶף יְלָדִים, זֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

אֲנִי תוֹלָה אֶת כָּל הַזְּכִיּוֹת שְׁלִי רַק בְּזָכוֹת הַנָּשִׁים הַכְּשֵׁרוֹת שֶׁמְתַפְּלָלוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל הַצְּלַחְתִּי כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְעַל רְפוּאָתִי בְּכָל־לֵיּוֹת וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת, וְעַל גְּדֹל מַדַּת הַחֶסֶד וְהַצְּדָקָה שֶׁנִּטְבַּע בְּהֶן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְשִׁיכֵי לְהַתְּפַלֵּל עַל הַצְּלַחְתִּי בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת שֶׁזֶה בְּאַמַּת הַצְּלַחְתִּי, שֶׁאֲזַכָּה לְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים עַל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל סָבָא, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, דִּיקָא מְכָאן גְּלִיל הַתְּחַתּוֹן מְקוֹם שֶׁהַעֲבִירוֹ עַל הַדָּת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, נוֹכַל לְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ יְתִבְרָךְ בְּרַבִּים, וְלַהֲרֹאוֹת לְכֹלֶם רְאוּ גְדוּלִים שֶׁגְּדַלְנוּ שִׁיְהִי לְתַפְאָרַת לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלְחַנֵּף אוֹתָם לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲזֹר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי רַק עַל חֶסֶד נִבְנָה קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ וְיִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא יַחְסֹר לְךָ שׁוֹם דָּבָר, וְתִזְכִּי לְשַׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשֵׁנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר כִּי תַצֵּא ט' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה

הַיּוֹם מִתְחִיל שְׁנַת הַלְמוּדִים, אֲנִי מְאַחַל לְךָ שָׁנָה פּוֹרְיָה שֶׁתַּצְלִיחִי עִם הַבְּנוֹת לְהַחֲדִיר בְּהֶן אַמוּנָה בּוֹ יְתִבְרָךְ, וְקִיּוֹם מִצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יְתִבְרָךְ שְׁמוֹ, כִּי אֵין עוֹד נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יְתִבְרָךְ כְּמוֹ כְּשֶׁמְחַזְּכִים אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו לְלַכֵּת עַל פִּי דְרָכֵי הַתּוֹרָה, כִּי

הם הערכים שלנו, כמאמרם ז"ל (תנחומא ויגש) בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לתן את התורה לישראל אמר להן תקבלו תורתי אמרו לו הן, אמר להן תנו לי ערב שתקמו אותה אמרו לו אברהם יצחק ויעקב יהיו ערבים, אמר להן אבותיכם הן בעצמם צריכים ערבים, אברהם אמר (בראשית ט"ו) "במה אדע" יצחק אהב את שונאי דכתיב (מלאכי א') "ואת עשו שנאתי" יעקב אמר (ישעיה מ') "נסתרה דרכי", אמרו לו בנינו יהיו ערבים שלנו, מיד קבלן הקדוש ברוך הוא ונתן את התורה לישראל שנאמר (תהלים ח') "מפי עוללים וינקים יסדת עז" לפיכך כשישראל מבטלין את התורה הקדוש ברוך הוא פורע מן הערבים; וכו', ולכן אנחנו צריכים למסר את נפשנו עבור ילדינו שיקבלו חנוך של יראת שמים ושל אמונה בו יתברך, ושל מדות טובות ודרך ארץ כלפי הזולת, ויקדשו שמו יתברך ברבים.

תדעי לך שהזכות שלך אי אפשר להסביר כלל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בגדול כל השנה, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה שנת הצלחה מפלגת

גתשנט.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תצא ט' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל המלמד היקר לי מאד ... גרו יאיר

היום מתחיל שנת הלימודים, אני מאחל לך שנה פורייה שתצליח עם התלמידים להחדיר בהם אמונה בו יתברך, וקיום מצות מעשיות, ומדות טובות, באפן שנוכח לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו, כי אין עוד נחת רוח לפניו יתברך כמו כשמחנכים את בניו ובנותיו ללכת על פי דרכי התורה, כי הם הערכים שלנו, כמאמרם ז"ל (תנחומא ויגש) בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא לתן את התורה לישראל אמר להן תקבלו תורתי אמרו לו הן, אמר להן תנו לי ערב שתקמו אותה אמרו לו אברהם יצחק ויעקב יהיו ערבים, אמר להן אבותיכם הן בעצמם צריכים ערבים, אברהם אמר (בראשית ט"ו) "במה אדע" יצחק אהב את שונאי דכתיב (מלאכי א') "ואת עשו שנאתי" יעקב אמר

(ישעיה מ') "נִסְתַּרְהָ דְרַכֵּי", אָמְרוּ לוֹ בְּנֵינוּ יִהְיוּ עֲרָבִים שְׁלָנוּ, מִיַּד קִבְּלֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל שְׁנֵאָמַר (תהלים ח') "מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנְקִים יִסְדֹּת עֵז" לְפִיכֶךָ כְּשִׂיִשְׂרָאֵל מִבְּטָלִין אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹרֵעַ מִן הָעֲרָבִין; וְכוּ', וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עֲבוּר יְלָדֵינוּ שְׂיִקְבְּלוּ חֲנוּךְ שֶׁל תּוֹרָה וִירֵאת שְׁמַיִם, וְשֶׁל אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְשֶׁל מִדּוֹת טוֹבוֹת וְדַרְךְ אַרְץ כְּלָפֵי הַזּוּלָת, וַיִּקְדְּשׁוּ שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּרַבִּים.

וְדַע לָךְ שֶׁהַזְכוּת שֶׁלָּךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כְּלָל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּגִדּוֹל כֹּל הַשָּׁנָה, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה שְׁנַת הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת

גַּתְשֵׁם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ט' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַסְּפָרִים שֶׁחֲנַנִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ, זֶה רַק דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְהַסְבִּיר וּלְהַרְחִיב אֶת דְּבָרָיו, כְּדֵי שְׂגַם קִטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנוּ נוֹכַח לְהַבִּין, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְכָלֵל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּפָרוּשׁ כְּשֶׁנִּסְעַ לְנֵאוּוֹרִיטַשׁ בְּהִיוֹתוֹ יוֹשֵׁב עַל הָעֵגְלָה, אָז אָמַר (חיי מוהר"ן סימן רנ"א) יֵשׁ לְאֵל יְדֵי לְהַחְזִיר כֹּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ לְמוֹטָב, וְלֹא בְּלִבְד אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, אֲלֵא אֶפְלוּ צַדִּיקִים וְאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים, אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב. כִּי גַם הַצַּדִּיקִים צְרִיכִים לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב. וְלֹא מִבְּעֵיִא יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, אֲלֵא כֹל הָאֲמוֹת הָעוֹלָם כֻּלָּם אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִירָם לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְהִיִּיתִי יָכוֹל לְהוֹלִיכֶם סְמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל. אִךְ דִּיו לְעֶבֶד לְהִיֹּת כְּרַבּוֹ; וְתַהֲלֶה לְאֵל רוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁהַסְּפָרִים הָאֵלוּ שְׂזַכִּיתִי לְחִבֵּר וְכוּ', שֶׁהֵם סֵלֶת מִתּוֹךְ סֵלֶת מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, עוֹשִׂים רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וּבְמִשְׁוֹן לְמַעֲלָה מְאַרְבָּעִים שָׁנָה שֶׁאֲנִי עוֹסֵק לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל

וְלִהְפִּיץ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, מִתְקַרְבִּים עֲשִׂירֵי אֲלָפִים אֲנָשִׁים אֶל דַּעַת רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְלִהְבְּדִיל אֶפְלוּ גוֹיִים חוֹטְפִים אֶת הַחוּבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, וְזֶה לָהֶם לְמַשִּׁיבַת נֶפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

וּמָה שְׂאֵתָה שׂוֹאֵל לְמָה צְרִיכִים לְהִפְיץ? יָדוּעַ מָה שְׂמוּבָא (חיי מוהר"ן סימן תקמ"ג) שְׂרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כְּדִי לְעוֹרְרָם וְלְהַשִּׁיבָם לְקֶרֶב לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, וּרְצוֹנוֹ הָיָה אֶפְלוּ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שִׁיחוֹת חֲלִין בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם, אוֹלֵי יִצְמַח וְיִתְגַּלְגַּל מְזֵה דְבוּרִים שְׂיַעוּרְרוּ אוֹתָם לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֶפְלוּ אִם לֹא יִפְעַל כִּי אִם תְּנוּעָה בְּעֵלְמָא, שְׂיִכְנַס בְּהֶם אִיזָה הִרְהוּר תְּשׁוּבָה אוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְפִי שְׂעָה, גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, מְכַל שְׂכָן שְׂיִכּוֹל לְהִיֹּת שְׂבִרְבוֹת הַיָּמִים כְּשִׂידְבַר עִמָּהֶם וְיִחְזוּר וְיִדְבַר, אוֹלֵי יִזְכֶּה לְעוֹרְרָם בְּאֵמַת לַהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ וְלִקְרָבם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה וְכוּ', וְקָרָא אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלֹא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּזָה עֲצִים יְבִשִׁים שְׁלֹא מוֹצִיאִים פְּרוֹת וְכוּ', וּבְזָה אוֹתָם מְאֹד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְכֵן סִפֵּר רַבְּנֵינוּ ז"ל מְשַׁל לְמָה צְרִיכִים לְקָרֵב אֲנָשִׁים (חיי מוהר"ן סימן תמ"ז) פְּעַם אַחַת הָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל שְׁהִיֹּ לוֹ כַּמָּה אֲלָפִים וּרְבִיבּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְיֵהִי הַיּוֹם עֲשֵׂה הָעֲשִׂיר כְּרוּז וְאָמַר, כָּל מִי שְׂצָרִיךְ לְלוֹת כֶּסֶף, יְבוֹא אֶצְלוֹ וְהוּא יִלְוֶהוּ, מִסְתַּמָּא הָיִו עַל זֶה קוֹפְצִים רַבִּים, וּבָאוּ אֶצְלוֹ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְלוּוּ אֶצְלוֹ כֶּסֶף, וְהָעֲשִׂיר הִזָּה הָיָה אֶצְלוֹ פִּנְקַס עַל כָּל הַחוּבּוֹת וְכוּ', מִי שְׁלֹוָה אֶצְלוֹ, וְמִי שְׂחִיב לוֹ וְכוּ', פְּעַם אַחַת דָּקַח אֶת הַפִּנְקַס בְּיָדוֹ וְהִתְחִיל לְעֵינֵי בּוֹ, וְרָאָה שְׂהוֹצִיא הַרְבֵּה כֶּסֶף עַל עֶסֶק הַהִלּוּאוֹת שְׂהִלּוּה לְכָל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכוּ', וְאֵין אִישׁ שָׁם עַל לֵב שְׂיָבוֹא לְהַחְזִיר וּלְפָרַע לוֹ מָה שְׁלֹוָה מִמֶּנּוּ. וְחָרָה לוֹ עַל זֶה, וְהָיָה לוֹ עֲגַמַת נֶפֶשׁ וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, בְּתוֹךְ הַלּוּוִים הָיָה אִישׁ אֶחָד שְׁלֹוָה גַּם כֵּן אֶצְל הָעֲשִׂיר, וְאָבַד וְהִפְסִיד אֶת הַכֶּסֶף שְׂהִלּוּה בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכוּ', עַד שְׁלֹא הָיָה לוֹ מִמָּה לְפָרַע חוּבוֹ, וְהָיִו לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה, הֵינּוּ שְׂהָאִישׁ הַזֶּה שְׂאָבַד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עֶסֶק שְׂעֲשֵׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכוּ', הָיָה לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזֵה שְׂאֵין לוֹ לְפָרַע חוּבוֹ, וְהִתִּישַׁב הָאִישׁ הַזֶּה בְּדַעַתוֹ, שְׂעַל כָּל פְּנִים צְרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פְּנִים עִם הָעֲשִׂיר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, בְּאֲשֶׁר שְׂהוּא אָנוּס בְּדָבָר וְאָבַד אֶת הַכֶּסֶף, וְאֵין לוֹ מֵאִיפָה לְשִׁלֵּם וְכוּ'. וּבָא אֶצְל הָעֲשִׂיר וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו לְבוֹ בְּאֲשֶׁר שְׂאֵיךְ שְׂקִבַל אֶצְלוֹ כֶּסֶף בְּהִלּוּאָה וְהִגִּיעַ זְמַן פְּרַעוֹן וְאֵין לוֹ מִמָּה לְשִׁלֵּם כִּי

הַפְּסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאִינוּ יוֹדְעַ כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשׁוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה וְכוּ', עֲנֵה הַעֲשִׂיר וְאָמַר לוֹ, מֵה אֲכַפֵּת לִי הַכֶּסֶף שְׂאֵתָה חַיִּב לִי וְכוּ', כִּי מֵה כָּבֵד נִחְשָׁב אֲצִלִּי סֶךְ קֶטֶן כְּזֶה שְׂאֵתָה חַיִּב לִי כְּשִׁתְּחַזִּיר לִי אֶת זֶה, אוֹ לְהַפְּךָ נֶגֶד סֶךְ הַכּוֹלָל מֵהֵלְוָאוֹת אֲשֶׁר עוֹלָה לְאַלְפִים וְלָרִבּוֹת וְכוּ', עַל כֵּן רְצוֹנִי שְׂתִלְךָ אֲצִל כָּל הַלוּוִים שְׁלִי וְתִתְּבַע אוֹתָם, וְתִזְכִּיר אוֹתָם שֶׁהֵם חַיִּבִים לִי כֹךְ הִרְבֵּה כֶּסֶף, וְלָמָּה לֹא מְשַׁלְמִים לִי חֲזָרָה מֵה שְׁלוֹו אֲצִלִּי? וְאֶפְלוֹ אִם לֹא יִפְרְעוּ וַיִּחְזִירוּ אֶת הַכֵּל, רַק כָּל אֶחָד יִתֵּן וַיִּחְזִיר אֶפְלוֹ מֵעַט מִחֻבוֹ וְכוּ', גַּם כֵּן יַעֲלֶה אֲלֵפִים פְּעָמִים כְּמוֹ הַסֶּךְ כָּל הַחֹב וְהֵלְוָה שְׁלָךְ; הֵינּוּ כְּשֹׁאֲדָם חוֹטֵא וְכוּ', וּבֹא לְבָכוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מֵאֵד מִתְּחַרֵּט לָמָּה חָטָא וְלָמָּה עָשָׂה שְׁטִיּוֹת בְּהַחַיִּים, וְרוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל קָשָׁה לוֹ, כִּי הִרַע מִתְּגַבֵּר עָלָיו וְכוּ', אוֹמֵר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֶךְ תִּגְבֶּה אֶת הַחֻבוֹת אֲצִל שְׂאֵר אֲנָשִׁים, הֵינּוּ תַעֲרֹר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה שְׁיִחְזְרוּ אֵלַי וְכוּ', וְאֶפְלוֹ שְׂלֵא יִחְזְרוּ בְּשִׁלְמוֹת, רַק כָּל אֶחָד יִקָּים כְּמָה מִצְוֹת, זֶה כָּבֵד שׁוֹה אֲצִלִּי פִי מִלְיוֹנִים מֵמָה שְׂאֵתָה חַיִּב לִי וְכוּ', וְאִם תִּגְבֶּה לִי חֻבוֹת אַחֲרִים, אֲזִי אֲנִי יִמְחַל גַּם אֶת הַחֹב שְׁלָךְ, הֵינּוּ אִם תִּחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי אֲנִי יִמְחַל גַּם אֶת הָעוֹנוֹת שְׁלָךְ, רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלִקְרֹב רְחוּקִים.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְחַל לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גַּם כֵּן עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ לְדַבֵּר זֶה, כְּמוֹ לִקְרֹב רְחוּקִים, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (תְּרוּמָה ק"ח:). תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחִיבָא, וְאִשְׁתַּדֵּל בֵּה לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מֵה דְּלָא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאֲכַפֵּיָא סְטְרָא אַחְרָא, וְגִרִים דְּאִסְתַּלַּק קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרָה, וְגִרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמָה לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הָאִי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לָא יְכַלִּין לְמִידֵן לֵה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחִי בִּידָה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ הוּן וְעֲשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עֲמַדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אוֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסא.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תצא ט' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל לא בא לחדש שום דבר, רק לחדש את דברי חכמינו הקדושים, שנוזקה לקימם בהתחדשות חדש, ולכן מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק א') עשה לך רב, זה אותו פרוש שצריכים להתקרב אל צדיק אמת, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהפל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פ'רשת שפטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו', ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות, וזה בדיוק מה שהתנא הקדוש אמר עשה לך רב, אדם צריך להיות מקרב אל צדיק אמת, אי אפשר לומר שאני יודע את הכל וכו', אדם צריך לדעת את האמת שבלי הצדיק האמת הוא שורה בחשך וכו', וכך הוא בכל מאמר חז"ל בא הצדיק האמת ומחיה ומקרב את המאמר חז"ל אל שכלנו הפחות והמגשם וכו', שגם אנחנו נוזקה להבין את זה ולקיים את זה, ולכן אין שום קשיא כלל, אדרבה רבנו ז"ל בא רק לחזק ולעודד ולשמח את כל בר ישראל שיזכה לקיים את דברי חכמינו הקדושים, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הכניס בנו חשק עצומה להיות

בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְנִתְּנָן לָנוּ דְרָךְ הַלְמוּד קֵל וְנִפְלֵא מְאֹד, (שיחות ה'ר"ן סימן ע"ו) אִיךְ שְׂיִכּוּלִים לְהִתְחִיל וּלְסַיֵּם תַּנְיָךְ, שְׁשֵׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, בְּבִלִי וְרוּשְׁלָמִי תוֹסֵפֶתָא, רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל, וְאִזּוּ כָּל דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים יִהְיוּ מְאִירִים בְּעֵינֵינוּ בְּאוֹר נוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד, כְּפִי הַקְדָּמוֹתַי הַקְדוּשִׁים שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּבָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא ט' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂהַחַיִּים לֹא קָלִים, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁלוֹ וְכוּ', כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד לְרֵאוֹת אִיךְ יַעֲמֵד בְּהַנְּסִיוֹן, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אֶת הַהַקְדָּמוֹת הַנוֹרָאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל, שֶׁהוּא מַחִיָּה וּמַחֲזִיק וּמַעוֹרֵד וּמְשַׁמֵּחַ אוֹתָנוּ אִיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

הַדְּבָר הַרְאוּשׁוֹן מֵה שְׂאֲתָה צָרִיךְ לְהַחֲדִיר בְּעֵצְמָךְ זֶה שְׂמָחָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ קֹדֶם לְהִיוֹת בְּשְׂמָחָה, כִּי הַשְּׂמָחָה זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבַחַיִּי יוֹם יוֹם, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂלֵהִיוֹת בְּשְׂמָחָה זֶה הָעִבּוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי אָדָם יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעִבּוּדוֹת שְׂבַעֲוֹלָם, אָבָל כְּשֶׁבָא לְשְׂמָחָה בָּא לוֹ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְכָתַב מוֹהֲרַנְי"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת שְׂבֵת הַלֵּכָה ד' אוֹת מ"ה) שֶׁרַשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא סוֹד שְׂמָחָה, כִּי שְׂרָשָׁם בְּמַחְשְׁבָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כִּי יִשְׂרָאֵל עָלוּ בְּמַחְשְׁבָה תַּחֲלָה, שְׂשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמָחָה, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "עֲזוּ וְחַדְדוּהָ בְּמַקְמוֹ", כִּי אֵין עֲצָבוֹת לְפָנֵי הַמְּקוֹם, וְכָל עֶקֶר פְּגָם

כָּל הַעֲבֹרוֹת הוּא רַק מַחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדָכְאוֹן שֶׁנִּכְנָס בְּאָדָם, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַעֲבֹרוֹת שֶׁעָקָרָם פְּגָם הַבְּרִית שֶׁנִּמְשָׁךְ מִהַקְּלָפָה הַנִּקְרָא לִילִי"ת עַל שֵׁם הַעֲצָבוֹת וְהִילָלָה כִּידוּעַ, וְעַל כֵּן עֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה, כִּי הַעֲבָרָה נִמְשָׁךְ מִסּוּד זְהֵמַת הַנְּחָשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה, הַפֶּךְ קִדְשֵׁי הַשְּׂמִחָה, שֶׁהוּא לְשִׂמְחַת בֵּהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּסוּד (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֲשִׁמַּח בַּהוֹי"ה", וּכְתִיב (תְּהִלִּים ל"ב י"א) "שִׂמְחוּ בַּהוֹי"ה וְגִילוּ צְדִיקִים", וְכִשְׁעוֹבֵר עֲבָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, נִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"ח י"ט) "אֲדַאֲגַ מַחֲטָאִתִּי שִׁזָּה יָגוֹן וְאִנְחָה, שֶׁהֵם סוּד הַסֶּמֶךְ מ"ם וְנוֹקְבָה דִּילָהּ, וּמַחֲמַת הַתְּגַבְרוֹת הַעֲצָבוֹת יוֹתֵר, גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה יוֹתֵר, וְעַל כֵּן עֲבָרָה גּוֹרֶרֶת עֲבָרָה, וְלֹא הִיא שׁוֹם תִּקְנָה לְשׁוֹב וְכוּ', כִּי מֵאַחַר שֶׁמִּי שֶׁנִּפְלַח כָּבֵד בְּעֲבֹרוֹת, אֲזִי עֲבָרָה סוֹחֶבֶת עוֹד עֲבָרָה וְכוּ', עַד שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְצִאת מִזֶּה וְכוּ', עַל כֵּן עָקַר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק עַל יְדֵי גְדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים, שֶׁיְכוּלִין לְעוֹרֵר הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֶׁבְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲפִלוּ בַּהֲגֵרוּעִים הַמְּלֵאִים עֲבֹרוֹת וְכוּ', גַּם בְּהֵם מַחֲפָשִׁים הַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים וּמוֹצֵאִים בָּהֶם נִקְדוּת טוֹבוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) כִּי אֲפִלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מְצוֹת כְּרָמוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאִי רִקְתָּךְ, אֲפִלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרָמוֹן, וְהַצְּדִיקִים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, הֵם מַכְנִיסִים בְּהִרְחוּקִים חֵיוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת שֶׁגַּם הֵם יִשְׂמְחוּ נִפְשׁוֹתֵיהֶם. וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מוֹצִיאִים אוֹתָם מֵעֲבֹרוֹת וּמִפְּגָמִים וּמִחֲזִירוֹת אוֹתָם בְּתְשׁוּבָה וְכוּ', עַיִן שָׁם, הֲרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהָעֵקֶר רַק לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֶל צְדִיק אֲמָתִי אֲשֶׁר יוֹדֵעַ לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אוֹתוֹ וּלְקָרֵב אוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְּקַרְבוֹת אֲמָתִי, וְלִכֵּן תִּתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁךְ, וְהָעֵקֶר שֶׁיִּכְנִס בְּךָ שְׂמִחָה אֲמָתִית, וְזֶה לָךְ יִתֵּן לָךְ אֶת הַתְּנוּפָה לֹא לִפְלַע בְּעֲצָבוֹת וּבִיאוֹשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ט' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שאת מציינת אותי לא לצאת בחוץ בלילה וכו', כי זה בכלל לא צנוע לבת ישראל לצאת בלילה להסתובב על הרחובות וכו', כמו שכתוב (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודך בת מלך פנימה", שבת ישראל לא צריכה להסתובב על הרחובות וכו', ובפרט עכשו שיש כל מיני אנשי דלא מעלי וכו', ויש כל כך הרבה נושרים ונושרות וכו', ועושים כל מיני שטיות וכו', ולבסוף מאבדים את העולם הזה ואת העולם הבא גם יחד, ולכן אני מאד מאד שמח שאת מציינת אותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה תהי בת ישראל מצלחת מאד.

בענין להכנס לסמינר של בעלות תשובה, זה את צריכה להתייעץ עם ההורים אם הם מסכימים, אבל אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שאם תתחילי להתנהג כמו שהתורה הקדושה מזהירנו, אז תוכלי למצא חתן טוב, ותזכי לבנות בית נאמן בישראל, ותהי הכי מאשרת בחיין, כי אין עוד דבר יפה לבת ישראל כמו מדת הצניעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ט' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תשואת חן על האחולים ועל התפלות לרפואה שלמה.

כְּשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתִי אִם יֵשׁ לְהַצְדִּיקִים גַּם כֵּן יֵצֵר הָרָע וְכוּ', צִינִיתִי אֵת מֵה שָּׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) שֶׁהַיֵּצֵר הָרָע שֶׁלֵּהֶם זֶה מִדַּת הַגְּבוּרָה וְכוּ', וְהִנֵּה עֹכְשׁוֹ אֶתָּה רוֹצֵה לְפַלְּל בְּעֵנֶיךָ הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁל אָבוֹת הָעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִין לִי שֶׁעֲדִין לֹא גִמְרָנוּ עִם עֲצֻמְנוּ וְכוּ', אֲנַחְנוּ יֵשׁ לָנוּ יֵצֵר הָרָע מְגִשֵּׁם מְאֹד מְאֹד, וְעֲלִינוּ לְעֵבֵד קָשָׁה מְאֹד לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ תֵּאֲרוֹת נֶאֱוָף, תֵּאֲרוֹת מְמוֹן, תֵּאֲרוֹת כְּבוֹד וְיִשׁוּת, תֵּאֲרוֹת כְּעֵס וְהַשְׁתַּרְרוּת עַל הַזּוּלָת וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ יֵשׁ לָנוּ זְמַן וְעֻזָּת מִצַּח לְהִתְחִיל לְחַקֵּר עַל הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁל צְדִיקִים קְדוּשִׁים אָבוֹת הָעוֹלָם נְבִיאִים תְּנַאִים וְאַמּוֹרָאִים וְכוּ' וְכוּ', הֲאִם גִּמְרָנוּ עִם עֲצֻמְנוּ? וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מגלה כ"ה): מַעֲשֶׂה בְּאָדָם אֶחָד שֶׁהָיָה קוֹרָא לְמַעֲלָה מְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר (יחזקאל ט"ז ב') "הוֹדַע אֵת יְרוּשָׁלַם אֵת תּוֹעֲבֹתֶיהָ", אָמַר לוֹ עַד שֶׁאֶתָּה בּוֹדֵק בְּתוֹעֲבוֹת יְרוּשָׁלַם, צֵא וּבְדַק בְּתוֹעֲבוֹת אִמָּךְ, בְּדַקוֹ אַחֲרָיו וּמִצָּאוּ בּוֹ שְׁמֵץ פְּסוּל; וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְעֵסֵק עִם הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁלָּנוּ שְׂבוּעֵר בָּנוּ כְּמוֹ תַנּוּר וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ עִם הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁלוֹ, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְלַחֵם עִם הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁלָּנוּ, וְלְעַקּוֹר אוֹתוֹ מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי, וּמָה עֲלִינוּ לְהַכְנִס בְּקִשּׁוֹת וּבְחֻקִּירוֹת וְכוּ' וְכוּ', בִּיֵצֵר הָרָע שֶׁל צְדִיקִים?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עֲלֵינוּ שְׁנֹזְכָה לְעַקֵּר אֵת הַיֵּצֵר הָרָע מֵאֲתָנוּ לְגַמְרֵי, וְנִכְנָס בְּדַעַתְנוּ וּבְמַחְשַׁבְתָּנוּ אֵת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנִאִיר עַל עֲצֻמְנוּ אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאוֹרֶךְ נִרְאָה אוֹר, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו שֶׁזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּחֻסִּידוֹת בְּרִסְלָב לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלוֹ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תִצָּא ט' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מכרח להגיד לך שזה לא שם ואין לזה שום משמעות וכו', ולכן טוב מאד שתוסיף שם, כי אתה מסבן אין לך שם יהודי וכו', ולצערנו הרב כל אלו המינים והאפיקורסים עקרו את האמונה הקדושה מנשמות ישראל, עד שרוצים להראות שאדם אין לו שום יתרון על צומח ודומם וכו', ולכן נוהגים שמות על שם צמחים ועל שם דומם ועל שם ימים ונהרות וכו' וכו', והכל כדי לעקר את הנשמה משרשה, כי הרי כתיב (בראשית ב') "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו" כי השם הוא הנפש, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת שמות בדויים להילדים שאין לזה שום ערך וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנשמות ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ויקבלו על עצמם לתת שמות קדושים אחר הצדיקים, אבות העולם, הנביאים וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תִצָּא ט' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהֶה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תודה רבה על התפלות והאחולים לרפואה שלמה.

זה ידוע שטבע של אשה שהיא מקנאה, כמאמרם ז"ל (מגלה י"ג). אין אשה מתקנאה אלא בדרך חברתה; וכן אמרו (טהרות פרק ז' משנה ט) נשים גרגרניות הן, שהיא חשודה לגלות את הקנורה של חברתה, לידע מה היא

מבשלת; אבל לקנאות אמא שהיא מעניקה לבנה אהבה ותשומת לב וכו', שזה יכניס בך קנאה וכו', זה כבר מגזים, סוף כל סוף זה האמא שלו, והוא הבן שלה וכו', אמת שיש יכול להיות מאד מאד מגזם מה שהאמא נותנת לו תשומת לב כל כך הרבה וכו', אבל לך זה אסור להציק ולכאב בשום פנים ואופן וכו', אדרבה את צריכה להיות שמחה ועליזה שיש לך בעל כל כך טוב שהאמא מתגאה אתו וכו', יכול גם להיות שהאמא רוצה בתוך תוכה להראות לבנה שהיא אוהבת אותו יותר מאשתו וכו', ופה נכנס הענין של כלה וחמותה שאף פעם לא ישתוו וכו', וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חמות כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', ואם הכלה פקחית ולא משיבה שום דבר להחמה וכו', על ידי זה תמיד ישרה השלום בינה לבין בעלה וכו', כי סוף כל סוף זה האמא שלו וכואב לו אם את תדברי עליה וכו', ולכן תהי פקחית ואל תדברי לפני בעלך נגד האמא שלו וכו', תשחקי את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על צד הכי טוב, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שאת מבינה אל מה אני מתכוון.

תהי פקחית ותהי שמחה ועליזה שהקדוש ברוך הוא נתן לך בעל כל כך טוב, ותשמחיו יחד, ואל תעשי עסק מזה, ומכל שכן שלא צריך להציק לך דבר זה, תכניסי בעצמך גדלות המחין, וכך לא תצטרכי שיכאב לך דבר כזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסז.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר כי תצא ט' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך כי השטח הריק שממול החנות "ברסלב סנטר", אני במשא ומתן בזה כבר כמה חדשים, ולכן בשום פנים ואפן לא תגע בזה.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ו, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרוס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרוס אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברירה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ט' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מכרח להגיד לך אדם צריך שיהיה לו פְּבוֹד עֶצְמִי וְכוּ', לא יתכן שאחד ישפיל אותך כל כך עד עֶפֶר וְכוּ', ולעשות ממך סמרטוט וכו', ואת עוד תחשבי מחשבות לחזר אליו וכו', הרי זה השפלה שאין כמוהו, אחר ארבע פגישות וכבר בא להכיר את ההורים שלך במטרה רצינית לחתנה, ולאחר כך הוא החליט שאת לא בשבילו וכו', ועכשיו הוא מדבר אתך לנסות שוב להפגש וכו', האם את לא חושבת שהוא יכול לעשות את זה אחר החתנה? אצלי אין שום ספק שיעשה את זה וכו', ויכול גם להיות שיהיה לך שתי ילדים וכו', ואחר כך יזרק אותך וכו', ולכן לדעתי בשום פנים ואופן לא לחזר אליו, ומכל שכן לא לדבר אתו יותר, כי אם אדם מסגל מאיזה סבה שרק לא יהיה לזרק אותך בהשפלה כזו וכו', הוא לא שוה אותך בכלל.

אני מאד מקווה שגם ההורים שלך אוחזים אותו דבר.

את ראי להתחזק בִּיתֵר שאת וביֵתֵר עז, ולא להפגס בלחץ, פי גדול אֲדוֹנָנוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ, הקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך, ועוד תמצאי את בן זוגך משרש נשמתך, ואסור לך להפגס בלחץ זו הדחק, רק תתאזרי בסבלנות, ואף שזה כואב מאד מאד וכו', עם כל זאת מי יודע דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, ולכן אסור לך להשבר בשום פנים ואופן, זה היה לך נסיון מאד מאד קשה בחיים, ותעברי את זה וכו', דבר אחד אני יכול להגיד לך שהבחור הזה הוא בכלל לא חסיד ברסלב וכו', כי מי שלומד ספרי רבנו ז"ל, וכן מתבודד עמו יתברך כל יום, ויש לו ישוב הדעת, הוא לא מתנהג ככה בשום פנים ואופן, ומכל שכן שלא יעשה דבר כזה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֹדֵר כִּי תִצָּא ט' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנַכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יש מצוות ששייכים רק לנשים ויש מצוות ששייכים לגברים, ועצות של רבנו ז"ל שייכים לכלם, הן להגברים והן להנשים, כי התחזקות צריכים כלם, הן גברים והן נשים, ולכן תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז בשתי דברים, א, רק להיות בשמחה, ותמסרי את נפשך להיות בשמחה עצומה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף ומיד כשרוצים לעשות את הרצון של הקדוש ברוך הוא עברה גדולה כשהוא בעצבות, ולכן עליך לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, שזה מצוה גדולה מאד, כי בזה ששמחים ועליזים עמו יתברך, זה המדרגה הכי עליונה, עד כדי כך שעל ידי זה נתבטל כל החטאים, כמו שכתוב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהי"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", הרגע שאדם שש ושמח עמו יתברך, נגמרים כל החטאים, ואין עוד רשעים וכו', ולכן צריכים רק להיות שמח בשמחה אין סופית שזכינו להבראות מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') שהשמחה הזו עולית על כל השמחות, ב, להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, וכל מה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות, לדבר ולספר רק לפניך יתברך, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי

ופיוס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְפָּנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׂיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדְתוֹ בְּאַמֶּת. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זוֹ יְהִיָּה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָהּ זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלִלִית, שְׂכּוּלָל הֵכֵל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחָסֵר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכָל מַעֲבּוּדְתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, עַל הֵכֵל פִּרְשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֵשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְשִׁתִּי הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ שְׂיִכִּים גַּם לְכָל אִשָּׁה, וּמִי שִׁחֲזַק בְּשִׁתִּי הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ, עַל יְדֵי זֶה יְכוּל לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם כֹּל יְמֵי חַיֵּי הַכֹּלֹ בְּשָׁלוֹם וּבְכֻטְחוֹן גָּמוֹר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתִזְכִּי לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְגַם אֶת תִּזְכִּי לְהִיּוֹת עַל כָּל פְּנִים פְּעַם אַחַת אֲצַל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, שְׁזֶה דְּכָר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא ט' אֵלוֹל ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲדָם צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֶת אֲמֵתַת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְחִיָּה וּמְהוָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הָרִי בְּכָל תְּנוּעָה וְתוֹנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם מְסַתֵּת, וְאֵל מַחַ נְקִי כְּזֶה וְכוּ', לְחֹשֶׁב תְּמִיד רַק מְמַנּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוֹי שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֵצְמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גָּמוֹר עַד מְאֹד, וְזֶה מָה שְׂמַנְקָה אֶת הַמַּח וְהַמְחִשְׁבָּה מְכַל מִינֵי לְכַלּוֹף וְזֶהמָא וְכוּ' וְכוּ', וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְחַדִּיר בְּעֵצְמוֹ הַשְּׂגָה זוֹ שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהֵכֵל לְכָל אֲלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, אֲזַ כְּשֶׁרַק

אומר בְּרוּךְ אַתָּה הוֹי"ה וכו', וכן בְּכָל פֶּעַם שֶׁמִּזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וכו', כְּכֹר מְרִגִישׁ שֶׁהוּא מְדַבֵּר פְּנִים אֶל פְּנִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ כְּכֹר נִכְלָל הַכּוֹנֵנוֹת פְּשׁוּטוֹת מֵה שֶׁכְּתוּב בִּשְׁלַחַן עֲרוּךְ (אֵרַח חַיִּים סִימָן ה' סְעִיף א') יְכוֹן בְּבִרְכָתוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת כְּשִׁיזְכִּיר הַשֵּׁם יְכוֹן פְּרוּשׁ קְרִיאָתוֹ בְּאֲדֵנוֹת שֶׁהוּא אֲדוֹן הַכֹּל ויְכוֹן בְּכִתְיָבְתוֹ בְּיו"ד ה"א שֶׁהִיָּה וְהוּהוּ וְיִהְיֶה וּבְהִזְכִּירוֹ אֱלֹקִים יְכוֹן שֶׁהוּא תְּקִיף בְּעַל הַיְכָלָת וּבְעַל הַכַּחוֹת כְּלָם; כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא מִסִּיחַ דַּעַת מִמְּנוֹ, וְלָכֵן כְּשֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֹמֵר בְּרָכָה אוֹ מִזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ נִכְלָל כְּכֹר הַכּוֹנֵנָה פְּשׁוּטוֹת, אֲבָל לְזֶה צְרִיכִים מִחַ נְקִי לְגִמְרִי, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְמֵרָאָה עֵינָיו רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג"ה) שְׂאָדָם צְרִיךְ לְהִיגֵעַ בְּתַפְלָתוֹ לְבִטּוּל כְּזֶה, שֶׁגַם אֶת עֶצְמוֹ לֹא יֵרָאֶה, אֲלֵא אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְאֵז מִמִּילָא כְּכֹר נִכְלָל הַכֹּל בְּזֶה וכו', וְזֶה מֵה שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (חַי מוֹהֲר"ן סִימָן תי"ד) לְאַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ עַל עֲנִין מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בִּשְׁלַחַן עֲרוּךְ לְכוֹן בְּשַׁעַת אֲמִירַת הוֹי"ה וכו', הַשִּׁיב לוֹ רַבְנּוּ ז"ל וּמָה חָסַר לָךְ כִּפְשׁוּטוֹ אֲדוֹנֵי גֵאֹט וכו', כִּי עַל יְדֵי הָאֲמִירָה בְּכּוֹנֵנָה פְּשׁוּטָה זֹאת מְחִיבִים לְרַעַד יְדֵי וּרְגָלָיו וְכֹל רַמ"ח אֵיבָרָיו וּשְׁס"ה גִּידָיו שֶׁל הָאָדָם; וּבְזֶה בְּעֶצְמוֹ כְּכֹר נִכְלָל כָּל הַכּוֹנֵנָה פְּשׁוּטָה וְיוֹתֵר מִכָּל הַכּוֹנֵנוֹת וְהַיְחודִים וְהַשְּׁמוֹת וכו', וְלֹא בַּחֲנָם שְׂמוּכָא בִּשְׁלַחַן עֲרוּךְ

(אֵרַח חַיִּים סִימָן צ"ח סְעִיף א') הַמְתַּפְּלֵל צְרִיךְ שִׁיְכוֹן בְּלִבּוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שְׂמוּצִיא בְּשַׁפְּתָיו, וְיַחֲשֵׁב כְּאִלוֹ שְׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ, וְיִסִּיר כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ, עַד שֶׁתִּשָּׂאֵר מְחֻשְׁבוֹתוֹ וּכּוֹנְנָתוֹ זָפָה בְּתַפְלָתוֹ, וְיַחֲשֵׁב כְּאִלוֹ הִיָּה מְדַבֵּר לְפָנַי מְלֶךְ בְּשׂוֹר וְדָם, הִיָּה מְסִדֵּר דְּבָרָיו, וּמְכוֹן בְּהֵם יָפָה לְבַל יִפְשֵׁל, קָל וְחֹמֵר לְפָנַי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא חוֹקֵר כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת, וְכַךְ הָיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה, שֶׁהָיוּ מִתְּבוּדָדִים וּמְכוֹנִין בְּתַפְלָתָם, עַד שֶׁהָיוּ מְגִיעִים לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, וְלְהַתְּגַבְּרוֹת כַּח הַשְּׁכָלִי, עַד שֶׁהָיוּ מְגִיעִים קְרוֹב לְמַעְלַת הַנְּבוּאָה, וְאִם תְּבוּא לוֹ מְחֻשְׁבָּה אַחֲרַת בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, יִשְׁתַּק עַד שֶׁתַּתְּבַטֵּל הַמְּחֻשְׁבָּה, וְצְרִיךְ שִׁיחֲשֵׁב בְּדָבָרִים הַמְּכַנִּיעִים הַלֵּב וּמְכוֹנִים אוֹתוֹ לְאָבִיו שְׁבַשְׁמִים, וְלֹא יַחֲשֵׁב בְּדָבָרִים שִׁישׁ בְּהֵם קְלוֹת רֹאשׁ: הִגָּה וְיַחֲשֵׁב קֹדֵם הַתְּפִלָּה מְרוֹמְמוֹת הָאֵל יִתְעַלֶּה וּבְשַׁפְּלוֹת הָאָדָם, וְיִסִּיר

כָּל תַּעֲנוּגֵי הָאָדָם מִלְּבוֹ; עַיִן שָׁם, הֲרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שְׂדֵבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְכוּנִים בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ט) שֶׁעָקַר הַתְּפִלָּה הוּא רַק לִכְנוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְאַצֵּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוּלִּים בַּמַּעֲלָה אֲצֵלָם כָּל הַכּוֹנְנוֹת שֶׁל הָאֲרִיז"ל הֵם פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, שֶׁבְּפְרוּשׁ הַמְּלוֹת שֶׁלֵּהֶם כְּלוּלִים כָּל הַכּוֹנְנוֹת, עַיִן שָׁם, אֲקוּהָ שֶׁתְּבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לֹא נוֹטֵה כִּהוּא זֶה מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּף, וּשְׁנִיָּהֶם הֵם דְּבַר אֶחָד וְדוּ"ק.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם ג' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מָה אָמַר לְךָ אֵינְךָ יוֹתֵר נַחַת גְּדוּל מִזֶּה שְׂאֲתַמּוּל נִפְתָּחָה שְׁנַת הַלְמוּדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְבֵית סֵפֶר וּבַגְּנִים אֲצִלִּי בִּיבְנָאֵל, זֶה כָּל חֵיוֹתִי לְרֵאוֹת אַחַר יְגִיעָה וְטִרְחָה שֶׁל עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה שֶׁשָּׁפְכוּ אֶת דְּמֵי פִה וְכוּ', וְהִנֵּה שִׁפְתַּח שְׁנַת הַלְמוּדִים עִם לְמַעֲלָה מְאֹלָף תַּלְמִידִים, זֶה הַנַּחַת הַכִּי גְדוּל, וְזֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, אֲנִי כֹבֵר לֹא מְדַבֵּר שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי כּוֹלָלִים, כּוֹלָל אֶחָד לְהוֹרָאָה, שְׁבוּ לִזְמִידִים חֲמִשִּׁים אַבְרָכִים, וְכוֹלָל אֶחָד לְבַעֲלֵי בְתִים, שְׁלוּמִידִים קְרוּב לְמֵאָה אַבְרָכִים, וּיְשִׁיבָה קִטְנָה וּיְשִׁיבָה גְדוֹלָה, וְעוֹד מוֹסְדוֹת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד, זֶה נְחֻמְתִּי שְׂאֲנִי רוּאָה שִׁיְגִיעֵי לֹא הִלְכָה לְרִיק, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ הַיּוֹת שְׂאֲנִי מְאֹד חֵלֵשׁ, וְאֲנִי צָרִיךְ עֲדִין רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רֵאֵה לְעִזּוֹר לִי לְפַתַּח אֶת הַמוֹסְדוֹת שֶׁלָּנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה עַל יְדֵי שֶׁתַּעֲמַד לִי בַּעֲזֶרְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים, כִּי קִהְלָה נִבְנִית רַק כְּשִׁישׁ אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת, וּבְפֶרֶט שֶׁקִּהְלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הוֹלְכֶת רַק עַל פִּי דְרָכּוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא בְּפְרוּשׁ אָמַר (חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבֶּה שְׁבִינִינוּ; וְעֵלֵינוּ לְקַיֵּם אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת וְלִהְשֵׁתָדֵל מְאֹד שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ אֶהְבֶּה גְדוֹלָה וְאִישׁ

אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, כִּי הִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ בְּנוֹיָה הָעֶקֶר עַל יְסוֹד הַחֶסֶד וְהַצְדָּקָה שְׁאֶחָד יַעֲשֶׂה עִם הַזּוֹלָת, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵינוּ שׁוֹם מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֵת וְכוּ', וְאִם יֵשׁ אִיזוּה דִּין וּדְבָרִים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, עַל זֶה הִקְמֵנוּ "בֵּית הַוְרָאָה" עִם אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים שְׁיִכּוּלִים לְפִטְר עַל יְדֵי כָּל הַבְּעִיּוֹת כְּסָפִיּוֹת, כִּי יְסוֹד הַיְסוּדוֹת בְּהַשְׁלֵחַן עָרוּף שְׁאֶסוּר לְלַכֵּת אֶל עֲרֻפָּאוֹת, רַק אֶל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁהוֹלְכִים עַל פִּי הַתּוֹרָה, כְּמוֹכָא (שְׁלַחַן עָרוּף חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט סִימָן כ"ו סְעִיף א') אֶסוּר לְדוֹן בְּפָנֵי דִינֵי עֲכוּ"ם וּבְעֲרֻפָּאוֹת שְׁלֵהֶם, פְּרוּשׁ מוֹשֵׁב הַקְּבוּעַ לְשָׂרִים לְדוֹן בּוֹ אֶפְלוֹ בְּדִין שְׁדִינִים כְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוֹ נִתְרַצוּ שְׁנֵי בְּעַלֵי דִינִים לְדוֹן בְּפָנֵיהֶם אֶסוּר, וְכָל הַבָּא לְדוֹן בְּפָנֵיהֶם הָרִי זֶה רָשָׁע וְכֵאלוֹ חֲרָף וְגַדְף וְהָרִים יָד בְּתוֹרַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר לְלַכֵּת לְבֵית מִשְׁפָּט לְפָנֵי שְׁהִלְכוּ בְּדִין תּוֹרָה וְכוּ', וְלִכְּנֹן הִקְמַתִּי אֶת "בֵּית הַוְרָאָה" שְׁאִם יִהְיֶה דִּין וּדְבָרִים כְּסָפֵי בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, שְׁיִהְיֶה לוֹ אִיפֹה לְפָנוֹת, וְהֵם דִּינִים מְמַחִים יִרְאֵי הַשָּׁם.

אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי כְּשִׁבְאִים לִידֵי פְּשָׁרָה לְפָנֵי שְׁבָאִים לְדִין, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא וְנִצְבִּים) בְּנִהַג שְׁבַעוּלָם אִם נוּטֵל אֶדָם אֲגַדָּה שֶׁל קְנִיָּים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלוֹ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוֹ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׁיִהְיֶה בְּלֹן אֲגַדָּה אַחַת, וְלִכְּנֹן אִם נִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֶחָד יַעֲזוּר לְהַשְׁנִי, הִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ רַק תִּגְדֵּל וְתִגְדֵּל, תִּהְיֶה לְאֵל אֵין שְׁבוּעַ שְׁלֵא יִכְנָסוּ מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, כִּי יְפִי קִהְלָתְנוּ נִשְׁמַע כְּכָר בְּכָל קִהְלוֹת בְּרִסְלָב אִיף אֲצָלְנוּ הָעֶקֶר לְהַתְנַהֵג רַק עַל פִּי דְרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל, הֵן בְּעֵנִין שְׁמַחָה, וְהֵן בְּתַפְלָה בְּצַבּוּר, וְהֵן בְּשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְהֵן בְּחֻצוֹת, וְהֵן בְּצֻדָּקָה וְחֶסֶד וְכוּ' וְכוּ'.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכוֹת כ"ז, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, מְרַגֵּשׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֶפְלוֹ שְׁאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דֶּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֻלְמָא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לְגָרִיס אֲנִישׁ וְאִף עַל גַּב

דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלוואי שתציית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

היום זה הלווא של הצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, אשר רבנו ז"ל הפליג מאד במעלתו, ואמר אשרי העינים שראו את רבי פנחס, וידוע את גדל האמת שהיה אצלו, כי הוא עבד מאד מאד על מדת האמת, וידוע מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, כי האמת של רבנו ז"ל זה אמת אחרת לגמרי לגמרי וכו', האמת של רבנו ז"ל זה לדבר הרבה אל הקדוש ברוך הוא בשיחה בינו לבין קונו, שדבר זה מזכך את הדמים, עד שזוכים לישוב הדעת אמתי ונצחי, ולכן אל תהיה בטלן, תגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כל יום ויום חק ולא יעבר, ותהיה חזק בזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי יבוא היום שכל אלו הדבורים יבואו לך לעזרה וכו'.

מספר שאביו של הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, היה שמו רבי אברהם ז"ל, והיה איש ישר ותם דרך, והיה לו מנהג שלא לדבר לפני התפלה, פעם בא אליו גוי ואמר לו שמצא איזה דבר ואינו יודע אם הוא חתיכת זהב או מתכת אחרת, וברצונו שיקנה אותה ממנו, אבל היות שלא דבר לפני התפלה רמז לו שיבוא אליו לאחר התפלה, אולם הגוי לא חפה עליו ובינתים מכר את המתכת לאיש אחר, והקונה אכן נתעשר מאד מזה, ונעשה רעש בשמים שרבי אברהם הפסיד את העשירות מחמת מנהגו הפשוט, ונמנו וגמרו שיתנו לו בן שיהיה חתיכת זהב לעולם, ואז נולד הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, רואים מזה מנהג טוב לא לדבר לפני התפלה וכו', לצערנו הרב רואים אנשים משעה שקמים עד שהולכים למקוה וכו', ועד שהולכים להתפלל וכו', יכול להתבזבז להם לכל הפחות שעתים בהבל וריק, שיחות של מה בכך עם פלאפון, מפטפטים עם זה או

עם זה וכו', ואלו הדברים בטלים לפני התפלה גורם אחר כך מסך המבדיל לאדם, שלא יתקבל תפלתו, ולכן אל תהיה בטלן, אלא תכף ומיד כשאתה קם ואתה אומר ברכת התורה וכו', רויץ למקוה ומשם לבית הכנסת להתפלל שחרית, ואז תראה איך שייבוא לך כל ההשפעות שבעולם, וצריכים להזהר על זה מאד מאד שתכף ומיד בבקר כשהגיע זמן התפלה, לא לבלות את הזמן היקר בהבל וריק וכו'.

רק תהיה חזק להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, וכשמגיע הזמן התפלה, דע לך שהדבר הראשון הולכים להתפלל, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"א) ראוי להזדרז להתפלל תמיד בבקר השכם בכל מה שיוכל, כי לפי גדל מעלת התפלה שיקרה מעלתה מאד מאד, מי יודע אם יזכה אחר כך להתפלל, על כן כל מה שיוכל להקדים עצמו ראוי לו לזרוז מאד ולהקדים; ומקבל אצל אנשי שלומנו שזה סובב גם על תפלת מנחה, שתכף ומיד כשמגיע זמן מנחה קטנה שהיא מתשעה שעות ומחצה, כבר ראוי להתפלל ולא לחכות עד הרגע האחרונה, וכמו כן תפלת ערבית, איך שמגיע זמן התפלה, כדאי להתפלל כבר ערבית, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של השלש תפלות שהאבות תקנו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ה) שעל ידי השלש תפלות ממשיכים על עצמם את הארת האבות הקדושים, ובמקום שהאבות נמצאים, שם השכינה נמצאת, אשרי מי שחזק בזה ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתשעב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אני מכרח להגיד לך שכל הנחת רוח שלי הוא שאתמול נפתחה שנת ה'תשע"ב בתלמוד תורה ובבית ספר ובגנים אצלי ביבנאל, זה כל חיותי לראות אחר יגיעה וטרחת של עשרים וחמש שנה ששפכו את דמי פה וכו',

והנה שיפתח שנת הלמודים עם למעלה מאלף תלמידים, זה הנחת הכי גדול, וזה כל החיים שלי, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזרי לי בכל מה שאת רק יכולה לפתח את הקהלה, ועקר העזרה שיהיה בינך וביני נשות אנשי שלומנו אהבה אחוה ורעות, ואני לא רוצה שימצא אשה אחת שמחפשת מומין וחסרונות בקהלתנו וכו', ואם לא מתאים לה הקהלה וכו', אף אחד לא קרא את אף אחד וכו', ואף אחד לא עושה טובה שגרה בקהלתנו שהיא חממה של אמונה, מי שגר בקהלתנו עושה טובה לעצמה, כי תהלה לאל החסד והצדקה שיש בקהלתנו אין בשום מקום, חסדי השם יתברך שלא צריכים לשבח יותר מדי את קהלתנו, אלא השם טוב הולך לפנינו וכו', ונכנסים לגור פה מעוד קהלות של חסידי ברסלב בארץ, כי שמעו שבקהלתנו יש חנוך טוב להילדים וכו', וכן יש לילי שמחה לנשות אנשי שלומנו, שמתקבצות יחד ושמחות ועליונות, ועל כלם החסד הגדול שיש בינינו.

היום זה יום ההלולא של הצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, שידוע אצלו היה יסוד היסודות נקדת האמת, ואמר שעבד על מדת האמת עשרים ושתים שנה, ולכן האמת עד לעצמו, אנהנו לא צריכים להגזים מגדלת קהלתנו, אדרבה כל אחד יכול לבוא ולראות ולהתרשם מקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, הפל פתוח וכו', ומה שיש כמה כלבים וכו', שנוכחים ומדברים שקר על קהלתנו וכו', כבר אמר הצדיק הקדוש רבי פנחס מקאריץ זכותו יגן עלינו, "כדי לתרץ שקר אחד, צריכים לומר הרבה שקרים...", ולכן כל מי שיש לו עין חדה, יראה את יפי קהלתנו, אני מאד מאד שמח שאת חלק מקהלתנו הקדושה, ולא צריכים להתפעל מאף אחד, רק צריכים להשתדל לבנות יותר ויותר את הקהלה, ותהלה לאל בונים דירות, ובקרום מאד יהיה לכל אחד מאנשי שלומנו למי שיש לו אמונת חכמים דירה משלו, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתימה טובה

גתשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם ג' לְסֹדֵר כִּי תִצָּא י' אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבִירֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... נִרוּ יְאִיר תְּלֻמִּיד כּוֹלָל
לְהוֹרְאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שָׂאת בֵּיתֵךְ עוֹז,
וְלִהְיוֹת אֶת הַזְּמַנִּים בְּכוֹלָל, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת
לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת כ"ז, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְרַגִּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מָאד, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן, תִּרְאֶה
לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבִּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס
דָּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֲנִישׁ
וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמְרִי; הַלּוֹאֵי שֶׁתִּצְטִיֵּת אוֹתִי
בְּזוּהַ, וְתִרְאֶה אֵיזוֹהַ יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכֹלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי
מְדַפְדְּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאַר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן וְרִאֵה
מִה לְפָנֶיךָ.

אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּשִׁבְתְּ תִלְךָ עִם בְּגָדִים לְבָנִים כְּשִׂאֵתָהּ
נִמְצָא בִּיבְנֵינָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשִׁבְתְּ מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדַרְבֵּיטֵשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ שְׂאֵם
הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשִׁבְתְּ בְּפָרְט בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים
אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂגַם אֵתָהּ תִלְךָ עִם בְּגָדִים לְבָנִים
בְּשִׁבְתְּ, עַל כָּל פְּנִים בְּהַקְהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה,
שְׁנֵהִיָּה חֻזְקִים בְּזוּהַ.

הַיּוֹם זֶה הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פְּנַחֵס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ, וְאוֹמְרִים בְּשִׁמוֹ שְׂאֲצֵלוּ הָיָה הַקְּפָדָה גְּדוּלָּה מָאד לֹא לְהִחְמִיר חֲמֻרוֹת
יְתֻרוֹת, וְאָמַר שְׁזֶה מְעוֹרֵר מִדַּת הַדִּין, וְהַאֲרִיץ בְּזוּהַ לֹאמַר שֶׁהַעֲקָר זֶה הַלְכָה
לְמַעֲשֶׂה, וְלִכְּנֵן מֵאַחַר שְׂאֵתָהּ לּוֹמֵד כּוֹלָל לְהוֹרְאָה, תִּרְאֶה מָאד מָאד לְהַקְפִּיד
לְלַמֵּד הַלְכוֹת נְדָה הַלְכָה לְמַעֲשֶׂה, וְכֵן הַלְכוֹת הַחֶג בְּחֶג, כִּי הַעֲקָר הוּא לְלַמֵּד
הַלְכָה, וְיָדוּעַ שְׂגַם רַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מָאד עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן

רל"ה) בְּאִזְהָרָה גְדוּלָה לְבָלִי לְהַחְמִיר חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת בְּשׁוֹם דְּבָר, כִּי (עֲבוּדָה זָרָה ג.) 'אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו', וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרָת (פְּרֻכּוֹת כ"ה:), וְכוּ', וְהַלּוֹאִי שֶׁנִּזְכָּר לְקִיּוֹם אֶת כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה כְּפֶשׁוּטָן מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוֹם חֲמֻרוֹת וְכוּ', כִּי עֵקֶר הָעֲבוּדָה בְּאֵמֶת הוּא תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, לְהִרְבוֹת בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּלִי לְחַפֵּשׁ לְחַדֵּשׁ דְּוָקָא חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת. רַק לִילָךְ בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּמוֹנִים. וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרָת. וְאָמַר אֲזִי שֶׁבִשְׁבִיל זֶה עֲזָבוּ הָעוֹלָם חֲכָמוֹת הַדְּקָדוּק וְאִינֶם עוֹסְקִים בּוֹ כָּלֵל. כִּי דְקָדוּק אֵין צְרִיכִין כָּלֵל, כִּי אֵין צְרִיכִין לְדְקָדֵק עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדְּאִי לְבַקֵּשׁ חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת.

אֵתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתָּה הוֹלֵךְ לְהַפְיִץ קְפוֹת שֶׁל צְדָקָה "קָרֵן הַצְּדִיק", וְכֵן אֵתָּה גּוֹבֵה אֶת זֶה וְכוּ', כִּי כֹּךְ יִהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה מְזֵה, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁזֶּה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְעַכְשָׁו הַדְּפֻסְתִּי "סְלִיחוֹת" לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, וְכֵן סִפֵּר "הַנְּהַגוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּקַּח אֶת זֶה וּתְפִיֵּצֵם, וּגְדֹל זְכוֹת הַרְבִּים הַזֶּה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֵאִיר עֲלֶיךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינָךְ לְבֵין אֲשֶׁתָּךְ, וּתְכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גתשעד.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא י' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

בְּאֵתִי לְנַחֵם אוֹתָךְ עַל פְּטִירַת אָחִיךָ עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, הַמְּקוֹם יְנַחֵם אֶתְכֶם בַּחוּף שָׂאֵר אֲבָלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְלֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.

עֲדִין אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד חָלַשׁ וְאֲנִי צָרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה מִן הַשָּׁמַיִם, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְשֵׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִי תִצְאֵ י' אֱלוֹהֵי הַתְּשֵׁעָה ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בָּאֲתִי לְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּיית עַל הוֹלְדַת הַבֶּן, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנֵנו
הַנִּכּוֹן.

הַשֵּׁם ... מִתְאַיִם יוֹתֵר מֵהַכֵּל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַהִיּוֹם
וְהִלָּאָה תִשְׁמְרוּ מֵאֵד עַל עֲצֻמְכֶם, כִּי הֵילֵד הַזֶּה נוֹלַד בְּנִסֵּי נִסִּים.

צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, שְׁזֵה מֵאֵד חֲמוּר.

... נְרוּ יְאִיר, מַה טוֹב וּמַה נְעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא
בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ,
הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת כ"ז, וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם
דָּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מֵאֵד, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכֹל
יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֵּל, עַל כֹּל פְּנִיִם תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא
בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לְגִרְסֵי אֲנִישׁ וְאִף עַל גַּב
דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קֹאֲמֵר; הַלּוֹאִי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֵה, וְתִרְאֶה
אֵיזָה יִשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלָה זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת
הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֹאֵה מַה לְפָנֶיךָ.

חֲזָק וְאַמֵץ מֵאֵד לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ, וְלִסְפֹּר
לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ כֹּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיֶה דְּבָר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מֶלֶךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזָה אֶת תְּפִלָּתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה"ו" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקֵשׁ וְרַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גתשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֵאִיר לָךְ הַמְּזֵל וְתֵהִי אֶת וּבְעֵלְךָ בְּרִיאִים וְכָל הַמְּשַׁפְּחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִידָה.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים וּמְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעַמְד וְלֹא נִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גתשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִי תֵצֵא י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַלָּדָה תַעֲבֹר בְּקִלּוֹת מְאֹד, וְלֹא לְדַאג, עֲדִיף שֶׁתְּהִיָּה בְּנִתְנִיָּה אֲצִל אַחֻוּתָהּ, וְהִיא תִשְׁמֹר עַל הַיְלָדָה שְׁלָכֶם, וְתִהְיֶה אִתָּה בְּעֵת הַלָּדָה.

אִם הִיא תִלְדֵּךְ סְמוּךְ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֵין שׁוֹם סֶפֶק אִם יִהְיֶה בֵּין שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְהַשְׁאֵר אִתָּה, כִּי אֶסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים פְּרָאִיִּים וְכו', וְלֹא לְהִיּוֹת בְּבְרִית שֶׁל הַבֵּן, אֵין בְּזָה שׁוֹם עֲנִיָּן, כִּי מִצְוָה עַל הָאָבִא לְהִיּוֹת בְּבְרִית שֶׁל בְּנוֹ, וְזֶה בְּרוּר, וְאִם זֶה בַת אֲזֻ אִתָּה יִכּוֹל לְנָסֵעַ.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצָר הַיּוֹם מְצָר לְמַחֵר לְפִי שְׂאֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מְזֶה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתשעה.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתתפלל בהיכל הקדש בשבת, אתה מלמד אצלנו אתה מוכרח להתפלל אצלנו, איזה פנים יש לפני התלמידים שהמלמד שלהם לא בא להתפלל במנין? ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתתחיל לבוא להתפלל בהיכל הקדש, אני הייתי שמה שתי שבתות ולא ראיתי אותך אפלו פעם אחת, ולכן אני מאד מבקש אותך, והקדוש ברוך הוא יעזר שתצית אותי.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ז, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרים אניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה ביא לה, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו

יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֲלֵא תַפְלָה זֹו בְּלִבְד אָמַר דְּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תִּבְזֶה אֶת תַּפְלָתְם (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה יְה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׁאֵתָה צְרִיף, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גַּתְשַׁעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִצֵּא י' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

אֲנִי מְזַעְזֵעַ מֵהַ שְׁבַעֲלֶךָ כּוֹתֵב לִי שְׁאֵת מְחַלְלֵת שַׁבָּת וְכוּ', מְעַשֶׂנֶת סִיגְרִיּוֹת וְכוּ', דְּעֵי לְךָ שְׂאֵם מְחַלְלִים שַׁבָּת מְשַׁלְּמִים עַל זֶה בִּיקָר, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמְרַת (שְׁמוֹת ל"א י"ד) "וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קִדְשׁ הוּא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמֵת, כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלֹאכָה וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְּרַב עֲמִיָּה", אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְרַחֵם עֲלֶיךָ אֵיךְ הַתְּדַרְדְּרֵת וְנִפְלֵת בִּירִידָה וּנְפִילָה כְּזוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ תִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, כִּי לָמָּה הַיְלָדִים צְרִיכִים לְסִבֵּל?

אֲנִי מֵאֵד מִקְּנֶה שְׁתַּחֲזִירִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גתשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִי תִצְאָ י' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שאתה תהיה גבר ואתה תחזק את אשפתך, וממילא יהיה לך חזוק חזרה, כי מה שנונתנים זה מה שמקבלים וכו' וכו', הבעל צריך לחזק את אשתו, ואז יקבל את זה חזרה מאשתו.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותשמח אחרים, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב כשפר ישראל שמח, ויותר חשוב כשמשמח את אחרים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך תמיד לשמח את אחרים, וכך יהיה לך גם כן שמחה, ואצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו", אשרי מי שממח בעצמו, ואשרי ואשרי מי שמשמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ז, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרים אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו

יִתְבַּרְךָ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נָבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֲלֵא תַפְלָה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתְךָ (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיף, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גַּתְשָׁפָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִצְאָ י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמְךָ לְעִשׂוֹת חֶסֶד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַהֲרִיזוֹן יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת.

אֵל תַּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקַלוֹת, וְתִהְיֶי רַגְלֶה לּוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמָאֵד מִסְגָּל לְלָדָה קָלָה, אֲשֶׁר רְבִנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֲלַק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשִׁנּוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פִּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף דּוֹד שְׁלֵמָה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרְיָא אֲשַׁכְנַזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרִסְלָב, רַבִּי נָתָן מִבְּרִסְלָב וְכוּ', עוֹד כָּל

מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתשכב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר פי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תקבל על עצמך לעשות רק חסד עם הזולת, ותעזר בבית התבשיל - אהל אברהם, ואז תראה ישועות ורפואות גדולות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כמות פתות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; נמצא על ידי עשית חסד אנחנו נמצאים בזה העולם, ולכן תעשה הרבה חסד בבית התבשיל - אהל אברהם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שזה כלום, ואתה לא צריך לפחד מכלום.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, כִּי דֶּף גַּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת כ"ז, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא, מַרְגִּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְנֹן אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא, אֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דֶּף גַּמְרָא בְּגִרְסָא בְּעִלְמָא, כְּמַאֲמָרָם ז"ל (עבודה זרה יט.) לְעוֹלָם לְגַרִּים אֲנִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַּצִּית אוֹתִי בְּזֵה, וְתִרְאֶה אֵיזֵה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָהּ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיהָ, כֹּל זְמַן שִׁיהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגַּמְרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְנֹן אֵל תְּהִיָּה בְּטִלָּן וְרִאֵה מֵה לְפָנֶיהָ.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹף, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כֹּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיָה דְבָר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ויקרא רבה פֶּרֶשֶׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבְד אֲמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְנֹן כָּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גתשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִי תִצָּא י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצָּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְדַעַת אִיךָ אַתֶּם מְסַתְּדָרִים יַחַד כְּפִי שֶׁדַּבְּרָנוּ בְּחֻדְרֵי
בְּהִיּוֹתִי בִּיבְנָאֵל, אַתֶּם זֹג מְאֹד מְאֹד חֲמוּדִים, וְחָבַל שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת,
תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵל תִּתְּנוּ שֶׁהַשְּׁטָן יִשְׁבֵּר לָכֶם אֶת
הַבֵּית וְכוּ' וְכוּ', אִם תִּהְיוּ שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים בִּיחַד וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְּׁנִי, עַל יְדֵי
זֶה יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע כְּפוֹלָה שְׁלֵא תִצְטָרְכוּ לְהִלוֹת כְּסָפִים, וְתוֹכְלוּ לְצִאֵת
מִכָּל הַחֹבוֹת שְׁלָכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם אִישִׁית, רַק חֲזִקוּ וְאַמְצוּ
מְאֹד הִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רַק הִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמַח מִתְּרַחֵב דַּעַתוֹ
וְיָכוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁחֹזֵק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין
בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל,
וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם
בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם
מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ,
וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמִחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

אַתֶּם לֹא יָכוֹלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תְּרַאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה
בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה
נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֱהָבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי
שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן

אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתשפד.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מה שהמנהלת בקשה ממך וכו', להיות חברה בעמותה וכו', כן זה רצוני.

תשואת חן לך על התפלות שהתפללת בשבילי אצל ציון רבנו ז"ל ובקברי צדיקים, יעזר הקדוש ברוך הוא שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, כי עדין אני צריך הרבה רחמים לרפואה שלמה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי לחזק את בעלך, שהוא בעל נפלא מאד, והוא די שבור וכו', ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפילו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר

מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתשפה.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תלך על איזה דרך שרק תצליח, רק לא להכניס בלחץ כי גדול אדוננו רוב להושיע, והתם אמר (ספורי מעשיות מעשה ט) אצל הקדוש ברוך הוא הכל יכול להיות, ולכן אל תתיאש, כי גדול אדוננו רוב להושיע, רק להרבות בתפלה ובקשה, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפילו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג) בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נברא יהלל זה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברירה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתשפו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תעשו כל מה שביקלתכם לתבע את הבטוח של זה שחפר וכו', ועשו לכם נזק, ואל תהססו כרגע.

בענין אומן וכו', אל תדאג הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיהיה לך שנה טובה ומתוקה, שנה של פרנסה בשפע, ולא תצטרך יותר להלוות כספים, ותהיה הכי מאשר בחייה.

רק תשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מרחימים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם וכוותים ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ט"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

אתם לא יכולים לתאר את גדל האהבה שיש לי אליכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה ביניכם שלום והבנה ואהבה הדדית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתשפז.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

באתי לברך אתכם בברכת מזל טוב חמה ולבבית על הולדת הנכדה, ועל היותכם סבא וסבתא בגיל כל כך צעיר, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

רק חזקו ואמצו יחד, והקדוש ברוך הוא יראה לכם הרבה נסים.

... נרו יאיר ראה לעורר את התלמידים שיתפללו עלי כי אני עדין צריך

הרבה רחמים להתרפאות, ותשואת חן לך על זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתשפח.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שכל מה שתעשי תצליחי.

בְּעֵינַי מֵה שִׁכְתַּבְתָּ לִּי וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאִשָּׁה מְאֹד מְדַמֶּינֶת וְכוּ', כִּי אִם זֶה נִכּוֹן שִׁכְלָן מִתְחִילִים אֶתְּהָ וְכוּ', מֵרָאָה שֶׁהִיא שְׂרוּיָה בְּהַמּוֹן דְּמִיּוֹנוֹת וְכוּ', וְהַדְּמִיּוֹן זֶה מִחֻלָּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', כִּי הָרִי גַם עַל הָאֵחַ שְׁלֹךְ הִיא אֲמָרָה מֵה שֶׁהִיא אֲמָרָה, וְלִכְּנָן תִּרְאִי לְקַחַת אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שְׁלָהּ בְּעֶרְבוֹן מְגַבֵּל וְכוּ', לְצַעֲרֵנוּ הָרַב אֲנָשִׁים סוֹבְלִים מִהַדְּמִיּוֹן שֶׁהוֹרֵס אוֹתָם לְגַמְרֵי וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי יִבְרַר כִּמְהָ שְׂאֲנִי רַק יִכּוֹל.

רַק חֲזָקִי וְאֲמָצִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכֵךְ אֲמַר הֶחָכֵם "בְּשִׂמְחָה וּבְצַחֻק יִרְאָה אֶצְלָם הַזְּמַן קָצֵר, וְלִדְוֹאָגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאָה הַזְּמַן יוֹתֵר אָרֶךְ", וְלִכְּנָן לְמַה לְךָ לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה וְלִדְאָג וְכוּ', תְּסַתְּפְלִי עַל הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גַּתְשֵׁפֵט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא הִיִּיתִי מֵיַעֵץ לְךָ לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים פְּזִיזִים וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְעַבֵּר עַל הַחֻק וְכוּ', וְלִמָּה אֶתְּהָ צְרִיךְ אֶת זֶה? כִּי אִם יִתְפָּסוּ אוֹתְךָ חֵס וְשְׁלוֹם, זֶה עֲנֵשׁ חֲמוּר, וְלִכְּנָן לֹא הִיִּיתִי מֵיַעֵץ לְךָ לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל מֵה שִׁכְתַּבְתָּ, כִּי זֶה דְּבַר פְּזִיזִי מְאֹד מְאֹד, תִּשְׁאָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיַבְנָאֵל, וְתַעֲזֹר לְהַמְנִיגִים שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל נִכּוֹן, וְזֶה יְהִיָּה חָשׁוּב כְּאִלוֹ הִיִּיתָ בְּאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

זכר וגם זכר שרַבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא להתחיל עם החק, ואל תקח את זה בקלות.

דע לך שִקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזרע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינתיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות כ"ז, ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרים אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא

אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נכרא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן ברִיה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתשצ.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזרי לבעלך שיוכל להיות באומן על ראש השנה, ובודאי יפעל שם שנה טובה ומתוקה ותקציב שמן על כל השנה, כדי שתצאו מכל החובות שלכם, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מכרחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם ופוחים ואי הבנות, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם, אתם זוג כל כף חמודים, ולכן תתאזרו במדת הסבלנות, ואפילו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא

לכעס, בְּזֶה אָפְלוּ שְׁנַמְצָא בַּמְדוּר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלָא יְהִיָּה לוֹ אָפְלוֹ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' אוֹ עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהִילָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לָמָּה צָרִיכִים לְהִתְעַצְבֵּן וְלָרִיב בְּבֵית? תַּחֲיוּ בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁפִיעַ לָכֶם פְּרוֹנְסָה בְּשִׁפְעַת בְּזָכוֹת זֶה.

אודות אַחוּתךְ וְכוּ', הַהוּרִים צוֹדְקִים כִּי הִיא תִּפְּל בַּפֶּח וְכוּ', הִיא כָּבֵר נִפְלָה בַּפֶּח כַּמָּה פְּעָמִים וְנִכְשְׁלָה בְּמָה שְׁנִכְשְׁלָה וְכוּ' וְכוּ', וְלָמָּה הִיא צָרִיכָה עֲכָשׁוּ לְקָשׁוּר אֶת עֲצָמָה עִם אֵיזָה מְטָרָף וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְשָׁא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא י' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חַן לְךָ עַל כָּל הַמְאָמְצִים שְׂאֵת עוֹשֶׂה שִׁיְהִיָּה לָנוּ הַצְּלָחָה בְּהַגְנִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשָּׁנָה יְהִיָּה הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֵיךְ שֶׁהַתִּינּוּקוֹת הָאֵלוֹ יַצְּלִיחוּ לַעֲלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה וְכוּ', כִּי הֵם הַעֲתִיד שֶׁל קַהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה.

רְצִיתִי שֶׁתִּרְשָׁמִי לִי מִסְפָּר הִילָדִים שִׁישׁ בְּכָל הַגְנִים.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב לְכָל גְּנֻנָת לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ שֶׁהֵכַל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְתִרְוֵי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל
יּוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא י' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְקִרְאָת פְּתִיחַת הַגְּנִיזִים אָנִי מְאַחַל לָךְ שָׁנָה שֶׁל הַצְּלָחָה עִם הַבְּנוֹת הַקְּטָנוֹת
הַמְּתוֹקוֹת, וְשִׁנְזֻכָּה לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב הַכֹּל פֶּה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׂאִין בָּהֶם חֲטָא, וְתַצְלִיחֵי אַתֶּם
מְאֹד, כִּי הֵם הַעֲתִיד שֶׁל קַהֲלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְיֵד
תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְהֵכַל יִסְתַּדֵּר בְּהַגְּנִיזִים עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְאַזְכָּה
לְרֵאוֹת נַחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מִהַתִּינוּקוֹת לְהַתְּפַלֵּל עָלַי אֲפִלוּ תְּפִלָּה קְצָרָה
שְׂיִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלָמָה, כִּי עֲדִין אָנִי זָקוּק לְרַחֲמִים מְרַבִּים, תּוֹדָה מְרֵאשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לְקִרְאָת הַשָּׁנָה
הַחֲדָשָׁה, וְיִהְיֶה בְּבִיתְכֶם תִּמְיֵד שְׂמֵחָה וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא י' אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

קדם כל אתה צריך לדעת שכל לץ שמתלוצץ מדבר שבקדשה, הוא נואף, ואתה לא צריך להתפעל מלץ נואף, ואין לך צדיק בעולם שלא קם נגדו איזה ליצן ועשה ממנו ליצנות, עוד מימי אברהם אבינו שמסר את נפשו לקרב את בני העולם אל הקדוש ברוך הוא, כבר קמו עליו ליצנים, כמאמרם ז"ל (מדרש אגדה הובא בפרוש רש"י בראשית כ"ה י"ט) לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה שהרי כמה שנים שהתה עם אברהם ולא נתעברה הימנו וכו', וכן על משה רבנו קמו ליצנים, כמאמרם ז"ל (שמות רבה פרשה ג"ב סימן ב') בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לעשות לו משכן, מיד אמר משה לישראל "ויקחו לי תרומה", ה"ה משה עושה במשכן, והיו ליצני ישראל אומרים אפשר שהשכינה שורה על ידי בן עמרם וכו', וכן על דוד המלך קמו ליצנים, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות פ"ק ב' הלכה א') אין דור שאין בו ליצנים, מה היו פריצי הדור עושין היו הולכין אצל חלונותיו של דוד ואומרים לו דוד אימת יבנה בית המקדש, אימתי בית השם נלך, והוא אומר אף על פי שמתכווין להכעיסני, יבוא עלי שאני שמח בלבי שמחתי באמרים לי בית השם נלך [שהכעיסו אותו ורצו לראות במיתותיו], וכן בכל דור ודור על כל נביא ועל כל צדיק, קם נגדו איזה ליצן ועשה ממנו ליצנות, והליצן הזה הוא נואף פשוטו כמשמעו, כמאמרם ז"ל (דרך ארץ זיטא פ"ק ו') תחלת עברה הרהור הלב, שניה לה ליצנות, זאת אומרת קדם שאדם עושה ליצנות, עשה עברה חמורה וכו', ולכן אין להתפעל משום לץ נואף, וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל "אין מי שיקרע ויבזה את ספרי רבנו ז"ל, אלא אם כן עשה קדם חטא חמור מאד, ואין מי שילמד בספרי רבנו ז"ל, אלא אם נכנס בו הרהור תשובה גדול מאד", ולכן אין להתפעל מה שליצנים מתלוצצים, ואסור לנו שיהיה לנו שום שיכות עם הליצנים האלו, וכמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ח:) דרש רבי שמעון בן פזי מאי דכתיב (תהלים א' א') "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב", וכי מאחר שלא הלך היכן עמד, ומאחר שלא עמד היכן ישב, ומאחר שלא ישב היכן לץ, אלא לומר לך שאם הלך סופו לעמד, ואם עמד סופו לישב, ואם ישב סופו ללוצץ, ואם לץ עליו הכתוב אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת חכמת לך ולצת לכדף תשא".

הרי לקרב נשמות שנפלו למקום שנפלו זה בעצמו כבר דבר גדול מאד, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י"א.) כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא; ומכל שכן כל כך הרבה בחורים שנשרו וכו', ומה סך הכל אתה מאיר בהם שיתמידו בלמוד משניות אפלו בגרסא וכו', הרי רבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו (שיחות הר"ן סימן קפ"ה) "לומר בכל יום ח"י פרקים משניות", וחכמינו הקדושים אמרו (עבודה זרה י"ט.) לעולם לגריס אניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, וכן מובא (לקוטי תורה מהרב הקדוש רבי מרדכי משערנאביל הדרכה ו') תאמר ח"י פרקים משניות בלי פרוש בכל יום כדי שתגמור בכל החדש כל הששה סדרים בן תנהוג כל ימי חייך. ולא תקנא לשום אדם; עין שם, ולכן מה לך להתבלבל מאחרים, אתה תעשה את שלך לעורר מה שיותר בחורים שיאמרו משניות, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמה, וכן אמרו (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן אשרי אדם שיכול להרגיל את הבחורים שיאמרו הרבה פרקים משניות אפלו באמירה בעלמא, כי כך מובא בשם המהר"ל מפראג זכותו יגן עלינו (חדושי אגדות) וכן החיד"א זכותו יגן עלינו (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ובאמת אי אפשר להסביר מעלת זה הענין, כי הרגע שבחור אפלו שנפל במקום שנפל, אם הוא מרגיל את עצמו לגרס הרבה פרקים משניות בלי שום חכמות והשפלות כלל, כח התורה תוציא אותו מהביץ שנפל לשם, ולאט לאט יחזר אל הקדשה, ומובא בזהר (בראשית מ"ב) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה, דא הוא מאן דיידע לסדרא ולקשרא קשורא ויחודא דמארה כדקא יאות, אלין אינון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר; נמי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, הוא זה שידע לסדר ולקשר קשר יחוד הקדוש ברוך הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל יום תמיד], ולכן אין לך מה להתפעל מכל אלו הנואפים שעושים ליצנות

מזה, כי סופו של נואף ידוע וכו', שיתגלה קלונו ברבים וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא כי תצא) על פסוק (דברים כ"ג י') "כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע" שלא יהא בכם שום ליצנות שלא תבא לידי חיוב; הרי שלך לפניך שלא צריכים להתפעל מכל אלו הליצנים הנואפים, ואתה תמשיך בעבודה הקדושה הזו לקרב בני הנעורים אל הקדוש ברוך הוא, ותדריך אותם בדרך הישרה לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, וזה יעזר לך בכל המובנים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשצד.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך הוא מפני שאין לך בטחון עצמי, כנראה ששברו אותך והשפילו אותך כשהיית קטן וכו', ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, הדבר הראשון שאתה צריך לעשות, להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות, לשיח ולספר לפניו יתברך את כל אשר עובר עליך בפרטי פרטיות, וזה יבנה אותך נפשית, כי כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, לאט לאט הוא יוצא מעצמו, וזה בונה אותו אישית, הדבר השני אתה צריך להרגיל את עצמך לא להסתכל על אף אחד, ולא להתפעל מאף אחד, אף שבהתחלה זה יגיע לך מאד קשה, כי מרב קטנות הדעת שנוכנס בך, אתה מפחד מבני אדם, אבל כבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף חלק ב' סימן י"ד) מי שעוצם עיניו מראות ברע, על ידי זה נצול

מבזיונות, כְּשֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אָחֵד, וּבִפְרֹט אֱלוֹי שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת לָךְ רַע וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תִּהְיֶה נִצּוּל מִבְּזִיונוֹת, כִּי מֵאַחַר שְׂאֵתָה לֹא מִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם וְלֹא מְתִיחַס עֲלֵיהֶם, אַזִּי כִּכֹּר לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּזִיונוֹת, אָבֵל אֵתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּזֶה, לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי מֵה יִכּוֹל אָדָם לַעֲשׂוֹת לָךְ? וְאַפְלוּ אִם אָחֵד מִבְּזֵה אוֹתָךְ, כִּכֹּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיכָה סִימָן פ"ו) מִי שֶׁשׁוּמַע חֲרַפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַטֵּל מִמְּנוּ רַבּוֹת רַעוֹת שֶׁהָיוּ רְאוּיִן לְבוֹא עֲלָיו; וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק בְּשִׂיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, לְדַבֵּר הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת וְיִבְנֶה אֶת הָאִישִׁיּוֹת שְׁלָךְ, וְלֹא תִתְפַּעֵל מִבְּנֵי אָדָם.

אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁדְּכָר זֶה הוּא מַחְלָה, אָבֵל יְכוּלִים לְהִתְרַפְּאוֹת מִזֶּה אִם רַק רוּצִים, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפֵי הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם עֲלֶיךָ שְׂתַצִּיט אוֹתִי, וְתִתְבוּרֵד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזֶה יִבְנֶה אוֹתָךְ שְׁלֹא תִצְטַרֵּךְ לְהִתְפַּעֵל מֵאֵף בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּכְכֹר אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הַרְוִי"ָּה לִי לֹא אִירָא מֵה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", אִם תַּחֲדִיר בְּעֲצָמָךְ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִין לָךְ מֵה לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵף אָחֵד לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּכָר, וְתִכְנִיס אֶת זֶה הַיֵּטֵב בְּלִבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשָׁעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסִפְרָךְ כִּי תִצְאָ י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֹאֲשֶׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנִּפְשׁ בְּלָתִי מִגְּבֻלוֹת, וְלִכֵּן אֵת

צְרִיכָה לְקַחַת אֶת הַעֲנִינִים בְּיָדֶיהָ, תְּמִיד תִּתְּנִי תְשׁוּמַת לֵב לְבַעֲלָהּ, וְתֵרְאֵי לוֹ הַרְבֵּה אֲהַבְּהָ, כִּי בְּדַרְךְ כָּלָל בַּעַל שֶׁהוּא בַּעֲצָבִים וּבְכַעַס וְכוּ', מִתְּפָרֵץ מִמֶּנּוּ אֶת הַחֲסִירוֹנוֹת וְכוּ', שֶׁהַחֲסִירוֹ מִמֶּנּוּ כָּל הַשָּׁנִים וְכוּ', וְלָכֵן עֲכָשׁוּ הוּא רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט וְכוּ', וּמִחֲמַת שֶׁמִּצַּד אֶחָד הוּא חָלַשׁ אִפִּי וּמִפְּחַד מִזֶּה וְכוּ', אֲזִי הוּא מוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים וְהַכֶּעַס וְהַכֹּל כְּדֵי לְהַשְׁתַּלֵּט וְכוּ', וְלָכֵן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּקֻחִית, תְּמִיד לְהִסְבִּיר לוֹ בְּנֶעַם וְאֲהַבָּה, בַּעֲלֵי הַיָּקָר אֲנִי יַעֲשֶׂה מֵה שְׂאֵתָה רוֹצֵה, אָבָל אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְצַעַק וְלְצַרַח וְכוּ', וְלֹא לְהִכָּנֵס בַּעֲצָבִים וּבְכַעַס וְכוּ', כִּי הִרִי בְּזֵה אֵתָה מִתְּבֹזָה וְכוּ', וְכֵן הַיְלָדִים גְּדֻלִּים בַּפְּחָדִים וְעוֹשֶׂה לָהֶם צְלֻקוֹת בְּנֶפֶשׁ וְכוּ', וְכֵן תְּדַבְּרִי אֵתוֹ בַּעַת שֶׁהוּא בִּישׁוּב הַדַּעַת, וְתֵרְאֵי שֶׁתִּפְעָלִי אֲצֻלוֹ, כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּח אֲדוּיָה, אָבָל הִיא לֹא מוֹצִיאָה אֶת הַכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁלָּהּ שֶׁטְמוֹנָה בָּהּ וְכוּ', וּכְכֹר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קֹהֶלֶת ט' י"ז) "דְּבַרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִזְעָקַת מוֹשֵׁל בַּכְּסִילִים" אִם הָאִשָּׁה תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר בְּנַחַת עִם בַּעֲלָהּ, וְלַהֲשִׁיב מֵאֵד מֵאֵד לְהַרְגִיעַ אוֹתוֹ בְּמִלִּים יְפוֹת וְכוּ', אֲזִי הוּא יִשְׁבֵּר לְגַמְרֵי וְכוּ', אִךְ הַבַּעֲיָה הִיא כְּשֶׁהַבַּעַל מִתְּחִיל לְצַעַק וְלְצַרַח וְכוּ', הָאִשָּׁה נִשְׁבַּרַת לְגַמְרֵי, וְהִיא נִכְנָסָה בְּלַחֲץ וּבִיָּאוֹשׁ וּבְדַכְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', עַד מִחְשְׁבוֹת שֶׁל לְהַתְּגַרֵּשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיהָ, וְתִדְעֵי אֶת הַכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁיֵשׁ לָךְ, רַק תִּחְזְקִי וְתַעֲוֹדְדִי וְתִשְׁמַחִי אֶת בַּעֲלָהּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא הָאֲבָא שֶׁל הַיְלָדִים שֶׁלָּהּ, וְלָכֵן תִּתְּאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שֶׁאֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזּוֹ, וְאִפְלוּ שׁוֹהַ בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכֵרִי מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֻּם צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אִפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךְ כָּלָל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָהּ כָּל כְּלָה אֲלֵיו יִתְּבַרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תִּרְעַמַּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבְּשָׂרִי לְזֵאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִשׁ לְקַחְתָּ זֹאת", וְלָכֵן אֲשֵׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָהּ אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְּחִזְקִים לְאַהֲבָ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שֶׁאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתֵרְאֵי אִם תִּתְּנֶהגִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, הוּא יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

בְּיָדָאֵי טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵית, וּכְבָר אָמַר רַבְנֵי ז"ל (ספֵר הַמִּדּוֹת אוֹת קִלְפָה חֵלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׂמֻצוּיִים בְּבֵתַיִם, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כְּעֵס וּקְטָטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקְטָטוֹת מִמֶּנָּה. וְלַפְעָמַיִם נֹאחֲזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְטָטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֵשׁ בְּפִסּוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין רִש"י שם) מִפְּחָד, אֱלוֹ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפֶּךָ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלוֹהִים" וְכו', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים; הַעֲקָר תְּהִי חֲכָמָה וְתַעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ שְׂמַצְדֶּךָ לֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת, וְתִרְאֵי אִיךָ שִׁישְׁבֵר הַגְּאוּהָ וְהַגְּדִלוֹת שְׁלוֹ, וְהוּא יִתְהַפֵּךְ וְיִהְיֶה לְאִישׁ אַחֵר לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשָׁצוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר כִּי תִצְאֵ י' אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה שְׁלַחַן עֲרוּךְ כְּסִדְרָן, עַל כָּל פְּנִיִם מִחֲבֵר רַמ"א, כְּדֵי שְׂתַדַּע אִיךָ יְהוּדֵי צָרִיף לְהַתְנַהֵג, וְעַד שְׂתַסֵּים אֶת זֶה, יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ גַם כֵּן סֹדֵר בְּסִפֵּר "קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ", וְשֵׁם תִּמְצָא תִמְצִית הַד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ מֵהַ שְׂיִהוּדֵי צָרִיף לְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג, וְאַחַר כֵּן תִּתְמִיד מְאֹד בְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת הָר"ן" "חֵי מוֹהֵר"ן", וְתִשְׁתַּדֵּל לְקַיֵּם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה מֵהַ שְׂרַבְנֵי ז"ל שֶׁחַ וְדַבֵּר עִמּוֹ, וּכְבָר אָמַר (חֵי מוֹהֵר"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שְׁבַכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמּוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵהּ

אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמֹר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׂאֲנֵי רוּצָה (שאזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד) אִם יִרְצָה לִילָךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחַתוֹ הַקְּדוּשָׁה, [ונגם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְשִׁלּוּמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, לְמִי שֵׁשִׁים לְבוֹ הַיֵּטִב לְדַבְּרָיו וְלִשְׁיחֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָל שִׁיחָה שֶׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָה וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאֵיזָה מְדַרְגָּה שִׁיחָה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יִכּוֹל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁלוֹ. וְכֵן לְהִפְךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֹס וְשִׁלּוּם בְּאֵיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יִכּוֹל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁלוֹ לְמַלֵּט נִפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרָיו הַיֵּטִב, וְיִקְיֵם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבִתְמִימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיֵּאֲחִז בָּהֶם], וְעַל כָּלֵם תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְזֶה יִזְכֶּךָ אֶת הַדְּמִים שֶׁלְךָ כְּדֵי שֶׁתִּדְעֶה אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר, רַק אַל תִּכְנַס בְּלַחֲץ, וְתִקְיֵם אֶת כָּל זֶה, וְאִז תִּדְעֶה אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיחָה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשִׁצָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסִדֵּר כִּי תִצֵּא י' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁזֶה מַחְלָה גְדוּלָה וְכוּ', וְשֶׁגֵּעוֹן גְּדוּל וְכוּ', וְגַעַל נִפְשׁ מְאֹד וְכוּ', וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה תִּכְף וּמִיד לְהַתְרַפְּאוֹת מְזֵה, כִּי זֶה מַחְלָה

מַגְנָה מְאֹד מְאֹד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמָרָם
 ז"ל (יְבָמוֹת ע"ו) נְשִׁים הַמְּסוּלָּלוֹת זֹו בְּזוֹ פְּסוּלוֹת לְכַהֵנָּה, וְזֶה טְרוּף הַדְּעַת
 וְכוּ', וְאוֹי לְהָאִשָּׁה שֶׁנִּפְלָה בְּזֶה וְכוּ', שְׂאֵז חַיִּיהָ יִהְיֶה מְרוּרִים כָּל הַחַיִּים,
 וְלִכְּנֵן אֶת צְרִיכָהּ לְקַחַת אֶת עֲצָמָהּ בְּיַדֶּיהָ, וְלִדְעַת שֶׁזֶה דְּבַר מְאֹד מְגַעִיל וְכוּ',
 וְנִגְדַּת הַטֵּבַע, וּמַחְלָה כְּכֹל הַמַּחְלֹת, וְאִם אֵין בְּכַחֲךָ לְצַאֵת מִזֶּה וְכוּ', כְּדֹאֵי לְךָ
 לְפָנוֹת לְעִזְרָה, וְאֵל תִּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי חִבַּל לְךָ לְאַבֵּד אֶת הַחַיִּים שֶׁלְךָ
 בְּגַעַל נֶפֶשׁ כְּזֶה וְכוּ', וְדַעֵי לְךָ שֶׁהַבְּחִירָה בְּיַדֶּיהָ, אִם אֶת רוּצָה תִּצְאִי מִזֶּה וְכוּ',
 צְרִיכִים רַק תִּקְרָה הַרְצוֹן לְעֹזֵב אֶת הַגַּעַל נֶפֶשׁ הַזֶּה וְכוּ', כִּי לְמָה לְךָ לְאַבֵּד אֶת
 שְׂתֵי עוֹלָמוֹת בִּיחָד, הֲרִי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְזֶה הִיא מַעֲשֵׂה הַמְּצַרִּים,
 אֲשֶׁר עַל זֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִזְהִירָנוּ (וַיִּקְרָא י"ח ג') "כְּמַעֲשֵׂה אַרְץ מְצַרִּים אֲשֶׁר
 יִשְׁבְּתֶם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ", וְאִף שֶׁהַדּוֹר הַיּוֹם מְאֹד פְּרוּץ בְּגַעַל נֶפֶשׁ זֶה וְכוּ', אֲבָל
 הַיּוֹדֵי צְרִיף לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל עֲצָמוֹ, וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכְּנֵן תִּבְקָשִׁי הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֶׁתִּצְאִי מִהַזְּכָל וְהַזְּהֵמָא הַזֶּה,
 וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִזְכְּרִי לְהַקִּים בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְשֶׁהַכֹּל יִהְיֶה כְּכֹר
 מֵאַחֲרֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
 הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשַׁח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִצְאֵ י' אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַחֶכֶם מְכָל אָדָם אוֹמֵר (מְשַׁלִּי ו') "הִיחַתָּה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגִדְיוֹ לֹא
 תִּשְׂרַפְּנָה: אִם יִהְיֶה אִישׁ עַל הַגְּחָלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכּוּיְנָה: כֵּן הִבֵּא אֵל אִשְׁתִּי
 רַעֲהוּ לֹא יִנְקָה כָּל הַנִּגְעַל בָּהּ", אִיךָ נִפְלָתָ בְּשִׁגְעוֹן כְּזֶה וְכוּ', וּבָאֵת לִיִּדֵי טְרוּף

הדעת כִּזֶּה וְכוּ', הרי אֶפְלוּ לְנִזִּיר אָמְרוּ (שֵׁבַת י"ג). לָךְ לָךְ אָמְרֵי נִזְיָרָא סְחֹר סְחֹר לְכַרְמָא לָא תִקְרַב; כִּי לֹא יִמְלֹט אִם הוּא יִסְתַּוּבֵב בְּכַרְם, שִׁיטְעַם בְּזֶה, כֵּן אָדָם שֶׁנִּכְנָס בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים בּוֹדֵאֵי יִכְשַׁל בְּעֹנֹת חֲמוּרִים עַד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכְּנֵן לְדַעְתִּי אֶתְּהָ צְרִיף הַרְבֵּה לְצַעֵק לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיטְהַר לָךְ אֶת הַמַּח מַחֲשָׁבָה, וְתִצַּא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלָּךְ, כִּי הַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, עַד שְׂרוּאִים שְׂאָדָם שֶׁהוּא מְלֹא דְמִיוֹנוֹת שְׂבָא מֵהַחֲטָאוֹת נְעוּרִים שְׁלוֹ וְכוּ', מִהַפֶּה אֶת הָרַע לְטוֹב וְאֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְרוֹאִים אִיךָ שֶׁהַדְּמִיוֹן שֶׁל אָדָם יְכוּל לְהוֹלִיף אוֹתוֹ שׁוֹלֵל לְגַמְרֵי, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וְרוֹשְׁלָמִי שִׁבַּח פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה' הַיּוֹי"ה מִמֶּךָ כָּל חַלְי"י זֶה רַעֲיוֹן, דָּאֵמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וְנִתֵּן עַל בְּרוּזָל עַל צוֹאֲרָךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הִינּוּ מֵה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּכִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֹנֹתָיו וּבְכַפְרֹת שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעַצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מֵהַ יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמֵה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר מֵהַ שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתִּמִּיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשֶּׁתְּדַל לְהַכְנִיס אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַח מַחֲשָׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלוֹ הַרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאִין עָלָיו שׁוֹם עַל, הָרִי כָּל הָרַעֲיוֹן שֶׁהַבֵּאתָ וְהַעֲלִיתָ עַל הַכֶּתֶב וְכוּ', זֶה בָּא מֵהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּכְנָס בָּךְ מִחֲמַת פֶּגַם הַבְּרִית וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֶתְּהָ צְרִיף הַרְבֵּה לְצַעֵק לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא ע' קָלִין, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) כְּדִי לְטַהֵר אֶת מַח מַחֲשָׁבָתְךָ מִכָּל אֵלוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבַק בָּךְ מִחֲמַת פֶּגַם הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשצט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

עקר התקון הוא לומר את העשרה מזמורי תהלים, שהם נקראים תקון הכללי, ואמר רבנו ז"ל תכף ומיד כשאדם אומר את זה, כבר לא ידאג כלום, וצריכים על זה אמונה חזקה, אמונת חכמים ברבנו ז"ל.

התפלה שאחר התקון הכללי תקן מוהרנ"ת ז"ל, ואמרו אנשי שלומנו שהעשרה מזמורי תהלים הם כמו הנתוח שרבנו ז"ל עושה לאדם, ומוציא ממנו את המחלה והזהמא וכו', וכמו שבנתוח רגיל בבית חולים אחר שרופא עושה את הנתוח צריכים עוד לרחץ ולשטף את הדמים והלכלוך שיצא ממנו וכו', כך אחר אמירת עשרה מזמורי תהלים שהם התקון הכללי, תקן מוהרנ"ת ז"ל את התפלה הגדולה לאמרה, ולכן אשרי מי שיש לו זמן וסבלנות לומר גם את התפלה הזאת.

התקון העקרי והיסודי זה רק אמירת עשרה מזמורי תהלים, ומחמת שאני יודע שרוב העולם ובפרט אלו שעדין רחוקים לא יאמרו את התפלה, ואם אני ידפיס גם את התפלה, יחשבו שזה גם כן מעקר התקון, ואז לא יאמרו את העשרה מזמורי תהלים אשר רבנו ז"ל אמר בפרוש שזה תקון גמור לפגם הברית, ולכל הרעות שבעולם וכו', ומביא פירוש וכו', ולכן הדפסתי רק את העשרה מזמורי תהלים, כדי לא להכביד על אנשים, כי עקר התקון זה רק לומר עשרה מזמורי תהלים, וידוע אם מכבידים על האדם, אז הוא לא עושה את העקר וכו', אקוו שתבין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִי תִצְאָ י' אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּכָל מְקוֹם שֶׁיֵּשׁ יוֹתֵר קִדְשָׁה, שֶׁם הַסְּמִיךְ מ"ם אוֹרֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת, וְכַךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו.) הַאִי דוּחֶקָא דְהוּי בְּכֹלָה מְנִיָּהּ; וּפְרַשׁ רַש"י פְּעָמִים שְׁבַנֵי אָדָם יוֹשְׁבִים וְרוּחִים בְּיוֹם הַשְּׁבֵת שְׂבָאִין לְשִׁמְעַ דְרַשָּׁה, וְדוּמָה לָהֶם כְּיוֹשְׁבִים דְחוּקִים; הִינּוּ הַשְּׂדִים וְהַרוּחֹת שְׂבָרָא הָאָדָם מַחְמַת עֲוֹנוֹתָיו, הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים שְׁיֵהִיָּה חֲפוּכִים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְעַל כֵּן אִף שְׂרָבִי עֲקִיבָא לְמַד עִם תְּלַמִּידָיו אֶת הַלְמוּד שֶׁל "וְאֵהֱבֵת לְרַעְיָךְ כְּמוֹךָ" זֶה כָּלֵל גָּדוֹל בַּתּוֹרָה, עִם כָּל זֹאת הַקְּלָפוֹת וְהַמְשָׁחִיתִים וְכוּ', הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים מַחְלָקֶת, וְיָדוּעַ מִדְּבַרֵי הָאֲרִיז"ל שְׂאֵלוּ הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֶלֶף תְּלַמִּידִים שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא הָיוּ גִלְגּוּלִים שֶׁל אֵלוּ הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֶלֶף שֶׁנִּפְלוּ וּמָתוּ בַּעֲוֹן פְּעוֹר, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּמִדְבָר כ"ה ט) "וַיְהִי הַמֵּתִים בְּמַגֵּפָה אַרְבַּעַה וְעֲשָׂרִים אֶלֶף", וְכִנְרָאָה בְּמְקוֹם לְתַקֵּן אֶת זֶה, וַיִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, הַרוּחֹת וְהַקְּלָפוֹת וְהַשְּׂדִים הַתְּלַבְּשׁוּ בָהֶם, וְלֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה, וְדָבַר זֶה נִמְצָא בְּכָל דוֹר וְדוֹר, כְּשֶׁצָּדִיק אֵמֵת מְגַלֶּה אֶת אִמְתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, תְּמִיד יֵשׁ אֵלָיו שְׁמַעוֹרְרִים מְרִיבוֹת בֵּין הַתְּלַמִּידִים, שְׂאֵלוּ שְׁעָדִין לֹא נִטְהָרוּ מִחַטָּאוֹת נְעוּרֵיהֶם, הֵם גּוֹרְמִים מַחְלָקֶת בֵּין הַתְּלַמִּידִים, כְּמוֹ שְׂאֵנְחָנוּ רוּאִים בְּמְצִיאֹת שִׁגְמֵם אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא דְבָר זֶה, שְׂאֵלוּ שְׂבָאִים לְקַבֵּל תְּקוּנָה בְּמְקוֹם לְשֵׁבֶת בְּשִׁקְטָה וְלִהְיִיר אֶת מְקוֹמָם הַפְּחוּת וְהִירוּד וְכוּ', הֵם נַעֲשִׂים הַדְּיוּטִים הַקּוֹפְצִים בְּרָאשׁ, וְהֵם הֵם הַמְּעוֹרְרִים מְדַנִּים וּמַחְלָקֶת בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם.

וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אִף פְּעַם לֹא יִהְיֶה מְעוֹרָב בְּאִיזָה מַחְלָקֶת, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם שְׁיִכּוֹת אֵל בְּעֵלֵי מַחְלָקֶת, שֶׁהֵם אֲנָשִׁים פְּחוּתִים מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא יִחַלַק אָדָם עַל הַזּוּלָת, אֵלָּא אִם לֹא תֵאָדוּת נְאוּף בּוֹעֵר בּוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן נ"ח) מַחְלָקֶת בָּא

על ידי חבורת רשעים; וכן אמר (שם סימן פ"ד) בכל בעלי מחלקת נתגלגלין שם ניצוצין מנשמת דתן ואבירם; ולכן צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך ש'לו לא יהיה שום חלק בשום מחלקת, כי (שם חלק ב' סימן ג') על ידי מחלקת נופל לתאות נאוף; אשרי מי שבורח מכל מיני מחלקת, ואין לו שום שיכות עם בעלי מחלקת, שהם בדרך כלל אנשים פגומים מאד מאד, ואת גריעות מעשיהם הם מגלים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. **המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים**

גתא.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על כל התפלות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שבזכות רבנו ז"ל הילדים יצליחו, ויזכו לשדוכים טובים, מה טוב ומה נעים באם תשתדלי ללמד את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט, ולומר עליה התפלה בלקוטי תפלות חלק ב' תפלה מ"ה, ששם מדבר שהצדיק הוא השדכן המשדך כל השדוכים, ותאמיני לי אם תקימי את זה בכל יום, תראי נסים נגלים שיעשה הקדוש ברוך הוא עם הילדים שלך, שימצאו את זיוגם האמתי לפי שרש נשמתם.

חבל מאד שהבן הגדול שלך לא מחליט תכף ומיד לקחת אותה ולהתחתן, מאחר שהיא רוצה אותו כל כך וכו', סימן שהיא משרש נשמתו, וחבל שיפסיד אותה וכו'.

חכמינו הקדושים אמרו (יבמות ג). נחית דרגא נסיב אתתא, צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזוג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', יקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', יקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחירי לבבי שיבוא אלי על סוס לכן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלושים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג). נחית דרגא נסיב אתתא, תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

תראי את המכתב הזה להבן הגדול שלך, ושיגמר תכף ומיד את השדודי בכי טוב ובמזל טוב, ולעשות תאריך על חתונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שתהלה לאל ארץ ישראל מלאה עם יהודים, ולכן בכל מקום שרק תלכי להפיץ תצליחי, לא צריכים לצמצם את עצמם במקום

מִסֵּים וכו', בְּכֻלָּל כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל הַפְּצָה צָרִיךְ לִהְיוֹת לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּדֵי לְהַחֲדִיר אֶמּוּנָה פְּשוּטָה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּכְשׁוֹרְעִים רוּחָנִיּוֹת צוֹמַח גְּשָׁמִיּוֹת, אֶת צָרִיכָה לְהַפְיֵץ לְשֵׁם שָׁמַיִם כְּדֵי לְקָרֵב נִשְׁוֹת וּבְנֹוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְהוּא יִתְבַּרְךָ יְדָאֵג שְׁיִהְיֶה לָךְ גַּם גְּשָׁמִיּוֹת.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁקְּבִלְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׁכֵבֶת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְשֶׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא פּוּח). עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבֹדֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָה דְּגִלוּתָא, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁתֵּלֵךְ לְהַפְיֵץ, תְּמִיד יִהְיֶה לָּהּ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, הֲלוֹאֵי הֵייתָ מְצִיֵּת אֶת מוֹהֲרָנ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְנֹאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתְלָקוּתוֹ וְאָמַר אֲזַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינְתֶיךָ חוּצָה", וְאֲז אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף, וְהֵייתָ צוֹחֶקֶת מִכָּל הַמְתַּנְגְּדִים וְהַלִּיצָנִים עַל זֶה, בּוֹדָאֵי אִשָּׁה צָרִיכָה לִהְיוֹת צְנוּעָה מְאֹד וְלִגְשֵׁת לְהַפְיֵץ רַק אֵל אִשָּׁה, וְלֹא אֵל גֵּבֵר, שְׁזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה, כִּי אֵין לְאִשָּׁה לְדַבֵּר אֵל גֵּבֵר זֶר כָּלֵל, וְזֶה עֲזוּת וְחִצִּיפוֹת גְּדוּלָּה, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרֵי לְהַפְיֵץ רַק לְהַנְשִׁים וְלֹא לְהַתְּבִישׁ, אֲדַרְבָּה דְּעֵי לָךְ שְׁלֵחֲזוּר אִשָּׁה בְּתִשׁוּבָה אֵין לְמַעֲלָה מְזֶה, וְתִהְלֶה לְאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק תֵּלְכִי תִמְצָאֵי אֶת נִשְׁוֹת וּבְנֹוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִצְלִיחֵי לְקָרְבָן אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִי תִצְאָא י' אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּשֶׁעוֹשִׁים מִי שְׁבַרְךָ לְחֻלָּה וְכו', או אַחַד שְׁצַרְיָךְ רְפוּאָה וְכו', מְזַכְּרִים אֶת שְׁמוֹ וְאֶת שֵׁם אִמּוֹ, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַפְתּוֹ הַשְּׁחַר הַלְכָה ג' אוֹת י"ח), וְכְשֶׁעוֹשִׁים מִי שְׁבַרְךָ סֵתָם לְאָדָם בְּעִבּוּר שְׁעָלָה לְתוֹרָה וְכו', מְזַכְּרִים אֶת שְׁמוֹ וְשֵׁם אָבִיו, וְכֵן כְּשֶׁעוֹשִׁים מִי שְׁבַרְךָ לְיֹלְדֵת מְזַכְּרִים אֶת שֵׁם הָאִמָּא, כִּף הוּא הַמְנַהֵג הַמְקַבֵּל אֶצְלָנוּ.

בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל אָדָם תְּמִיד מְזַכְּרִים אוֹתוֹ עַל שֵׁם אִמּוֹ, כִּיּוֹן שְׁנִסְתַּלַּק תְּמִיד מְזַכְּרִים אֶת הָאָדָם עַל שֵׁם אָבִיו.

רַבְּנוּ ז"ל בְּקֵשׁ שֶׁתְּמִיד נִזְכְּרוּ עַל שֵׁם אִמּוֹ פִּיגְא, אֶפְלוּ אַחַר הַסְּתַלְקוּתוֹ, וְזֶה עַל הַפֶּרֶת הַטּוֹב מֵה שְׁעָשְׂתָה אִמּוֹ אִתּוֹ, שְׁבַעַת הַהֲרִיזוֹן עִמּוֹ הִיְתָה מְבִלִּית הַרְבֵּה בְּצִיּוֹן סְבָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְהַרְבֵּתָה בְּתַפְלָה שֶׁהוּלָד הַזֶּה יִהְיֶה צְדִיק מִיַּחַד בְּמִינוֹ, וְהִיְתָה שׁוֹפְכַת דְּמַעוֹת כַּמִּים שֵׁם עִבּוּרוֹ, וְכֵן אַחַר כִּף שְׁנוּלַד רַבְּנוּ ז"ל, הִיְתָה נוֹהֶגֶת לְקַחַת אוֹתוֹ עִם הָעֲרִיסָה אֶצְל צִיּוֹן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וּבִלְתָּה שֵׁם שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת עִם בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת, שֶׁהִילָד הַזֶּה יִגְדֵל מְצַלַח מְאֹד, וּבִשְׂבִיל הַפֶּרֶת הַטּוֹב הַזֶּה רָצָה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁתְּמִיד נִזְכְּרִי אוֹתוֹ עַל שֵׁם אִמּוֹ פִּיגְא, מֵה שְׁשָׂאָר הַצְּדִיקִים תְּמִיד מְזַכְּרִים רַק עַל שֵׁם אָבִיהֶם, וְזֶה פְּשׁוּט, מְכַל זֶה רוֹאִים מְעַלְת הַתַּפְלָה כְּשֶׁאֲבָא וְאִמָּא מְתַפְלְלִים עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵיהֶם, אִיזָה רֶשֶׁם זֶה עוֹשֶׂה בְּשָׂמִים, כִּי תַפְלַת אָבוֹת עַל בָּנִים מְאֹד מְסַגְּלַת לְהַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תַּפְלָה סִימָן ס"א) צְרִיךְ הָאָדָם לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶרְעוֹ וְעַל כָּל הַבָּאִין אַחֲרָיו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתד.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תצא י' אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל שיך לכלם הן לבחורי שיביה הן לאברכים והן ליהודי שטרוד בפרנסה, כי גם הוא צריך לגנב מהזמן שלו וללמד, כמו שמוכא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ד) שאמר רבנו ז"ל לאדם אחד שהתנצל לפניו, שאין לו פנאי ללמד מחמת שעוסק במשא ומתן, אמר לו רבנו ז"ל אף על פי כן ראוי לו לחטף איזה זמן לעסק בתורה בכל יום, ואמר, שזהו מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ל"א) ששואלין את האדם קבעת עתים לתורה? קבע הוא לשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כ"ב) 'וקבע את קבעיהם נפש'; הינו ששואלין את האדם, אם גזל מן הזמן שהוא טרוד בעסקיו, אם גזלת מהן עתים לתורה, כי צריך האדם לחטף ולגזל עתים לתורה מתוך הטרדא והעסק דיקא; ולכן אחר שאתה חוזר מהעבודה וכו', תלמד אפלו קצת דקצת מכל שעור, כגון מקרא מפרשת השבוע, משניות כסדרן, וגמרא כסדרן, והלכה כסדרן, ואפילו מעט דמעט גם כן טוב, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה שרב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד והתאנה נלקטה מעט מעט וכך התורה היום לומד מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשתים; וכן אמרו (דברים רבה פרשה ח' סימן ד') הטפש הזה תמה איך יכולים ללמד כל כך הרבה, אמר רבי ינאי למה הדבר דומה לכבד שהיה תלוי באויר טפש אומר מי יוכל להביאו ופקח אומר לא אחד תלה אותו מביא סלם או קנה ומוריד אותו כף כל מי שהוא טפש אומר אימתי אקרא כל התורה ומי

שהוא פקח מהו עושה שונה פרק אחד בכל יום ויום עד שמסים כל התורה כלה; ולכן עליך לדעת שסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל שגלה לעם סגלה (שיחות הר"ן סימן ע"ו), שיך לכלם, אל תהיה בטלן, תגנב בכל לילה קצת תורה כסדרן, כי רק זה מה שישאר ממך, כמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתה.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך פעם ולתמיד ולהיות רק בשמחה, כי השמחה רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, והסמ"ך מ"ם אורב על כל אדם להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון, ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ועקר השמחה לשמח בנקודת יהדותו, אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') שהשמחה הזו זה עולה על כל השמחות, ואת השמחה הזו אי אפשר לביטל, ובאמת אגנחו אומרים תמיד את הברכה "שלא עשני גוי", ונשאלה השאלה למה שלא נאמר ברכה שעשני יהודי? אלא בלשון שלילה "שלא עשני גוי", והתרוץ הפשוט הוא, כי אם אדם היה אומר ברכה "שעשני יהודי", אזי הסמ"ך מ"ם היה שובר אותו כך נראה יהודי? והיה מזכיר לו את כל הרע שלו וכו', אבל כשאדם אומר את הברכה בלשון שלילה "שלא עשני גוי", אזי אף פעם הסמ"ך מ"ם לא יכול לשבר אותו, כי כל מה שרק יבוא אליו וינסה להפיל אותו וכו', יענה לו מה שרק לא יהיה גוי אני לא, ובזה פרש מוה"רנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ראשית הגז הלכה ד' אות ד') את הפסוק (עמוס ט' ז') "הלוא כבני כשמים אתם לי בני ישראל

נֹאם הוֹי"ה" וגו', והוא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה מֵאֵד, וְכֵל הַרְוָאָה יִשְׁתוּמַם עַל זֶה אֵיךְ יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִדְמֶה אֶת יִשְׂרָאֵל חֵס וְשְׁלוֹם לְבָנֵי כּוֹשִׁים, הֲלֹא כִּכָּר בַּחֵר בְּנוּ מִכָּל עַם, וְהִבְטִיחֵנוּ שְׁלֵא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ לְעוֹלָם וְלֹא יִחַלְפֵי אוֹתָנוּ בְּאֵמָה אַחֲרֵת לְעוֹלָם וְכוּ', וְאֵיךְ יֹאמֵר הוּא יִתְבָּרַךְ בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ? וְכֵן אֵיךְ הַתְּחִיל לְגַנוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וְכֵל הַבְּזִיווֹת שֶׁמִּבְּזָה אוֹתָם לְפַעֲמִים בְּדָרֶךְ בְּזִיווֹן? אֲלֹא צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל לְטוֹבָה גְּדוּלָה, כְּדֵי לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת וְחֶסֶד, כְּדֵי שִׁישׁוּבוּ אֵלָיו בְּאַמֶּת, כִּי לְפַעֲמִים כְּשִׁישְׁרָאֵל מִקְלַקְלִין מַעֲשִׂיהֶם מֵאֵד מֵאֵד, עַד שֶׁכִּמְעַט אֵין נִכָּר מְעַט דְּמַעַט הַטוֹב שֶׁבָּהֶם, מַעֲצָם רַבּוּי הַפְּשָׁעִים וְהַקְּלִקְלוּלִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן שְׁנַפְלוּ וְקַלְקְלוּ וְכוּ', וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת עַל יְדֵי מְעַט הַטוֹב שֶׁבָּהֶם, יִתְעוֹרְרוּ הַמְּקַטְרָגִים חֵס וְשְׁלוֹם וַיִּצְאוּ כִּנְגַד זֶה אֶלְפִים פְּעָמִים לְהַפְּךָ וְכוּ', אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֲפִץ חֶסֶד הוּא, וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא רוֹצֶה בְּעַמּוֹ וְחֲפִץ לְהַטוֹת עֲלֵיהֶם כְּלָפֵי חֶסֶד, אֲזִי בְּטוֹבוֹ וְחֲכֻמָּתוֹ הַנִּפְלְאָה הוּא בְּעַצְמוֹ מִבְּזָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַבְּזִיווֹן, וְאוֹמֵר עֲלֵיהֶם שֶׁכִּבֵּר הֵם אֲצִלוּ חֵס וְשְׁלוֹם כְּמוֹ כֵּל הָאֲמוֹת וְכוּ', מֵאַחַר שֶׁכִּבֵּר קַלְקְלוּ כָּל כָּהֵן וְתַכְּף וּמֵיֵד שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵהַפְּךָ הַדְּבָר וְאוֹמֵר עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כְּמוֹ הָאֲמוֹת מִמֶּשׁ, אֲזִי תַכְּף נִתְרָאָה אֲמַתַּת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁבָּהֶם, כִּי בּוֹדָאֵי בְּתַחֲלָה לֹא הָיָה נִחְשָׁב הַטוֹב שֶׁבָּהֶם כְּלָל, עַד שֶׁכִּמְעַט לֹא הָיָה נִרְאָה כְּלָל, כִּי בּוֹדָאֵי לְפִי קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁרְשָׁם אֲפִלוּ אִם פּוֹגְמִין כָּל יְמֵיו כְּחוּט הַשְּׁעֵרָה אַחַת חֵס וְשְׁלוֹם, הוּא גַם כֵּן פָּגַם גְּדוּל וְנוֹרָא מֵאֵד, כִּי יִשְׂרָאֵל רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַעוֹן, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשִׁפּוֹגְמִים חֵס וְשְׁלוֹם יוֹתֵר מְחוּט הַשְּׁעֵרָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכֵל שֶׁכֵּן כְּשִׁפּוֹגְמִים וְחוּטָאִים וְעוֹבְרִים עֲבֻרוֹת מִמֶּשׁ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ', עַד שֶׁמְעַט הַטוֹב כְּמַעַט אֵינוֹ נִכָּר כְּלָל, בְּפָרֵט כִּי גַם מְעַט הַטוֹב מְעַרְבַּ בְּפִסְלַת הַרְבֵּה, בּוֹדָאֵי כְּשִׁירְצָה לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָם רַבּוּי הַפְּגָמִים שֶׁלָּהֶם לְפִי קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל, כְּמַעַט אָפַס תַּקְוָה חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי כְּפִי עֲצָם קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל כְּפִי מַה שְׂרָאוּי לָהֶם לְהִיּוֹת, בּוֹדָאֵי כְּמַעַט אֵי אֲפֹשֶׁר לְסַבֵּל הַפְּגָמִים שֶׁלָּהֶם חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵין נִכָּר כְּלָל הַטוֹב שֶׁבָּהֶם, אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רַב חֶסֶד וְאַמֶּת, וְחֲפִץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם, כִּי הוּא יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ מֵהִיכָן הָאָדָם נִלְקַח, וְהִיכָן הוּא כְּבוֹשׁ בְּזָה הָעוֹלָם וְכוּ', עַל כֵּן בְּרַחֲמֵי הָעֲצוּמִים הוּא בְּעַצְמוֹ מֵהַפְּךָ הַדְּבָר וּמִתְחִיל לְהַשׁוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲמוֹת, שְׁזָה

"הלוא כבני כשׂיים אתם לי בני ישראל" וכו', ותכף כשׂמדמה ומשוה אותם לשאר אמות העולם, בודאי הכל יודו ויאמרו בפה מלא שעדין יש חלוק רב ונפלא כרחק מזרח ממערב בין ישראל בין אמות העולם, כי כנגד אמות העולם נמצא תמיד בעם ישראל נקודות טובות לאַלפים ורבבות, כי אפלו כשׂבר ישראל נמצא בדיוטא התחתונה מאד, עדין אפלו הגרוע שבהם מלא מצות כרמון, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון, נמצא שדיקא על ידי שׂמדמה את עם ישראל לבני כושׂים ולשאר אמות העולם, על ידי זה דיקא מלמד עליהם זכות, כי על ידי זה נתגלה ומאיר לעין כל הזכות והטוב שיש בעם ישראל, כי כנגד אמות העולם עם ישראל כלם צדיקים, כי כלנו מניחים טלית ותפלין בכל יום, ושומרים שבת, ואוכלים מאכלים כשׂרים, ומתענים ביום כפור וכו' וכו', נמצא שכונת השם יתברך לטובה ושבח גדול לישראל מה שדמה אותם לבני כושׂים, רואים מכל זה כשׂמדמים את נשמות ישראל לגויים, אז רואים את ההפרש בין שמים לארץ ביניהם, ולכן אנחנו מברכים בכל יום "שלא עשני גוי", וזה שמחתנו שאנחנו צריכים לשמח עם זה תמיד, והשמחה הזו עולה על כל השמחות, וכל הצדיקים הגדולים המפליגים במעלה גדולה מאד, גם כן החיו את עצמם עם "שלא עשני גוי", כמובא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זכותו יגן עלינו בספרו (פרי צדיק חג השבועות - אות י"ג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש מבארדיטשוב זכותו יגן עלינו בברכת השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכשׂשאלו לו על זה? השיב שבקומו ממטתו בזה היום, היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברך בשמחה רבה הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה, ולכן ראה להחיות את עצמה עם כל הטוב שיש בה, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך בשום פנים ואפן, ותעשה כל מה שביקלתך לבוא בכל יום לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עונות, ויוצאים מלאים

מצות; ולכן אל תהיה בטלן, יש לפגיק אוצרות ואוצרי אוצרות להרויח כשאתה נכנס לבית הכנסת להתפלל, ועונה אמן יהא שמה רבה, קדשה, וברכו, הקדוש ברוך הוא ימחל לך על כל עונותיך, ולכן דיקא עכשו בחדש הרחמים והסליחות תקפיד על זה ביותר, ובזכות זה תזכה לכל טוב אמתי ונצחי, רק אל תהיה בטלן כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתימה טובה

גתרו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר פי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי בכל מיני אפנים שבועלם רק להיות בשמחה עצומה, כי אין עוד דבר כל כך חשוב למעלה בשמים, כמו בר ישראל שמהפך את כל הרע והחשך וכו' וכו', שעובר עליו, ומתחזק בשמחה, וכמובא בזהר (זהר הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרידא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית לה חולקא הקא; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחפה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא, ולכן תעשי כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ואל תתני שהעצבות יתפס אותך בשום פנים ואפן, ועצה לבוא לגדלות המחין, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) לחזק אחרים, ולכן תמיד תדברי עם נשות אנשי שלומנו משמחה ומאמונה ובטחון וכו' וכו', וזה יכניס גם בך שמחה אמונה ובטחון וכו' וכו', רק חזקי ואמצי מאד במדת הסבלנות שזה המדה הכי יפה שרק יכול להיות, ואשה מכרחה להתאזר במדת הסבלנות

כפי מה שעובר עליה בבית וכו' וכו', ולכן מדת הסבלנות זה עולה על הכל, ובמדה זו יכולים לעבור על הכל וכו' וכו', ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ובמקום שהשכינה שורה, שם הברכה מצויה.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתימה טובה

גתתז.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, אם היית יודעת מה זה להיות בראש השנה באומן, היית לוקחת מקל ומגרשת את בעלך שיהיה באומן על ראש השנה, והיית עושית אתו תנאי שהרגע שהוא מגיע לשמה, שיקבל על עצמו תענית דבור ורק יעסק בתפלה אליו יתברך, ובפרט בראש השנה, שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"א) שבראש השנה צריכים לשמר על הדבור, כי את צריכה לדעת שחכמינו הקדושים אמרו (ביצה טז) כל מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, הינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, וכן אמרו (בבא בתרא י') כשם שמזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה, כך חסרונותיו של אדם קצובין לו בראש השנה, וכן בראש השנה דנים את האדם מה יהיה

אתו ועם אשתו ועם הילדים שלו כל השנה וכו', ובעינינו ראינו ובאזנינו שמענו וכו', כמה אסונות קורה במשך השנה וכו', ולכן אדם צריך לפחד מאד מאד שלא יקרה לו או לאשתו או לילדיו משהו, כי בראש השנה אז דנים את האדם על כל מה שיקרה לו, והנה רק רבנו ז"ל שהוא הצדיק היחיד שבקש שנבוא אליו בראש השנה, ובפרוש אמר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; ולכן אשרי מי שמשתוקק כל השנה לבוא אל רבנו ז"ל לראש השנה, שהוא העורך דין הכי הגדול בעולם, ועל ידו יכולים להמתיק את כל הדינים, כי שום צדיק בעולם לא לקח על עצמו להיות עורך דין לאדם במשפט העליון ששופטים אותו בראש השנה, רק רבנו ז"ל, ולכן תהי אשה פקחית, בשביל כמה ימי סבל וכו', שהוא לא יהיה בבית וכו', אבל על ידי זה תצליחי בהצלחה מפלגת, ותהי בטוחה על שנה טובה ומתוקה, בני חיי מזונא רויחא וכו', האם זה לא כדאי? תתארי לעצמך שבעלך נוסע עכשו למרחקים לעשות עסקים, וירווח רוחים גדולים, האם לא היית מגרשת אותו שיסע מה שיותר מהר ויביא חזרה שפע? ואז לא היית אומרת שאין לך מי שיעזר לך כמה ימים, היית מרצה שיסע אפלו לחדשים, העקר יביא לך חזרה שפע, ופה רק כמה ימים בראש השנה הקדוש והנורא יכולים לקבל אצל רבנו ז"ל גשמיות ורוחניות, כי הוא העורך דין הכי גדול וכו', ולכן לדעתי את צריכה לגרש אותו פשוטו כמשמעו מהבית שיסע בראש השנה אל רבנו ז"ל באומן, ועל ידי זה נכון לך יהיה בטוח שיהיה לך שנה טובה ומתוקה, שנה של שמירה לך ולהילדים ולבעלה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה להגיע אל ציון רבנו ז"ל באומן על ראש השנה תשע"ג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) אֲשֶׁר גַּם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְהִתְמַקְדַּע עַל הַבְּעִיָּה שֶׁלְךָ וְכוּ', כִּי עֲצָם הַדָּאָגָה שְׂאֵת דּוֹאָגַת כָּל כֶּה, זֶה מֵה שְׂמַחְלִיא אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ד') עַל יְדֵי דָאָגָה בְּלֵב נוֹפֵל עַל הָאָדָם אֵימַת מוֹת; וְלִכֵּן רַק תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְרַחֵיק מִמֶּךָ אֶת הַדָּאָגָה, שְׂזֶה הוֹרְסַת אֶת הָאָדָם, וְכִמְאָמְרָם ז"ל (סִנְהֶדְרִין ק:) לֹא תַעֲלֵל דּוּיָא בְּלִבְךָ דְּגַבְרִי גַבְרִין קִטֵּל דּוּיָא; [לֹא תִכְנִיס דָּאָגָה בְּלִבְךָ, כִּי הַרְבֵּה גְבוּרִים הִרְגָה הַדָּאָגָה].

וְעַכְשָׁו אֵל תִּאֲמְרֵי דְּבַר כְּזֶה שְׂאֵת לֹא מִצְּלִיחָה לְצֵאת מִהַמַּעֲגָל שְׂאֵת נִמְצְאָת בּוֹ וְכוּ', וְכִכְּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאֶחָד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּי־צַד הוּא הַבְּחִירָה, הִשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', [וְכִתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וְדַבֵּר זֶה הוּא נִצְרָךְ מֵאֵד לְדַעַת, כִּי כִּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְּמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאֵמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה], זֹאת אוֹמְרַת אִם יֵשׁ רְצוֹן טוֹב, יְכוּלִים לְבוֹא אֶל הַכֵּל וְכוּ', יְכוּלִים לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַהֲרַגְלִים הָרְעִים וְכוּ', וְיְכוּלִים לְהִגְיעַ לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחִי, כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית בְּיַד הָאָדָם, אִם רוּצִים עוֹשִׂים וְאִם לֹא רוּצִים לֹא עוֹשִׂים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה בְּחַיִּיךָ, רַק תְּהִי שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְאַל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ, שְׂזֵה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּטּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹהַי ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתֶיךָ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אִם אָדָם מִסְתַּכֵּל בְּאִמַּת עַל עֲצֻמוֹ וְכוּ', וּמְרַחֵם עַל עֲצֻמוֹ וְכוּ', אִזּוֹ אֵין מְנִיעָה בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִשְׁבֵּר כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת עֲצֻמוֹ וְכוּ', וְתִמְיֵד יְבוּא אֶל הַצְדִּיק וְלֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, וְיִשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת כָּל סִפְקוֹתָיו וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁהַצְדִּיק לֹא עוֹנֶה לוֹ בְּכָל פֶּעַם וְכוּ', עֲצֵם הַעֲבָדָה שֶׁהוּא בָּא אֶל הַצְדִּיק וְהוּא מֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק, לְבִסּוּף הַכֵּל יִסְתַּדֵּר לוֹ, כְּמוֹ שֶׁסִּפֵּר לָנוּ רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ו) מֵהַ שְׁמִסְפָּרִין מוֹפְתִים מֵהַצְדִּיקִים שֶׁבְּמִדֵּינוֹת קִיסָר יְרוּם הוֹדוּ שֶׁ(דוֹז) [זֶה אוֹסְטְרִיָּה עִיר הַבִּירָה וְיִנָּה שְׁשֵׁם יֹשֵׁב הַמְּלֶךְ בְּיָמֵים הֵהָם], הוּא מַחֲמַת שֶׁאֲנֻשִׁיָּהֶם הֵם אֲנֻשִׁים כְּשֵׁרִים וּמֵאֲמִינִים בְּהַצְדִּיקִים, כִּי עַל יְדֵי אֲמוּנָה שֶׁהֵם מֵאֲמִינִים בְּדַבְרֵי הַצְדִּיק, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלִּין מוֹפְתִים, כִּי בְּאִמַּת הַצְדִּיק בּוֹדֵאֵי מְלֵא מוֹפְתִים, וּכְשֶׁהוּא מֵאֲמִין בְּהַצְדִּיק וְנוֹתֵן עֵינָיו וְלָבוּ עַל דְּבַרֵי הַצְדִּיק, עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, כִּי מֵאֲמִין שֶׁכָּל דְּבָרָיו אִמַּת וְצֶדֶק, וּבְכּוֹנֶנָה מְכּוֹנֶנֶת אֲזִי אַחֵר כֶּךָ, כְּשֶׁבָּא לְבִיתוֹ, כָּל מֵה שִׁיאָרַע אוֹתוֹ, הוּא מִסְתַּכֵּל הֵיטֵב עַל כָּל דְּבַר שִׁיאָרַע לוֹ, וּמִבֵּין לְמִפְרַע בְּדַבְרֵי הַצְדִּיק שֶׁדְּבַר עֲמוֹ בְּהִיּוֹתוֹ אֲצֵלוֹ, שְׂזֵה הִיְתָה כּוֹנֶנֶת הַצְדִּיק שְׂרָמְזו לוֹ בְּתוֹךְ דְּבָרִים שֶׁדְּבַר עֲמוֹ, וְכֵן כָּל דְּבַר וְדְבַר שִׁיזְדַּמֵּן לוֹ, הוּא מוֹצֵא הַכֵּל בְּדַבְרֵי הַצְדִּיק לְמִפְרַע, שְׂרָמְזו לוֹ שִׁיְהִיָּה כֵן, נִמְצָא שֶׁנַּעֲשֶׂה וְנִתְגַּלָּה הַמוֹפְתִים עַל יְדֵי זֶה, וְכֵן מְצִינּוּ אֲצֵל הַנְּבִיאִים שֶׁבָּעֵת שֶׁאָמַר

הנביא הנבואה היתה ברמז, ולא היו מבינים נבואתו בפרוש על מה מרמז, ואחר כך כשנתקיים דברי הנביא, היו יודעין למפרע שנתקיים דברי הנביא שהתנבא ורמז על זה מקדם, והבינו דברי הנביא למפרע, שהתכונן על זה, וכמו שמצינו בדניאל שמרמז על סוף קץ הגאולה, ועתה הדברים סתומים, כמו שכתוב שם (דניאל י"ב ד) "סתם הדברים וחתם", כי אין אדם יודע עתה איך מרמז שם זמן הגאולה, אבל לעתיד אם ירצה השם כשיקיים הדברים ויגיע קץ האמת ויבוא משיחנו, אזי ידעו למפרע איך שמרמז בדבריו זמן הקץ, וכן מצינו בכמה נביאים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתי.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאין עוד זכות יותר גדולה מזו מזכוי הרבים, ולכן בזה שאתה מדבר ברבים מעצות של רבנו ז"ל, הן בשמו והן בעלום שם, זה בעצמו הפצה הכי גדולה, כי העקר הוא לזכות את הרבים, אשר מעלתו גדולה בשמים, כמובא בזהר (תרומה קכ"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל בה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפיא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקרה, וגרים לקימא כל עלמא בקיומה לעלא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן לה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי

בידה. ועל דא כתיב (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יכרך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

יודוע שרבנו ז"ל רצה מאד שנדבר עם בני אדם דבורי יראת שמים ולקרבם אליו יתברך, ובפרוש אמר שאתם יכולים לדבר בלי להזכיר את שמי וכו', כי מה אכפת לי שיהודי יכרך ברפת המזון בכונה וברצינות וכו', ולא ידע שזה ממני וכו', ולכן דע לך שאשרי האדם שזוכה לחזק ולעודד ולשמח את הזולת, אשר זה המצוה הכי גדולה שרק יכולים לעשות, וזה ההפצה הכי גדולה, ורק זה מה שישאר מאתנו, כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף, דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן כל זמן שאנחנו בחיים, עלינו רק לחזק לעודד ולשמח יהודים ולקרבם אליו יתברך, ולעשות עמהם חסד, שרק זה מה שילווה אותנו לדרכנו הארכה שמחכה עלינו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתיא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

את צריכה לדעת הכלל הראשון שצריכים לדעת בחנוך מה שאמר רבנו

ז"ל "עם טוב פועלים הרבה יותר בקלות מאשר עם תקיפות, ואם אתה רואה שפעם פעלת בתקיפות, דע לך שאם היית הולך ביותר טוב, היית פועל יותר ויותר", זאת אומרת עם יד חזקה אי אפשר לחנך ילדים, זה טעות חמורה וכו', ואף שמתפארים שכן חנכו מדור דור וכו', אבל זה לא חנוכה, זה רק מוציאים את העצבים שלו וכו', ומרביצים להילדים מפני כעס ואי סבלנות וכו', מכות זה לא חנוכה.

הן אמת שכל ילד וילדה הם ספור אחרת וכו', טבע אחר וכו', ואי אפשר ליעץ על כל פרט בנפרד וכו', כי כשקונים איזה מכונה יש על זה הוראות שמוש וכו', איך משתמשים עם המכונה וכו', לא כן עם הילדים אין דבר כזה, כל ילד או ילדה הם עולמות אחרים, ולכן צריכים ללכת בדרך הממצע, להסביר ולהסביר בסבלנות, ואם הילד שהוא בגיל שלוש מתפרע וצורח ונותן מכות לאבא או לאמא, לא מרביצים ולא צועקים, אלא מכניסים אותו בחדר שיצעק ויצרח וכו', וילמד שלא מכים אבא ואמא, ואומרים לו בפרוש אסור להכות אבא ואמא וכו', ואם הוא עושה דוקא מכניסים אותו בחדר וסוגרים את הדלת שיצעק ויצרח, וזה ילמד אותו שלא עושים את זה פעם אחרת, וההורים לא צריכים להתפעל מהצעקות והצרחות שלו וכו', כי הרי עושים את זה לטובתו, שיגדל ידע שיש גבולות וכו'.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"ט) מסגל יותר לבנים להיות רחוק מהם. לבלי להיות דבוק בהם לשעשע בהם בכל פעם. רק לבלי להסתכל עליהם כלל; וזה עצה נפלאה למי שמבינה, וכן יש דבור מרבנו ז"ל "לא מנשקים את הילדים, ולא מרביצים את הילדים", והבינו אנשי שלומנו מדבריו ז"ל, שאם אדם מנשק ומשתעשע מה שיותר עם הילדים, אזי הם מתפרעים, ואחר כך צריכים להרביץ להם, וכך כשלא מנשקים ומשתעשעים אתם יותר מדי, אזי לא צריכים אחר כך לבוא לאלימות אתם, אף שאני מכרח להגיד לך שזה מאד מאד קשה, כי סוף כל סוף ההורים אוהבים את הילדים אהבת נפש, וחכו עליהם שנים וכו', עם כל זאת החכם עיניו בראשו לדעת איך להתנהג עם הילדים וכו'.

ועוד פעם אני מכרח להגיד לך שזה לא כלל, כי כל ילד וילדה הם

עולם אחר לגמרי, וצריכים לדעת בדיוק איך ללכת אתם, אבל דבר אחד צריך להיות מסכם בין האבא לאמא, שאחד לא יסתור את דברי השני, אם האבא אמר משהו להילדים זה צריך להיות ככה, ואם האמא אמרה משהו להילדים זה צריך להיות ככה, הילדים אסור להם לדעת שאם לא פועלים אצל האבא רצים אל האמא, או להפך אם לא פועלים אצל האמא רצים אל האבא, ובזה צריכים ההורים להיות חזקים ביניהם, שאחד לא יסתור את השני, וזה יסוד גדול בחנוך שהאבא והאמא יהיו שתייהם חזקים ביניהם, ואם הם מחליטים משהו, צריך להיות החלטה כדי לבצע וכו', כמובן לא כדאי לדבר לפני הילדים וכו'.

העולה על הפל חנוך מתחיל אצל ההורים בעצמם, הילדים תמיד מחקים את ההורים, אם הבית רגוע וכו', אין צעקות וצרחות וכו', אין נבול פה וקללות וכו', הכל הולך בסבלנות ובעדינות וכו', כך הילדים יגדלו וכו', ואם זה להפך יהיה להפך וכו'.

ועל כלם צריכים הרבה תפלה כל יום ויום לשפך את הלב להקדוש ברוך הוא בדמעות שלישי, להצליח עם הילדים, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ובפרט תפלת אבות על בנים זה מאד מתקבל בשמים, וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (תני דבי אליהו רבה פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר וכל מעשיו הטובים שהיה עושה היה עושה בסתר, והיה לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יבוא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכוער. ואמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא שלישית עד שבא עזרא והעלה הקדוש ברוך הוא על ידו את ישראל מבבל, ואותו הכהן עמם, ולא נכנס הכהן ההוא לעולמו עד שראו כהנים גדולים ופרחי כהנה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו הכהן לבית עולמו, עליו הכתוב אומר (תהלים ל"ז) "בטח בהויה ועשה טוב וגו'". והתענג על הויה ויתן לך משאלת לבך וגו', רואים מזה מה תפלה פועלת, אשרי ההורים שמתפללים בכל יום ויום על הצלחת ילדיהם, כי אין לנו אלא פינו להתפלל ולבקש את הקדוש ברוך הוא על הצלחת ילדינו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתיב.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שרבונו ז"ל אמר (ספר המדות אות נאוף חלק ב' סימן ח') אסור ללמד זכות על זה שעבר על משכב זכור; זה פשוטו כמשמעו, ולא צריכים שום פרושים על זה, ועל פי התורה הוא חייב מיתה, כמו שכתוב (ויקרא כ' י"ג) "ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם", ובזמן שבית המקדש היה קיים היו מקבלים על זה מיתה, עם כל זאת מי שעובר על זה, לא ימלט שלא יקבל את ענשו אם לא שחזור בתשובה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (כתבות ל). תני רבי חייא מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוינכי; העולם זה לא הפקר, שומעים כל כך הרבה אסונות ותאונות דרכים וכו' וכו', הכל הוא בחשבון צדק, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן ל"ג) מי שעובר על משכב זכור על ידי זה נתפס בתפיסה; וכך זה מדבר על מגול או שתי מגולים וכו', שהם חייבים מיתה, לא יועיל שום דבר, אין על זה שום למוד זכות, מכל שכן וכל שכן אם יש רשע מרשע שהתעלל מינית בקטינים, שלצערו הרב לא חסר מתעבים כאלו וכו', אותם צריכים פשוט לסרס וכו', ואחר כך שישבו בבית סהר כל ימי חייהם, כי קטין שעבר התעללות מינית וכו', זה נשאר אצלו כתם על כל החיים וכו', ואין על זה שום מחילה בעולם

וכו', וְלִכְנֵן לֹא בְחִנָּם שָׂרְבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נֶאֱוָף חֶלֶק ב' סִימָן ח') אָסוּר לְלַמֵּד זְכוּת עַל זֶה שְׁעָבַר עַל מִשְׁכָּב זְכוּר; עַל הַתְּעַלְלוֹת מִיְּנִית בְּקִטְיָנִים, אֵין עַל זֶה שׁוּם לַמּוֹד זְכוּת, וְאֵין לוֹ שׁוּם תִּקְנָה רַק סְרוּס וְאַחַר כֵּךְ שִׁישֵׁב כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּבֵית סֹהַר, כִּי הוּא אִמְלַל אֶת הַקִּטְיָנִים עַל כָּל הַחַיִּים שְׁלֵהֶם.

וְמָה שֶׁאֵתָּה כָּל כֵּךְ דּוֹאָג עַל הַדּוֹר וְכוּ', שֶׁהֵהָפְקֵרוֹת חוֹגְגֵת וְכוּ', וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת חוֹדְרֵת לְכָל בֵּית וְכוּ', עַל זֶה צְרִיכִים כָּל לִילָה לִבְכוּת בְּעַת אֲמִירַת תִּקּוֹן חֲצוֹת, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיגְאֲלָנוּ גְּאֵלַת עוֹלָם עַל יְדֵי מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי אֵין מָה לַעֲשׂוֹת רַק לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשֵׁנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּעַת תִּקּוֹן חֲצוֹת, שְׂאֵז הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וְנִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִים אֲזוּ עַל חֲרַבְּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל גְּלוֹת וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל הָעָרִב רַב שֶׁמִּשְׁתַּלְטִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַשֶּׁקֶר וְהַגְּנֻבּוֹת וְהַשְּׁחִיתוֹת שֶׁחוֹגְגֵת וְכוּ' וְכוּ', וְמִי שֶׁזְּהִיר מְאֹד בְּכָל לִילָה לּוֹמֵר סֵדֵר תִּקּוֹן חֲצוֹת, וּמוֹרִיד דְּמָעוֹת עַל גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה וְעַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, יִזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּנֻחָמְתָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתִּיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שֶׁזְּכִיתָ לְסִים ש"ס בְּבִלֵי יְרוּשָׁלַיִם וְתוֹסַפְתָּא, וְחַמְשִׁים פְּעֻמִּים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנֵה וְכוּ' וְכוּ', וְתַמְשִׁיךְ בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִהְיֶה עֶקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, וְאֵין עוֹד הִטְעָה שֶׁמִּטְעִים אֶת הָאָדָם כְּמוֹ לְדַבֵּר נֶגְדַּ סֵדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאִמַּר וְגַלְהָ לָנוּ דְרָךְ טוֹבָה וְנַעֲיָמָה לְזְכוּת לְהִיּוֹת בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה

הקדושה (שיחות הר"ן סימן ע"ו), אשרי מי שמקיים בתמימות ובפשיטות, ואז טוב לו תמיד.

בענין החובות שלך, זכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשו. והכונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שצריכין להמתין לישועת השם ולבלי לדחק את השעה (ערויבין יג:) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דוחק את השעה שהיה דוקא תכף, היה צריך ללות לעצמו ולהיות בעל חוב עד שהיה מכרח להיות נוסע ומטלטל. כמו שאנו יודעים ענין הנוסעים שהם מכרחים תמיד לסע על המדינה מחמת שהם תמיד בעלי חובות, וענין זה צריכים לידע מאד. וצריכין ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד. כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבלים אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל דחק השעה ללות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אך ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שהיה בעל חוב לעצמו או לבני ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו".

וצריכים לבקש הרבה רחמים ממנו יתברך אם כבר נפל בחובות גדולות, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קי"ב) יש עברה שענשה של עברה היא שהיא בעל חוב תמיד, ואפלו יעשה כל טעדיקי ופעלות דאפשר לא יועיל כלל. ויהיה בעל חוב תמיד. ולפעמים גורם העברה שמפיל גם אחרים להיותם בעלי חובות. ולזה יש עת שנעשו כמה בעלי חובות

בעולם, זהו מחמת העברה הזאת שנתגברה בעולם חס ושלום [והעברה הזאת רחמנא לשזכן היא הוצאת זרע לבטלה, שמי שנכשל בחטא המגנה הזה ומוציא זרעו לבטלה, הוא נופל לקטנות המחין וכו', וחי בצמצום הדעת והשכל, עד שלא רואה עצה אחרת רק להלוות כספים, והוא מכניס בפח עוד אנשים שנעשים בעלי חובות בשבילו, כי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, מטמטם את הדעת ומעקם את הלב, ומכניס בו ספקות ובלבולים וכו', והוא נעשה מתסכל לגמרי וכו', וככל שמלוה יותר כספים, יותר הוא נכנס בקטנות המחין ובתסכול וביאוש גדול מאד].

ועצה על זה, לשוב בתשובה בכלליות ולהתחנן לפני השם יתברך להצילו מעברה זו, ולהתחרט בכלליות על עברה זו. ועת לשוב על זה הוא כשהוא במחין דגדלות אזי טוב להתחרט ולבקש מאת הבורא יתברך שמו על זה ולשוב בתשובה, כי מחין דקטנות הוא בחינת בעל חוב. כי אמרו חכמינו הקדושים (קדושין מ"ט): "עשרה קבין שנה ירדו לעולם, תשעה נטלו עבדים". שנה הוא בחינת מחין דקטנות, עבדים הוא בחינת (משלי כ"ב ו) "עבד לזה לאיש מלוה". ולפי זה כשהוא במחין דגדלות אזי העת לשוב על החטא המגנה הזה ולבטל את הענש של בעל חוב שהוא בחינת מחין דקטנות; כי באמת אתה צריך לדעת מי שמלוה כספים והוא בעל חוב לכל אדם, זה בעצמו ענש גדול מאד, ולכן צריכים לבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא שיזכה להגיע לגדלות המחין, ואז כשיש לו גדלות המחין, שיתפלל להקדוש ברוך הוא שיוציא אותו מהפח הזה, והלואי שתזכה לומר בכל יום את התפלה הזו, וזה יועיל לך מאד מאד:

רבונו של עולם חוס ורחמל עלי ותוציאני מהקטנות והדחקות, שגרמתי לעצמי על ידי חטאי המרבים שחטאתי עויתי פשעתי לפניה, ובפרט בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שהוא חטא חמור מאד, עד שחכמינו הקדושים אמרו כל המוציא זרעו לבטלה חייב מיתה, מה אמר מה אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני, מפני חטא המגנה הזה נתעבר דמי בי, ונתבלבל דעתי, ונתעקם לבי בקשיות וספקות עליה, עד שנפלתי בקטנות המחין, שאבדתי את שכלי לגמרי, ונעשיתי עבד ליצרי הרע, עד שהוא מושל

בי, ונתקנים אצלי "עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם", שעל ידי זה נפלתו בעניות גדולה מאד, עד כדי כך שאני מכרח להלוות כסף לקנות לחם, וכך כך נפלתו בעיני עצמי ביאוש עמק מאד, עד שאני לא רואה שום דרך איך יוצאים מזה, אנא רבנו של עולם חמל על נפש אמללה כמוני, ותוציאני מקטנות המחין ואזכה להגיע לגדלות המחין, באפן שאהיה חזק להתפלל אליך תמיד, ולהתחנן ולבקש על נפשי, עד שאזכה לצאת מהקטנות ולבוא אל הגדלות, ואתה הודעתני על ידי ראש צדקה שאין שום יאוש בעולם כלל, אפלו שאדם כבר עבר על כל העונות בכלליות, ובפרטיות על העון החמור הזה של הוצאת זרע לבטלה, גם כן מועיל תשובה, על ידי שאתחרט על מעשי המגנים שעשיתי עד עכשו, ואזכה לקבל עלי קבלה חזקה לא לחזור אל העון החמור הזה, וגלית לנו אשר עקר התשובה שמהיום והלאה לא להמשיך בזהמת החטא המגנה הזה, אנא ממך רבנו של עולם, חוס וחמל עלי שאזכה להיות חזק בדעתי, לא לחזור אל העון החמור הזה, ואזכה לתקן את מה שקלקלתי, עד שאצא לגמרי מהחובות, ויקים בי מקרא שכתוב בצלו ח'מדי ו'ישבתי ופירו' מתוך לחכי, ומעתה אזכה להחזיר בעצמי אמונתך הפשוטה שאתה מלא כל הארץ כבודו, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, ולא אסיח דעת ממך כרגע, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתיד.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום יש תרופות טובות על מחלת סכרת וכו' וצריכים רק לשמר על מה שמזהירים הרופאים, ודע לך שיש תרופה היום על זה, אל תפנס בלחץ ובפחד, צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שימצא את הרופא הממחה לזה, ויש על זה רופאים ממחים, ולכן אל תתיאש ושום רופא שלא ייֵאָשׁ אותך, כמאמרם ז"ל (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "וְרַפָּא וְרַפָּא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליֵאָשׁ, ולכן חזק ואמץ מאד העקר להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות הבאים לאדם זה רק רק מחמת חסרון השמחה, ותשתדל מאד לא להיות עצבני בבית, ותכבדו ותיקרו אֶחָד את השני, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בביתכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותזכה לראות עם עיניך טוב, ויתבטל ממך מחלת הסכרת, רק תשמר מה שאתה אוכל וכו', ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתטו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם תדעי שאני נותן לך את כל הגבוי שרק אפשר וכו', ולכן אל תפחדו ואל תתפעלי משום הורה וכו', כי את צריכה לדעת שכל מי שעוסק בצרכי צבור, עליו להיות מוכן לסבל עלבונות חרופים וגדופים וכו', מה לעשות כך הוא העולם.

והנה יען שהאשה הזו החציפה פניה בעזות גדולה אליך וכו', זה פשוט שמורה היא כבר לא יכולה להיות אצלנו, ולכן את לא צריכה להפגס בלחץ מזה וכו'.

בענין התחזוקן וכו', תראי איך יפל דבר איך יעבה, וכך תוכלי להמשיך אתו בן או לא וכו', זה תראי לפי עבודתו והתנהגותו.

אין מלים בפי יהודות לך שאת מעוררת את הבנות שיגידו בכל יום חמש מזמורי תהלים ושיתפללו לבריאותי, כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ורק תפלותן של תינוקות של בית רבן יוכלו לעזור לי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתימה טובה

גתתטז.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד כואב לי שלא טפלו עדין בהמקוה מה שבקשת, אני מקוה להקדוש ברוך הוא לעשות ככל שביכלתי שתכף ומיד יתקנו את הכל, ויהיה הכל לתפארת, כי אין לתאר ואין לשער את גדל המעלה של הבלניות שנותנות יחס מיחדת לאלו הנשים שעדין רחוקות מקיום תורה ומצוות, רק שומרות

טְהַרְתְּ הַמְשַׁפְּחָה, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם, כִּי כָּל אִשָּׁה הִיא בַּת יְחִידָה אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵף פַּעַם לֹא תֵצֵא תַקְלָה מִיַּדְכֶן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִהְיֶה יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַנְּנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּיָשׁוּב טוֹב שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם וּבַפֶּרֶט בַּחֲנוּךְ הַיְלָדִים.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מז.) חֵן מְקוּם עַל יוֹשְׁבָיו, הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי שְׂאוּהֵבִים אֶת הַמְּקוּם וְכו', אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים כְּכֹר כְּאֵן בְּיִבְנָאֵל עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה, וּמֵה שָׂרַק עֲבָרְנוּ פֹה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּשִׁכָּל אֲנוּשִׁי, וְגַם מֵה שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים מִמְּסִירוֹת וְכו', וְעַל כָּל פְּרֵט קֶטֶן שָׁמַיִם לָנוּ מַקְלוֹת בְּגִלְגָּלִים וְכו', מֵה שֶׁבַחְוֶן לֹא רוֹאִים וְלֹא מְבִינִים, אֲבָל זֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה.

מְלַבֵּד זֹאת עַל הַהוֹרִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, מֵה שְׂרוֹאִים אֲצֵל הַהוֹרִים כֶּף יַחְקוּ אוֹתָם הַיְלָדִים, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָה נ"ו.) שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאָבוּה אוּ דְאָמָה, מֵה שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוּ מֵהָאָבָא אוּ מֵהָאָמָא, וְלִכֵּן הַחֲנוּךְ תְּלוּי רַק בַּהוֹרִים, כִּי מֵה שֶׁהַיְלָדִים רוֹאִים בְּבֵית, זֶה הֵם יַחְקוּ וְכו', וְלֹא שֶׁיֵּךְ לְהַגִּיד שְׁמָקוּם זֶה טוֹב וּמְקוּם זֶה לֹא טוֹב, כִּי כְּכֹר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית כ"א:) לֹא מְקוּמוּ שֶׁל אָדָם מְכַבְּדוּ אֶלָּא אָדָם מְכַבֵּד אֶת מְקוּמוֹ.

אָקְנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחוּ פֹה, כִּי הִקְהֵלָה מִתְנַהֵלֶת רַק עַל פִּי דַעַת רַבְנּוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וּחְתִימָה טוֹבָה

גתתיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנֶכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵת תּוֹרַמַת וְעוֹזְרַת לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל עַל יְדֵי לְפָנוֹת אֶל כָּל מֵינֵי חֲבֵרוֹת שֶׁיִּנְדְּבוּ כָּל מֵינֵי שְׂמוּרִים וְכָל מֵינֵי מֵאֲכָל, וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ שְׁנוֹתַינִים לְאֹכֵל וּלְשִׁתוֹת לְרַעֲבִים וּלְצִמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (כְּכֹא בְּתָרַא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזְוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצִמָּא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבִּאֲמַת רָעַב אוֹ צִמָּא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצִמָּא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלִּתֵּת לְאֹכֵל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְעֶזֶר לִי שְׂאוּכָל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה יִתְרַחַב לָךְ גַּם בְּגִשְׂמִיּוֹת וְגַם בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַעֲקֵר תַּתְּאֲזִירִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאֵין מְדָה יוֹתֵר יְפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזָה כָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאֲמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרַק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצִמָּה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שְׂהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂהִיא

בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוּת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא תַהֲיֶיהָ לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שָׂאזְ הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וְחַתִּמָּה טוֹבָה

גַּתִּיט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תִצָּא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמַח שֶׁלְקַחְתָּ אֶת הַכֹּפֶת הַגְּדוֹלָה, רַק תִּשְׁמַר לֹא לְהַעֲמִיס עֲלֵיהֶם יוֹתֵר מְדִי לְמוֹדִים וְכו', כִּי אֲזִי יִפְסִיקוּ לְגַמְרֵי, כִּי תִפְסֹת מְרֻבָּה לֹא תִפְסֹת וְכו'.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּזֶה שֶׁתְּחַדִּיר בְּתַלְמִידִים אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שְׁמִים, וְהַעֲקָר שִׁיתְפַּלְלוּ אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שֶׁחֲרִית מְנַחֶה עַרְבִית מִתוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן לְעוֹרֵר אוֹתָם עַל בְּרַכַּת הַמְּזוּז לְבָרֵךְ מִתוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמְּטָה כְּפִי גִסַּח הָאֲרִיז"ל, הַעֲקָר שִׁיקְמוּ מְצוֹת מַעֲשִׂוֹת, וְעַל כָּלֵם לְדַאֲג עַל כְּבוֹד אָב וְאִם שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרֻשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקָשׁ מִהָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּנָה שֶׁבְּחֲמוּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל:) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד שמח שאתה מלמד את האברך ... נרו יאיר איך לבדק ולהגיה מזוזות וכו' וכו'.

בענין "משמרת סת"ם - היכל הקדש" זה רעיון נפלא מאד מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בגדול, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד. המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתכ.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ירחם עליהם, וירחיב לכם בגשמיות וברוחניות, ויהיה לכם רכב גדול לכל המשפחה, ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציהם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתחזקו, ולא להשבר משום בריה שבעולם, וכשאתם קונים איזה רכב אל תאמינו לשום בעל מוסף וכו', כי אסור להאמין לשום בריה שבעולם לצערנו הרב, צריכים ללכת אל ממחה שאין לו בזה אינטרסים של כסף, ובענין שלכם וכו', עליכם לדעת שמוכא בספר "זהר חי" פרוש על זהר לך לך, וזה לשונו שם, תדע כשמסבב אותך חלילה כמה מחשבות רעות וקטנות ויסוריין ודין והסתרות פנים, ומרה שחורה על כלם, תדע ששם אתך אלהותו יתברך אף על פי שנפלת לשאול תחתית, באמונה הזאת תקום ביותר שאת וביתר עז, כי אתך עמך אלהותו יתברך, כי נקדת אצילות מתפשט עד התהום ולא אשתיי בכל אתר, ויאין

אֱלֹקִים עַמְדִּי" (דְּבָרִים ל"ב ל"ט), אֱלֹקִים אַחֲרַיִם חֲלִילָה, כִּי לֹא יִשְׁתַּנֶּה וְלֹא יִתְעַרְבוּ בּוֹ, כִּי הֵם בְּטָלִים בְּלִתֵּי מְצִיאוֹת, לִית בָּהוּ שׁוּם מְמָשׁוֹת כָּלֵל כָּלֵל, וְאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאִיר עַד נִקְדַּת הַתְּהוֹם בְּלִתֵּי שׁוּם שְׁנוּי, אֲלֵא שְׂאֵתָה גְרַמְתָּ לָךְ בְּמַעֲשֵׂיךָ הָרָעִים שְׁמַגִּיעַ לָךְ מְרוּרִית, כְּאֵלוֹ כְּכִיכּוֹל יֵשׁ בּוֹ שְׁנוּי וּפְרוּדָה, כִּי הוּא כֹל יָכוֹל, אֲבָל לְעֵתִיד יִתְגַּלֶּה לְעֵינַי כֹּל, כִּי הַכֹּל הוּא הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל הַצְּרוּת וְהָרְעוּת וְהַגְּלוּת הַמֵּר וְהַסְּתָרָה, הַכֹּל אֲנִי אֲנִי הוּא לֹא אַחַר כָּלֵל, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִתֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַכֹּל הוּא הוּא בְּלֵי שׁוּם שְׁנוּי, וּבִידִיעָה זֹאת יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹן, וְהָרַע גְּמוּר כְּלָה וְאֲבָד דְּלִית בֵּהּ מְשׁוּשׁוּתָא כָּלֵל כָּלֵל, וְדִי בְּזָה לְמֵאֲמָנִים וּמַחְכִּים לִישׁוּעָה צְפִיתָ לִישׁוּעָה, אֲשָׁרֵי מִי שְׁמַכְנִים דְּבָרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשִׁתִּיכֶם תִּתְחַזְּקוּ בִּיחָדָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַתְחַזְּקוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל שְׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה מְמַתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִחָה מְמַתְּנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מְתַרְחַב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּכְתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תדאגי, הקדוש ברוך הוא יעזור שתולידי בקלות, הכל יעבר בקלות מאוד מאוד, ואם יהיה סמוך לראש השנה וכו', אזי בעלך לא יסע לאומן, רק אל תפנסו בלחץ, רק חזקי ואמצי מאוד, ואל תהיי שבירה משום דבר, כי גדול אדונינו רב להושיע, ותאמיני לי שקבלת מתנה בעל נפלא מאוד, יעזור הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"א אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לדעתי תתיעצי עם גברת ... תחיה שהיא מטפלת בכל עניני המשפטים והחקקים, כי אין עצה להרשעים האלו, רק לטרטר אותם דרך הגורמים למעלה.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ותהיי חזקה, ותמיד במצב רוח טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתובה וחתומה טובה

גתתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תִצָּא י"א אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאֵתָה מְעוֹרֵר אֶת הַנֶּעֱר לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְכֵן אֶת הַנְּשִׁים לְצַנִּיעוֹת וִירְאֵת שְׁמַיִם וְכו', וְכו', אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוּת הַזֶּה, כִּי לְמַעְלָה בְּשְׁמַיִם מְאֹד מְעַרְכִּים אָדָם שְׂמַחְזִיר אַחֲרֵים בְּתֻשׁוֹבָה, כְּמוֹכָא בְּזֶה־ר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בֵּיה לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מֵה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הֵכִי בַר נֶשׁ אַתְרָא, גְּרִים לְאֶכְפִּיא סְטָרָא אַתְרָא, וְגֵרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרָה, וְגֵרִים לְקַיְמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמָה לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוֹי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לָא יְכַלִּין לְמִידֵן לֵה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי, עָאל בְּתַרִּיסַר תְּרַעֵי וְלִית מֵאן דְּיִמְחִי בִּידָהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהֵלִים ק"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּכִיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲמֵד לִי לְעֶזְרָה בְּדַבְּרָה זֶה.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂלַקְחָתָּ לְעֶצְמָךְ לְעֶזֶר לִי בְּהַחֲנוּת שְׂהַקְמָתִי בְּיַזַּע וּבְמִסִּירוֹת נַפְשׁ כְּדִי לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים וְכו', מַה שְׂהַסְמִיךְ מִ"ם הַרְשָׁע יִמַּח שְׂמוֹ מְנַע מֵהַתּוֹשְׁבִים זֶה כְּמַעֲט אַרְבְּעִים שָׁנָה שְׂלָא יִדְעוּ מַה זֶה יְהוּדוּת וְכו', וְתַהֲלָה לְאֵל נִכְנָסִים תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְכֵן מְכָל הַיְשׁוּבִים סְבִיב, וְזֶה זְכוּת הַרְבִּים מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל.

בְּעֵינֵי הַבֵּן שֶׁל ... וְכו', צְרִיכִים לְהַבִּין אוֹתוֹ, כִּי זֶה לֹא קָל וְזֶה טְבָעֵי שְׂבָחוֹר לֹא יְכוּל לְקַבֵּל אֲבָא חֲדָשׁ וְכו', וְלִכֵּן זֶה מִצְוָה גְּדוֹלָה לְעֶזֶר לוֹ שְׂיִכְנָס בְּאִיזָה פְּנִימִיָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא יְתוֹם, אֵין לוֹ אֶף אֶחָד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה מַה שְׂאֵתָה יְכוּל שְׂכֵן יִלְךְ לְפָנִימִיָה, וְתִסְבִּיר לְאִמּוֹ שְׂזֶה הֵכִי טוֹב בְּשְׂבִילוֹ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתתכד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח לשמע שתהלה לאל המשרד מצליח, כי לקחתי לעצמי המון הלוואות כדי לשפץ את האולם, ורק המזגנים יעלה לי למעלה משלש מאות אלף ש"ח, ולכן אני מאד מאד שמח שסוף כל סוף מתחיל להכנס איזה שפע, כדי שאוכל לשלם את החובות שלי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיי שליחה טובה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתתכה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תצא י"א אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את ההודעה.

דעי לך שאני לא מקבל שום לשון הרע עליך וכו', אני יודע טוב טוב מה את סובלת בבית וכו', ואני מאד מאד מצטער על צערך הקשה, ואני מתפלל בכל יום שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אל תשימי לב על אלו שמרכלים עליך וכו', שזה יהיה לך כפירת עוונות וכו', והקדוש ברוך הוא ישמר אותך מפל רע, ויהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה וכתיבה וחתומה טובה

גתתכו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר מי תצא י"ב אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה רק להחיות את עצמך וכל המחמחשבה שלך יחשב רק בטוב, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ג) דע שהמחשבה יש לה תקף גדול, ואם יחזק ויגבר מחשבתו על איזה דבר שבעולם, יוכל לפעל שיהיה כן, ואפלו אם יחזק מחשבתו מאד שיהיה לו ממון, בודאי יהיה לו, וכן בכל דבר רק שהמחשבה תהיה בבטול כל ההרגשות. והמחשבה תקיפה כל כן, עד שאפשר למסר נפשו במחשבתו ממש, דהינו שירגיש צער המיתה ממש, על ידי שיקבל על עצמו בדעתו שהוא מרצה למסר נפשו על קדוש השם באיזה מיתה שתהיה. ואפשר לחזק ולגבר המחשבה כל כן, עד שבשעה שמקבל במחשבתו שהוא מרצה למסר נפשו למות על קדוש השם, אזי ירגיש צער המיתה ממש וכו', ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד לשמר על המחשבה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) במקום שאדם חושב שם כל האדם, ולכן תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצל מפל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במחמחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, ומהרנ"ת ז"ל מפרש (לקוטי הלכות חשן משפט מעקה ושמירת הנפש הלכה ד' אות א') את הפסוק (דברים כ"ב ח') "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגה, ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו", כי אדם צריך תמיד

לבנות בית חֲדָשׁ, הֵינּוּ מַחֲשֶׁבֶה חֲדָשָׁה וְלַחֲשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִיךְ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת וְחֶסֶד לְבָנֵי אָדָם וְכו', וְכו', אֲשֶׁר הַמַּחֲשָׁבוֹת הָאֵלוּ הֵם בֵּית חֲדָשׁ, כִּי בְּכָל פַּעַם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב מַחֲשֶׁבֶה חֲדָשָׁה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּמֵטוֹב שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שִׁיכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֶסֶד לְכֻלָּם וְכו', זֶה נִקְרָא הַשְּׂגָה חֲדָשָׁה, אֲבָל תִּכְף וּמִיד צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת "מַעֲקָה לַגִּגֵּךְ", שְׁלֵא יֵצֵא הַמַּח מַחֲשֶׁבֶה לְהַרְהֵר הַרְהוּרִים רַעִים וְכו', מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְכו', מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל נֶאֱוָף וְכו', וּמַחֲשָׁבוֹת אִיךְ לְהַצִּיק לְהַשְׁנִי וְכו', וְעַל זֶה צְרִיכִים תָּמִיד לְשָׁמֵר שְׁלֵא יֵצֵא מַחֲשָׁבָתוֹ לְשִׁטּוֹת שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, שְׁאֵז "כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ", בְּוֹדָאֵי יִפֹּל, כִּי עֵקֶר הַנֶּפִּילָה שֶׁל אָדָם הוּא רַק עַל יְדֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רַעִים, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב טוֹב אֲזִי תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ טוֹב, וְכִשְׁאָדָם חוֹשֵׁב רַע תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ רַע, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוֹכָה לְשָׁמֵר עַל מַחֲשָׁבָתוֹ וְיוֹצֵא מְכָל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכו', שְׁנֹדְבֵק בּוֹ עַל יְדֵי חֲטָאוֹת הַנְּעוּרִים וְכו', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר מַה זֶה קִדְשַׁת הַמַּחֲשָׁבָה, וְאֵל מַה אָדָם יְכוּל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי קִדְשַׁת וְטְהָרַת הַמַּח מַחֲשָׁבָה, כִּי עִם מַחֲשָׁבֶה יְכוּלִים לַעֲלוֹת עַד אֵין סוּף, וְלִבְנוֹת עוֹלָמוֹת עַל גְּבֵי עוֹלָמוֹת וְכו' וְכו', וְלִטְיִיל בְּגֵן עֵדֵן וְכו', וְכַמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן מ"ו) אֲשֶׁר עִם הַמַּחֲשָׁבֶה יְכוּלִים לַעֲלוֹת עַד אֵין סוּף, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּכְנִים בְּעֶצְמָךְ אֲמַתַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵז תִּרְאֶה שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לַגְּמָרִי, תִּרְגִּישׁ נַעַם וְעִרְבוּת וְזִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג יוֹתֵר מְכָל הַתַּעֲנוּגִים, וְאָדָם יְכוּל עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ לְהַרְגִּישׁ טַעַם גֵּן עֵדֵן וְכו', שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכו', הַעֲקֹר רַק לְשָׁמֵר עַל מַחֲשָׁבָתוֹ, וְלַחֲשֵׁב רַק מַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ רַק טוֹב.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּרְאֶה לְרַחֵם עַל עֶצְמָךְ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קָשָׁה לָךְ וְכו', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרַבִית, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִשְׁרָה עֲלֶיךָ שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבְּעוֹלָם שְׁלֵא יַחֲסֹר לָךְ תְּפִלָּה אֶחָד בְּלִי מִנֵּי, כִּי רַק עֶצֶם שְׂאֵתָהּ בָּא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאוֹמֵר קִדְשָׁה, בְּרַכּוּ, אֲמֵן יִהְיֶה שְׁמִיהּ רַבָּה, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, אֵז מַה אֵתָהּ מְפָסִיד פַּה? רַק מְרוּיַח רוּחַ שְׂאֵתָהּ לֹא צְרִיךְ לְהַשְׁקִיעַ בְּזֶה כְּלוּם, וּבְוֹדָאֵי צְרִיכִים לְשָׁמֵר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מְאֹד

לא לדבר ולא לעשות שמה עסקים, כי כך מובא בזהר (תרומה קל"א): ומאן דאשתעי בבי כנישתא ווי ליה דאחזי פרודא ווי ליה דגרע מהימנותא ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל דאחזי דלית ליה אלהא. ולא אשתכח תמן ואנהיג קלנא בתקיפא עלאה; [ומי שמדבר בבית הכנסת או לו שמראה פרוה, או לו שגורע מהאמונה, או לו שאין לו חלק באלקי ישראל, כי מראה שאין אלוך והוא אינו נמצא שם, ולכן הוא לא מפחד ממנו ונוהג בבזיון בתקון העליון שלמעלה], תאמין לי שאני רק רוצה את הטוב שלך, אין לי פה שום מחשבות אחרות וכו', אני כבר יותר למעלה ממה שאני פה למטה מרב חלשתי וכו' וכו', ואני יודע מה חשוב למעלה, כל אמן, וכל קדשה וכו' וכו', זה שוה למעלה מילי מיליונים וכו', ואתה לא צריך להשקיע כלל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ה) רוח העולם הזה אין לשעה, דהינו מה שהאדם יכול להרויח בזה העולם, ואין צריך על זה הוצאות משלו, שקורין אויש לאג, רק ממה שהכין לפניו הבורא יתברך, יכול להרחיב ידו ולהרויח הרבה מאד. עין לא ראתה וכו'; תאמין לי שיגיע יום שתתחרט על כל אמן שהיית יכול לענות ולא ענית וכו', ולכן תעשה על כל פנים עכשו התחלה, ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה בראשית) עם הארץ שאינן יודעין לא לקרות ולא לשנות ולא לדרש כמדבר שאינו מגדל פרות, והן נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ומברכין ברוך יוצר המאורות, ומחיה מתים שהוא ברא ומחיה מתים, והן עונים אתרי אמן, ואומרים מאמינין אנו שהוא מחיה מתים, והוא שברא את העולם, אפלו אין בידין אלא שכר אמן זה דים; ולכן מה תפסיד אם תבוא לבית הכנסת? הרי רק תרויח אוצרי אוצרות, ומה גם שתמשיך על עצמך על ידי זה השגחתו הפרטית, כמאמרם ז"ל (פרכות ו'): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

אני מאד מבקש אותך ומתחנן אליך, תחוס על נפשך, ותהיה חזק ללמד

בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת כ"ט, וּמִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְּנֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תְּרַאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֶפְלוּ שְׁאַתָּה לֹא מִבִּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִיִּים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר; הַלּוֹאִי שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה וְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִהְיֶה רַחֲמֵי יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי כִי תִצָּא י"ב אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּשְׁמְרֵי מִנְשִׁים שְׁמִרְכְּלוֹת אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה וְכו', כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְגַעִיל, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר מְגַעִיל כְּמוֹ מִי שְׁמַדְבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלַת וְכו', עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ח). אָמַר רִישׁ לְקִישׁ מַאי דְכָתִיב (קֹהֶלֶת י"א) "אִם יִשְׁךָ הִנָּחַשׁ בְּלוֹא לְחַשׁ וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן", לְעֵתִיד לְבוֹא מִתְקַבְּצוֹת וּבָאוֹת כָּל הַחַיּוֹת אֶצֶל הַנָּחַשׁ וְאוֹמְרִים לוֹ אַרְי דוֹרַס וְאוֹכֵל זָאב טוֹרֵף וְאוֹכֵל, אַתָּה מַה הִנָּאָה יֵשׁ לָךְ, אָמַר לָהֶם וְאֵין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן; כִּי יֵשׁ נִשְׁיִם שְׁאִין לָהֶן מַה לְעֲשׂוֹת רַק לְרַכֵּל אַחַת עַל הַשְּׁנִיָּה וְכו', וְזֶה גוֹרֵם אֶת כָּל הַצְּרוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן לֹא בַּחֲנָם שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רִישׁ לְמִי פֶּאֶה פֶּרֶק ה' הַלְכָה א') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים כ"ג) "וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דְּבָר רָע" תְּנִי רַב יְהוּדָה לֹא תִלְךָ רְכִיל בְּעַמֶּיךָ זֶה רְכִילוֹת וְלְשׁוֹן הָרַע; אִשָּׁה צְרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָה לְדוֹן אֶת הַזּוּלַת לְכַף זְכוּת, וְאָף פַּעַם שְׁלֹא תִלְךָ לְחַטֵּט וּלְחַפֵּשׁ רַע אֶצֶל הַזּוּלַת וְכו' וְכו', הַלּוֹאִי שְׁנִהִיָּה שְׁלָמִים בְּעֲצָמָנוּ וְכו', וְלָמָּה צְרִיכִים לְחַטֵּט אַחַר עֲוֹנוֹת שֶׁל הַזּוּלַת?

מָה אָמַר לָךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׁעוֹמֵד לָנוּ עַל הַמִּשְׁמַר שְׁלֹא נִצָּא מִדְּרַכֵי הַתּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם וְכו', וְהוּא מְעוֹרֵר

אוֹתָנוּ שְׁנַעֲסֵק רַק בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, וְנַעֲזֹר לְהַזְוֹלֹת וְכוּ', כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם וְגוֹנֵדָא דִּילִיָּה כָּל הָעֲנִיִּן שְׁלֵהֶם רַק לַעֲשׂוֹת רִשְׁעוֹת וְאֶכְזְרִיּוֹת לְהַשְׁנִי וְכוּ', כִּי בַשְּׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הוּא נִבְרָא, כִּי רוֹאִים שְׁלֵהֶרְשָׁעִים לֹא חָסַר כְּלוּם, רַק גּוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשְׂקִים וְכוּ', עוֹשִׂים עוֹל לְהַזְוֹלֹת וְכוּ', וּמַצְלִיחִים בְּגְדוֹל וְכוּ', וְאֵלוּ הַצְּדִיקִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ צְרִיכִים לְסַבֵּל בְּזִיוֹנוֹת שְׁפִיכוֹת דָּמִים עַל־בִּנְיָנוֹת חֲרוּפִים וְגוֹדוּפִים וְכוּ', וְעֲנִיּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵּן הֵם מִתְחַזְּקִים וְלֹא נִשְׁבָּרִים מִשׁוּם דְּבָר, כִּי יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל רַק נִסְיֹן שְׁמַנְסִים אוֹתָם מֵהַשָּׁמַיִם, לְרֹאוֹת אֵל מִי יִפְנוּ בַּעַת צָרָה, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי שְׁמַצְדִּיק לֹא יִהְיֶה שׁוּם בַּעֲיָה שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲזֹר לְהַזְוֹלֹת, כִּי רַק בַּשְּׁבִיל זֶה בָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, הַלְּוֹאֵי שֶׁתִּכְנִסֵי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָךְ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְכַתִּיבָה וְחַתְּמִימָה טוֹבָה

גַּתְתַּכַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא י"ב אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקוֹת בְּבֵית חוּלִים לְנִיאָדוֹ שֶׁהֵם יוֹתֵר אַחֲרָאִיִּים, וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִרְאוּ שְׂאִין כְּלוּם וְכוּ', מִמֶּשׁ כְּלוּם וְכוּ', סֵתֶם הַרוּפְאִים מִפְּחִידִים, וּכְבַר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ט.) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "וְרֹפֵא יִרְפֵּא" מִכָּאֵן שֶׁנִּתְּנָה רִשׁוֹת לְרוּפֵא לְרִפְאוֹת, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שֶׁנִּתְּנָה רִשׁוֹת לְרוּפֵא לְרִפְאוֹת, אֲכַל לֹא לִיאֵשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, וְהַכֹּל יִהְיֶה עַל נְכוֹן.

הַמְּאַחַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְכַתִּיבָה וְחַתְּמִימָה טוֹבָה

גתתכט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר כי תצא י"ב אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון אני אף פעם לא שומע רק צד אחד, כי מוכרחים לשמע שתי הצדדים, כמאמרם ז"ל (סנהדרין ז): "שמע בין אחיכם ושפטתם" אמר רבי חנינא, אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קדם שיבוא בעל דין חברו; אולי יש לבעלך לספור בדיוק ההפך וכו'.

הדבר השני לא משתמשים בלשונות גסים כאלו (שהצרכתי להוציא את הקללות והזוללים מהמכתב שלך), בודאי יש לך בחדר תמונה משתפת עם בעלך כשעמדתם תחת החפה, וחיתתם יחד וכו', ואם הוא כל כך רע ובליעל וכו' וכו', למה התחנת אתו? ואם התחנתם ויש לכם כבר שמונה ילדים, מדוע נזכרת רק עכשיו?

בוא נגיד שאת צודקת והכל אמת מה שהארכת מגלה שלמה על טבע הרע של בעלך וכו', את צריכה לדעת שלאשה יש לה גם פן את הזכיות שלה, ולכן מדוע לא תהיי חזקה ולא לתת שהוא ישפיל אותך כל כך וכו', מדוע חכית עד עכשיו? כשהבעל משתגע ומקלל ומשפיל וכו' את אשתו, אזי האשה צריכה תכף ומיד לראות שיפסיק עם ההתעללות שלו וכו', ויש הרבה דרכים להאשה שתעמד על זכותה וכו' וכו'.

רב הנשים המכות והמשפלות וכו', הן בעצמן חייבות על זה, כי תכף ומיד בפעם הראשונה שזה קורה היא צריכה להגיד לו בעלי היקר כך לא מתנהגים עם אשה, ואם יש לך טענות עלי אתה יכול להסביר לי את זה בצורה יפה, אבל לא לדפאות ולהשפיל אותי וכו', ואם הוא מתפרץ יותר אזי מזהירים אותו וכו'.

לדעתי את גם פן חייבת, א. למה חכית עד עכשיו? ב. בכל ריב צריך להיות שתיים, אם לא היית עונה לו, שיעצק ויצרח וכו' אזי היה מפסיק, כי

עם קיר אי אָפֿשֶׁר לַרִיב, מְכָרַח לְהִיּוֹת שְׁגָם אֶת לֹא טְלִית שְׁכֵלָה תַכְלֵת וְכוּ' וְכוּ', וְאִם נוֹלַד לְכֶם שְׁמוֹנָה יְלָדִים סִימָן שֶׁכֵּן הָיָה בִּינֵיכֶם רִגְשׁ אֶחָד לְהַשְׁנִי וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵת תַּחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתַתְּאָזְרִי עִם מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בֵּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֹנֶם צַעֲרָא אַגְרָא; וְלָכֵן דְּעִי לָךְ שְׁבַדְרָךְ כְּלָל כְּעַס בֵּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, כִּי אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֲלוֹי יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלָא תַהֲיֵה לָּהּ שׁוּם תַּרְעֻמַּת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלָכֵן אֲשָׂרִי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֲשֶׁה חֲזָקָה, וְלֹא לְתַת שִׁידְרָכוּ עֲלֶיךָ וַיִּשְׁפִּילוּ אוֹתָךְ וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן פ') שְׁשָׁלוּם הוּא דִּיקָא כְּשֶׁשְׁנִי הַפְּכִים מִשְׁלִימִים בִּינֵיהֶם, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי לְמַעַן הַיְלָדִים, וְתַתְּפִיִּסִי עִם בְּעֵלָהּ, וּמַהֲיוֹם וְהִלְאָה תַהֲיִי חֲזָקָה, וְאֵל תַּתְּנִי שִׁיִּצְעַק וַיִּצְרַח עֲלֶיךָ.

(כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ לְפִי הַסְּפּוֹר שְׁלָךְ, קִדָּם שְׁשִׁמְעֵתִי מַה שִׁישׁ לְבַעֲלֶךָ לּוֹמֵר, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁגָם לוֹ יֵשׁ מַה לְּסַפֵּר וְכוּ', וְלָכֵן עָדִיף שְׁתַּתְּפִּיסוּ וְתַמְחִלוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוּם. שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוִי"ה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוִי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוּם".)

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא י"ב אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֶתְּךָ בְּעֶצְמֶךָ כְּכֹר כְּתִבְתָּ אֶת הַתְּשׁוּבָה לְשֵׁאלָתְךָ, "אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַתְּנוּעוֹת הַמְּשׁוּנוֹת הָאֵלוּ כִּי יִגִּידוּ שְׁאֲנִי שׁוֹטֵה" מֵה אֶתְּךָ רוֹצֵה שְׁאֲנִי יוֹסִיף עַל זֶה? מִי שְׁמַחֲקָה אֶת הַזִּוּלָת הַרִי הוּא קוֹף שְׁמַחֲקָה אֶת הָאָדָם.

וְחִכְמִי הַמוֹסֵר אֶמְרוּ שְׁכָל אֶחָד צָרִיךְ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְפִי תְּכוֹנוֹתָיו שְׁלוֹ, וְלֹא לְהַבִּיט עַל מַעֲשֵׂי חִבְרוּ וּלְחַקוֹתוֹ, וְהַמְשִׁילוּ דְבַר זֶה בְּמִשְׁלַל נֶאֱהָ: סוֹס אֶחָד רָאָה אִיךָ בְּעַל הַבַּיִת מְשַׁחֵק עִם כְּלָבוֹ, וְהַכְּלָב מִתְפַּנֵּק, מִתְרַפֵּס וְקוֹפֵץ עַל אֲדוֹנוֹ וּמְלַקֵּק בְּיָדוֹ, בְּפָנָיו וּבְרַגְלָיו כְּדֶרֶךְ הַכְּלָבִים הַשְּׂשִׁים לְקִרְאָת אֲדוֹנָם, וְהָאֲדוֹן מְשִׁיב לוֹ חִיוֹכִים וּפְנוּקִים כְּפִדּוּעַ. כְּרִאוֹת זֹאת הַסוֹס הַתְּעִצָב עַד מֵאֵד, וְאָמַר: הִנֵּה אֲנִי מוֹשֵׁף בְּעַל, וְדִירְתִי בְּאֲרוּהָ בֵּין זָכָל וְאִשְׁפָּה, וּמַעוֹלָם אֵין בְּעַל הַבַּיִת מִתִּיחַס אֵלֵי וּמִסְבִּיר לִי פְּנִים. וְהַכְּלָב הִלְזוּ הַעֲצָל מִתְרוֹצֵץ כָּל הַיּוֹם לֵלֵא עֲבוּדָה וּמְלֶאכֶה, מְזוֹלוּ כָּל כֶּף טוֹב. אוֹלֵי, חֲשַׁב הַסוֹס, הַסָּבָה הַיָּא שֶׁהַכְּלָב מַחְנִיף לְבַעְלָיו, עַל כֵּן אֶעֱשֶׂה גַם כְּמַעֲשֵׂהוּ וְאֶתְרַצֶּה לְאֲדוֹנִי. לְמַחְרַת בְּשַׁעַת צְהָרִים כְּשֶׁבַע הַבַּיִת שָׁכַב לְנוּחַ, קָם הַסוֹס מְאָרְתוֹ וּנְכַנַּס לְחֹדֶר בְּעַל הַבַּיִת וְהַחֵל לְלַטֵּפוֹ בְּטֶלְפָיו... כְּמוֹכֵן שְׁעוֹד רִגַע קֵט הִיָּה מְפוֹצֵץ אֶת מַחוּ וְהוֹרְגוֹ. אֲנִשִּׁי הַבַּיִת הַמְּבַהֲלִים נִזְעָקוּ מִי בְּגִרְזָן מִי בְּמִטָּה וַיַּעֲשׂוּ כָּלָה בְּסוֹס הַמַּחְנִיף...

הַנְּמַשֵּׁל בְּרוּר הוּא: הַרוֹצֵה לְחַקוֹת וּלְהַדְמוּת לְמַעֲלַת חִבְרוּ וּלְהַיּוֹת דְּוָקָא כְּמוֹהוּ, בְּנִגּוּד לְכָל צְבִיוֹנוֹ אֶפְיוֹ וְטִיבוֹ שְׁלֵא נִבְרָא לְכָה, וְאֵינוֹ מִתְאַמֵּץ לְהַשְׁתַּלֵּם בְּהִתְאָם לְתְּכוֹנוֹתוֹ וְצְבִיוֹנוֹ הַמִּיחָד לוֹ דּוֹמָה לְסוֹס הַמְּטַפֵּשׁ...

הַרִי יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַתְּבַטָּא פַּעַם בְּזֶה הַלְּשׁוֹן "מִי שְׁמַסְתַּכֵּל עָלַי יִרְאֶה שְׁאֵין בִּי שׁוֹם תְּנוּעָה שֶׁל גִּיטְעֵר אִיד (מְפָרְסֵם)" כִּי אֶצֶל רַבְנוּ ז"ל לֹא רָאוּ שׁוֹם תְּנוּעוֹת מְשׁוּנוֹת, וְכֵן כָּל הַעוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּם הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין אֶצְלָם שׁוֹם תְּנוּעָה מְשֻׁנָּה, וְלָכֵן זֶה שְׁטוּת גְּדוֹל לְחַקוֹת אֶת הַזִּוּלָת, שְׁאֵין לְהַתְּנוּעוֹת

המשנות האלו שום מקור וכו', רק מחלת העצבים וכו', אני לא יודע ממי אתה מדבר, כי אני לא ראיתי אצל אף אחד מאנשי שלומנו האמתיים שיעשו תנועות משנות וכו' וכו'.

בכלל אתה צריך לזכור מה שרבונו ז"ל ספר מהתם הקדוש (ספורי מעשיות מעשה ט) שהתם אמר "מה יש לי עם אחרים, זה מעשה שלי וזה מעשה שלו" וכן אמר רבונו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) ש"לכל אחד יש את הנקדה שלו, ומה גם כי לא יכול להגיע להנקדה של חברו, כמאמרם ז"ל (תענית כא): לא מצית למעבד כעובדא דאבא אומנא; כי יש בכל אחד מישראל דבר יקר מה שאין בחברו וכו' עין שם. ולכן למה צריכים לחקות את חברו?

וכן יש ספור בין אנשי שלומנו שרבי נחמן טולטשינער ז"ל שהיה שמש ד'קלויז באומן, היה מקדים לבוא בערב שבת ולסדר את הבית המדרש, ואחר כך התישב ואמר בקול נעים "שיר השירים", ופעם התישב אחד מאנשי שלומנו והתחיל לחקות אותו עם הנגון שלו וכו', והתעצבן עליו רבי נחמן טולטשינער ז"ל ואמר לו מה אתה מחקה אותי? תגיד איך שמאיר לך, מי שמחקה את הזולת הוא קוף, שונאג ווי עס שיינט דין, נאכמאכן איז מען א מאלפען. רואים מכל זה איך שאדם צריך מאד מאד לשמר לא לחקות את הזולת, אלא יעבד את הקדוש ברוך הוא כפי שמאיר לו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתלא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך אנחנו צריכים לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא שהנה נכנס עוד שבת אחת, איזה שמחה צריך להיות לנו כל השבת, שאנחנו

זוכים לשמר את הקשר בינינו לבין הקדוש ברוך הוא, כי שבת היא אות בין הקדוש ברוך הוא לבין עם ישראל, כמו שכתוב (שמות ל"א י"ג) "אף את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני הוי"ה מקדשכם", ולכן ככל שאדם שש ושמח יותר בשבת, מוחלין לו על כל עוונותיו, ונמשך לו השפעה גדולה על כל השבוע, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) כי שבת כביכול הוא העין של הקדוש ברוך הוא, שהיא מסתכל עלינו דיקא על ידי שבת, בסוד (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", ומובא בתקוני זהר (תקון ע') ש' תלת ענפי תלת גונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין; הינו שבת הם שתי אותיות, ש' יש בו שלוש קוין כנגד שלוש צבעים שיש בתוך העין, ב"ת זה בת עין השחור שבעין, הינו כביכול שעל ידי שבת הקדוש ברוך הוא שומר ומסתכל עלינו בששת ימי השבוע, כי כל השפעה על האדם נמשך רק על ידי שבת, ולכן שבת כל כך חמור וכו', ולהפך שבת כל כך קדוש, כי כביכול דרך שבת הקדוש ברוך הוא מסתכל עלינו, ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי", ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, אל תהיה בטלן, על ידי שמירת שבת ושמחת השבת, אתה יכול לזכות שישפע עליך שפע על כל השבוע, ולא תצטרך להתנגע כל כך וימחל לך כל עוונותיו, מדוע שלא תהיה שמח כל השבת? ומה צריכים כל השבת? רק לאכל ולשמח, כמו שכתוב (שמות ט"ז כ"ה) "ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום להוי"ה היום לא תמצאהו בשדה", ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן ל"ב) מה סף הכל הקדוש ברוך הוא אומר לנו? ילדים תאכלו כי היום שבת, וגם את זה לא יכולים לקים, מכל זה רואים מה זה לשמח בשבת, ולאכל את השלש סעודות שלומדים חכמינו הקדושים (שבת קי"ז:) מפסוק זה, יען שכתוב שלוש פעמים היום, אזי מחיבים לאכל בשבת שלוש סעודות, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח) כל המקיים שלוש סעודות בשבת נצל משלש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג, שהשלש פרעניות האלו עוברים על כל אחד

וְאַחַד מֵאַתְנֵנוּ כָּל יוֹם יוֹם, וְעַל יְדֵי שְׁנִקְפִיד לְאַכֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ סְעֻדוֹת בְּשַׁבַּת נִתְפָּטֵר מֵהַפְרָעָנוּיּוֹת הָאֵלֶּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם) וְכַבְּדָתוּ, שְׁלֵא יִהְיֶה מִלְּבוּשָׁךְ שֶׁל שַׁבַּת כְּמִלְבוּשָׁךְ שֶׁל חוֹל, כִּי בְּשַׁבַּת צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם מִלְּבוּשִׁים מִיְחִידִים לְכַבוֹד שַׁבַּת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּהְיֶה בְּטוֹן, לָךְ בְּשַׁבַּת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדִרְאֲבֵיטֵשׁ זי"ע שָׂאָם הָיוּ בָּלָם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת בְּפָרֵט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגָּאֵלָה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁגַם אֶתְּהַ תִּלְךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת, וּבְפָרֵט שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם לֹא יוֹכִלִים לְקַיֵּם אֶת זֶה רַק בִּיבְנָאֵל, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שָׁגַר בִּיבְנָאֵל וְלוֹבֵשׁ בְּגָדִים לְבָנִים בְּשַׁבַּת, וְאִזּוֹ נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִישׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַגָּאֵלָה הַקְּרוּבָה.

וְהִנֵּה מוֹבָא מֵהַגְּאוֹן הַחִיד"א זי"ע (בספרו "עבודת הקדש" מורה באצבע אות ק"מ) בְּעָרֵב שַׁבַּת בְּעֵלוֹת הַמְּנַחָה הוּא עֵת מְסַכֵּן לְמַחְלַקַּת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּמְשֻׁרְתָיו וְכוּ', וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא טוֹרַח מְאֹד לְסַכְסַךְ וּלְחַרְחַר רִיב וְכוּ', וְלָכֵן כָּל אִישׁ יִרְאֵה שֶׁהֵם יִכְּף אֶת יָצְרוֹ, וְיִמְנַע מִכָּל הַקְּפָדָה וְכַעַס וּמַחְלַקַּת, וְאַדְרָבָה יֵאִיר פְּנֵיו לְבִקְשׁ שְׁלוֹם, עֵינַי שָׁם, וְאָמְרוּ (גִּיטִין נ"ב.) הִנֵּהוּ בִּי תִרִי דְאִיגְרִי בְּהוּ שְׁטֵן דְּכָל בִּי שְׁמֵשִׁי הוּוּ קָא מִינְצוּ בְּהַדֵּי הַדְּדִי, אִיקְלַע רַבִּי מְאִיר לְהֵתֵם עַכְבִּינְהוּ תִלְתָּא בִּי שְׁמֵשִׁי עַד דְּעַבַּד לְהוּ שְׁלָמָא, שְׁמַעִיה דְּקָאֵמַר וּוִי דְאַפְקִיָה רַבִּי מְאִיר לְהֵהוּא גְבִרָא מְבִיתִיה; הָרִי שְׁלֵךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצְרִיכִים לְשֹׁמֵר כָּכֵר בְּעָרֵב שַׁבַּת שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם מְרִיבוֹת אוֹ וְכוּחִים עִם אָף אָחַד, וּמְכָל שְׁכֵן עִם אֲשֵׁתוֹ וּלְדִיו וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתלב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתהי בשמחה עצומה כל השבת, ואף שאני יודע שדייקא בערב שבת ובשבת הסמ"ך מ"ם אורב על כל בתי ישראל שיהיה שמה מריבות ומחלוקת, כדי להפר את מנוחת השבת וכו', וכו', עם כל זאת אמר לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) שצריכים לקבל את השבת בשמחה עצומה, וצריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלת קדשת שבת גדולה ויקרה מאד, ואסור להראות שום עצבות ודאגה כלל כל השבת, רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן אכילה ושתייה, הן מלבושים כפי שיש לו, כי אכילת שבת היא בלה רוחני, ועל ידי שבת זוכים לרפואה שלמה בגשמיות וברוחניות, ולכן אשרי מי שתמיד שש ושמח בשבת, וזוכה להתענג בקדשת השבת, כי על זה צריכים זכות מאד מאד גדולה, ולכן אני מאד מבקש אותך תראי לקחת את עצמך בידיך, ולצית את רבנו ז"ל, ותקפיד מאד לאכול שלוש סעדות בשבת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קי"ח) כל המקנים שלוש סעדות בשבת נצל משלש פרעניות, מחבלו של משיח, ומדינה של גיהנם, וממלחמת גוג ומגוג, שהשלש פרעניות האלו עוברים על כל אחד ואחת מאתנו כל יום ויום, ועל ידי שנקפיד לאכול את השלש סעדות בשבת נתפטר מהפרעניות האלו, ואני מאד מבקש אותך שאל תתני שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך וכו', כי אם תהי שמחה ועליזה כל השבת, לא יהיה לו שליטה עליך כל ששת ימי החול, וזה בדוק ומנסה, ומה עושה הסמ"ך מ"ם? הוא מכניס פצוץ ומחלוקת ומריבות בתוך הבית, וכך הוא שולט על הזוג כל ימות השבוע וכו', שנעשה החיים שלהם ממש גיהנם, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשי כל מה שביכולתך להתאפק בשבת קדש זו לא להכנס בלחץ ובעצבים וכו', ולא להתעצבן על הבעל וכו', רק להיות בשמחה כל השבת, כמו

שֶׁבֶקֶשׁ מֵאֲתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת שְׁמִירַת שַׁבָּת וְשִׁמְחַת שַׁבָּת, נִזְכָּה לְהִגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי עַל גְּדֹל זְכוּתְךָ שֶׁהִלַּכְתָּ לְאַסֵּף קַפּוֹת צְדָקָה עֲבוּר הַחֲזִיקָת
הַבֵּית הַמְדֻרָשׁ וְהַכּוֹלֵל וְהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל וְכוּ', אֶתְּהָ לֹא יָכוֹל לְתַאֲרֵךְ אֶת גְּדֹל
הַזְכוּת הַזֶּה, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרֵא ט). גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר
מִן הַעוֹשֶׂה; זֶה שֶׁמְזַכֶּה אֶת אַחֲרִים עִם צְדָקָה אֲמֵתִית, זֶה יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהוּא
בַּעֲצָמוֹ נוֹתֵן, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְגַם יִהְיֶה לָךְ מִזֶּה שְׁפַע,
וְהִלּוּאֵי שֶׁתְּפִיץ מֶה שְׁיוֹתֵר קַפּוֹת "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק
מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

מֶה טוֹב וְיֵמָּה נָעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת
הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ, הַדָּף
הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ל', וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף
גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל
יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲפֹלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא
בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עִבּוּדָה זְרָה ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב
דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר; הַלּוּאֵי שֶׁתְּצִית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה
אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וְכִלְלֵךְ זֶה תִּקַּח בְּיַדְךָ, כָּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת
הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֹאֵה מֶה לְפָנֶיךָ.

חֲזֵק וְאַמֵץ מְאֹד לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלִסְפֹּר
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר

כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיֶה דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כָּהֵן וְלֹא אֲוָרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֶלֶּא תַפְלָה זֹו בְּלִבָּד אָמַר דָּוִד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבֹזָה אֶת תַּפְלָתְךָ (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְה"וֹ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיָּה, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלַחֲתָ. הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גתתלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצָּא י"ג אֶלּוּל ה'תשע"ב שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה לֹא יְכוּל לְתֹאֵר וְלְשַׁעַר אֵיךְ שְׂאֵנִי מַעְרִיף אוֹתְךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה מְקַבֵּץ אֶת הַנֶּעַר אַחַר מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם וּמַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּמַחְזֵק אוֹתָם בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה שֶׁעוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, כִּי כְּשֶׁמַּעוֹרְרִים אֶת הַנֶּעַר לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה הַדְּבַר הַכִּי גְּדוֹל, וְכִמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שֶׁבֶת קִנְבִּי:) יִנְיֻקוּתָא כְּלִילָא דוֹרְדָא, עֶקֶר יְפִי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתָו, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הַעֲבֹדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכַחְרוֹתָו, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מְשֻׁנִּים רַבּוֹת שֶׁל עִבּוּדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תַּעֲסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּו, וְיִהְיֶה לְךָ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דֶּף גַּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ל', וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מְאֹד, וְלִכְּנֹן אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן, תְּרַאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֶּף גַּמְרָא, אֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִיִּם תִּגְרַס דֶּף גַּמְרָא בְּגִרְסָא בְּעֻלְמָא, כְּמַאמְרֵם ז"ל (עבודה זרה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; הַלּוֹאֵי שֶׁתְּצִיַּת אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אֵיזָה יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כֹּל זְמַן שֶׁיְהוּדֵי מְדַפְדְּף אֶת הַגַּמְרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדֵי יִרְא שְׁמַיִם, וְלִכְּנֹן אֶל תְּהִיָּה בְּטָלָן וְרֹאֵה מַה לְפָנֶיךָ.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כֹּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ויקרא רבה פֶּרֶשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אֶלָּא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבְד אָמַר דּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶל תִּבְזֶה אֶת תְּפִלָּתְם (תהלים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִיִּים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְּנֹן כֹּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצֵּא י"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי שְׂאֵתָה לֹא מִצִּיַּת אוֹתִי וְכוּ', וְאֵתָה הוֹלֵךְ דְּוִקָא לְהַתְגַּרְשׁ, כְּאֵלוּ מַחֲכָה עָלֶיךָ אֵיזָה אֲשֶׁר הֵכִי גְדוֹל בְּחֵיפֶךָ וְכוּ', לְדַעֲתִי תִהְיֶה הָאֲמֵלֶל הֵכִי גְדוֹל וְכוּ', וּבִפְרָט שְׂאֵתָה מְאֵמֵלֶל אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךָ, מֵה לַעֲשׂוֹת כְּשֶׁאֵין לְאָדָם שְׁכָל וּמֵאֲבָד מֵה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לּוֹ? כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (חֲגִיגָה ד.) אֵי זְהוּ שׁוֹטָה, זֶה הַמֵּאֲבָד כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים לוֹ; וְהֵיחִיָּת שְׂעֵדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׂמִיּוֹצֵר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיוֹן וְכוּ', שְׂמוֹכְרִים שְׂמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכּוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעַת שְׂמִתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֵתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֲזוֹ עַל דַּעַת וּשְׁכָל, כִּי כֶּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קִנִּיתָ מֵה חֲסִרְתָּ, דַּעַת חֲסִרְתָּ מֵה קִנִּיתָ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוֹם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, שְׂאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיחִיָּת לְהַנְפֹּשׁ, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרָכוֹת ל', וּמִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, מַרְגִּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מָאד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֲפֵלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכָּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דֶּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יֵדַע מֵאֵי קֵאָמֵר; הַלּוֹאֵי שְׂתַּצִּיַּת אוֹתִי בְּזָה, וְתִרְאֶה אֵיזָה? יְשׁוּעוֹת זֶה יְבִיא לָךְ, וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ, כָּל זְמַן שִׁיְהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרְאָ שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרִאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

חֲזָק וְאֲמִץ מָאד לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, שְׂאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר

אֵין לְתָאָר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינֵינוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵינוּ דְבָר זֶה, כִּי בְּפָרוּשׁ גִּלּוּ לָנוּ חֻמְיֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בְּדוּרוֹת הַלָּלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלָּךְ וְלֹא נִבְיֵא לֹא כְהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוּמִים וְאֵין לָהֶם אֶלָּא תְּפִלָּה זֹו בְּלִבְד אֶמַר דּוּד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוּר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִיִּים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאִתָּה צְרִיקָה, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גַּתְתָּלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסִדָּר כִּי תִצֵּא י"ג אֶלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קִבְּלִיתָ אֶת מִכְתָּבְךָ.

קֹדֶם אֲנִי נוֹתֵן לְךָ תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל הַפְּעִילוֹת שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה בֵּין הַנְּשִׁים לְהַתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְאֲמוּנַת חֻמְיֵים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֻכּוֹת הָרַבִּים, כְּשֶׁאֲשֶׁה זֹוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים בֵּין נְשׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׂתַמִּיד תַּעֲסִקִי בְּזֶה, וְכָל הַתְּכַנִּיּוֹת שְׂאִתָּה רַק רוּצָה לְעִשׂוֹת, הֵן לְהַנְּשִׁים וְהֵן לְהַבְּנוֹת, תְּבוֹא עֲלֶיךָ בְּרַכָּה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים וְנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וּבְפָרֵט בְּעִלוֹת תְּשׁוּבָה שְׂפָכָר עֲבָרוּ אֶת כָּל הַזְּבָל וְהַזְּהָמָא וְכוּ', וְחֲזָרוּ בְּתְּשׁוּבָה עֲכָשׁוּ, בְּיֻדָּאֵי עֲדִין יֵשׁ לָהֶן נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים שְׂלֵא לְפָל וְלֹא לְחֹזֵר אַחֲרֵינוּ, כִּי גַם אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה מְנַעֲרוּיָהּ וְנוֹלָדָה בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה וְכוּ', יֵשׁ לְהַנְּשִׁים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֻמְיֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קדושי"ן פ:) וְנִשְׁיֵים דְעֵתָן קָלוֹת

עליהן; ומוכא בתוספות (קדושין פ:) דברי המתחיל: כי היא מעשה דהיא איתתא דהוה עובדא ואפיקתיה - פירש רבנו חננאל מעשה באשה אחת שהיתה בוכה ומתאוננת על קבר בעלה, והיה שם אדם אחד שהיה שומר תלוי אחר, וצוה לו המלך לשמרו, ובא אצל האשה ופתה אותה, ושמעה לו, וכשחזר אצל התלוי לא מצאו, והיה מצטער מאד מפחד המלך, אמרה לו האשה אל תירא, קח בעלי מקברו ותלהו במקומו, ואפיקתיה לבעלה ותלהו, הרי לך שאפלו בשעת אנינות נתגבר יצרה עליה; עין שם, ולכן אני לא מבין למה את מתפלאת על כל מה שקרה וכו', מסכנה היא נפלה בפח וכו', אבל לא צריכים לדבר מזה, ואדרבה צריכים להשקיט את זה כדי לא לשפך דם של הזולת בחנם וכו', כי מספיק סובלת מסכנה בחייה וכו', ולכן צריכים מאד לעורר לא לרכל ולא לדבר מזה כלל, שלא יהיה בכלל שופכי דמים וכו', וכתבתי את זה מפני שאת כל כך מתפלאת איך יכול להיות? כבר אמר התנא הקדוש (אבות פרק ב') ואל תאמין בעצמך עד יום מותך.

הקדוש ברוך הוא ישמר את עם ישראל מנסיונות קשים ומרים.

בודאי רציתי שתדברי עם המנהלת של בית ספר "בית פייגא" וסמינר "בית מלכה", שבהמלצתי אני מאד מאד רוצה שתעשו חוג למחול ולשירה והופעות והצגות להבנות הגדולות, וזה יעזר מאד להקהלה שלנו להיות תמיד בשמחה, והרגע שאדם נמצא בשמחה, הוא לא יעשה שום שטיות בחיים, כי כל השטיות עושים רק כשנופלים בדכאון.

לדעתי לא כדאי בכלל לעשות שום זכר וכו', או הכרת הטוב וכו', להאשה הזאת, כי מספיק היא סבלה בחייה וכו', ועדין היא סובלת מאד מאד וכו', והיא אשה כשרה, אלא קרה מה שקרה וכו', ובזה שתעשו איזה ערב תמיכה, זה יפתח את הפצע הכאוב שלה, ולמה צריכים להכאיב להזולת, ולכן תני את זה לדעה, וככה הכל יסתדר על צד הכי טוב.

רק רשמתי לך את הכל, כי את שואלת איך יכול להיות שאחת שעשתה כל כך הרבה ונפלה וכו'? אף אחד לא בטוח בזה העולם, וצריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא יום יום שישמר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גתתלז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את שתי המכתבים שלך.

לא עניתי לך עד עכשו כי חשבתי תן להזמן לעשות את שלו וכו', ותרגעי וכו', אבל היום השארתי לי הודעה מלא זבל וזלזולים על בעלך וכו', כאלו הוא מתנהג אתך ברשעות הכי גדולה וכו', אמרתי שלא אשתק ואכתב לך שורותים אלו.

לדעתי את מכתחה ללכת אל פסיכיאטר דחוף מאד, ותקחי כדורים כדי להרגיע את עצמך וכו', כי זה ממש פקוח נפש, וזה לטובתך.

עכשו בענין בעלך, עוד לא ראיתי בעל מסור לאשתו כמוהו, אבא מסור לילדיו כמוהו, ואדם חביב מערב בין הבריות כמוהו, ואני כבר לא מדבר מה שהוא עושה בשבילי פשוט מוסר את נפשו פשוטו כמשמעו, אברך שכלו טוב ולא יודע מה זה רע, ולכסוף תשפכי עליו קיתונות של בזיונות? על זה אני מכתב לך שלדעתי את צריכה טפול פסיכיאטרי וכו', כל כך חבל שאת הורסת במו ידיך את מזלך הטוב, בעלך כשלעצמו שש ושמח שברחת וכו', עכשו לו טוב מאד שלא שומע יום יום טענות ומענות ובקרת עליו וכו', והוא רק רוצה לעזב אותך, ואני מחזיק אותו בכל הכחות שלא יעזב אותך וכו', כי חבל לי מאד על הילדים המתוקים שכמעט לא ראיתי ילדים ממשמעים כמו הילדים שלך.

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שיהיה לך קצת ישוב הדעת,

והעקר תתבודדי להקדוש ברוך הוא שיתן לך שכל ודעת וכו', והיות שעדיין אין בית חרשת שמייצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכונן בכל יום שלוש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גדרים מ"א.) דעת קנית מה חסרת, דעת חסרת מה קנית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גתתלח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מקוה שהכל מסתדר בישיבה.

היות שגב' ... תחיה עזובה את המדרשיה ואין כבר בנות שמה, וכן אין מי שיטפל בהן, ולכן הייתי ממליץ שאתה ואשתך תקחו את זה בהתנהלות שלכם כי אתם מצליחים עם הבעלי ובעלות תשובה וכו', תעשו התעוררות בין הבנות, ותביאו אותן לכאן, כי הכנו מבנה לפנימייה לתפארת על המקוה של השנים, ששם יהיה המדרשיה, תחשבו ביחד וכו', ותתישבו בדבר וכו', ותענו לי תשובה.

כשהייתי ביבנאל בקשתי אותך שכל בחרור יקח חבילה קטנה מהאברך ... נרו יאיר עבורי, וכן אני מקוה שתביא לי גם את הספר תורה.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת

הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות ל', ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנרים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נבוא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך שבת שלום

גתתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

טוֹב וְנִכּוֹן הַדְּבָר שֶׁתְּשִׁפְּרִי לְעֶצְמְךָ דִּירָה, כִּי אֶת כְּבֹר לֹא שִׁיכַת לְמַדְרָשֵׁיהָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁזֶה יִהְיֶה כְּבֹר דִּירָה כְּדִי שֶׁתּוּכְלִי לְקַבֵּל גַּם בְּעַל בְּתוּכוֹ, כִּי אֲנִי מְאֹד מִחְפָּה לְשִׁמְעַ אֶצְלֶךָ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת שֶׁמְצָאָת אֶת כֵּן זִוְגֶךָ וְכוּ', כִּי מִסְפִּיק סְבֻלָּתְךָ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְכָךְ אָמַר הַחֶכֶם "בְּשִׁמְחָה וּבְצַחֲוֹק יֵרָאֶה אֶצְלֶם הַזְּמַן קָצֵר, וְלִדְוֹאָגִים וְלִמְצַטְעָרִים יֵרָאֶה הַזְּמַן יוֹתֵר אָרְךָ", וְלִכֵּן לְמָה לָךְ לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה וְלִדְאָג וְכוּ', תִּסְתַּפְּלִי עַל הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶתָּה יְכוּל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשִּׁמְחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שֶׁמְצָאָת מְקוֹם עֲבוּדָה לְחִזָּק וְלַעֲוֹדֵד אֶת הַנֶּעֱרָר אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כְּשִׁמְעוֹרְרִים אֶת הַנֶּעֱרָר לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְדוֹל, וְכִמּוֹ שֶׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קֹנֵב): יִנִּיקוּתָא כְּלִילָא דְּוֹרְדָא, עֵקֶר יִפִּי הַפְּרָח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲירוּתוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שֶׁאֲדָם

עובד את השם יתברך בבחירתו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעסק בעבודה הקדושה הזו, ויהיה לך זכות מאד גדולה.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות ל', ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרוס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיה, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השכים, "ועם נבוא יהלל זה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גתתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵת לֹא הִיחִידָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיהָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', הַיּוֹם אֵינְ אָדָם אוֹ אִשָּׁה וְכוּ', שְׁלֹא יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת צְרוֹת וְיִסוּרִים מְשֻׁנִּים וְכוּ', אֶף הַבְּעִיָּה שְׁכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁהַצְרוֹת שְׁלוֹ יוֹתֵר מִכֵּלֶם וְכוּ', וּבִאֲמַת לְכָל אֶחָד הַצָּרָה וְהַבְּעִיָּה שְׁלוֹ זֶה מֵה שְׁמַעֲנִין אוֹתוֹ, וְכָךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׁלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּצְרוֹת שֶׁל אֲחֵרִים וְכוּ'.

מִי אוֹמֵר לָךְ שְׂאֵת צְרִיכָה לְצַרַח עַל הַיְלָדִים? עִם יְלָדִים צְרִיכִים אֶת הַסְּבָלְנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, וְכֵן לֹא לְצַרַח עַל הַבַּעַל וְכוּ', כִּי הָרִי הֵם הַמִּתְנַוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת שְׂאִין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שִׁזָּה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתֵּנָא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מִגִּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֵלֶיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשְׁלֹא תַהֲיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁקָּנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלַת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזָקִי וְאֲמַצִּי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכָךְ אֲמַר הַחֲכָם "בְּשִׂמְחָה וּבְצַחוֹק יִרְאֶה אֶצְלֶם הַזְּמַן קָצֵר, וְלִדְוֹאֲגִים וְלִמְצַטְעָרִים יִרְאֶה הַזְּמַן יוֹתֵר אָרֶךְ", וְלָכֵן לְמָה לָּךְ לְהִיּוֹת שְׁבוּרָה וְלִדְאָג וְכוּ', תְּסַתְּפְלִי עַל הַחֶסֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גתתמב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצליחי במכירת הבגדים צנועים להנשים, וזכותך גדול בשמים, רק תהי שמחה ועליזה על גדל הזכות שיש לך, כי למעלה בשמים מאד מאד מתפארים באשה שמזכה את הזולת עם בגדים צנועים וכו'.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לכו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

גתתמג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... גרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מלמד את התלמידים תורה ויראת שמים, ולפתח להם את המוח מחשבה שיתעמקו בלמוד תורה הקדושה, אשריך ואשרי חלקך, יעזר הקדוש ברוך הוא שהשנה תצליח בגדול.

אתה צריך לדעת שעכשו בכל העולם כלו הנסיונות של התלמידים קשה ומר מאד מאד, ולכן אשרי המלמד ששם לב אל הכאב של התלמידים וכו', ומנסה לעזור להם בכל מה שרק יכול.

מה טוב ומה נעים באם תהיה חזק ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי, שאין למעלה מזה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, הדף היומי של היום זה ברכות ל', ומי שמרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא, מרגיש ספוק לנפש מאד, ולכן אל תהיה בטלן, תראה לחטף בכל יום דף גמרא, אפלו שאתה לא מבין את הכל, על כל פנים תגרס דף גמרא בגרסא בעלמא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

חזק ואמץ מאד לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ולספר

לפניו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, שאין למעלה מזה, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אפלו דבור אחד זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נבוא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גתתמד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדוש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות, ותראי נחת מקל יוצאי חלציה.

בענין שכתבת שעוד כמה רוצים להתגרש וכו', וכו', תאמיני לי שכל העולם כלו רוצים להתגרש, הבעלים מהנשים והנשים מהבעלים וכו', כי כל אחד חושב שבפעם השנייה יהיה יותר טוב וכו', אף אחד לא יודע מה מחכה להם אחר הגרושין וכו', ולכן אל תכנסי בלחץ, לא מתגרשים וכו', החיים לא קלים, והעקר צריכים תמיד לזכר שהנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מפה, אז מה טעם להתגרש שהכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה

פְּרָשָׁה צ"ו סימן ב') כְּצֹל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֹלוּ שֶׁל כְּתוּל או כְּצֹלוּ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֹלוּ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תהלים ק"ד) כְּצֹל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן שֶׁכֶּל לְאָדָם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.
הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גַּתְמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ שׁוֹרוֹתִים אֵלוּ רַק מִפְּנֵי שְׂאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ.

כִּמָּה מְכוֹת אֶתָּה צְרִיף לְקַבֵּל עַד שִׁיכְנִס בְּךָ שֶׁכֶּל? הֲרֵי שְׁנַיִם אֲנִי מְדַבֵּר אֶתְךָ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם סִבְלָן גְּדוּל וְכוּ', וְלֹא לְהִתְפַּרֵץ וְכוּ', וְלֹא לְלַכֵּת בְּאֵלִימוֹת וְכוּ', אֲנִי מְלִנָּה אוֹתְךָ בְּמִשְׁךָ שְׁנַיִם עַל גְּבֵי שְׁנַיִם, וְהִתְגַּרְשֵׁת כְּבָר פְּעָמִים, וְעַכְשָׁו בְּפַעַם הַשְּׁלִישִׁית כָּל כֶּף הִרְבָּה מִכְתָּבִים כְּתַבְתִּי לָךְ, כָּל כֶּף הִרְבָּה שִׁיחוֹת הִיָּה לִי אֶתְךָ שֶׁתְּרַגַּע כְּבָר וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא מוֹעִיל כְּלוֹם אֲלֵא אֶתָּה כְּכֹלֵב הַשֵּׁב עַל קִיאוֹ וְכוּ', כִּמָּה פְּעָמִים יִשְׁבֶּת כְּבָר בְּבֵית סֵהַר וְהִסְתַּבַּכְתָּ עִם הַחֶקֶ? וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה עַל כָּל פְּנִים עַכְשָׁו, תִּפְסִיק עִם הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה וְכוּ', שְׁזֶה לֹא יֵבִיא אוֹתְךָ לְשׁוֹם דְּבַר, כִּי הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם אוֹמֵר (קִהְלַת ז' ט) "אֵל תִּבְהַל בְּרוּחְךָ לְכַעֵס כִּי כַעַס בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּחַ", וּבִקְאֵמַת מִי שֶׁמִּתְבוֹנֵן אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוּל דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אָדָם כְּזֶה הוּא אֵף פְּעַם לֹא בְּכַעַס, כִּי בְּרַגַּע שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא מְרָאֶה לְדַעַת שְׂאִין בּוֹ אֲמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וְכוּ', כִּי שֶׁמְצַעַר אוֹתִי הוּא גַם כֵּן שְׁלִיחַ

מִלְמַעְלָה, וְעָלִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁהֲרִשָׁע הִזָּה שְׂרׁוּדָף אוֹתִי שִׁירַד מִמֶּנִּי וְכוּ', וְעַל יְדֵי תַפְלָה נִמְתַּק כָּל הַדֵּינִים.

מֵה טוֹב וּמָה נָעִים בְּאֵם תִּהְיֶה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּרִכּוֹת ל', וּמִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק לְנַפְשׁ מָאד, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אָפְלוֹ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַכֹּל, עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס דָּף גְּמָרָא בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאֲמַר; הַלּוֹאֵי שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֶה, וְתִרְאֶה אִיזוּהַ יְשׁוּעוֹת זֶה יָבִיא לָךְ, וּכְלָל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, כָּל זְמַן שִׁיהוּדִי מְדַפְדֵּף אֶת הַגְּמָרָא וְכוּ', יִשְׁאָר יְהוּדִי יִרְאֵ שְׂמִים, וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן וְרֹאֵה מֵה לְפָנֶיךָ.

חֲזַק וְאַמֵּץ מָאד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אָפְלוֹ דְבוּר אֶחָד זֶה מָאד מָאד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָר זֶה, כִּי בְּפִרְוִשׁ גִּלּוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מְלַךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתוֹמִים וְאִין לָהֶם אֶלָּא תַפְלָה זֹו בְּלִבְד אָמַר דּוּד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבַזֶּה אֶת תַּפְלָתָם (תְּהֵלִים ק"ב) "תִּכְתָּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מְכַאֵן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִים, "וְעַם נְבִיאָ יִהְיֶה יְה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְלִכְּנֵן כָּל מֵה שְׂאֲתָה צְרִיךְ, תִּבְקַשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ וּמִתַּפְלִל בְּעֵדָף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גתתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ אַתָּה מִכְרַח לָלֶכֶת לְגַמִּילָה וְכוּ', כִּי זֶה פְּשׁוּט פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי מִי שֶׁלּוֹקַח סְמִים הוּא מְאֻבָּד אֶת עֲצֻמוֹ לְדַעַת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כִּי הַסְמִים שׁוֹרְפִים אֶת תְּאֵי הַמַּחַ לְגַמְרִי, כְּשֶׁאֲדָם לּוֹקַח סְמִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן אוֹ שׁוֹתָה לְשִׁכְרָה עָלָיו אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינָיו" בְּפִיס כְּתִיב, הַשְּׂכוֹר נּוֹתֵן עֵינָיו בְּכוֹס לְשִׁתּוֹת, וְהַחֲנוּנִי נּוֹתֵן עֵינָיו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינָיו רוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ שׁוֹתָה וְהוּא אוֹמֵר לוֹ מִזְג לִי וְאֲנִי שׁוֹתָה, וּמִתְלַכְלֵךְ בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רְגָלִים, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוֹפוֹ לְמַכּוֹר כֹּל חֶפְצֵי בֵּיתוֹ וְאֵת כֹּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ וְאִין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תְשֻׁמִּישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֹּל, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוֹף שֶׁהוּא מִתִּיר אֶת הָעֵבְרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְּקָר כְּמִישׁוֹר, מְשִׁיחַ עִם אֶשֶׁה בְּשׁוֹק וּמְנַבֵּל אֶת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רְעִים בְּשִׁכְרוֹת וְאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנַטְלִטְלָה דַּעַתוֹ וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מַהוּ אוֹמֵר וּמַהוּ עוֹשֶׂה וְכוּ', עֵין שָׁם.

לְכֹל אֲדָם יֵשׁ בְּחִירָה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) שֶׁאִישׁ אֶחָד שָׁאֵל אוֹתוֹ: כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בִּיד הָאָדָם בְּפִשְׁטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אִינוֹ רוּצָה אִינוֹ עוֹשֶׂה. וְכֹתֵב מוֹהַר"ן ז"ל רְשָׁמְתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאִין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִינָם יְכוֹלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאַמַּת אִינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכֹל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כֹּל דְּבַר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי וְהַפְּעַם תִּלְמַד לְקַח עַל כֹּל חַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ג אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְפַּעֵל וְכוּ', וְלִהְשֹׁבֵר מִמֵּדַת כְּפִית הַטּוֹבָה שְׂבִנִי אָדָם
עוֹשִׂים לָךְ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי וְכוּ', וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׂ בְּךָ
אָדָם אַחַד מִנֵּי אֶלֶף שְׂשׂוּי לֹו הַכֶּרֶת הַטּוֹב, וְכִכֵּר יָדוּעַ מֵה שְׂאֵמֵר הַחֶכֶם מְכָל
אָדָם (מִשְׁלֵי י"ז) "מִשְׂבִּיב רָעָה תַחַת טוֹבָה לֹא תִמִּישׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", כִּי אָדָם
שְׂמִשְׁלֵם רָע תַחַת טוֹבָה, בְּזֵה הוּא מְרָאָה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאִיךְ שֶׁהוּא רְקוּב
מִבְּפָנִים וְכוּ', וְאִיךְ שֶׁהוּא מְרָאָה פְּרָצוּף שֶׁל תְּמִים וְכוּ', הוּא מִשְׁחַת מְאֹד,
וְהַגְּאוֹן הַצְּדִיק הַסְּטִיפְלָעֵר זִי"ע מְאֹד מְגַנֵּה בְּאַחַד מִמַּכְתְּבֵי עַל מִי שְׂמִשְׁלֵם
רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׂאִין עוֹד דְּבַר
יֹוֹתֵר גְּרוּעַ מִזֶּה שְׂאָדָם מִשְׁלֵם רָעָה תַחַת טוֹבָה, וְלִכֵּן תְּרַגְעִי וְאֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלֵם לָךְ רַק טוֹב, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת, וְכִךְ
אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת דַּעַת סִימֵן ל"ג) מִי שְׂמִשְׁלֵמִין לֹו רָעָה תַחַת טוֹבָה,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לֹו שְׂכָל גְּדוֹל בְּעִבּוֹדַת הַבוֹרָא; וְאָמַר (שֵׁם
אוֹת עֵנֶשׁ סִימֵן ה') הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַהֵר לְהַפְּרֵעַ מִכְּפוּיֵי טוֹבָה עַל יְדֵי כְּפוּיֵי
טוֹבָה; הֵינּוּ שְׂאֵלוֹ אֲנָשִׁים הַגְּרוּעִים שֶׁהֵם כְּפוּיֵי טוֹבָה, וְקַבְּלוּ חֲזוֹרָה בְּדִיּוּק
מֵה שְׂעִשׂוּ לְאַחֲרֵים, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל מֵה
שְׂעוּבֵר עָלֶיךָ, כִּי אֶת תְּנַצְחִי וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתתמה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תצא י"ג אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לנו אין אלא את דברי רבנו ז"ל, שאמר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח') "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה היא מעוזכם" וזה נאמר על ראש השנה, ואמר (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבציא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר לענין ראש השנה שלו (חיי מוה"ר"ן סימן ת"ו) שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אפן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות; והיות שאנחנו מאמינים ברבנו ז"ל, והולכים אחר עצותיו, ולכן אנחנו מקימים את דבריו הקדושים בתמימות ובפשיטות גמורה, בלי שום חכמות והשכלות כלל, ולכן אני מאד מבקש אותך שתרגעי, בעלך יסע על ראש השנה ויפעל עבור כל המשפחה ברכה והצלחה ושנה טובה ומברכת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (פיצה ט"ז). כל מזונותי של אדם קצובים מראש השנה, הינו שאז כותבים את התקציב לאדם על כל השנה, ולכן היות שרבנו ז"ל הבטיח מי שיהיה אצלו בראש השנה, ראוי לו

לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה שֶׁיִּקְבַּל אֶת כָּל מַה שְּׁבִקְשׁ, וְלִכְנֹן תְּהִי רְגוּעָה, בְּעֶלְךָ יָבִיא חֲזוֹרָה מִרְבֵּנוּ ז"ל מִתְּנֹנֹת יָפוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גַּתְתַּמַּט.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת קָדֵשׁ לְסֹדֵר כִּי תִצְאֵה י"ג אֵלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַיּוֹם הַכֹּל פְּתוּחַ וְכוּ', אֵין שׁוֹם צְנִיעוֹת וְכוּ', וְיִכּוּלִים לְצַפּוֹת בְּכָל מִינֵי פּוֹנוּגְרָפִיָּה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּכָלִי מִשְׁחִית הָאָרוּרָה הָאֵינְטֵרְנֵט, אֵיפּוֹן, פִּיִּסְבוּק וְכוּ' וְכוּ', שְׁשֵׁם יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי זָבָל, שְׁזָה מְטַמֵּט אֶת הַמַּח, וְעַד שְׁנִכְנַס לְגִבֹר בְּרֹאשׁוֹ הָרִי יֵשׁ נָשִׁים יוֹתֵר יָפוֹת מֵאֲשֵׁתִי וְכוּ', וְכֵן אֲשֶׁה נִכְנַס לָהּ בְּרֹאשָׁה הָרִי יֵשׁ גְּבָרִים יוֹתֵר יָפִים מִבְּעָלִי וְכוּ', וְזֶה מַה שְּׁמֻסָּבֵב לָהֶם אֶת הַדַּעַת וְהַמַּח וְכוּ', עַד שְׁמַתְגַּרְשִׁים, אֲבָל אַחַר כֵּךְ מְקַבְּלִים אֶת הָעֲנָשׁ מַה שְּׁמַגִּיעַ לָהֶם, וְכַעֲיֵן שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּנֵהֲדַרְיִן ק"ג) הֵינּוּ דְאֲמָרִי אֵינְשֵׁי גַמְלָא אֲזֵלָא לְמִיבְעֵי קַרְנֵי אוּדְנֵי דְהוּוּ לִיהּ גְּזִיזָן מִינֵיהּ [הַגְּמֵל הֵלֶךְ לְבַקֵּשׁ לְעַצְמוֹ גַּם כֵּן קַרְנַיִם, כִּי מְקַנָּא בְּקַרְנֵי הַשּׁוֹר, וְנִעְנָשׁ וְנִקְנַס שְׂגָם אֶת הָאֲזַנַּיִם שְׁלוֹ קִצְצוּ וְנִעְשָׂה יוֹתֵר קִצְרוֹת אֲפֵלוּ מִשְׁל חַמּוּר], וְכַךְ קוֹרֵה עִם כָּל אֱלוֹ שְׁמַתְנַהֲגִים בַּחֲסָר צְנִיעוֹת וּמִסְתַּכְּלִים בְּהַזְבֵּל וְהַזְהֵמָא שְׁל הָאֵינְטֵרְנֵט וְכוּ', וּמִתְכַּתְּבִים בְּפִיִּסְבוּק וְכוּ', עַד שְׁנִכְנַס לָהֶם בְּדַמְיוֹן שִׁישׁ מִשְׁהוּ יוֹתֵר טוֹב מִמָּה שִׁישׁ לָהֶם עַד עַכְשָׁו, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים לְגְרוּשִׁין, וְאַחַר כֵּךְ אוֹכְלִים אֶת זֶה בְּגֹדוּל, וּמִי סוֹבֵל, רַק הֵילְדִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (גִּיטִין ז':) כָּל הַמְּגַרֵשׁ אֶשְׁתּוֹ רֹאשׁוֹנָה אֲפֵלוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת, נִשְׂאָלָה הַשְּׂאֵלָה לְמָה דְּוָקָא מִזְבַּח מוֹרְדַת דְּמַעוֹת, לְמָה לֹא שְׂאָר כָּלִי הַמְּקַדֵּשׁ, כְּגוֹן הַפִּיּוֹר,

השִׁלְחָן, המְנַרְה, הָאֲרוֹן וְכוּ' ? אֲלֵא הַמְזַבַּח מוֹרְדֵת דְּמַעוֹת מִסְפִּיק קִרְבָּנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קִרְבָּנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשֵׁינִי מִי הַקִּרְבָּנוֹת? הַיְלָדִים, וְלִכֵּן הַמְזַבַּח דִּיקָא מוֹרְדֵת דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלַי מִסְפִּיק קִרְבָּנוֹת, אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂבִיאוֹ עָלַי עוֹד קִרְבָּנוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְנִיס כְּבוֹד דַּעַת וְשִׁכְלָא בְּאֵלֵי הַגְּבָרִים וְהַנְּשִׁים שְׂיֵשׁ לָהֶם בְּבֵית אֵת הַכְּלֵי מִשְׁחֵית הַטְּמֵא הַזֶּה שִׁזְרְקוּ מִהַבֵּית מַחְשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט, אֵיפֹד וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מ"ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻהָה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֵיבָר בְּאֵיבְרֵי הָאָדָם שִׁגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבַּה בְּתֵים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית וְהַתְּכַתְּבוֹ בְּפִיסְבוּק עִם כָּל מֵינֵי מְנוּלִים וְכוּ', מְנוּלוֹת וְכוּ', עַד שֶׁהַתְּגָרְשׁוּ וְכוּ', וְאֵף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאֵלֵינוּ הַגְּזֻמָּה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נִפְלוּ בְּפַח בְּשִׁבִיל הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִכְסוּף הַתְּגָרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחְלֵט שֶׁהָיָה בְּבֵית מַחְשֵׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֵת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֵת הַיְרָאֵת שְׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמַזָּה בָּא כָּל הַגְּרוּשֵׁינִי אֶפְלוֹ מִהַבְּתִים הַכֵּי חֲרָדִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲרָה רוּחַ טְהָרָה עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֻלָּם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גַּתְנָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מוֹצְאֵי שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא י"ד אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֵת מִכְתְּבָךְ.

אֵין עוֹד דְּבַר שְׁנוֹתֵן סְפוּק לְאָדָם כְּמוֹ לְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אֲלֵא כְּשֶׁאָדָם מְסֻדָּר בְּסֻדָּר נְכוּן, הֵינּוּ שְׂאָדָם צָרִיךְ

לעשות לעצמו סדר על כל למוד ולמוד, והסדר הזה צריך להיות קבוע אצלו מדי יום ביומו אפלו קצת, אבל שיהיה חזק בזה, כי התורה הקדושה היא מזון רוחני, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') כמו שיש מזונא דגופא, הינו שהגוף צריך לאכל, ואם הוא לא אוכל הוא מרגיש רעב מאד, כמו כן יש מזונא דנשמתא, מזון של התורה שהיא הנשמה, וכשאדם לא לומד תורה על ידי זה הנשמה מרגישה רעבה, ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום שעורים כסדרן כפי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, אשר מי שרק ילמד בסדר הזה, יזכה לסיים במשך השנה מקרא משנה גמרא הלכה וכו' וכו', וכך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'ליגמר והדר ליסבר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמורם ולחזור להתחיל ולגמורם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמור כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין

הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמַד בְּדַקְדּוּק גָּדוֹל כִּי זֶה מִבְּלָבֵל מֵאֵד מִן הַלְמוּדָה. וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם פָּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוּי הַדְּקֻדּוּקִים שְׁלָהֶם. וּמֵאוּמָה לֹא נִשְׁאָר בֵּינָם. אָבֵל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת בְּלֵי דְקֻדּוּקִים הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַיֵּם בִּידּוֹ, וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מֵאֵד, גִּמְרָא וּפּוֹסְקִים כְּלָם, וְתַנְיָף וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְהָר וְקַבְלָה וְשָׂאֵר סִפְרֵים כְּלָם. וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ח) שְׂטוֹב לְאָדָם שִׁיעֵבֵר בַּחַיִּיו בְּכָל הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן עַד שֶׁבֶת תִּזְכֶּה לְעֵבֵר אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְאֵל תַּחֲכֶּה עַד יוֹם שֵׁשִׁי, אֲלֵא תַתְחִיל כְּבָר בַּיּוֹם רִאשׁוֹן שְׁכַף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר מֵאַרְכִּיז לֹא יָמִיו וְשִׁנּוּתוֹ, וּמוּכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אַרְחַ חַיִּים סִימָן רפ"ה סְעִיף ג') מִיּוֹם רִאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכַתֵּב הַמְּשֻׁנָּה בְּרוּרָה (שֵׁם) בְּסִפְרַ מַעֲשֵׂה רַב כְּתָב בְּהַנְהַגַת הַגְּרָ"א שְׁהִיָּה נוֹהֵג תַּכְּף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקִרְא מִקְצַת מִהַסְדְּרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם וּמִסִּים בְּעֵרֵב שֶׁבֶת; וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכֵּר דָּב מִבְּעֻזָּא ז"ע אָמַר שִׁיּוֹם שְׂאָדָם לוֹמַד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י הוּא לֹא יִחָטָא.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, לוֹמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים כְּסֻדְרָן דִּיקָא, וּמַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָן אִי אִפְשָׁר לְהַסְבִּיר כְּלָל, כִּי מִשְׁנָ"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה שְׁמַטְהַרְתָּ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמִי שִׁיּוּדַע בְּנַפְשׁוֹ שְׁחָטָא וְכוּ', שְׁהִיָּה רִגִיל לְגַרְסַ הַרְבֵּה מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל יְדֵי רַבּוּי גִירְסָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת, זֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק וְחֶשֶׁק לְלַמֵּד אַחַר כֵּן עוֹד לְמוּדִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁשׁ בִּידּוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוּכָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שְׂאֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גִּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהַרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנֵיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שֵׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְגַרְס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מִשְׁנָ"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְאָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֲלֵא בְּזֻכוֹת מִשְׁנֵיּוֹת; וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁגִּוְרַס מִשְׁנֵיּוֹת, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַתְּקַרְבוֹת הַגְּאֻלָּה.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּגִירְסָא לְגִמְרָא, שְׁבַהתְּחִלָּה תִּלְמַד וְתַגְרַס דְּפִים

גַּמְרָא בְּלִי רִשׁׁי וּבְלִי תוֹסְפוֹת, רק לומר כְּסֻדְרֵן דְּפִים אַחַר דְּפִים מֵהִתְחַלֵּת מִסְכַּת בְּרִכּוֹת עַד שְׁתַּסִּים, תִּתְחַיֵּל מֵהִתְחַלֵּת מִסְכַּת שְׁבַת עַד שְׁתַּסִּים, וְאַחַר כֵּךְ תִּתְחַיֵּל מִסְכַּת עֲרוּבִין וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁתַּגְרֵס אֶת כָּל הַשַּׁס, וְזֶה יִתֵּן לָךְ סְפוּק שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כִּי מַעֲלַת לְמוֹד הַתּוֹרָה אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, שְׂזֶה נוֹתֵן לְאָדָם סְפוּק נִפְשִׁי מְאֹד, וְאַף שְׁבִהֵתְחַלֶּה לֹא מְבִינִים אֶת הַכֹּל, מֵה בְּכַף וְכוּ', קֹדֶם שִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן לֹא יִסְתַּוְּבַב מִשְׁעָמָם, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתֻבוֹת נ"ט.) הַבְּטֻלָּה מִבִּיאָה לִידֵי שְׁעָמוֹם (שְׁגָעוֹן) וְלִידֵי זְמָה.

סֵפֶר הַגְּאוֹן הַמְּפֹלֵא רַבִּי יוֹסֵף עֲנַגִּיל זי"ע שֶׁחִבֵּר הֵמוֹן סְפָרִים, כְּשֶׁשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ אֵיךְ זָכָה כָּל כֵּךְ לְהִתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה, עַד שְׂזוֹכָה לְחַדֵּשׁ בְּכָל מַקְצוּעוֹת הַתּוֹרָה? עֲנָה וְאָמַר כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד לְמִדְתֵי אַרְבָּעִים פְּעָמִים ש"ס בְּמַהִירוֹת גַּמְרָא בְּלִי רִשׁׁי וְתוֹסְפוֹת, וּפְרַשְׁתִּי אֶת הַגְּמְרָא לְפִי דַעֲתִי, אֶפְלוֹ לֹא כְּרִשׁׁי וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּכְנַס לִי תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד, אֲזַ נִכְנַסְתִּי בְּמֵלֵא הַמְּרָץ לְלַמֵּד עִם רִשׁׁי וְתוֹסְפוֹת וּמְפָרְשִׁים, וְכֵן הִתְחַלַּתִּי לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים רַבִּים, הֲרִי שְׁלַף לְפָנַיךְ שְׁקָדִים צְרִיכִים הִרְבֵּה לְגַרֵס עַד שִׁיכְנַס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוֹרִיָּתָא, חֲשַׁק לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

מֵה אָמַר לָךְ אֵיךְ לְתַאֵר וְאֵיךְ לְשַׁעַר כָּלָל מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד כְּדֵי כֵּךְ שְׂאָמְרוּ (וְזֶה וַיְחִי רמ"ב) כְּמָה חֲבִיבִין אֵינּוֹן מְלִין דְּאוֹרִיָּתָא. כְּמָה חֲבִיבִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרִיָּתָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מָאֵן דְּאִשְׁתַּדְּל בְּאוֹרִיָּתָא לֹא דְּחִיל מִפְּגַעֵי עֲלֵמָא, נְטִיר הוּא לְעֵילָא, נְטִיר הוּא לְתַתָּא, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּכַפִּית לְכָל פְּגַעֵי דְּעֲלֵמָא, וְאַחִית לּוֹן לְעוֹמְקֵי דְּתַהוּמָא רַבָּא; [כְּמָה חֲבִיב דְּבְרֵי תּוֹרָה, כְּמָה חֲבִיב אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים תּוֹרָה, לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדְּל לְלַמֵּד תּוֹרָה, לֹא מִפְּחַד מִפְּגַעֵי הָעוֹלָם, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה וּמִלְּמַטָּה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא הוּא קוֹשֵׁר אֶת כָּל הַפְּגַעִים שֶׁל הָעוֹלָם וּמְשַׁלֵּךְ אוֹתָם לְנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּה], רְאֵה מֵה לְפָנַיךְ, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, בְּמָקוֹם לְהִסְתַּוְּבַב בְּלִי מַעַשׂ וְכוּ', וְלְהִרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ רִיקְנִי וְכוּ', שְׂזֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם פְּשוֹט לְשְׁעָמוֹם שְׁגָעוֹן וְכוּ', תְּצִיֵּת אֶת רַבּוֹנוֹ ז"ל, וְתִרְאֶה אֵיךְ שְׁבִזְמַן קֶצֶר כְּבָר לֹא יִהְיֶה לָךְ זְמַן

לשום דבר, כי יכנס בך כל כך חשק ללמד תורה הקדושה, שלא תרצה כבר שום דבר, רק כל היום לרבות הלילה תרצה לסיים ששה סדרי משנה, בבלי ירושלמי תוספתא, רמב"ם טור ושלחן ערוך וכו' וכו', אשרי מי שמציית את רבנו ז"ל.

המאחל לך שבוע טוב

גתנא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא לאומן ט"ו אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים בשבוע חדשה, ומתקרבים כבר להנסיעה הקדושה אל רבנו ז"ל על ראש השנה, ולכן עלינו לעשות חשבון הנפש איך עבר עלינו כל השנה וכו', אם היה בסדר, אז ראוי לנו לשמח מאד מאד, ואם לא היה בסדר, ראוי לנו לעשות התחלה חדשה מהשבוע הזה.

מה זה נקרא בסדר? כשבר ישראל מתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין בכל יום, ואף שבא לו מאד קשה, עם כל זאת הוא מוסר את נפשו פשוטו כמשמעו לבוא לבית הכנסת ולהתפלל, אין למעלה מזה, כי עצם ביאתו לבית הכנסת זה כבר ממשיך על עצמו השגחה שלמה, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, וכשבר ישראל בא לבית הכנסת אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועוליין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; וכן מי שזוכה ללמד בכל יום שנים

מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י מפרשת השבוע, הרי זה זוכה לאריכות ימים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; וכן מי שזוכה לעשות לעצמו סדר לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, אין למעלה מזה, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמה, ואמרו (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן כל מי שגורס משניות, יש לו חלק בהתקרבות הגאולה, ועל כלם שזוכה ללמד בכל יום את הדרה היומי, אשר אין למעלה מזה, כי אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, שזה חיות להנשמה, ואי אפשר להסביר את זה אלא למי שהרגיל את עצמו ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שהוא טועם טעם נורא ונפלא בלמוד דף גמרא ליום, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשה כל מה שביכולתך להצטרף בלמוד דף גמרא, שזה ישמר אותך מכל רע, ואל תתן להיצר הרע והסמך מ"ם שיחליש דעתך ויאמר שזה לא בשבילך וכו', וכאלו אתה ממילא לא מבין וכו', כי הכל הסתות של הסמך מ"ם לקרר את האדם מללמוד דף גמרא אפלו בגרסא, כי בפרוש גלה לנו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ולכן שאף אחד לא יבלבל לך את המוח והדעת שזה לא נקרא למוד וכו', והלואי והלואי שכל בר ישראל היה מצטרף אל הלמוד של דף היומי, כי כף מקשרים את היום אל הדרה גמרא, והדרה אל היום, ושניהם מקשרים אל האדם, ואי אפשר להסביר את זה למי שלא טעם להיות עקשן גדול ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שזה זכות נפלא להאדם, שכל יום הוא מזכיר את שמות התנאים והאמוראים, ואם שופכים על הנשמה מדי יום ביום דף גמרא, אזי נכנסים הרבה טפות בתוך תוכו, אשרי מי שיקים את זה.

ותאמין לי שזה עקר העשירות של אדם כשזוכה ללמד בכל יום מקרא

משנה גמרא, כמאמרם ז"ל (שבת ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.

יכול מאד להיות שתהיה שבור ביום וכו', ויעבר עליך איזה משבר וכו', ותהיה בחלישות הדעת גדולה מאד וכו', שיהיה לך מאד מאד קשה ללכת לבית הכנסת להתפלל במנין וכו', וכן יהיה לך מאד קשה ללמד קצת מקרא קצת משנה ודף היומי וכו', עם כל זאת תקיים את זה במסירות נפש גדול מאד, אזי כשבא סוף השנה, לא תתאר איזה עצירות זכית בזה השנה וכו', ובאים אל רבנו ז"ל באפן אחר לגמרי וכו'.

ודבר זה שיד בכל פרט ופרט, כשאדם רק מדבר בכל פעם איזה דבור להקדוש ברוך הוא, זה כבר עושה רשם בכל העולמות, וכמו כן כשאדם נותן בכל יום רק כמה פרוטות לצדקה, הינו לפני כל תפלה, וכן בעת האכילה, וכן לפני שיוצא לדרך, אזי אין לתאר ואין לשער זכותו בשמים, ולמה אדם לא מדבר אל הקדוש ברוך הוא? ולא נותן צדקה? כי הוא חושב כדי לדבר עם הקדוש ברוך הוא צריכים לכל הפחות כמה שעות, והיות שהוא מבלבל וכו', אזי אפלו כמה דבורים הוא לא מדבר, ואותו דבר עם צדקה, למה אדם לא נותן צדקה? כי נדמה לו שהוא צריך לתת סכום גדול, ויען שאין לו, אז הוא לא נותן כלום, אבל אם היה יודע שהכמה פרוטות שהוא מכניס לפני כל תפלה ותפלה או בעת האכל או לפני שנוסע לדרך כדי שיהיה לו שמירה, שזה עושה רשם למעלה, לא היה מתעצל בזה, כי מי אין לו כמה אגורות?

ולכן אני מאד מבקש אותך אם לא עשית את זה כל השנה, תתחיל לכל הפחות עכשו בשבוע האחרונה לפני ראש השנה, תקבל על עצמך מהיום והלאה להמשיך בעבודה הקדושה הזו, ואז יאיר עליך מלך הכבוד בעצמו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה ושנה טובה ומתוקה

גתתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֶלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהֶה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגַּעְנוּ כְּבָר לְהַשְׁבּוּעַ הָאֲחֵרוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה, כְּדִי לְנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכְּנֹן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה מֵאֵד קֶשֶׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֵׂי כָל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ שְׁבַעֲלֶךָ יִסַּע לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן עַל צִיּוֹן שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, כִּי זֶה לֹא דָּבָר פְּשׁוּט בְּכֻלּוֹ, כִּי בְּפִרוּשׁ אִמְרוּ רַבְנוּ ז"ל (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא אֲתֶם כָּלְכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

וּבְאֻמַּת אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מִבִּין מַה זֶה לִהְיוֹת אֶצֶל רַבְנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אִמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ח:): בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִדוּן מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ, הֲיִנּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין וְהַנּוֹרָא שְׁדָּנִים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָהּ, מַה יִּהְיֶה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנָה זוֹ, מִי לַחַיִּים מִי לְמוֹת וְכוּ', מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בְּשֶׁרְפָה וְכוּ', וְכֵן אִמְרוּ (בִּיצֵה ט"ז): כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֲיִנּוּ שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקַצִּיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אִמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ג'ו' סִימָן י"ג) כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזִין בְּעֵבְרוֹת, וּמִסְתַּבְּכִין בְּצָרוֹת, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפֵר וְתוֹקְעִין בוֹ, וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא מוֹחֵל לָהֶם; כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בַר מִינּוּן, אֲזִי בְּלִי שׁוֹם סִפֵּק יִקְבֵּל עֲנֵשׁ, כִּי יֵשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, אֲבָל כְּשֶׁבָא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּמִבְּקֵשׁ סְלִיחָה, וּמִכְנִיעַ אֶת עַצְמוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, מִיָּד הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שׁוֹחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ב) "פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֶרְעֵר", אִמְרוּ רַבֵּי יִצְחָק, כְּלִפֵּי דוֹרוֹת אִמְרוּ, שְׁאִין לָהֶם לֹא נִבְיָא וְלֹא כְּהֵן וְלֹא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שִׁיכַר עֲלֵיהֶם, אֶלֶּא עוֹד תְּפִלָּה אַחַת שְׁנִשְׁתִּיר לָהֶם שֶׁהֵם מִתְּפַלְּלִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלֹא תִבְזֶה אוֹתוֹ מֵהֵם. הוּי, וְלֹא כְּזֶה אֶת תְּפִלָּתָם; הֲרֵי שְׁלֹךְ לְפָנֶיךָ שְׁבָרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי הוּא הַמְּשַׁפֵּט לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִנֵּה יוֹדֵעַ כְּשֵׁיִשׁ מְשַׁפֵּט חֲמוּר צְרִיכִים לְקַחַת עוֹרֶךְ דִּין גְּדוֹל, וְכָכָל שֶׁהַמְּשַׁפֵּט יוֹתֵר גְּדוֹל וְיוֹתֵר מְסַבֵּךְ, לוֹקְחִים אֶת הָעוֹרֶךְ דִּין הַכִּי

גדול, ואם נגזר עליו איזה ענש מות רחמנא ליצילן, אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות, מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם להעורך דין, העקר שיציל אותו ממות בטוח לחיים, והנה רבנו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, והוא הכריז (ת"י מוה"ר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש; ולכן נוסעים אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין בהמשפט ששופטים אז את כל אדם, והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלמה ומבקש ממנו יתברך ישמר אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', ושינזכה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בהחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גיבות וגזלות ואלומות, ומכל מיני מיתות משנות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול, ורבנו ז"ל רצה שכלם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא מן הכלל, ולכן את צריכה להבין כי בזה שבעלך נסע אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, את מצילה את עצמך ואת הילדים מכל מיני מארעות ומכשולים וסכנות שרק קורה בעולם, וכן שתכתבי בפרנסה בשפע, ובכל הישועות שרק את צריכה וכו', האם לא כדאי בשביל זה להשאר לבד עם הילדים סך הכל זה כמה ימים? הרי בראש השנה פועלים אצל רבנו ז"ל במיליונים וכו', כל אחד כפי האמונה החזקה בזה וכו', ולכן למה את צריכה לדאג ולהפנס בלחץ וכו'? אדרבה את צריכה לגרש את בעלך שיסע מה שיותר מהר ויזכה להיות בראש השנה באומן, כי אם שמה מחלקים בריאות, פרנסה, שלום בית, ילדים, נחת וכו' וכו', האם זה לא שנה פי מיליון מלנסע לעסקים מעבר לים למזרח הרחוק כמו סין, או במערב הפרוע כמו לוס אנג'לס? ולכן כל הנשים צריכות לדעת שבעליהן לא נוסעים לחפשה כמה ימים אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, אלא שם נמצא העורך דין הכי גדול בעולם שהוא ממליץ עבורנו, ובזכותו בעלך יביא הבייתה כל מה שאת צריכה וכו', וכל אשה צריכה לדעת שזה בכלל לא קל להיות שמה כמה ימים האלו, הגשמיות אינו גשמיות בכלל וכו' וכו', כל

אָחַד עוֹבֵר אֶת הַתְּקוּן שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בּוֹדָאֵי זֶה מִשְׁתַּלֵּם בְּמִלְיוֹן אַחַז, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מַה שְּׁבִיכֶלְתָּךְ שְׁבַעֲלֶךְ יִסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, רַק תִּזְהִירִי אוֹתוֹ שֶׁשָּׂמָה לֹא יִסְתּוֹבֵב וְכוּ', וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קָשֶׁר אֶל סֵתֵם אַרְחֵי פְּרָחֵי וְכוּ', מְבִלִי הַזְּמַן וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא שְׁיִשָּׁב בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלֹא יַעֲזוֹב אוֹתוֹ, וְיִשְׁפָּךְ שִׁיחַ וּתְפִלָּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׁיִתֵּן לוֹ כָּל מַה שְּׁצָרֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה

גַּתְנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבֹא ט"ו אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

עָלֵי לְהוֹדִיעַ לָכֶם שְׂגֵם הַשָּׁנָה יֵשׁ הַרְּבָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁזֶה לֹא מִתְאַפְּשֶׁר לָהֶם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל מִפְּנֵי כְּמַה טְעָמִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לָהֶם לִפְלֵ בְּדַעְתָּם כָּלֵל וְכוּ', כִּי בּוֹדָאֵי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק, וְאֲסוּר לְהַכְנִס בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְיוֹת וּבְדַכְאוֹן בְּשִׁבִיל זֶה, אֲלֵא דַעוּ לָכֶם שְׂגֵם הַשָּׁנָה יִהְיֶה מִגֵּן גְּדוֹל כָּאֵן בְּיִבְנָאֵל אֶצְלָנוּ, וְיִהְיֶה הַקְּבוּץ פֹּה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גַּם כֵּן יִהְיֶה אִתְּכֶם, וְכִשְׁמִתְקַבְּצִים יַחַד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵב אֶחָד וּבְדַעַת אֶחָד, אֲזִי מְצַלִּיחִים בְּגְדוֹל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁנִּשְׁאַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיִבְנָאֵל, שְׁיִבֹא לְהַתְפַּלֵּל אֶךְ וְרַק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, שְׁיִהְיֶה בְּעָלֵי תְּפִלוֹת טוֹבִים, וּבַעַל תּוֹקֵעַ, וְכִלְנוּ נִזְכָּה לְכַתִּיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנַת גְּאֵלָה וְיִשׁוּעָה, שְׁנָה שֶׁנִּפְטָר כְּכָר מִכָּל הַצָּרוֹת וְכוּ', מִכָּל הַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְכוּ', וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁשׁוֹנָאֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל וּבְנֵי עֶשׂוֹ לֹא יוֹכְלוּ לָנוּ, וְיִפֵּל עֲלֵיהֶם אֵימָה וּפְחָד וְכוּ', שֵׁלֵא יִהְיֶנוּ לְהַצִּיק לָעַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְכִבֵּר נִזְכָּה לְשַׁנַּת שְׁלוֹם וְאַחֲדוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה יִקְרַב אֶת גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו, ושיהיה לכם ראש השנה נפלא מאד ביבנאל, ואתם תתפללו מפה ואנחנו נתפלל משם, וכיחד יעלה תפלתנו לרחמים ולרצון אליו יתברך.
המאחל לכם פתיכה וחתימה טובה, שנת גאלה וישועה

גתתנד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לרפואה שלמה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך ששמו אותך להיות מחנך ילדים, אשר זה עולה על הכל, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

מחנך שרוצה להצליח עם התלמידים שלו, מכרח להכניס אוירה של שמחה בתוך הכיתה, צריכים תמיד רק להגביה את התלמידים, ולמצא בהם רק את הנקודות טובות, ואת הטוב שיש בהם, לבנות אותם, וזה נקרא מחנך טוב, שהוא רק דואג על הטוב של כל תלמיד, ורק רוצה להגביה אותו, ולהראות לו איך שגם הוא יכול להצליח בחיים, אף פעם לא לחקר אצלו את הפרטים וכו', כי כך יעורר את ההתנגדות וכו', רק לדבר מאמונה בו

יִתְבַּרְךָ, לְהַלְבִּישׁ אֶת הַדְּבוּרִים בְּכֹל מִינֵי אַפְּנִים שְׂבָעוּלָם, אֲפִלוּ עִם שִׁיחַת חֲלִיץ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל לְאַחֲיוּ רַבִּי יְחִיאֵל ז"ל שְׂאֲפִלוּ כְּשִׂמְדֻבְרִים עִם בְּנֵי אָדָם שִׁיחַת חֲלִיץ, אֲבָל הֶעֱקָר שְׂמִכְנִיסִים בְּהֵם אָמוּנָה, גַּם אֵלוּ הַדְּבוּרִים מִתְעַלִּים וְכוּ', וְלָכֵן יַעַן שֵׁשׁ לֶךְ תִּלְמִידִים כְּאֵלוּ שְׂעֲדִין לֹא מִנִּיחִים תְּפִלִּין וְכוּ', וְלֹא מִתְפַּלְלִים וְכוּ', אֵתָּה רַק תִּדְבֹר מֵאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְכוּ', וְתִלְבִּישׁ אֶת הַכֹּל בְּסִפּוּרִים שֶׁל טֵבַע וְכוּ', וְתַעֲשֶׂה אֶת כָּל הַלְמוּד וְהַחֲמֵר שְׂאֵתָּה מִלְמוֹד מֵאֵד מֵעַנְיָן, כְּדֵי שִׁימְשֹׁךְ לֵב הַתְּלָמִיד, וּמִפְעַם לְפַעַם תִּסְבִּיר עִם שְׂכָל מֵה זֶה מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וְכוּ', וְכֵן תִּצְלִיחַ לְקָרֵב וּלְעוֹרֵר אֶת הַנְּשֻׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהִפְקִידוּ בְיָדְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֶלּוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ הַיּוֹם לְמִצַּא דִּירָה בְּיִבְנָאֵל וְכוּ', זֶה כְּמַעַט שְׂאוּמְרִים לְאָדָם תַּעֲלֶה לְרַקִּיעַ וְכוּ', כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַבְּקוּשׁ כֹּל כֶּף חֶזֶק, שְׂפָשׁוּט אֵין דִּירוֹת וְכוּ', הֵן אֶמֶת שְׂבוּנִים עֲכָשׁוּ דִירוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲבָל קָשָׁה מֵאֵד מֵאֵד לְמִצַּא דִּירוֹת וְכוּ'.

לַעֲת עֵתָּה אֵל תִּלְךָ נִגְדַר רְצוֹן אֲשֵׁתָּךְ, אִם הִיא מִתְנַגֶּדֶת וְכוּ', אֵל תַּעֲבֹר עַל רְצוֹנָהּ, אֲלֵא תִקְרִים מֵה שְׂאֵמֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל אֲבָרְהָם (בְּרֵאשִׁית כ"א י"ב) "כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּה", חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂאֲשֵׁתָּךְ הִיָּקְרָה הוֹלֵכֶת אַחֲרֶיהָ, וְהִיא עֹבְרָה כְּבָר כְּבָרֶת דְּרוֹךְ אֲרָכָה, וְשׁוֹמֵרֶת שְׁבֵת וְטָהֳרָה וְכַשְׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזַ לְמָה אֵתָּה צְרִיךְ לְעֲצֹבֵן אוֹתָהּ, אֲדַרְבָּה רֵאוּי לְךָ לְשִׁמּוֹחַ עִמָּה מֵאֵד מֵאֵד, וְכִמְאֲמָרֵם ז"ל (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו') אֵשָׁה בַעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; רַק תִּרְאֶה

לכבוד וליקר את אשתך, ולשמח אותה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

אתם צריכים מאד מאד לשמח עם השלש מתנות שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, ואתה צריך מאד מאד ליקר את אשתך, שהיא מסכימה שבנדף הגדול ילמד בישיבה בבני ברק, מה עוד אתה צריך יותר מזה? בודאי יגיע היום שתבין את מעלת הכסוי ראש וכו', אל תדחק עליה כלל, רק תשתדל לשמחה ולעודדה ולחזקה שזה היסוד בשלום בית, ודע לך כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

חסדי השם יתברך שאצלך נתקים (משלי י"ח כ"ב) "מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מהשם".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה אֶתָּה לּוֹקַח אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי רַק יוֹדֵעַ שֶׁרַבְנוּ ז"ל
אָמַר (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שֶׁחֶפֶץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׁבֻטְחוֹן
גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שִׁישׁ לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה, כִּי
בְּמָקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרַת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא
יְהִיָּה לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם
לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרַת וְהִתְחַזְּקוֹת
אֲחֵר בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') יָפֵה
תְּלַמִּיד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיִּגְיַעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁפַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שֶׁאֵין
עִמָּה מְלָאכָה, סוּפָה בְּטֻלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְכֵן אָמְרוּ (קְדוּשִׁין פ"ב.) רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר,
לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אוֹמְנוֹת נִקְיָה וְקִלָּה, וְיִתְפַּלֵּל לְמִי שֶׁהֶעֱשָׂר וְהִנְכָּסִים
שְׁלוֹ, שֶׁאֵין אוֹמְנוֹת שֶׁאֵין בָּהֶם עֲנִיּוֹת וְעֲשִׂירוֹת, שֶׁלֹּא עֲנִיּוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת וְלֹא
עֲשִׂירוֹת מִן הָאוֹמְנוֹת, אֲלֵא הַכֹּל לְפִי זְכוּתוֹ; וְהָיוּ הַמוֹן מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב שֶׁהִיָּה לָהֶם עֲבוֹדָה קְבוּעָה בְּפְרִנְסָתָם, וְאֵף עַל פִּי כֵן קָבְעוּ עֵתִים
לְתּוֹרָה וְלִהְתְּבוֹדְדוֹת, וְחָיו חַיִּים טוֹבִים וְנִעֲמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּדֶרֶךְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הדבר הראשון מה שאת צריכה רק להיות בשמחה, וכל התפלות וההתבודדות שלך צריך להיות רק על נקדה אחת, איך להיות בשמחה, כי הרגע שזוכים לשמחה, זוכים לשוב הדעת, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מושבין עצמן וכו', כי על ידי מרה שחורה, אי אפשר להנהיג את המח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ולכן את צריכה לבקש רק על שמחה, ותכף ומיד כשתהי שמחה ועליזה, אז ממילא כבר תמשכי לעסק בדברים שתרגישי שלמה בהם, ויהיה לך ספוק נפשי בזה, ומה טוב ומה נעים באם תתפללי את התפלה הזו כל יום, וכן כמה פעמים ביום, עד שבאמת תהי שמחה ועליזה, ויכנס בך בטחון עצמי:

רבנו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה באיברי וגידי ובכל טפי דמי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכולה לקים את מצוותיך, אנה אבי שבשמים רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ותמשיך עלי שפע שלא אצטרך שום טובות מבשר ודם, אלא תפרנסני מידך המלאה לבה, ועוד אזכה לתת צדקה להזולת, ולעשות חסד עם כל בר ישראל, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתנח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... שיחיו
 לנכון קבלתי את מכתבכם.
 תשואת חן על האחולים ועל התפלות לרפואתי.

אתם צריכים רק להיות בשמחה על המתנות שהקדוש ברוך הוא נתן
 לכם שלוש ילדים, ולשמח עמהם, ולחנך אותם באמונה פשוטה בו יתברך,
 ובמדות טובות, ובדרך ארץ וכו', כלל זה תקחו שלא מוסיפים שם, אלא
 כשנצרך, ואם כבר נקרא רק נחמן לבה, לא צריכים לחשש, ולכן אל תבלבלו
 את עצמכם מזה, רק תתפללו בכל יום על עצמכם ועל הילדים שהכל יהיה
 בהצלחה מפלגת, והבית שלכם יהיה תמיד רגועה, והשמחה ישרה ביניכם
 תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו
 ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתנתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא ט"ו אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין כְּשֶׁהֵבֵן הוּא כָּבֵד בְּגִיל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה, צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב
עִם הַרְגָּשׁוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְאִם הוּא כָּל כֶּף מִתְגַּעְגַּע הַבִּיטָה, לָמָּה לְדַחֵק אוֹתוֹ
דִּיקָא לְלַכֵּת לִישִׁיבָה שְׂאֲתָם חוֹשְׁבִים שְׂזֵה יוֹתֵר טוֹב וּמִתְאַיְמָה בְּשִׁבְלֵוֹ וְכוּ',
הַרִי מֵאֲחֵר שֶׁהוּא לֹא מְרַצֶּה וְכוּ', וּמִתְגַּעְגַּע כָּל כֶּף הַבִּיטָה, לָמָּה לְדַחֵף אוֹתוֹ
וְשִׁיחִיָּה נִגְדָּ רְצוֹנוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר לְכַסּוֹף זֶה יִשְׁפִיעַ עָלָיו לְרַעָה, וְחַס וְשְׁלוֹם הוּא
יִכּוֹל לְהִתְהַפֵּךְ וְלִמְרֹד וְכוּ', וְלָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת זֶה?

הַעֲקֵר לְתַת חַס וְאַהֲבָה לְהֵבֵן וְלְהִתְחַשֵּׁב עִמּוֹ וְלְהַסְבִּיר לוֹ שְׂאֲתָם רוֹצִים
לְעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁטוֹב בְּשִׁבְלֵוֹ, וְעֵקֶר הַהֲצִלָּחָה בְּחַנוּךְ שֶׁהַהוֹרִים צְרִיכִים
לְהִיּוֹת פְּתוּחִים עִם הַיְלָדִים, וְלִדְבַר אַתֶּם כְּמוֹ שְׂמֻדְבָּרִים עִם מְבַגְרִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ עִם הַבֵּן הַזֶּה, וְתָרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת
דִּקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא ט"ו אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ מְנַהֵג כְּזֶה שְׂאֲשֶׁה שֶׁהִיא בְּהַרְיוֹן כְּשִׁבְאָה בַּחֲדָשׁ הַתְּשִׁיעִי שֶׁהִיא
טוֹבֵלֶת וְכוּ', אֲבָל זֶה רַק מְנַהֵג וְלֹא הִלְכָה, וְלֹא מְכָרַח וְכוּ' וְכוּ'.

בחורות ונקות אסור להן לטבל ואין על זה שום התר, מפני טעמים המובנים לְבַד וכו'.

רק תשתדל מאד שיהיה בביתך שלום ואהבה, וזכר תזכר מה שהזהיר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתסא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת כי הפרנסה של אדם תלוי כפי חזק הבטחון שיש לו בו יתברך, ואי אפשר להגדיר מה זה בטחון וכו', העקר צריכים להיות חזק בדעתו, ואז יש לו הצלחה גדולה מאד.

אם את רוצה לעבד גם ביום הפנוי וכו', אין זה השתדלות יתרה וכו'.

העקר את צריכה מאד מאד להיות שמחה ועליזה, שיש לך בעל שלומד תורה, ואת צריכה לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חייא נשים במאי זכיין? באקרויני בניהו לבי פנישתא ובאתנויני גבריהו בי רבנן ונטרין לגבריהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה, וזה שמחה גדולה מאד שאשה דואגת שבעלה יוכל לשבת וללמד, ובזה תתחלק עם התורה שלו, וזכרי היטב אשר שמחה לשמח את עצמך ואת בעלך וכו', זה סגלה לפרנסה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן את צריכה להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות, ויהיה לכם שלום בית אמתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתסב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר שהתבודדות זה הנהגה כללית לכל עם ישראל, וזה תקון על הכל, כי אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ובזה הוא מדבק את עצמו בו יתברך, ומנקה מעצמו מכל מיני דמיונות שנדבק בו על ידי עוונותיו, כי באמת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ה) שצריך כל אדם להוציא את עצמו מהמדמה, ולעלות אל השכל וכו', מדמה זה כל מיני דמיונות הרהורים רעים, ומחשבות מגנות וכו' וכו', שמולכים שולל את האדם, כי אין עוד דבר שמפיל את האדם כמו הדמיון, שזה פשוט מחלה, שכל אחד נדבק בזה,

וממש אין אדם שלא יהיה בו הקלפה הזו של כח המדמה, עד שאמר רבנו ז"ל (שם) שהיום צריכים לקרא את היצר הרע כח המדמה וכו', שזה נקרא הדמיון, שאדם מרב חטאותיו ועוונותיו ופשעיו וכו' וכו', נדבק בו כח המדמה וכו', שבלשון הפסיכיאטרים והרופאים היום וכו', קוראים את זה כל מיני שמות מודרניות וכו', אבל השרש של כל המחלות של עצבים זה כח המדמה, הינו שמתגבר עליו כח הדמיון, וזה מחלה מאד מאד קשה, כי מי שנכנס בזה, מאד מאד קשה לו לצאת מזה, וכמעט שאין אדם שלא יהיה נגוע בזה, זה בכה וכו', וזה בכה וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמת, ואין עליו שום על, ועל ידי תפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, הוא יכול לטהר את עצמו מכל זה, כמוכא שם בדברי רבנו ז"ל, כדי לשבר את לב האבן צריכים שמיר, שעל ידו נכנע האבן ואינו הולך אחר תאוות המדמות, אלא הולך אחר השכל, ומה זה שמיר? תולעת, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא בשלח) כתיב (ישעיה ס"א) "אל תיראי תולעת יעקב", למה נמשלו ישראל לתולעת? לומר לה מה תולעת הזה אינו מכה את הארזים אלא בפיו והוא רך ומכה את הקשה, כך אין להם לישראל אלא תפלה שהעכו"ם נמשלו כארזים שנאמר (יחזקאל ל"א) "הנה אשור ארז בלבנון" ואומר (תהלים כ"ט) "וישבר הוי"ה את ארזי הלבנון" וכשהן מתגברים עליהם חוזרים בתשובה וצוועקים ומתפללין והקדוש ברוך הוא עונה לעם ישראל בעת צרה; ולכן שיחה בינו לבין קונו והתבודדות, זה הנהגה כללית, לכל אחד מאנשי שלומנו ולכל בר ישראל, ותכף ומיד כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, נטהר מבית ומבחוץ, עוד הנהגה כללית יש

מרבנו ז"ל, ללמד בכל יום שלחן ערוך כסדרן, להתחיל מארח חיים עד שגימא, יתחיל יורה דעה, וכשיגמר יתחיל אבן העזר, וכשיגמר יתחיל חשן משפט, וכן חוזר חלילה כל ימי חייו, ויש בזה שתי שעורים, שעור אחד שלחן ערוך הקטנים שזה נקרא מחבר רמ"א, שהיה נדפס בכרך נפרד, ואחר כך יש השלחן ערוך עם המגנים, הינו מגן אברהם והטורי זהב וכו' וכו', ועל כל פנים מלבד זאת צריכים ללמד הרבה הלכה כדי לדעת איך להתנהג, כי על זה הקפיד רבנו ז"ל יותר מהכל, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מכרח ללמד בכל יום הלכה, כדי לדעת איך להתנהג, כי יהודי הוא רק מי שמתנהג כפי השלחן ערוך, וזה הנהגה כללית של רבנו ז"ל, וכן עליך לדעת שכל שיחה ושיחה וכל דבור ודבור מרבנו ז"ל, זה הנהגה שכל אחד מאנשי שלומנו משתדל מאד להתנהג ככה, ולא צריכים להתבלבל בכך משום הנהגות וכו', ומשום תקונים וכו', כי אין בדור הזה מי שיכול לתת תקונים וכו', או הנהגות וכו', כי הכל דמיון אחד גדול מאד, ואוי לו לאדם שהולך שולל אחר אלו הבעלי דמיונות וכו', כי אפלו גדולי מבחרי צדיקים תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ותלמידי המגיד הגדול ממעריטש זי"ע, שכלם היו קדושים עליונים כידוע ומפרסם, עם כל זאת לא מצינו שהיו נותנים תקונים וכו', ובהיום כל פרחח שרק שלשום עבר על כל העוונות שבעולם רחמנא לישיבון, והיה לו שערות ארכות כמו שד וכו', ואתמול נעשה בעל תשובה ונעשה חלאקה, וממילא יש לו שתי פאות ארפים וכו', ומתלבש עם לבוש ירושלמי וכו', והיום הוא כבר מפרסם ונותן תקונים וכו', ומבקש סכומים אדירים מעניים ואביונים כדי לעשות להם תקון וכו', האם זה לא מצחיק? ולכן מאחר שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, עלינו לקיים את רצונו להתמיד בשיחותיו הקדושים שבספרי "שיחות הר"ן" חיי מוהר"ן, שאלו השיחות רשמים מוהר"נת ז"ל, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שניח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה, ונגם אפלו עכשו כשלומדן דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעזור להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו

וּלְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, כִּי כָל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל וּנְכוֹנָה מְאֹד לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מַדְרַגְתּוֹ יְהִיָּה בְּאִיזָה מַדְרַגָּה שִׁיְהִיָּה. אֲפֹלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמַדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִפְלְאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהִפָּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מַדְרַגָּה הַתַּחְתּוֹנָה חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁרַק לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת אִם יִשִּׁים לְבוֹ לְדַבְרֵי הַיֵּטִב, וְיִקְיִם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיֵּאֲחִז בְּהֵם], וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁלוֹמֵד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא כֹּבֵר לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוֹלָם, וְיִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כֻּלָּל, שֶׁרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת אֲמִתִּי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימֵן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהֵכֵל תְּלוּי בּוֹ, לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבָדוֹר, וְלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קִטְן וְדְבַר גְּדוֹל. וְלְבָלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי פֶרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים) 'אֲפֹלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תִּצִּית אוֹתוֹ', וְלִהְשָׁלִיךְ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלֵק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יְקַבֵּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבָדוֹר. וְכֵן זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שׁוּם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלִצִּית אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

וְאִם אֲתָה כֹּבֵר מְדַבֵּר מֵהַשִּׁיחָה בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימֵן קפ"ה, אָז מוֹכָא שֵׁם, לְכַמָּה אֲנָשִׁים צָוָה רַבְּנוּ ז"ל לֹאמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן כְּשֶׁהִיִּיתִי בַּחֹר צָעִיר בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וְחֻצִי, כְּשֶׁאָז הַתְּקַרְבוֹתֵי אֵל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאִיתִי אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת, אֲמַרְתִּי לְעֲצָמִי גַם כֵּן לְדַחֵף אֶת הָרֵאשׁ שְׁלִי לְהִיּוֹת בֵּין פְּמָה אֲנָשִׁים הָאֵלוֹ, כִּי גַם מוֹהַרְנ"ת ז"ל הִיָּה אֶחָד מֵהָאֲנָשִׁים הָאֵלוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל צָוָה לוֹ לֹאמַר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וּמֵאָז אֲנִי נוֹהֵג כְּכֹה, וְזֶה הַכְּנִיס בִּי אַחַר כֵּךְ תְּשׁוּקָה לְלַמֵּד כָּל מִינֵי לְמוּדִים, וְלִכֵּן תְּמִיד אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים עַל זֶה, עֵין שָׁם.

שָׁם בְּהַשִּׁיחָה הַזֹּאת רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִנְהִיגָה כְּלָלִית לְכָל אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ זֶה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וַיִּפְרָשׁ שִׁיחָתוֹ לִפְנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְלַמֵּד שְׁלֹחַן עֲרוּךְ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, הָרִי שְׁלֹף לִפְנֵיךָ מֵהַ זֶה נִקְרָא הַנְּהַגָה בְּלִילִית.

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים שֶׁעַל זֶה בְּנוִי כָּל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, זֶה שְׂמֻחָה, שְׂאֵמֶר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצַוֶּה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹהֲתַגְבֵּר לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים עַל הָאָדָם כְּלָם בְּאִים רַק מִחֻמַּת קַלְקוּל הַשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׂבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֻחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְׂמֻחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְׂמֻחָה מְצוּיָה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֻחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לִפְנֵינוּ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵהַ שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיחִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחֻתִּימָה טוֹבָה

גַּתְּסָג.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא ט"ו אֱלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת מְזֵל טוֹב חֶמָּה וּלְכַבִּית עַל נְשׂוּאֵיךָ, שְׂתִזְכֶּה לְכַנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וַיְהִי הַצְּלַחָה מְפִלְגַת בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיךָ, וְתָמִיד תִּהְיֶה

בְּשִׂמְחָה וּתְשֻׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ראש השנה ו:). אִשָּׁה
בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה.

אתה צריך לדעת שכל זוג שזכו להתחתן צריכים להיות מאד מאד שמחים ועליזים, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה) שְׂקֵדָם שֶׁהַנְּשֻׁמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אַחַד, וְכִשְׂיֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דֶּרֶךְ זֹוג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דֶּרֶךְ זֹוג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׂנִי לֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמּוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סנהדרין כב.) קָשָׁה זְוִיגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְהַרְגַע שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׂנִי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָּה, וּבְזֶה פְּרֻשְׁתִּי אֶת הַבְּרָכָה שֶׁמְבָרְכִים בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת "שִׂמַּח תְּשֻׁמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחָךְ יִצִּירְךָ מִגֵּן עֵדֶן מִקְדָּם", הֵינּוּ רַעִים אֲהוּבִים הֵם הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה שְׂצָרִיכִים לְשִׂמַּח כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ אַחַד בְּגֵן עֵדֶן מִקְדָּם לִפְנֵי שֶׁיִּרְדּוּ לְזֶה הָעוֹלָם.

זכור וגם זכר כל ימי חייך מה שרבנו ז"ל הזהיר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוּבָלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אֲפָנִים הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוֹ כִּי הִכִּי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבֻמוֹת ג.) 'דִּינּוּ שְׂמִגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצְלָת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְקַרָּח לְעֵזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרָּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֵזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתַהֲיוּ שְׂנִיכֶם שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים, וְיִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעַ, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וְלֹא לְפַחַד, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוּא ט"ו אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהֶיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאַחַר שֶׁכָּבַר קָרָה מֵה שִׁקְרָה וְכוּ', שֶׁנִּקְלַעְתָּם לְקִשְׁיִים כִּסְפִיִּים כְּבָדִים מְאֹד וְכוּ', הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה לְדַעַת לְהַעְרִיף אֶת בְּעֵלְךָ, שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּעַל מִיחָד בְּמִינוֹ, אֲפִי שְׂאֵתָם עוֹבְרִים קִשְׁיִים עֲצוּמִים בְּפִרְנֶסָה, עִם כָּל זֹאת בְּעֵלְךָ מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ וְעוֹבֵד בְּשִׁתֵּי עֲבוּדוֹת, וְהַכֵּל כְּדֵי לְצַאת מֵהַחֻבוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת מִכְרָחָה לְחִזֵּק וְלַעֲוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתוֹ, וְחַס וְשְׁלוֹם לֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי בְּעַל אַחַר הִיָּה מַגְבִּיָּה יָדִים וְכוּ', וּבְעֵלְךָ הוּא לֹא טְפוּס כְּזֶה, אֲדַרְבֶּה הוּא דוֹאֵג לְךָ וּלְהַבְנוֹת, וְלִכֵּן תַּעְרִיכִי אֶת זֶה מְאֹד, בְּשׁוּם פָּנִים וְאֲפִן שְׂלֵא יַעֲוֹרֵר וְיַחְלִישׁ אֶת הַיְחָסִים בֵּינֵיכֶם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂלֵא תַּהֲיוּ מֵתוּחִים וְכוּ', אֲדַרְבֶּה עֲכָשׁוּ הוּא צְרִיף אֶת הַחֵם וְהָאֵהָבָה שֶׁלְךָ יוֹתֵר מֵאִי פַעַם, כִּי לְגַבֵּר כּוֹאֵב הַרְבֵּה יוֹתֵר מִמֵּה שְׂלֵאֲשֶׁה כְּשֵׁאִין פִּרְנֶסָה, כִּי טִבַּע שֶׁל גָּבֵר שֶׁהוּא גְאוּתָן וְרוּצָה לְהִבְיֵא וּלְהִבְיֵא וְכוּ' וְכוּ', וּפִה קַבֵּל מִכָּה שֶׁנִּקְלַע בְּחֻבוֹת וְכוּ', אֲזִי נִשְׁבֵּר רוּחוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לַעֲוֹדֵד אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלֹא חַס וְחִלְלִיָּה לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ, וְכָבַר אֲמָרוֹ חֲכָמִינוֹ הַקְּדוֹשִׁים (תְּמוּרָה טו) אֲשֶׁה כִּיּוֹן שְׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ מִיָּד צוּעֶקֶת, אִינִי יוֹדַע מֵה אֶת צוּעֶקֶת? הֲרִי בְּעֵלְךָ מִשְׁתַּדֵּל בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ לְהִבְיֵא פִרְנֶסָה, וּבְמִקוּם לַעֲזֹר לוֹ לְהַקֵּל מִמֶּנּוּ אֶת הָעַל, עוֹד זֹאת אֶת יוֹרְדַת לְחִיּוֹ, מֵה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּהִי פִקְחִית, תַּחֲזִיקִי אֶת בְּעֵלְךָ הַיָּקָר לְךָ מְאֹד, וְאֲדַרְבֶּה תְּגַבִּירִי אֶת הָאֵהָבָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְזֶה יַעֲזֹר גַּם לְהַבְנוֹת וְכוּ', וְתַתְּפִלִּי לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת שְׁגַם אֶת תְּמַצְאֵי עֲבוּדָה, מֵאַחַר שֶׁרַכְשַׁת הַשְּׁכָלָה וְכוּ', שֶׁתְּמַצְאֵי דְבָר שְׂמֵתָאִים לְךָ וְכוּ', וְכִף תַּצְאוּ מִהַסְבֵּךְ שֶׁנִּסְתַּבְּכַתֶּם בָּהֶם, לֹא צְרִיכִים לְהַכְנִס בִּיאוֹשׁ וְדִכְאוּן וְכוּ', כִּי מִכָּל סִבֵּךְ יוֹכֵלִים לְצַאת אִם רַק יוֹדַעִים אִיף לְהַתְּנַהֵג וְכוּ'.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר מֵה זֶה לְהַדְלִיק נְרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת קִדְשׁ, שְׂאִז

הוא עת רצון גדול מאד להאשה, ומה שהיא מבקשת אז ממנו יתברך, היא מקבלת, ולכן תקפידו מאד מהשבת הזו להדליק נרות לכבוד שבת קדש, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שלום סימן א') נרות של שבת מרבין שלום.

הקדוש ברוך הוא ישכין את השלום ביניכם, ותזכו לצאת מכל החובות שלכם, ויתחיל להאיר לכם המזל, ולא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתסה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתן לך כָּלֵל אחד שתדע את זה תמיד, אסור דורש אל המתים זה כמו שרשמת, וזה שיהי בכל קבר שאדם הולך ומרעיב את עצמו ולן בבית הקברות וכו', וכל מיני שטיות הפרוכות בזה וכו', בכלליות כשאדם הולך אל קברי אבותיו ומדליק שמה נרות לזכותם, ואומר שם מזמורי תהלים ותפלות, זה נחת רוח מאד מאד גדולה להנשמות שמתפללים עליהם שיהיה להם עלית נשמה ושינוחו למעלה במקום בטוח, ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של בן או בת כשהולכים אל קבר אבותיהם ומתפללים שם אל הקדוש ברוך הוא, שירחם על הנשמות האלו שיהיה להם עלית נשמה, [לא מתפללים אל הנשמות, אלא אל הקדוש ברוך הוא], אמת יש ענין לדבר אל אבא ואל אמא שנפטר, ולהזכיר את הבעיות שעובר עלי בעת הזאת, אבל לא שמתפללים אליהם, רק מזכירים את הכל וכו', ואם יש זכות אזי הם מליצים ישר בשביל ילדיהם.

כל זה בסתם קבר, לא כן הוא כשאדם הולך אל קברי הצדיקים, זה ענין אחר לגמרי לגמרי, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות

אף על פי שאינו ראוי לכהן; וגם שם אדם מתפלל להקדוש ברוך הוא בזכות הצדיק השוכן פה, וזה מברך בדברי חכמינו הקדושים (סוטה ל"ד): על הפסוק (במדבר י"ג כ"ב) "ויבא עד חברון" פרש כלב בן יפנה מעצת מרגלים, והלך ונשתטח על קברי אבות, אמר להם אבותי בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת המרגלים וכו', ולכן כשמתפללים מתפללים אל הקדוש ברוך הוא בזכות הצדיק השוכן פה, עם כל זאת אתה צריך לדעת שהצדיק אחר שנסתלק מזה העולם הגשמי והחמרי, הוא מוריד את גופו הגשמי, אז נמצא יותר בזה העולם מאשר בחייו, כמוכא בזהר (אחרי ע"א): תנינן צדיקא אף על גב דאתפטר מהאי עולמא, לא אסתלק ולא אתאביד מכלהו עלמין, דהא בכלהו עלמין אשתכח תיר מחייו, דבחייו אשתכח בהאי עלמא בלחודו, ולבתר אשתכח בתלת עלמין וזמין לגבייהו, דכתיב (שיר השירים א' ג) "עלמות אהבוך" אל תקרי עלמות אלא עולמות, ופאה חולקהו; הינו כי בחיים חיותו הוא מלבש בגוף גשמי, וגוף גשמי צריך להיות במקום אחד, כי אם הוא פה הוא לא שמה וכו', אבל כשמוריד את גופו הגשמי, אזי נמצא בכל מקום יותר מבחייו, כי נפשו רוחו ונשמתו מתחברים יחד, והוא נמצא בשלוש עולמות יותר מבחייו, ואז יכולים לדבר אל הצדיק, וכמו שמוכא (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומאן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד וכו' וכו', ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו ז"ל, האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל וכו', ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי. אם את תבואי אצל הדלת

ותצַעֲקֵי אָבִי וְכֹו', לֹא אֲשַׁמַּע דְּבָרֶיךָ? [כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כַּמָּה פְּעָמִים שְׂרָמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כַּמָּה גְּדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁיזְכָּה לְבוֹא עַל קְבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדָאֵי יִשְׁמַע דְּבָרָיו וְיַעֲזֹר וְיִוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר]. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂרָגִיל לְבוֹא אֶל קְבְרֵי צְדִיקִים, שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמּוֹנָה סִימָן ט) מִי שֶׁנֶּאֱבַד אַמּוֹנָתוֹ מִמֶּנּוּ, יִלָּךְ עַל קְבְרֵי הַצְּדִיקִים וְיִסְפָּר הַחֲסִדִּים שֶׁעָשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; וְעַל יְדֵי זֶה יִחְזֹר אַמּוֹנָתוֹ, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה אַמּוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שֶׁאֵדָם סוֹבֵל וְכֹו', הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְכֹו', הַכֹּל מַחְמַת חֶסֶד וְאִמּוֹנָה, וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד לְלַכֵּת אֶל קְבְרֵי צְדִיקִים וְלִשְׁפֹּךְ שִׁיחַ וְתַפְלָה שָׁם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עָרַךְ מִי שִׁזְכָּה לְנִסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, כִּי עוֹד לֹא הָיָה צְדִיק שִׁיגִיד בְּפִרוּשׁ לְפָנָי הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁלוֹ שְׂרוּצָה לְהַשְׁאֵר בְּיַנְיָנוּ וְכֹו', וּבִקְשׁ שֶׁנִּבְּוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְנִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וְיִאמְרוּ שָׁם אֵת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֹן הַכְּלָלִי", אֲשֶׁר אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וְגִבְהוּ חֲטָאוּ וְעוֹנוּתָיו וּפְשָׁעָיו וְכֹו', יוֹצִיאֵנוּ מִהַשְׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, וּבִפְרָט מִי שִׁזְכָּה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁאֵין לְמַעֲלָה מְזָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתָּסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תשואת חן לך על התפללות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הן אמת שעדיף שגבר ילמד רק עם גברים, ואשה תלמד רק עם נשים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ד סימן י') מלמד שהיה אברהם מגיר את האנשים ושרה מגירת את הנשים; וזה הדרך הנכונה, וכך צריך להיות, עם כל זאת אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') במקום שאין אנשים השתדל להיות איש, וכן הוא (ילקוט במדבר רמז תשע"ג) באתר דלית גוברין השתדל להיות גבר; לא בכל פעם מוצאים דבר כזה שיהיה מצוי אשה שיכולה ללמד עם נשים, ולכן יכול גבר ללמד עם נשים וכו', ואף ורק כשרואים שהוא ירא שמים גדול מאד, והתלהבותו הוא בלהב גדול מאד, ומעורר ומחזק ומעודד את נשות בנות ישראל לחזור בתשובה שלמה, כי זה מצוה גדולה מאד מאד, כי לצערנו הרב כך כך הרבה נשמות קדושות הולכות לאבוד רוחני וגשמי וכו', ואין מי שירחם עליהם, ויקרבם אליו יתברך, ולכן אם הוא מפרסם לירא שמים גדול מאד, ובפרט ששומר על עיניו וכו', אין בעיה שילמד עם הנשים וכו', אבל כמובן שלא יהיה לו קשר אישי עם שום אשה בנפרד, רק בכלליות ידבר אתן ויחזק ויעודד אותן, ויזריקן איך להיות אשה כשרה, ותחזור בתשובה, וילמד עמהן הלכות וכו', זה מצוה גדולה מאד, כי כל כך חבל שנאבדו, ונאבדים, נשמות קדושות ומתרחקות מהקדוש ברוך הוא, ולכן מצוה גדולה לקרבם, אשרי מי שעוסק בזה, אבל אני חוזר ומדגיש שזה שנותן את השעור צריך להיות ירא שמים גדול מאד, ורואים בחוש שהוא ירא שמים וכו', אבל שלא יהיה לו שום קשר אישי לדבר עם נשים וכו'.

את ובעלך צריכים להשתדל מאד מאד שיהיה ביניכם שלום בית ואהבה והבנה הדדית, כי העקר מה שזוג צריכים לעבד זה על נקדת השמחה, שהבעל והאשה תמיד יהיו בשמחה, ואני מכרח להגיד לכם שזה הדבר הכי קשה, כי טבע של אדם שנמשך תמיד אחר העצלות והמרירות והדפאון וכו', ובפרט שעד עכשו לא היה שלום בית וכו', זה מה שמונע את השמחה מהבעל והאשה, ולכן אשרי הזוג שמשיבים את דעתם כי חבל על המריבות,

ימינו כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כֵּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאן, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) שֶׁהַשְּׂבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רִבְעֵי שָׁעָה, וְכֵן אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ח) אָדָם בְּשִׁבְלֵי תַעֲנוּג קָטָן שֶׁל רִבְעֵי שָׁעָה הוּא יָכוֹל לְאָבֵד אֶת כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה שִׁיךְ יוֹתֵר בְּמַרְיבוֹת בְּבֵית, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הַזּוּג שֶׁמְשַׁלְּמִים בֵּינֵיהֶם וּמְסַתְּכָלִים עַל הַתְּכַלִּית הַנִּצְחִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתַּסֵּז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל מַה שֶּׁקּוֹרָה לוֹ זֶה הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי דָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאִפְלוּ מַה שְּׁסוֹבְלִים מִבְּעַל בַּחִירָה, זֶה גַם כֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אִךְ הַבְּעִיָּה הִיא שְׂמִי אָמַר שְׂאֲתָה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת הַרְשָׁע וּלְהִצִּיק לִי? וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי שְׁלַח) מְגַלְגְּלִים זְכוֹת עַל יְדֵי זִכָּאֵי וְחוֹבָה עַל יְדֵי חֲטָיָה; (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פָּרָק ט"ז) מְגַלְגְּלִין זְכוֹת עַל יְדֵי זִכָּאֵי וְחוֹבָה עַל יְדֵי חֲטָיָה; נִמְצָא זֶה שְׁעוֹשֶׂה הָרַע לְהַזּוֹלֵת, הוּא בְּאֲמַת חֲטָיָה שֶׁהוּא יִקְבַּל אֶת הָעֲנָשׁ שְׁלוֹ בְּשִׁבְלֵי דְבָרִים אַחֲרִים שְׁעֵשֶׂה וְכוּ', אֲבָל מְגַלְגְּלִים שֶׁהוּא יִצְיִק לִי וְכוּ', כְּדֵי שְׂאֲנִי יַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְעַל זֶה שְׁעוֹשֶׂה אֶת הָרַע וְהַרְשָׁעוֹת לְהַזּוֹלֵת, הוּא יִקְבַּל אֶת עֲנָשׁוֹ כְּפִי שְׁמַגִּיעַ לוֹ, וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא אִישׁ זִכָּאֵי, מְזַכֵּן אוֹתוֹ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֻסֵּד עִם הַזּוֹלָת.

הַעֲקָר צָרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא לֹא יִהְיֶה שְׁלִיחַ רַע, לַעֲשׂוֹת רַע וְרַשָּׁעוֹת לְהַזּוֹלֵת, כִּי מִי שְׁעוֹשֶׂה רַע לְהַזּוֹלֵת, הוּא יִקְבַּל סוּף

כָּל סוּף אֶת עֲנָשׁוֹ, אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁהָעוֹלָם הַפָּקֵר, יְכוּלִים לְצַעַר אֲנָשִׁים
 חֲפִים מִפֶּשַׁע וְכוּ', וְלִהְתְּלַבֵּשׁ עֲלֵיהֶם וְלִהְצִיֵק לָהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יִקְרָה לָהֶם
 שׁוּם דָּבָר, אֲבָל הֵם טוֹעִים שֶׁהָעוֹלָם הוּא פְדוּרֵי וְכוּ', גִּלְגַּל הַחוּזָה, מֵה שְׂאָדָם
 עוֹשֶׂה לְהַזוּלָת הוּא יִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה כִּפְּלֵי עִם רְבִית וְרְבִית דְּרַבִּית
 וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה שֶׁתִּבְתַּ גַּ' לְצִ' ל' רֵאשִׁי תִבּוֹת גִּ' לִי גִ' לִי גִ' לִי, מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה
 לִי תִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה, וַיַּעֲשׂוּ אֶת זֶה לָךְ, הַלּוֹאִי שְׂאֵלוֹ הַטְּפָשִׁים וְהַרְשָׁעִים
 וְכוּ', יִכְנִיסוּ אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּרֵאשׁ, כִּי מֵה שְׁעוֹשִׁים לְהַזוּלָת רַע, מְקַבְּלִים
 אֶת זֶה לְבִסוּף חֲזָרָה, וְלְצַעֲרָנוּ הַרֵב בְּנֵי אָדָם לֹא שָׁמִים לֵב לְזֶה, חוֹשְׁבִים
 שֶׁהָעוֹלָם הַפָּקֵר, וְיְכוּלִים לְהִצִּיֵק לְמָרָר אֶת הַחַיִּים שֶׁל הַזוּלָת, וַיִּפְטְרוּ מְכַל
 מִיָּנִי עֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', זֶה טְעוֹת חֲמוּרָה, כִּי מִי שְׁעוֹשֶׂה רַע לְהַזוּלָת, לְבִסוּף
 יִקְבַּל אֶת הָעֲנָשׁ שֶׁלּוֹ בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁהוּא לֹא חָלַם אֶפְלוֹ, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי אָדָם שָׂרֵק
 עוֹשֶׂה טוֹבוֹת לְבְנֵי אָדָם, וּמִשְׁתַּדֵּל לְעַזֵּר לְהַזוּלָת, וְאִינוּ אִישׁ רַע וּבִלְעֵל
 וְכוּ' וְכוּ', רֹאִים הַרְבֵּה אֲנָשִׁים פְּתָאוּם מְקַבְּלִים מִכָּה כְּזוֹ שֶׁהֵם לֹא חָלְמוּ עַל
 זֶה וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ לָהֶם קִשּׁוּיֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדוּעַ זֶה מְגִיעַ לָהֶם?
 אֲבָל הֵם שִׁכְחוּ מֵה הֵם עָשׂוּ לְהַזוּלָת וְכוּ', וַיֵּשׁ כַּמָּה דִּגְמָאוֹת, פְּקִידָה בְּבִנְךָ
 וְכוּ', אוֹ בְּשָׂר מְשֻׁרָד צְבוּרֵי וְכוּ', צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל אֵלוֹ הַלְּקוֹחוֹת שְׂבָאִים
 לְקַבֵּל שְׂרוֹת וְכוּ', אֵיזָה יָפִי וְאֵיזָה חֵן וְאֵיזָה נַחַת רוּחַ, כִּשְׁהַפְקִיד אוֹ הַפְּקִידָה
 מְקַבְּלִים אֶת הַלְּקוֹחוֹת בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וַיֵּשׁ לָהֶם סְבִלְנוֹת אֲלֵיהֶם וְכוּ', אֵין
 עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוּ, וְאִם הֵם מִתְּאַכְזָרִים לְלְקוֹחוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת
 שְׁיֹם אֶחָד מִתְּהַפֵּךְ הַגִּלְגַּל וְכוּ', וּפּוֹטְרִים אוֹתָם מִעֲבוּדָתָם בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת
 מְאֹד וְכוּ', זֶה מְעַשִׂים בְּכָל יוֹם וְכוּ', כָּל אֵלוֹ שְׂמִתְאַכְזָרִים עַל הַזוּלָת וְכוּ',
 לְבִסוּף מִתְּהַפֵּךְ עֲלֵיהֶם הָרַע וְהַצָּרָה וְכוּ', יְכוּל לְהִיֹּת רוּפָא, שׁוֹטֵר, אַחוֹת,
 נְהַג אוֹטוֹבוֹס וְכוּ', יִהְיֶה אֵיזָה תְּפָקִיד צְבוּרֵי שִׁישׁ לוֹ רַק, אִם הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ
 עִם הַתְּפָקִיד שֶׁלּוֹ לְהִתְאַכְזֹר עַל בְּנֵי אָדָם, יְכוּל לְהִיֹּת שֶׁהוּא מְצַלִּיחַ שְׁנָה
 שְׁנָתִים וְאֶפְלוֹ יוֹתֵר וְכוּ', אֲבָל לְבִסוּף מִתְּהַפֵּךְ עֲלָיו הַגִּלְגַּל, וְהוּא צְרִיךְ לְעוֹב
 בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוּלוֹת אֶת עֲבוּדָתוֹ וְכוּ', אֲבָל הַבְּעִיָּה שְׁכָל אֵלוֹ שְׁעָשׂוּ אֶת הָרַע
 לְהַזוּלָת וְכוּ', וְעָבַר כַּמָּה שָׁנִים עַד שֶׁקְּבִלוּ אֶת הַמְּכָה, הֵם כָּבַר לֹא זוֹכְרִים מֵה
 הֵם עָשׂוּ לְהַזוּלָת וְכוּ', וְלִכֵּן יֵשׁ לָהֶם טְעָנוֹת לָמָּה מְגִיעַ לָהֶם אֶת זֶה? שׁוֹכְחִים
 שְׁכָל רַעָה שְׂאָדָם עוֹשֶׂה לְהַזוּלָת, נִרְשָׁם לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, וּבְכוּא הַיּוֹם הוּא

יִקְבַּל אֶת זֶה חֲזָרָה כָּפֶל כְּפָלִים וְכוּ' וְכוּ', וּלְהַפֵּךְ כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה טוֹבָה הוּא נִרְשָׁם לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם לְטוֹבָה, וְאָפְלוּ שְׁעֵכֶשׁוּ מִחֲזִירִים לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, עַד שְׁמַתְפוּצָץ לוֹ הֵלֵב וְכוּ', אָבֵל לְבִסוּף הוּא יִקְבַּל חֲזָרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂכָר כְּזֶה שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת דַּעַת סִימָן ל"ג) מִי שְׁמַשְׁלֵמִין לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכֶל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַבּוֹרֵא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד נִזְכָּה רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב לְהַזוּלַת, וְזֶה מְרָאָה אֶת טַהַר לְבָבוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתַּסַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲהֶה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן בְּמַצָּב כְּזֶה תַּכְף וּמִיד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת שְׁבִיבִית, כִּי בּוֹדָאִי הַמְּזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, כִּי אִם קוֹרֶה דְּבָר כְּזֶה שְׁנוּפְלִים בְּבֵיית, זֶה לֹא פְּשׁוּט, אֲלֹא מְרַמְזִין לָהֶם מֵהַשָּׁמַיִם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן קָדָם לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְבַדֵּק אִיךָ הַשְּׁמִירַת שְׁבִית בְּבֵיית הַזֶּה? כִּי הַשְּׁבִית שׁוֹמְרַת עַל הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִם הִיא בְּבֵיית זֶה שְׁמִירַת שְׁבִית, לֹא הִיא קוֹרֶה דְּבָרִים כְּאֵלֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהֵשִׁים לֵב לְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְתַכְף וּמִיד חוֹזֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵז וְשֵׁב וּמַחּוּל לוֹ, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּמְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁבִיִּים אֵלָיו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים קִיט.) יְדוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָרוּסָה תַּחַת כֹּנֶפֶי הַחַיּוֹת כְּדִי לְקַבֵּל בְּעָלֵי תִשׁוּבָה מִיד מַדַּת הַדִּין.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים וַיְהִיָּה בְּבֵייתְכֶם מְזוּזוֹת

כְּשֵׁרוֹת, וְשִׁמְרֵת שֶׁבֶת כְּרֹאוֹי, וְכִבֵּר לֹא יִקְרָה שׁוֹם מִקְרָה רַע בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם,
וְהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה אֶצְלָכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא ט"ו אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָה לְהַשְׁאֵר עִם שְׁתֵּי הַשְּׁמוֹת וְלֹא לְדַאֵג, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד
לָךְ בְּעֵינַי מְצִיאַת הַזְּווּג כָּלֵל גְּדוּל מַה שֶּׁאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג).
נַחֲתֵי דְרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, אֶת צְרִיכָה לְרִדַת מְדַרְגָּה וְאִז תִּמְצָאִי אֶת הַזְּווּג שְׁלָךְ,
כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתָנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאַיִם לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ
אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יְפָה וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה
וְהִכִּי יְפָה וְהִכִּי מְשַׁכְּלֵת וְכוּ', אֲקַח אֶת זֶה? וְהִיא מְסַתּוּבְכַת וּמְחַפְּשַׁת אֶת הַבֶּן
זוּג שְׁלָה כְּפִי הַדְּמִיּוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצָה שְׁיָבוֹא
אֵלֶיהָ זוּג מִשְׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשַׁת וְכוּ', וּמְסַתּוּבְכַת
וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֲמַצָּא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׁיָבוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם
שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחוּרָה מְחַפָּה עַד שְׁיִוָּלַד זוּג כְּזֶה, וּבֵין
כֶּף הִיא לֹא קוֹלֶטֶת שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַפָּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא
אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסַת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שְׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, מַה
עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת ס"ג).
נַחֲתֵי דְרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, תְּרַדִּי מְדַרְגָּה וְאֵל תַּחֲזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֶּף גְּדוּלָה
וְכוּ', וְאִז תִּמְצָאִי בְּקִלוֹת בֶּן זוּג מַה שְׁיִתְאַיִם לָךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּקְּיָמִי אֶת כָּל זֶה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכִּי לְמַצָּא
אֶת בֶּן זוּגְךָ מַה שְׁיִוָּתֵר מֵהָר בְּסִימֵן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת שָׂאתָ מִתְּפַלְּלֶת עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךְ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אִם בְּעֵלְךָ רוּצָה לְהִיּוֹת עֲצֵמָאֵי וּמְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֲזִי
אֶת צְרִיכָה לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחֹת אוֹתוֹ לְכָל זֶה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אִשָּׁה
יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מְגַבְּלוֹת, וְאִם הִיְתָה רַק יוֹדַעַת אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַכַּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ שְׁלָהּ, הִיְתָה הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיהָ, אִשָּׁה צְרִיכָה תְּמִיד לְחִזְק וּלְעוֹדֵד
וּלְשִׂמְחֹת אֶת הַבַּעַל, וּבִפְרָט כְּשֶׁהוּא חְרוּץ וְרוּצָה לְהִבִּיא פְּרִנְסָה וְכו', וְכו', אֲזִי
הָאִשָּׁה צְרִיכָה רַק לְחִזְק אוֹתוֹ, וְלֹא לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ שְׂאֵתָה לֹא תִצְלִיחַ וְכו', וְאֵתָה
לֹא יִצְלַח וְכו', וְכֵן אִמְר הַחֲכָם מִפֶּל אָדָם (מְשַׁלֵּי י"ד א') "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה
בֵּיתָה וְאוֹלֵת בֵּינֵיהֶן תְּהִרְסֵנוּ", אִשָּׁה חֲכָמָה בּוֹנִית אֶת הַבַּיִת שְׁלָהּ וְכו', וְלִכֵּן
תְּהִי אִשָּׁה חֲכָמָה וְתִבְנֶי אֶת בְּעַלְהָ, וְתִחֲזָקִי וְתַעֲוֹדְדִי אוֹתוֹ, וּבְזָכוֹת זֶה יִהְיֶה
לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע, וְזִכְרִי הֵיטֵב מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא רַבִּי אֵלִיהוּ
רַבָּה פְּרָק י' סִימָן ה') אֵין אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הָעוֹשֶׂה רַצוֹן בְּעֵלָהּ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי
מְאֹד מְאֹד שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם, וּבְזָכוֹת זֶה יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה
בֵּינֵיהֶן, וְאִמְרוּ (ירוּשְׁלַמִּי בְּרָכוֹת פְּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה
נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי
שְׁלוֹם אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן
אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינֵנוּ
שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתעא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר כי תבוא ט"ו אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה אמת מה ששמעת מהרב וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות חתון סימן ט) על ידי התפלה יכול לשנות זוונו הנכרז בשמים; וכן אמר (שם אות צדיק סימן פ"ה) אפלו זוונו ראשון מתהפך בתפלה; ועם כל זאת כשהתחנתם כבר יחד אתם צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשלום ואהבה והבנה הדדית, ולא לריב, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן; ולכן תעשי כל מה שביכולתך להשלים עם בעלך, ואל תהי קנטרנית וכו', ולא לעשות בקרת עליו וכו', אז ממילא הוא לא יעשה בקרת עליך וכו'.

ולכן אני מבקש אותך שתעשי מה שביכולתך להוציא מהראש שלך את כל הדמיונות והשטיות וכו' וכו', התחנתם יחד אתם זוג נפלא וכו', כי הכל תלוי בידיכם וכו', האשר או הפשלון וכו' וכו', תלוי ביד הזוג וכו'.

כל זוג צריכים לזכר טוב טוב אם הם רוצים לבנות בית נאמן בישראל, עליהם לכתחלה להיות ותרנים, ולותר אחד להשני, ואז אף פעם לא יצטרכו ללכת אל שום בן אדם שעוסק בשלום בית וכו', כדי שהשלום ישרה בתוך ביתם, צריכים רק שכל ודעת איך להתנהג הבעל והאשה, והיות שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו', שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל בן צריכים לכוון בכל יום שלוש פעמים ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה" וכו',

לְבַקֵּשׁ אֶזְעַל דַּעַת וְשִׁכְלִי, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קִנִּיתָ מֵהַ חֲסִדָּתְךָ, דַּעַת חֲסִדָּתְךָ מֵהַ קִנִּיתָ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַפֶּלֶל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זֹג צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ עַל דַּעַת וְשִׁכְלִי, אֶשֶׁר הַשִּׁכְלִי הַיָּבֵשׁ אוֹמְרֵת שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאֶז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרֵה בְּבֵיתִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּפַסְּקִי לְהִתְבַּלְבֵּל וְכוּ', הַתְּחַתְּנֶתֶם תִּבְנֶנּוּ בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיִּיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֶשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְעַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא ט"ו אֱלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹדֶה לְךָ שְׂאֵת מְאֲרָגְנֵת שְׁפָל נְשׁוֹת וּבְנֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְאַסְּפוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת פְּרֻשַׁת כִּי תִבּוֹא אֶצְלֵךְ הַצִּיּוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל הַתְּנַא הַקְדוּשׁ רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, וְלוֹמֵר שֶׁסְּלִיחוֹת, וְאֲנִי מְעוֹרֵר גַּם אֶת הַגְּבָרִים שִׁיְהִיו שְׂמֵה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה קְדוּשׁ שֶׁמִּים שְׁמִים גְּדוֹל מְאֹד.

חֲזִקִי וְאֲמִצִּי מְאֹד בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֶשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַח לְךָ בְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גתתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוּא ט"ו אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַל הַצְּלַחַת יְלָדִים צְרִיכִים הַהוֹרִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
מִתְפַּלֵּת הַהוֹרִים עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵיהֶם.

בְּעֵינַי כְּבוֹד אָב וְאִם וְכו', אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה רַק דְּמִיּוֹן וְכו', אֶת צְרִיכָה
לְצַלְצֵל בְּכָל פַּעַם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר אֶת מַעֲלַת כְּבוֹד אָב וְאִם, עַד כְּדֵי
כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כֹּל הָעוֹלָם כְּלוּ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהֶאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד
אָב וְאִם; וְאֲמָרוֹ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ;
וְאֲמָרוֹ (קְדוּשֵׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ,
בְּזִמְן שְׂאָדָם מִכְּבֹד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אִמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי
עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכְבֹדוֹנִי; רוֹאִים מְזֵה אִם מִכְּבֹדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה
מִכְּבֹדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה

גתתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוּא ט"ו אֵלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת לְגִיס כְּסָף עֲבוּר הָאוּלָם וְכו', תְּבוּא עֲלִיךָ

בְּרָכָה, כִּי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי חוּב גְּדוֹל מְאֹד, הֵן עַל הַשְּׁפוּץ, וְהֵן עַל הַמְּזוּגָנִים
שֶׁאֲנַחֲנּוּ הוֹלְכִים לְהִתְקִין אֶת זֶה, לְרוּחַת כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמִנוּ.

רק תהיני בשמחה תמיד כי אין למעלה ממצות השמחה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גַּתְתַּעָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׁלַקְחָתָּ עַל עֲצָמְךָ אֶת הָעֵבוּדָה עֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ, כְּדִי
לְדַאֵג שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בְּשִׁתִּי הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת, וּבִשְׁתִּי הַכּוֹלְלִים, הַעֲקָר לְשִׁמּוֹר עַל
הַנְּקִיוֹן, כִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה

גתתעור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֵלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתמשיך בבית התבשיל בבקרה, ואל תסתכל על שום בריה שבעולם שמחליש את דעתך, כי הסמ"ך מ"ם מאד מפחד מזה ולכן מכניס בך בכל יום חלישות הדעת אחרת, ולכן אני מאד מבקש אותך שאל תשים לב אל שום דבר, רק תמשיך לעשות חסד, והקדוש ברוך הוא יעזור לך שתצליח בכל דרכיך, כי מי שנותן להזולת, הקדוש ברוך הוא מחזיר לו כפל כפלים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשתדל ללמד בכל יום את הדין היומי, כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבע מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א, ג'ב'ר'י'אל, מ'י'כ'אל, ר'פ'אל, א'ו'ר'י'אל, ואפלו רק בגרסא לגרס את הדין זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה זה יעזור לך הדין היומי של היום זה ברכות ל"ב, אשרי מי שלא יטעה את עצמו, ויחטף בכל יום דף גמרא ואפלו בגרסא, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה י"ט). לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על כל פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך מ"ם ונוקבא דיליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אבל לא גמרא, ולכן תעשה לעצמך קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדין היומי, ואפלו שאתה לא מבין שום דבר, סוף כל סוף אם תהיה חזק בכל יום לגרס את הדין היומי, לבסוף תוכל להבין הכל, תאמין לי שאין עוד טוב מלפתח בכל יום את הגמרא וללמד דף גמרא, ואל תסתכל על אלו שצוחקים מזה וכו', כי איך הולך הפתגם? צוחק מי שצוחק אחרון, וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה נ"ט סימן ב') על הפסוק (משלי ל"א) "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון" עז והדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת

מתן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבוֹא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימָתִי הַתּוֹרָה
מִשְׁחַקֵּת לְמִי שֶׁהוּא עֹמֵל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הָיִי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אִזּוֹ
בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אָפְלוּ שֶׁעֲבַר עָלָיו מֵה שֶׁעֲבָר,
הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתַּעֲזוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֵתָה צְרִיךְ לְדַבֵּר עִם מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחִיו, כִּי רַק הֵם יְכוּלִים לְפַתֵּר
אֶת הַבְּעִיָּה.

תֵּאֱמִין לִי שְׂאֲנִי בַהֲתַחֲלָה לֹא הִבְנֵיתִי אֶת כָּל עֲנִיֵן הַשְּׂדוּף הַזֶּה וְכו', אֶךְ
הַיּוֹת שֶׁהִבַּת שְׁלֶךְ מְאֹד הַתְּעַקְשָׁה אִזּוֹ לֹא רְצִיתִי לְהִתְעַרֵּב וְכו', לְכַאוֹרָה הוּא
בְּחֹר מְאֹד מְאֹד טוֹב, אֲבָל אוֹלִי הוּא עֲדִין לֹא יוֹדֵעַ מֵה וְאִיךְ וְכו' וְכו' חֲתָן
מִתְנַהֵג וְכו' וְכו', וְלִכֵּן כְּדַאי שֶׁתְּדַבֵּר עִם מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחִיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַחֵנוּ וְיִנְחַמֵּנוּ וְיִנְזַחֵנוּ וְיִנְתַּבְּשֵׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת
תְּמִיד.

הַמְאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גתתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ו אֱלוֹל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹת שְׁהַיּוֹם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכו', חֲלִישוֹת הַדַּעַת
וּבִלְבוּלִים וְכו', וְלִכֵּן מִתֵּר לְשִׁמְעַע כְּלִי זִמְרָה כְּדֵי לְהַפִּיג אֶת הַצַּעַר וְהַמְרִירוֹת
וְהַדְּכָאוֹן וְכו' וְכו'.

לְהַדְפִּיס כַּרְף אֶחָד שׁוֹנֵת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד אִם
מִדְּפִיסִים אֶת זֶה לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת אֶחָד שֶׁנִּפְטַר מִזֶּה הָעוֹלָם.

רַק תִּזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהַיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵינִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׁמְחָה
וְעֵלְיָזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וְיִכּוֹלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהַרְגַע שְׁחֻזָּקָה בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ
שִׁפְתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהַתְּהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ
לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזְעִים
מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא
וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה
זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי
אֶת נַפְשְׁךָ לְהַיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גתתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ז אֲלוּל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּשְׁכַּח מֵהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִי, וּכְמוֹ שְׂאֵמֵר
רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ד) צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַזְּכוּרוֹן שְׂאֵל יִפֹּל
לְשִׁכְחָה, וְעַקֵּר הַזְּכוּרוֹן הוּא תְּמִיד לְזִכֹּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, שְׂאֵל יִהְיֶה בְּדַעְתּוֹ חֵס
וְשְׁלוֹם שְׂאִין עוֹלָם אֵלָא אַחַד, וְעַל יְדֵי מַה שְׂמַדְבֵּק מִחֻשְׁבָּתוֹ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי,
עַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲוֵד בֵּין הַיּוֹי"ה לְאַלְקִים וְכוּ', וְיֵשׁ לוֹמֵר בְּפִשִּׁטוֹת
כְּשֹׁפֵר יִשְׂרָאֵל רַק מְכַנִּיס בְּמַח מִחֻשְׁבָּתוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשָׁבָה זוֹ הוּא תְּמִיד הוֹלֵךְ, זֶה מְטַהֵר
אוֹתוֹ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֹׁפֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבֵּק בְּאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מִחֻשְׁבָּתוֹ
תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אוֹר
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג
הַזֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְקִים מַה שְׂאֵמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד')
כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מְאַרְעוּתוֹ הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם
הַבָּא.

וְלִכֵּן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְהַתְּבוּדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנוֹ מְכַנִּיס דַּעַת וְשְׂכָל בְּאָדָם, כִּי בְּלִי הַתְּבוּדוֹת אָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרֵי,
כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רכ"ח) בְּוֹדָאֵי נִמְצָאִים כְּשִׁרִים אַף עַל פִּי
שְׂאִין לְהֵם הַתְּבוּדוֹת. אָבֵל אָנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיִּיטִים" מְבַהֵלִים וּמְבַלְבְּלִים.
וּפְתָאוּם כְּשִׁבּוֹא מְשִׁיחַ וְיִקְרָא אוֹתָם יְהִיוּ מְעַרְבָּבִים וּמְבַלְבְּלִים. אָבֵל אֲנַחְנוּ
נִהְיֶה דוּמִים כְּמוֹ הָאָדָם אַחַר הַשְּׁנָה שְׂדַעְתּוֹ נוֹחָה וּמִשְׁכַּת הַיֵּטֵב, כֵּן תִּהְיֶה
דַּעְתּוֹ נוֹחָה וּמִשְׁכַּת עֲלִינוּ בְּלִי מְהוּמָה וּבְלִבּוֹל וְכוּ', אֵין עוֹד מִתְּנָה שְׂקַבְּלָנוּ
מִרַבְּנֵנוּ ז"ל כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂאָדָם יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, אֲשֶׁר הַמִּתְּנָה הַזֶּה יְכַנִּיס מְשִׁיחַ
צְדִקְנוֹ בְּכָל עֵם יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּכְשֹׁפֵר יִשְׂרָאֵל זוֹכָה תְּמִיד לְדַבֵּר
מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבָר לְפָנָי שְׂמַתִּיעֵץ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, על ידי זה יהיה נצל מכל רע, ולכן יסוד היסודות בחסידות ברסלב להרגיל את עצמו לדבר הרבה עם הקדוש ברוך הוא, וזה מכניס באדם ישוב הדעת ושכל אחר לגמרי וכו', ולא נעשה פזיו וכו', ולא עושה דברים בלי ישוב הדעת וכו', ועל ידי זה אינו נופל בפח וכו', ואי אפשר להסביר את זה למי שלא טעם טעם התבודדות, כי זה המפתח בחסידות ברסלב, לא לעשות שום דבר לפני שהוא מתישב בינו לבין קונו האם לעשות דבר זה וכו', או לא וכו', כי השיחה בינו לבין קונו מכניס באדם שכל ודעת וכו', והעקר מתינות וסבלנות וישוב הדעת, כי מי שמתבודד עמו יתברך, הישוב הדעת שלו זה כבר ענין אחר לגמרי, שאי אפשר להסביר את זה, וכבר אמר רבנו ז"ל ש"יכולים להפיר באדם אם יש לו התבודדות או לא וכו', וזה תלוי כפי הישוב הדעת שיש לו וכו', כי אם אחד מאד מישב בדעתו, וכל דבר מה שהוא עושה זה בחשבון וכו', אזי סימן שהוא מתבודד עמו יתברך, וכל דבר שהוא עושה הוא מתייעץ קדם עמו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן צ"ט) הלא כשהשם יתברך עוזר בהתבודדות, אזי ההתבודדות הוא כאשר ידבר איש אל רעהו; ואחר ההתבודדות האמתי נכנס באדם שמחה עצומה, ומרגיש דבקות באין סוף ברוך הוא, וזה סימן שבאמת התבודד עמו יתברך, כשאחר כך נכנס בו ישוב הדעת אמתי, ויודע שהכל לכל משגח בהשגחה פרטית, ואין לו כבר שום טענות על אף אחד, כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי י"ט ג) "אולת אדם תסלף דרכו ועל הוי"ה יזעף לבו" הרבה פעמים אדם עושה בחיים טעיות וכו', ואחר כך יש לו טענות על הקדוש ברוך הוא, צריכים לברח ממחלקת כמו שבורחים מאש וכו', ואם קרה לו הזק והפסד ממון וכו' וכו', שיהיה שכל ודעת בפעם הבאה וכו', ויהיה חכם הרואה את הנולד וכו'.

דיקא עכשו בחדש אלול ובפרט שבועים לפני ראש השנה, הסמ"ך מ"ם מטשטש לנו את הראש והמח וכו', שנשכח שאנחנו באמצע חדש אלול חדש הרחמים והסליחות, שיכולים לפעל אצל הקדוש ברוך הוא כל מה שרוצים, כי עכשו נתקיים (קהלת ה' ח) "מלך לשדה נעבד", שמובא בכל ספרי חסידות שזה סובב על חדש אלול, שאז כפיכול הקדוש ברוך הוא פתח את י"ג שערי רחמים, ואפלו אלו הפחותים והפשוטים שנמצאים בשדה וכו',

והם בחינת עבדים וכו', גם להם מאיר מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תתערב בשום מחלקת ומריבות, ואל תגיד שום דעות, כי צריכים לברח מזה כמו שבורחים מאש שורף, כי מה לו להתערב על ריב לא לו, וכבר אמר החכם מפל אדם (משלי כ"ו י"ז) "מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו", כמו שאדם תופס את האזן של הפלג, בודאי יקבל נשיכה וכו', כך כשאדם מתערב על ריב שלא שייך אליו, הוא יקבל את המכות וכו', ולכן צריכים לברח מכל מיני מריבות או ופוחים שזה בכלל לא שייך אליו וכו'.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה עצומה, כי השמחה מכניס באדם ישוב הדעת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מישבין עצמן, והעקר להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוץ לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המוח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישוב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולכוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רתתך" מאי רתתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מדוע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזה עולה על

כָּל הַשְּׂמֵחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב מִחוּ וּדְעָתוֹ וּכְבֹר יֵשׁ לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת
אֲחֵרֵת לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה

גתתפ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא ט"ז אֶלוֹל ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ יֵשׁ עוֹד שְׁבוּעִים עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי
לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲדַרְבָּה
תְּרָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מָה שְׂאֵת רַק יִכּוֹלָה וְכוּ', כִּי אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר אֵיזָה
יְחִוּד נַעֲשֶׂה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, וְשִׁלָּא
עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאִפְלוּ גְדוּלֵי מְבַחְרֵי הַצְּדִיקִים הִחִיו אֶת עֲצָמָם עִם
זֶה, כְּמוֹכָא מִהֶרֶב הַקְדוּשׁ רַבִּי צְדוּק הַכֹּהֵן זי"ע בְּסִפְרוֹ (פְּרִי צְדִיק חַג הַשְּׁבוּעוֹת
- אוֹת יג) שֶׁפַּעַם אַחַת דָּלַג הֶרֶב הַקְדוּשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זי"ע בְּבִרְכַּת הַשַּׁחַר
הַבְּרָכָה "שְׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי" וְכִשְׁשָׁאֵלוּ לוֹ עַל זֶה? הַשִּׁיב שֶׁבְּקוֹמוֹ מִמִּטָּתוֹ בְּזֶה
הַיּוֹם, הָיָה לוֹ שְׁבֵרוֹן לֵב מָאֵד, וְלֹא הָיָה לוֹ בְּמָה לְחַזֵּק עֲצָמוֹ, עַד שֶׁעָלָה עַל
דַּעְתוֹ שֶׁעַל כָּל פְּנִים תּוֹלְדוֹתוֹ הוּא מִצַּד שְׂרֵשׁ קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, וּבִרְךָ בְּשִׂמְחָה
רַבָּה הַבְּרָכָה "שְׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי", וּבְזֶה הַשִּׁיב אֶת נַפְשׁוֹ, וּבִשְׂכִיל זֶה דָּלַג וְחָסַר
עֲכָשׁוּ אֶת הַבְּרָכָה.

בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אֲזִי כָּל הַנְּשִׁים וְהַבָּנוֹת וְגַם אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ בְּצִיּוֹן שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם, כִּי יִפְתְּחוּ אֶת זֶה רַק לְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי שְׁגַם אֶת תְּהִי שְׂמָה, כִּי כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּכִלְיוֹת וּבִפְרִטִיּוֹת וּבִפְרִטִי פְרִטִיּוֹת, כִּי עַל כָּל אֶחָד
עוֹבֵר מָה שְׁעוֹבֵר, וְכֵן כָּל עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים בְּכִלְיוֹת

ובפּרִטיוֹת ובפּרִטֵי פּרִטיוֹת, וַיַּעַן שְׁאֲנַחְנוּ גָרִים סָךְ הַכֹּל חֲמֵשׁ עָשָׂרָה דְקוֹת
מֵהַתְּנָא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּס, שֶׁהוּא מְקוּם נְסִים, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׁאֵת
וְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תַּהֲיֵי שְׂמָהּ, וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ
שְׂיַחֲס עָלֵינוּ שְׂיִהְיֶה לָנוּ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה בְּלֵי הַפְּסָדִים וּבְלֵי מְרִיבוֹת
וְכוּ', שְׁנָה שֶׁל יֵשׁוּב הַדַּעַת, וּשְׁנַת גְּאֻלָּה.

וּבּוֹדָאֵי אֵל תִּשְׁכַּחֵי מִמֶּנִּי שְׁגָם אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שְׂמִים מְרַבִּים, יַעֲזֹר
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלָנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנָי אַדוּן כֹּל.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ כְּתִיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה

גַּתְתַּפֵּא.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא ט"ז אֶלּוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תוֹדָה רַבָּה עַל הַבְּרָכוֹת וְעַל הָאֲחֻזִּים לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה.

לְצַעֲרֵי הָרַב אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ אֵין דְּבַר כְּזֶה לְגַלוֹת סוּד לְמִישֶׁהוּ וְכוּ',
אִם יֵשׁ לְאָדָם סוּד וְרוּצָה שְׁאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע מְזָה, עָלָיו לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּתוֹךְ
תוֹךְ עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׁאֵמַר הַחֶכֶם "מִי שִׁיעֲלִים סוּדוֹ - יִשְׁיַג מָה שִׁירְצָה מִחֲפָצוֹ",
וְזֶה הוֹלֵךְ עַל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהֵאֱמִין לְמִישֶׁהוּ נִקְדָּה! הֶרְגַע
שְׂמֵגָלִים מִשֶׁהוּ שְׂרוּצִים לְהִסְתִּיר וְכוּ', צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּטוֹחִים שְׁכָל הָעוֹלָם
יֵדְעוּ מְזָה, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ חֵבֵר אוֹ כָּל אַחַת יֵשׁ לָהּ חֵבְרָה, וּמְגָלִים אֶת
הַסוּד רַק לְאֶחָד וְכוּ', וְכֵן כָּל אֶחָד וְאַחַת יִגְלוּ אֶת הַסוּד רַק לְעוֹד אֶחָד וְכוּ',
תַּהֵי בְּטוֹחָה שְׁכָל הָעוֹלָם כְּבָר יֵדְעוּ מְזָה, וְזֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, כִּי אִם רוּצִים
לְהַעֲלִים וּלְהִסְתִּיר מִשֶׁהוּ, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַשְּׂנִים וְהַשְּׂפָתִים הֵם צְרִיכִים
לְהִיּוֹת הַמְּחֻסּוֹם שֶׁל הַלְּשׁוֹן, עַד שְׂמָה הַסוּד צְרִיף לְצֵאתָ, וְאָז תַּהֵי בְּטוֹחָה
שְׁאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע מְזָה, אֲבָל הֶרְגַע שְׂיוּצָא מֵהַפֶּה יִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה וְכוּ', כְּבָר
צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכָלָם יֵדְעוּ מְזָה.

לא מבעיא שלאחרים אסור לגלות דבר שרוצים להעלים וכו', אלא אפלו הבעל לאשתו, או האשה לבעלה אסור לגלות, כמו שאמר הנביא (מ"ה ד' ה') "אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך", הרי זה בעלך וכו', הרי זה אשתך וכו', אם יש משהו שאני לא רוצה שידעו, אזי אסור לצאת לגמרי מהפה, נקדה!

החכם מכל אדם אמר (משלי י"א ג') "הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר", אשרי מי שיש לו דעת ושכל, יודע לשמר את סודו, ועל ידי זה יצליח בחייו, ואמר החכם "כשאני מדבר דבר, הוא מושל בי - וכשאני מדבר, אני מושל בו", כך זה החיים, אסור להאמין לאף אחד.

פעם נכנס כתב מפרסם בעולם אצל הרב הקדוש מליובאוויטש זי"ע, ודבר עמו הרבי מה שדבר וכו', לפני שהכתב יצא, שאל את הרבי איזה דברים מתר לו לפרסם מכל מה שדברנו? ענה ואמר לו הרבי "מה שאני לא רוצה שידעו גם השלחן לא שומע", ויש בדבור זה חכמה עמקה, עמק עמק מי ימצאנו, כך זה החיים אשר אין להאמין לאף אחד, הרי זה אשתי וכו', אומר הנביא "משכבת חיקך שמר פתחי פיך", וכמו כן האשה צריכה לא לגלות לבעלה, ואת הכלל הזה צריכים ללמד פעם ולתמיד, אם רוצים לחיות חיים טובים ונעימים ומאשרים.

עכשו אחר שכבר גלית לבעלך הכל וכו', את צריכה להעמיד אותו על המקום, ולהגיד לו פתוח שזה לא יפה מה שהוא עושה, כי כך אמר החכם מכל אדם (משלי כ"ה ט') "ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל", ושיפסיק לצער אותך וכו' וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה שלום בביתכם, כי אין עוד ברכה כמו השלום, כמאמרם ז"ל (עקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר (תהלים כ"ט) "הוי"ה עז לעמו הוי"ה יברך את עמו בשלום".

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִי תְבוּא ט"ז אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לפני שאתה מתחיל לחפש אחר עברות של גלגולים הראשונים וכו', יותר טוב לבדק על עברות של עכשו וכו', אתה דומה כמו החוזה כוכבים שהולך בליילה עם משקפת ומסתפל על הפוככים וכו' וסופר אותם וכו', ומחפש שמה משהו וכו', ובין כך לא מסתכל איפה שהוא הולך, והנה יש בור תחת רגלו ונופל ונשברים לו הרגלים וכל העצמות וכו', ולכן במקום לחפש אחר עברות של גלגולים ראשונים, עדיף להסתפל על עברות שעשינו עכשו וכו', ולצערנו הרב זה לא חסר, ולכן אדם צריך כל יום יום לשוב בתשובה שלמה, ולהתודות על חטאיו המרבים, כי כך כתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אָנָּה הַשֵּׁם חָטָאתִי עֲוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרָבָה לְהַתְּוֹדוֹת וּמְאָרִיךְ בְּעֵינֵי זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; כִּי עָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים, לְהִיּוֹת רְגִיל לְהַתְּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַת שְׁמֵתְבוּדָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁימְחֵלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תורת כהנים בחקתי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁמִיד שֶׁהֵם מִתְּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיָּד אֵינִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׁנֵאמַר (ויקרא כ"ו) "וְהַתְּוֹדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֹן אֲבֹתֵם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מְעַלּוּ"; וּבְשִׁבִיל זֶה טוֹב מְאֹד כָּל יוֹם לְהַקְפִּיד לְקַרְא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמְּטָה כְּפִי סֵדֵר הָאֲרִיז"ל, שְׁצָרִיכִים לְהַתְּוֹדוֹת בְּכָל יוֹם עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה בְּיוֹם הַזֶּה, וְאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁימְחֵל לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַכֶּה שְׂאָדָם יִחְזֹר אֵלָיו בְּתְשׁוּבָה, וְכְמֵאמָרָם ז"ל

(פסחים ק"ט). ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתפג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

לצערי הרב עדן זה לא שם, ולכן אתה יכול להוסיף שם ישראל כרצונך, וצריכים מאד מאד לשמר מענין השמות, כי זה אחד מהדרכים שמצאו להעביר על הדת את נשמות ישראל, לתת להם שמות בדויים, על שם עץ ואבן וכו' וכו', להוציא מהאדם את האמונה שהנשמה יש לה ערך עליונה, ובשמות של אדם שם מנח כל האדם, ולכן צריכים מאד מאד לשמר איזה שם נותנים להילדים, כי הם יכולים אחר כך לסבל סבל גדול מאד, אם אין להם שם על שם איזה צדיק או חכם וכו', כי כפי השם כך נמשך נשמת ומזל הילדים, לכן מה טוב ומה נעים לתת שם אחר צדיק או אחד משמות האבות והאמהות הקדושים, או הנביאים והנביאות וכו', שם תנ"כי, כמוכא מהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע (נעם אלימלך - במדבר) שהשם יתברך ברוך הוא גזר בבריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן וכך וכך שמות שמעון ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק א' שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתפד .

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על הברכות והאחילים, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

בזה העולם צריכים הרבה סבלנות, ובפרט עם שכנים וכו', אוי ואבוי אם מסתבכים עם שכנים, אז החיים כבר מרים מאד מאד וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (תוספתא פאה פרק ד') הרבה שכנים רעין עושין, ולכן צריכים מאד לשמר משכנים רעים ולא לפל בפה שלהם, העצה הכי טובה שאשתך תצא עם הילדים גם כן ויתישבו על יד השכנות וכו', ועל ידי זה אם הם לא רוצות בחברותה, אזי הם בעצמם יברחו משמה, בודאי צריכים על זה סבלנות, כי זה לא יקח בין לילה ליום, אבל אם תעשה את זה יום יום גם כן לצאת ולשבת ביניהן, לבסוף הם יברחו, וזה בדוק ומנסה.

ולכן למה אתה צריך לחשב מחשבות כבר לעבור לגור במקום אחר, אשר רק עכשו קנית את הבית? ואמר החכם "מי שסובל הזק שכנו - ירשנו הבורא ביתו", צריכים רק סבלנות בזה העולם, ולהיות חזק עם הקדוש ברוך הוא, ואז היא תהיה הכי מאשרת בחייה, כי אם מתחילים לרוץ ממקום למקום, אז אין סוף לדבר זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתפה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) על יְדֵי שְׂאֵדָם מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְכַבֵּד אֶת יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְשׁוֹמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשֵׁב שְׁמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְפַשֵּׁט וּמְשַׁלֵּיךְ מֵעָלְיוֹ אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְכוּ', כִּי אִלוֹ שְׁנוּלְדוֹ שְׁלֹא בְקִדְשָׁהּ, הִלְבִּישׁוּ אֶת נַשְׂמָתָם עִם בְּגָדִים צּוֹאִים וְכוּ', וְצָרִיךְ לָהֶם יְגִיעוֹת רְבוֹת כְּדֵי לְהַפְשִׁיט מֵהֶם הַבְּגָדִים צּוֹאִים שֶׁהִלְבִּישׁוּ עִצְמָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (זְכַרְיָה ג') "הִסִּירוּ בְּגָדִים הַצּוֹאִים", שְׂאֵלוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים הֵם מוֹנְעִים אוֹתָם מִלְחַזֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם מְפַסְּקִים כְּמוֹ נֹהַר הַמְּפַסֵּיק, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִלָּךְ דְּרָךְ אוֹתוֹ הַנֹּהַר, וְצָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְכוּ', וְלִכְּנֹן כָּל מִי שְׁלֹא נוֹלַד בְּקִדְשָׁהּ, עָלְיוֹ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עַל צְדִיקִים קְדוּשִׁים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הֵם מְדַבְּרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן עֲלֵיהֶם, צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאֵלוֹ הֵם הַפְּגוּמִים מְאֹד וְכוּ'.

הַיּוֹם רוֹאִים דְּבָרִים מְזַעְזָעִים, אָדָם לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל צְדִיק הַדְּבוּק בְּקִבְעוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּשַׁעַה שִׁישׁ תַּחֲתוֹ קָפָה שֶׁל שְׂרָצִים וְכוּ', שְׁנוּלַד שְׁלֹא בְקִדְשָׁהּ בְּכָלֵל וְכוּ', וַיֵּשׁ כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם אֶפְלוֹ סֶפֶק מִמְזֵרִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, וַיֵּשׁ כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם בּוֹדָאִים מִמְזֵרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְאִף עַל פִּי כֵּן הֵם לֹא מִתְבַּיֵּשִׁים לְחַפֵּשׂ מוֹמִין בְּצְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֹן תַּכְףּ וּמִידָּ אִם רוֹאִים אֶחָד שְׁקוֹרָא אֶת עַצְמוֹ בְּעַל תְּשׁוּבָה שְׁלֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל צְדִיק גְּדוֹל, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה פְּגוּם לְגַמְרִי, וּבְכָר שְׁפָרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּלָה פָּרָק א') פְּעַם אַחַת הָיוּ זְקָנִים יוֹשְׁבִין בְּשַׁעַר, וְעָבְרוּ לְפָנֵיהֶם שְׁנֵי תִינוּקוֹת, אֶחָד כֶּסֶה אֶת רֵאשׁוֹ, וְאֶחָד גָּלָה אֶת רֵאשׁוֹ, זֶה שְׁגָלָה אֶת רֵאשׁוֹ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִמְזֵר, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר בֶּן הַנְּדָה, רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִמְזֵר וּבֶן הַנְּדָה, אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי עֲקִיבָא הֵיאֵךְ מִלְּאָךְ לְבָךְ לְעַבֵּר עַל דְּבָרֵי חֲבָרְךָ? אָמַר לְהֵן אֲנִי אֲקִימְנֵהּ, הִלָּךְ אֶצֶל אִמּוֹ שֶׁל תִּינוּק וְרָאָה שֶׁהִיָּתָה יוֹשְׁבַת וּמוֹכֶרֶת קְטֻנּוֹת בְּשׁוּק, אָמַר לָהּ

בתי אם את אומרת לי דבר שאני שואלה, אני מביאה לחיי עולם הבא, אמרה לו השבע לי, היה רבי עקיבא נשבע בשפתיו ומבטל בלבו, אמר לה בנה זה מה שיבו? אמרה לו כשנכנסתי לחפה נדה הייתי ופרש ממני בעלי, ובא עלי שושביני, והיה לי בן זה, נמצא התינוק ממזר וכן הנדה, אמרו גדול היה רבי עקיבא כשהכחיש את רבותיו, באותה שעה אמרו ברוך השם אלהי ישראל אשר גלה סודו לרבי עקיבא בן יוסף; הרי שלך לפניך שכל אלו החצופים והעזי פנים שמעזים לדבר על צדיק קדוש הדבוק בו יתברך, מגלים את העבר שלהם וכו', וכן איך נולדו בפסול וכו'.

ולכן עקר התקון לאלו שיש להם בגדים צואים לשמר מאד מאד על כבוד תלמידי חכמים וצדיקים, ויסתם את הפה שלו וכו', כי אחרת מגלה את מעשיו המגנים.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ג) על ידי קדשת שבת זוכה להגיע אל בטול גמור אל אין סוף ברוך הוא וכו', ששם הוא תכלית הידיעה שלא נדע וכו', ועל ידי זה פושט גופו המצרע שבא מהנחש הקדמוני וכו', ולובש בגדי שבת, הינו גוף קדוש מגן עדין.

הקדוש ברוך הוא יעזר לה שתזכה לקים את כל הנאמר פה, ושב ורפא לה.
המאחל לה פתיבה וחתומה טובה

גתתפור.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לרקד בכל יום בשמחה עצומה שהקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה בן, איזה מתנה זו, הרי זה שנה כל הכסף שבעולם, ואת צריכה להנות כל רגע מהבן וכו', ולבסוף את מהפכת את הענג והשמחה וכו', לבעיה,

עד שאת רוצה לקחת אותו לטפול רפואי וכו', הרי ילד בגיל כזה טוב מאד שהוא שוכב וכו', אוי ואבוי אם היה יושב כמו גלם וכו', זה טבע הבריא של ילד שהוא שוכב מאד, בודאי צריכים לשמר לא לתת לו יותר מדי ממתקים וכו', שזה עושה היפראקטיבי וכו', אל ילדים צריכים הרבה סבלנות, ועל כלם הרבה תפלה לבקש בכל יום ממנו יתברך על הצלחת הבן הזה, כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל.

היה טוב מאד לבדק את המוזוות בבית, לא לוקחים ילד בגיל כזה לאבחון אל רופא, אלא כשהוא בגיל שש שבע וכו', אבל לא לפני זה וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שבנך יהיה רגוע, ותרוי רב נחת דקדשה ממנו.

המאחל לך כתיבה וחתימה טובה

גתתפז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר פי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשאדם זוכה ולומד תורה לשמה לשם אל עולם, מדבק את עצמו באותיות התורה, על ידי זה מאיר עליו האור הגנוז, עד כדי כך שנתגלה אליו דברים שהם למעלה משכל האנושי, וזה מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ל"ה) לומדי תורה ראוי להם לידע עתידות, וזה שכתוב (תהלים קי"ט) "קדם ידעתי", שאני יודע מקדם מה שיהיה. ומהיכן "מעדותיך", דהינו מן התורה; כי מרב הדבקות שאדם מדבק את עצמו בתוך התורה הקדושה שהיא חקמתו יתברך, על ידי זה נתגלה לו סודות נסתרים וכו', ואין לזה שום קשר אל מה שכתוב (דברים י"ח י"ג) "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", ופרש רש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקר אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עין שם, כי הוא לא

הולך לחקר וכו', ולחפש ולהתודע וכו', על עתידות, הם שני דברים נפרדים, זה הולך לחפש אנשים שיגלו לו עתידות וכו', ורק רוצה לדעת מה יהיה וכו', על זה אומרת התורה הקדושה "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", התהלה עמו בתמימות ותצפה לו, אבל כשבר ישראל לומד תורה בדבקות, ומחבר את עצמו רוחא ברוחא עם התנאים והאמוראים וכו', על ידי זה נתגלה לו עתידות ממש, וזה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב) בשעה שאדם לומד תורה בקדושה ובטהרה, באיזה דין ופסק שחדש איזה תנא או צדיק אחר, על ידי זה נעשה בחינת נשיקין, התדבקות רוחא ברוחא וכו', ועל ידי זה בעצמו מתגלה לו דברים שעתידין להיות בעולם, וזה מה שמספרים מהבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שהיה על שלחנו חמשה חמשי תורה וזה, וכשאחד בא לשאל אותו משהו וכו', פתח או את החמש או את הזרה, ותכף ומיד גלה מה שראה מסוף העולם ועד סופו וכו', וכשהתלמידים שאלו אותו על זה שילמד אותם את הסוד הזה, ענה ואמר הנה חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה י"ב סימן ו') אמר רבי יצחק בר סימון אותה האורה שנברא בה העולם, אדם הראשון עמד והביט בה מסוף העולם ועד סופו, כיון שראה הקדוש ברוך הוא מעשה דור אנוש ומעשה דור המבול ומעשה דור הפלגה שהן מקלקלים, עמד וגנזו מהם, שנאמר (איוב ל"ח) "וימנע מרשעים אורם" ולמה גנזו, אלא גנזו לצדיקים לעתיד לבוא, שנאמר (בראשית א') "וירא אלהים את האור כי טוב" ואין טוב אלא צדיקים, שנאמר (ישעיה ג') "אמרו צדיק כי טוב", ומנין שגנזו לצדיקים, שנאמר (משלי ד') "וארח צדיקים כאור נגה", וכיון שראה אור שהוא גנזו לצדיקים שמח, שנאמר (שם י"ג) "אור צדיקים ישמח"; וסים הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, היכן גנזו הקדוש ברוך הוא את האור? בהתורה הקדושה, ולכן מי שדבוק תמיד בתורה, הוא רואה עתידות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך כתיבה וחימה טובה

גתתפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִי תְבוּא ט"ז אֲלוּל ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל אֶהוּבֵי תְלִמִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן וְנִכְסִים עֹכְשׁוֹ לְשָׁנָה חֲדָשָׁה, וְאֲנִי מְכַרְח לְרוּץ בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלוּ אֵלַי, כִּי סוּף כָּל סוּף בְּלִית אֲצִלִּי כַּמָּה שָׁנִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְחִיבוֹת לְכַתֵּב לָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶזֶר לָךְ הַתְּחַתְּנָת וּבְנִית בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וּכְבָר עָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים מֵאֲזֵי שְׁהִיית אֲצִלִּי, וְרוּאִים בְּחוּשׁ שֶׁהִנֵּה יוֹם הִנֵּה לִילָה וְכוּ' וְכוּ', הִנֵּה שָׁנָה וְהִנֵּה עוֹד שָׁנָה וְכוּ', הַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב) כִּצֵּל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהַלּוֹאִי כִצֵּלוּ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כִצֵּלוּ שֶׁל אֵילָן אֲלָא כִצֵּלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כִּצֵּל עוֹבָה, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֹא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; כְּשֶׁאֲדָם צָעִיר קָשָׁה לוֹ לְהִבִּין אֵת כֹּל זֶה וְכוּ', וְאֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁשָּׂם אֵת תְּכֵלִיתוֹ וְאַחֲרִיתוֹ לְפָנָי עֵינָיו, וְאִינוּ שׁוֹכַח מִזֶּה כָּלֵל.

אֵתָּה בּוֹדָאִי זוֹכֵר בְּהִיוֹתְךָ אֲצִלִּי אֵיךְ שֶׁעוֹרְרַתִּי כֹּל הַתְּלִמִידִים שִׁיקְפִידוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעִי, וְזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שֶׁכֹּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, וּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן רפ"ה סעיף ג) מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָךְ חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכַתֵּב הַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה (שֵׁם) בְּסִפְרָ מַעֲשֵׂה רַב כְּתִב בְּהִנְהַגַּת הַגֵּר"א שֶׁהִיָּה נוֹהֵג תְּכַף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכֹל יוֹם לְקַרָּא מְקַצֵּת מִהִסְדְּרָה שָׁנִים מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם וּמְסִים בְּעָרֵב שֶׁבֵּת; וְכֵן עוֹרְרַתִּי אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁקִידָה בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְנִתְתִּי לְכֹל תְּלִמִיד מִתְּנָה שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְתִהְיֶה לְאֵל זְכִיתָ לְסִים אֵת זֶה פְּעָמִים אִין מְסִפְרָ בְּהִיוֹתְךָ אֲצִלִּי, וְכֵן אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁנִּסְעַתָּ מִמֶּנִּי וְכוּ', וְלִכֵּן יֵשׁ לִי אֵת הַמְּחִיבוֹת עוֹד פְּעַם לְעוֹרֵר אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ שֶׁתְּהִיָּה בְּזֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁלוּמֵד כֹּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י

עם התרגום, שְׁזָה לוקח סך הכל כְּעֶשְׂרִים דְּקוֹת וְכוּ', וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דַּב מִבְּעֻלֹּא זי"ע, שְׁבִיּוֹם שְׁאָדָם לומד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עם התרגום הוא לא יִחְטָא, וְכֵן מַעֲלַת לַמוּד וְלַגְרַס מִשְׁנִיּוֹת, אֵינן לְתַאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר אֶת הַסְּגָלָה הַזֹּאת, שְׁמִזְכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה וְכוּ' וְכוּ', עַל יְדֵי לַמוּד וְגַרְסַת מִשְׁנִיּוֹת תּוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית שְׁנַפֵּל בָּהּ, גַּם עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לְאָדָם פְּרַנְסָה, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כַּמְסַפֵּר פְּרַנְסָה בְּדִיּוּק, מִי שֶׁשׁוֹקֵד בְּלַמוּד וּבְגַרְסַת מִשְׁנִיּוֹת, יִהְיֶה נֶקֶל לוֹ בְּפְרַנְסָה, וְעַכְשָׁו בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ עַל לַמוּד דְּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא, אִם תּוֹכֵל עִם רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, וְאִם לֹא תִלְמַד אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, כִּי דְּף גְּמָרָא בְּיוֹם, זֶה חַיּוֹת לְהַנְשָׁמָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה אֶלָּא לְמִי שֶׁהֲרִגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, שֶׁהוּא טוֹעֵם טַעַם נוֹרָא וְנִפְלָא בְּלַמוּד דְּף גְּמָרָא לְיוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַצְטַרֵּף בְּלַמוּד דְּף גְּמָרָא, שְׁזָה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְאֵל תִּתֵּן לְהִיצֵר הָרַע וְהַסְמִיךְ מ"ם שֶׁיַּחֲלִישׁ דַּעֲתָךְ וְיֹאמַר שְׁזָה לֹא בְּשִׁבִילְךָ וְכוּ', וְכֹאֲלוּ אֵתָה מִמִּילָא לֹא מִבִּין וְכוּ', כִּי הַכֹּל הִסְתּוֹת שֶׁל הַסְמִיךְ מ"ם לְקַרֵּר אֶת הָאָדָם מִלְּלַמֵּד דְּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; וְלִכֵּן שְׂאָף אַחַד לֹא יִבְלַבֵּל לְךָ אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת שְׁזָה לֹא נִקְרָא לַמוּד וְכוּ', וְהַלּוֹאִי וְהַלּוֹאִי שְׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הֵיךְ מִצְטַרֵּף אֶל הַלַּמוּד שֶׁל דְּף הַיּוֹמִי, כִּי כֹּף מְקַשְׂרִים אֶת הַיּוֹם אֶל הַדְּף גְּמָרָא, וְהַדְּף אֶל הַיּוֹם, וּשְׁנִיָּהֶם מְקַשְׂרִים אֶל הָאָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְמִי שֶׁלֹּא טַעַם לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גְּדוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דְּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, שְׁזָה זְכוּת נִפְלָא לְהָאָדָם, שְׁכָּל יוֹם הוּא מְזַכֵּיר אֶת שְׁמוֹת הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים, וְאִם שׁוֹפְכִים עַל הַנְּשָׁמָה מְדִי יוֹם בְּיוֹם דְּף גְּמָרָא, אַזִּי נִכְנָסִים הַרְבֵּה טְפוֹת בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיקִּים אֶת זֶה, וְדַע לְךָ שֶׁלַּמוּד גְּמָרָא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ שְׁמִירָה, כִּי גִ'מִּרְא' רֹאשֵׁי תְבוֹת מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִיכָּאֵל רִ'פְּאֵל אִ'וִּרְיָאֵל, וְהַיּוֹם שׁוֹמְעִים כָּל כֹּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת לֹא עֲלִינוּ, וְעַל יְדֵי לַמוּד וְלַגְרַס דְּף גְּמָרָא, הוּא יָכוֹל לְהַנְצִיל מִכָּל אֵלוֹ הָאֲסוּנוֹת וְכוּ'.

וכן תהיה זהיר מאד מאד להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה

עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ח.) מֵאֵי דְכֵתִיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ הוֹיָה עֵת רִצּוֹן" אֵימְתִי עֵת רִצּוֹן בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתַּפְלָלִין; וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵכוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵיינוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתַּפְּלָל אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תַּפְּלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיף שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תַפְּלָה לֹא לְהִתַּפְּלָל בְּמִנְיֵן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֶךְ הַבְּשָׁן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת, וְתִהְיֶה בְּזֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲבָרְךָ שְׂמִתְקַרֵּר וּכְבָר לֹא בָּא לְהִתַּפְּלָל בְּמִנְיֵן וְכוּ', יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁבָנוּ אוֹ בְּתוֹ יִצְאוּ מֵהִדֵּת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכְּנֵן תַּחֲוִס וְתַחֲמַל עֲלֵיהֶם, וְתַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְהִתַּפְּלָל בְּמִנְיֵן דִּיקָא.

מֵה אוֹמֵר לָךְ הַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּבְשַׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאָמוּנָה וְאֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם מִבְּרֵ יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֵפִיקוֹרְסוֹת וְנֵאוּף שְׂיִקוּץ תַּעוּב וְזֵהוּם וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא הַפְּלִי מִשְׁחִית הַנְּקָרָא אֵינְטֶרְנֵט, אֵיפֵד, בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׂבֻזָּה יְכוּלִים לְרֵאוֹת כָּל מִינֵי שְׂיִקוּץ תַּעוּב עָרוֹם וְזֵהוּם, וּמֵאֲמֵלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן הַעֲקֹר רָאָה לְזֹרֵק מֵהַבֵּית מִחֻשָּׁב אֵינְטֶרְנֵט אֵיפֵד בְּלִקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדֵרִין מֵה.) אֵין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעֵינִי רֵאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻנָּה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֵיבֹר בְּאֵיבְרֵי הָאָדָם שְׂיִגְרֵם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מִחֻשָּׁב אֵינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שְׂזָה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַפְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, כִּי הַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הִתְכַּתְּבוּ בְּפִיסְבוּק עִם מְנֻלִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְּנֵן אֲסוּר בְּהַחְלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מִחֻשָּׁב אֵינְטֶרְנֵט שְׂבוּ יְכוּלִים לְרֵאוֹת אֶת כָּל הַזְּכָל וְהַלְכָלוֹךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמֵה גַם שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יִלְד שְׁלוֹקַח כְּלֵי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכוּ', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בְּשְׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, וְלִכְּנֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אני בטוח שתצית אותי בכל מה שכתבתי לך פה, עם כל זאת אני יודע
 יהיה לך נסיון קשה על כל פרט ופרט לקים מה שכתוב פה, אבל תאמין לי
 שאין לי פה שום נגיעה עצמית וכו', הקדוש ברוך הוא חמל עלי והחזיר
 לי את החיים, כי בודאי שמעת שסבלתי מהתקפת לב גדול וקשה מאד,
 שהרופאים הכי גדולים אומרים שאחד ממיליון נשאר בחיים אחר התקפת
 לב כזו, ואחר כך היה לי עוד שלוש התקפות לב יותר קטנים והצרכו לעשות
 לי צינתור ונתוח לב פתוח וכו', ומאז נחלשתי מאד, ואיני יודע מתי אני עוזב
 את זה העולם, ולכן אמרתי לרוץ בשורותים אלו אליה, אולי הזכות הזו
 שאני מעורר אותך ותזכה לקים את כל זה, אשאר עוד בחיים, יעזר הקדוש
 ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ואני מאד מקנה לראות
 אותך באופן בראש השנה.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

גתתפט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר כי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני תמיד מזהיר איפה שיש בנות שלא להכניס בחור רוק להכנסת
 אורחים, כי זה מאד מאד מסכן, ויותר מזה אפלו זוג צעיר שעכשו התחתנו
 גם כן אני לא מרשה שיזמינו אורחים ורוקים, כי הדבר הזה מאד מסכן.

והנה קרה לכם מה שקרה וכו', אל תפחדו וצריכים להגיד לו חד
 משמעית שהוא לא יפנס אליכם יותר וכו', אף שזה לא נעים, אבל איך אמר
 החכם "ההכרח אם לא ישבח לא יגנה", ואם הוא יתחצף צריכים להזהיר
 אותו שתפנו אל המשטרה, עם אנשים כאלו אין שפה אחת וכו', רק חזקו
 ואמצו מאד, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שבתכם ... תחיה תמצא את כן
 וזוגה ותרוו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

חזקו ואמצו מאד כי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש ברוך הוא יעזר
לכם שתבנו כבד את הבית שלכם ברחבות, ולא יחסר לכם שום דבר.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה

גתצ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מי תבוא ט"ז אלול ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתני עם הבשורות המשמחות וכו', יעזר הקדוש ברוך
הוא שנוצה כבד לישוב קבע, ויהיה דירות לכל אחד מאנשי שלומנו, כי
תהלה לאל קהלתנו קבלה שם טוב מאד מאד, והרבה משפחות טובות רוצים
להכנס לגור בקהלתנו, ועכשו פנו גם כמה מלמדים מחסידי קרלין שנוכנסו
לגור בטבריה רוצים להיות אצלנו מלמדים, כי אנחנו מוסד מאד מסדר וכו',
וזה אצלי בשורה טובה, כי כך יהיה לנו הימישע מלמדים, וגם יכניסו רוח
חסידות בהתלמידים.

בענין הילדים שלך, הם ילדים מצוינים מאד, ויש לה במה לשמח אתם,
יעזר הקדוש ברוך הוא שתוכל לחתן את כל הילדים בקלות מאד מאד.

כדאי לרשם אפלו בקצרה כל שאלה ותשובה שהיה בבית הוראה,
ובמשך הזמן יצא לנו מזה דברים טובים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לה כתיבה וחתומה טובה

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרֶג מִקּוֹסוֹן זְצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלִיחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גָּלוּ וְצָדָה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מַצַּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלֶּךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מְשֻׁכְּבוּ הַפִּכְתָּ בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֹזֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינְמוֹ
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֻקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וְיִסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלַת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושבילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנַבִּיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בְּכֶם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימִיָּהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאֲיִר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: